

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுரானம்.

தொண்டைமண்டலத்து

இல் மூர்

வீ ம நாதபண்டிதர்

இயற்றியது.

இஃது

சிதம்பரம்

வாமதேவ

முருகபட்டாரகரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாவரீதனீ அச்சுக்கூடத்தில்

புதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம (ஸ்) ஆடி மீ.

இதன் விலை ரூபா - கவ.

(Registered Copy Right)

கணபதிதுணை.

வீமநாதபண்டிதர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தொண்டைமண்டலத்திலே, புழற்கோட்டத்திலே, இலம்பூரிலே *கங்கா குலத்திலே, தென்னவராயர் மரபிலே நெய்தனிலத்துப் பொருட்செல்வத்தேர்டு மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்ற தம்முடைய தந்தை தாய் இருவர்களுஞ் செய்த அரிய தவத்தினாலே, வீமநாதபண்டிதர் என்பவர் அவதரித்து, உரிய பருவத்திலே, கல்வி கற்கப் புகுந்து, சின்னாளிலே வடமொழி தென்மொழி என்னும் இவ் விரண்டு பாஷையினு மிகுந்த வல்லவராய், சிவதீக்ஷபெற்று, உபய பாஷாப் பிரணீதங்களாகிய பொதுநூல்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் ஐயந்திரிபு அறக் கற்றுணர்ந்து, அவற்றின் மெய்ப் பொருளாவார் சிவபெருமானே என்று, தெள்ளிதிற்றுணிந்து கொண்டார்.

அவருக்குத் தம் மரபின் பெயராகிய தென்னவராயர் என்னும் காரணத்திருப்பெயருக்குரிய மதுரைச் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் பேரன்பு தலைப்பட்டது. படவே, மதுராபுரிக்குச் சென்று, பொற்றாமரை முதலிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்திவிநாயகரை வணங்கி, மீனாட்சியையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் தரிசித்து, அதித்துவணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலிலே அமிழ்ந்தி நின்றார்.

அவருடைய ஸ்தோத்திர சடிஸத்தையும், பத்தியையும், அகத்தியந்த விநயத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்ற அவ்வாலயத்து அர்ச்சகர்களும் அந்தத் தலவாசிகளும் அவரை நோக்கி 'நீர் இந்தத் தலபுராணமாகிய வடமொழிக் கடம்பவன் மான்மியத்தைக் கேட்கும் உபய பாஷா சாஸ்திரப் பிரவர்த்தக வித்துவான்களின் செஷிகட்கு அமிர்தமாக இருக்கும் வண்ணம் தமிழினாலே வினக்கமாகப் பாடிமுடியும்' என்று, ஆஞ்ஞாபித்தார்கள்.

வீமநாதபண்டிதர் அவ் வாஞ்ஞையைக் கைக்கொண்டு அந்தத் தலத்திலேயே வசித்திருந்து, சொக்கநாத சுவாமியின் திருவருளை முன்னிட்டு, அப் புராணம் தமிழினம் பாடத் தொடங்கி, அப் புராணத்திற்குக் கடம்பவன புராணம் என்னும் வடமொழிப் பெயரையே பெயர்க்கத் தந்து, அதனைப் பிதினொத்தியாயமாகப் பாசுபாடு செய்து, அவ் வத்தியாயங்களுள்ளே இலீலாசங்கிரகவத்தியாயத்தில் மதுரைத் துலவிசேடமும், புறத் தொட்டி நின் மாலிய தீர்த்தமகற்று நரகசேடானுபவ வியாதிகளும், சிவபெருமானுக்கு அற்புதமாகிய விபூதி உருத்திராக்கம் பஞ்சாக்கரம் சிவநாமம் சிவவிரதம் சிவபுண்ணியம் சிவபுராணம் சிவத்துரோகம் சிவபூசை குருமகத்துவம் என்னும் இப்பத்தும், இவற்றுள் விபூதி உருத்திராக்கங்களில் விசேடவிதியும், சிவபூசையில் சிவலிங்கஇலக்கணம் பிரதோடம் பிரதோடவிரதம் பிரதோடபூசாகாரநிண்ணயம் பிரதோடபூசை பிரதோடவிரதோத்தியாபம் என்பனவும், குருமகத்துவத்தில் சீடரிலக்கணம் சிவனடியாரிலக்கணம் துறவியரிலக்கணம் மகேசுவரடிவம் என்பனவும், ஏனையத்தியாயங்களுள் இடையே இடையே விதிவிலக்குக்களும், அவற்றின் பலங்களுமாகிய இவைகளையமைத்து, நோக்குவார்க்கு நோக்கும் இடங்களிலெல்லாம் சொற்சுவை பொருட்சுவை முதலியன கிடந்து களிப்புச் செய்யும்வண்ணம் பாயிரத்தோடு விருத்தயாப்பினால் விளக்கமாகப் பாடி முடிவுசெய்தார்.

பின்பு அத்திருப்புராணத்தை ஓர் அர்ச்சகரைக்கொண்டு சொக்கநாத சுவாமியின் சந்நிதியிலுள்ள அறுகாற் பீடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, விதிப்படி அருச்சனை பண்ணுவித்து, திருமுன்னே விழுந்து நமஸ்கரித்து, துதித்து, இருந்துதொண்டு, அங்குவந்திருக்கும் உபய பாஷாப் புரோக்தசைவசித்தாந்த சாஸ்திரிகண் முதலாயினார், யாவருங் கேட்கும்படி தாமே வாசித்து, பொருள் சொல்லி அரங்கேற்றினார்.

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்.

பாயிரம்.
க. 'வசிட்டாதிபரகத்தியணையடைந்தவத்தியாயம்
உ. வேதாகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம்
ங. வேதாகமங்களுக்குவிரங்கொடுத்தவத்தியாயம்
ச. தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்
ரு. நடம்புரிந்தவத்தியாயம்
சு. மீகாலைலமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்
எ. தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்
அ. விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்
க. பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்
க0. இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்
மதுரைத்தலவிசேடம்
புறத்தொட்டிலின்மாலியதீர்த்தமகற்றுநரகசேடானு
பவலியாதிகள்
விபூதி
உருத்திராகம்
பஞ்சாக்கரம்
சிவநாமம்
சிவவிரதம்
சிவபுண்ணியம்
சிவபுராணம்
சிவத்துரோகம்
சிவபூசை
சிவலிங்கஇலக்கணம்
பிரதோடம்
பிரதோடவிரதம்
பிரதோடபூசாகாலரிண்ணயம்
பிரதோடபூசை
பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்
குருமகத்துவம்
சீடரிலக்கணம்
சிவனடியாரிலக்கணம்
துறவியரிலக்கணம்
மகேசுரவடிவம்
கக. துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்

உ
கணபதிதுணை.

தீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

கடம்பவனபுரானம்.

காப்பு.

நிலம்போற்று மகத்தியன்முன் னிகழ்த்தியவிக் கதைக்கியதேர்
நலம்போற்றுத் தமிழ்வாக்கு நமக்கஞ்செய் திடத்தேவை
வலம்போற்றிப் பலங்கவருஞ் * சித்திவிநாயகனைமழைக்
குலம்போற்று மதிர்கூடற் கோமகவை வணங்குவாம்.

பாயிரம்.

கடம்பவனசுந்தரர்.

திருவோங்கு பேரொளியாய்ப் பராற்பரமாய்ச் சிவமாய்ச்சூக் கு
மழு மாகி, யருவோங்கு மனுபவநித் தியநில மானசதா சிவமு மாகி,
யுருவோங்கு தொழிற்படுமன் னுயிர்க்குயிரா மமுதலிங்க வருவாந்
தொன்மை, மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப வனத்தமர்சுந் தானுணைத்
தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (க)

கான்மாதியாடியவூர்.

சிவமாகிச் சத்தியாய் நாதவிந்து வாய்ச்சதா சிவமு மாகி
நவமாரு மகேசனுருத் திரனெடுமா¹ னுன்முகன்மற் றியாவு மாகித்
தவமரூரு மிரசித்சிற் சபையில்வலத் தான்மாறித் தையல் காண
வுவமான மின்றிரிருத் தம்புரியும் தீபரொளியை யுளத்தில் வைப்பாய்.

* “தேவை வலம் போற்றிப் பலங் கவரும்” என்றது—‘ஞா
னஒளிவடிவினராகியசிவபெருமானை (இடங் கொண்ட பூமியாக)
வலம் வந்து கணியைக் கவர்ந்த’ என்று பொருள் கொள்ளப்படும்;
இப்பொருள் கோள் கல்லாடத்திலே விநாயகர் வணக்கத்திலே “கரு
மிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி, யிடங்கொண் ஞாலத்து² வ
லங்கொளும் பதத்த” என்னும் மூலத்தானும், ‘சிவந்த கணியினை வி
ரும்பிக் கரிய மிடற்றினையுடையகடவுளை யிடங்கொண்ட பூமியா
க வலங்கொள்ளும் பதத்தினையுடையாயெனக்’ என்னும்அதன்உரை
யானும் உணர்ந்து கொள்க.

அங்கயற்கண்ணம்மை.

நாதவிந்து வாழோக பேரீகசத்தி யாதிக்கா ரணநான் காசி
யோதுசதுர் வீழுகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பரையாயுன் மனியு மாசி
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி
யாதிமது ரோசர்பங்கி லங்கயற்க ணம்மைபத்மசுத்துள் வைப்பாம்.

விநாயகர்.

கதத்தானே நீண்டகுர கதத்தானே யிராவணனைக் கடிந்தோன்
காணப், பதத்தானே முதலினர்முற் பதத்தானே வெள்ளையிப்ப் பாக
ன் போற்று, மிதத்தானேப் பொறியிலர்கட், கிதத்தானேக் கடம்பவனத்
திருக்குந் தேவை, மதத்தானே முகனைவென்ற மதத்தானே முகத்தானே
வணக்கஞ் செய்வாம். (சு)

சுப்பிரமணியர்.

மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலி
குடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் முலை
ப்பூந் தேனைத், தெருளாரும் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிநூ
ற் சடங்கு செய்தே, யருளாரும் கடம்பவனத் துறைமூர குருபர
னை யகத்துள் வைப்பாம். (ரு)

வைரவர்.

கருநரிய லளிதபா னெற்றியிற்றேன் றிச்சூல கபால மேந்தி,
வருபிரளை யஞ்சுவற்றிப் பயிரவன யண்டதத்து வங்கண் மாற்றி,
யரிசரும் கஞ்சுகியாய் வேதவெகி னூர்ந்துமுன்போ லவையுண் டா
க்கி, யிருமைபெறக் காத்தீருளுங் கேத்திரபா லன்றிருத்தா னேத்தல்
செய்வாம். (சு)

திருநந்திதேவர்.

வாங்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி மகவாகி வீளர்த்தெட் டா
ண்டிற், பாக்ருதுமா தவம்புரிந்து பரனுருநித் தியத்துவமும் பண்பா

‡ குமாகுருபரன் மும்முலைப் பூந்தேனைத் தெருளாரும் தமிழ்மது
ரை நாதன் மணஞ் செய விதிநூற் சடங்கு செய்தது வேப்பத்தூரார்
திருவிளையாடற் புராணத்திலே, திருமணஞ்செய்ததிருவிளையாடலி
லே “ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டிப்பச், சோ
திசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி, தீதறு சடங்கு மைந்தன் செ
லுத்தான் முகூர்த்தத் தொப்ப, மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்ற
ல் செய்தான்.” என்னும் இருபத்தாறுஞ் செய்யுளால் உணர்த்தப்ப
ட்டது.

ற் பெற்றே, யேரீங்கயில்வண் சுரிகைபிரம் புழைமழுநீர் மீசனுவந்
துதவச் செங்கை, தாங்கிறெடுந் தடங்கயிலை காத்தருணந் தீசர்பதந்
தலைமேற் கொள்வரம். (௭)

சமயகுரவருண்முவர்.

அடலமணைக் கழுவேற்றுந் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி,
கடலிடைக்கற் றூண்மீதப்ப வோதுதமிழ்க் கடலினடிக் கமலம் போ
ற்றி, மடலவிழ்பூந் குழற்பரவை வீரசலினம் மிறையிருதாள் வருந்த
மீண்டுந், தொடர்வருந்தா தெனவிடுத்த சுந்தரன்பொற் றுமரையா
ந் துணைத்தாள் போற்றி. (௮)

திருவாதவூரடிகள்.

திருந்துகுருந் துறைகயிலைத் துலாதசார் தேசனருட் டேசன்
பின், பெருந்துறைவா ரிதிபடிந்து ஞானநீர் முகந்தகம்பேர்த் திடித்து
மின்னி, வருந்துமுல குயிர்ப்பயிர்கள் பவக்கோடை யால்வெதும்பி
வாடா நோங்க, வருந்தமிழ்வா சகமழைபெய் தருள்வாத ஓர்முகிலை
யகத்துள் வைப்பாம். (௯)

சண்டேசுநாயனார்; சங்கப்புலவர்; மூத்தநாயனார்முதலியோர்.

சைவசம யர்வளரத் தந்தைதா ளெறிந்தசண்ட சனருள் போற்
றி, பைவளர்பாம் பணிபாளைப் பாடியசங் கப்புலவர் பாதம் போ
ற்றி, மைவளர்கந் தரனணியுஞ் சந்தனமுட் டியதெனத்தன் வண்கை
தேய்த்துத், தெய்வமது னாப்பதியாண் மூர்த்திமுத லனைவரையுந் தெ
ரிசிப் போமே. (௧௦)

சுந்தரசாமந்தர்.

தந்திரமார் படைகூட்டென் றரசுதரு பொருட்கிறைநீ மெய்க்
காட் டென்று, வந்தரன ரடியாரை யமுதுசெய்வித் தவர்புகித்த சே
டம் வாங்கி, யீந்திரன்மா லயனிவர்க்குங் கிட்டாவிப் பிரசாத மெண்
த்தா னுண்டு, சுந்தரனார் தாளடைந்த சுந்தரசா மந்தனடி தொழுது
வாழ்வாம். (௧௧)

சிவபத்தர்.

கருவனந்த யோனிகளிற் புகுந்துழன்று பல்லுயிருங் கவலா வ
ண்ண, மருவனந்தஞ் சூழ்கடம்ப வனத்திருந்து மற்றையமெய்த்துல
ங்க டோறு, முருவனந்த மெடுத்தகலை யொன்றாகித் தானாகவுதவுஞ்
சொக்கைத், திருவனந்தன் முதற்காலங் களிற்பணியும் பத்தர்பதஞ் சி
ரமேற் கொள்வாம். (௧௨)

வாழ்த்து.

வேதமா முனிவர் வாழ்க விளங்குமா னினங்கள் வாழ்க
பூதர் யகன்மெய் யன்பர் பொலிந்துகூழ் மதுரை வாழ்க
மாத்ரம் மாரி பெய்து மலிவளஞ் சுரப்பச் சொக்க
நாதனெங் கடவுட் டொன்னு னலம்பெறப் பொலிக் மாதோ. (1)

முதலாவது.

இறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திசுநற் குமாரனுக்கங் கியம்ப வன்
னோ, னிறைதவத்து வியாதமுனிக்குரைக்கவ வனெடுத்தவத்துச், சூத
ற் கோதாமறைபுகலுஞ் சூதமுனி நைமிசர் ரணியமுனி வரர்க்குக் கூ
று, முறைதெரிந்து நிறைவுதரு நீபவன மான்மியம்யான் மொழிய லு
ற்றேன். (கச)

நூல்செய்யத்துணிதல்.

திருந்துபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மாமுனிவன் சிவனருளாற் செப்பு
மெண்ணெண், பொருந்திவளர் திருவிளையாடற்புரா ணமுமிழ்க்கப்
பின்னும் யானீர், தருந்தரணி புகழ்பதினோ ரத்தியா யத்தொர்வகை
சாற்றப் புக்கேன்; மருந்தினையான் விளையாடற் சதையோதி யவையரு
ளும் வழக்கான் மன்னோ. (கரு)

நூல்செய்தற்குக்காரணமும், மொழிபெயர்த்தவிதமும்.

சீர்வளர்தண் கடம்பவன மான்மியமாம் வடநூலைத் தெருளு ம
ன்பா, லேர்வளர்தென் மதுரையில்வா ழிசனாப்பூ சனைசெய்வோ ரி
யைந்த செல்வப், பார்வளர்ந்தோங் கியபுகழ்சேர் தலத்தோர்தென்
மொழியாகப் பகொன் றோத, நீர்வளர்பைந் தொடைவிருத்த யாப்ப
தனா லவாருளா னிகழ்த்த லுற்றேன். (கசு)

அவையடக்கம்.

புதிய நன்மொழிக் கிள்ளையைப் பூவையைப் பயிற்றி
யதிசயம்பெறக் கேட்டக மகிழ்வரா தரிப்போர்
துதிசெ யுந்தமிழ்ச் சொக்கனாண் டருளிய தொட்டர்பின்
முதிய நாவலர் கொள்வொன் புன்சொலு முறையால்- (கஎ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணந் தொன்னூற் பொதியமு
னி யகத்தியுன்முன் புகன்ற வாதே, பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுதமா
கப் பாணருளின் செழுந்தமிழால் விளங்கச் செய்தான், நென்னவரா
யன்புகழ்மரக் கண்ணெனய்தற் செல்வனுயர் தருமில்ம்பூர் வீம நாத,

என்னெறிதோ புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை நதிசுவைகள்
பெருந்தொண்டை நாட்டி னானே. (௧௮)

நூல்வரலாறு.

தெளிதரு தொன்னு நெறியமு தொழுகு நாவின் னுதற்றிரு நீ
ற்ற, நெளிதரு மக்க வடம்புனை மெய்ய னுரகபூ டண்பெண்
ணுளத்தன், நுளிதரு கண்ணீ ரானந்தப் பெருக்கின் றென்மைமா தவ
னருட் டே, னளிதரு குணத்துச் சூதமா முனிவ னயிமிசா ரணியத்
தை யடைந்தான். (௧௯)

வந்தருளே சூத முனிவனை வழுத்தி மாதவ ராசனத் திருத்தித்
தந்துப சார வருக்கிய முதல் தண்ணளி மாதவ வெமக்கு
முந்திய காந்தத் தியம்பிய கடம்ப வனபுரா ணக்கதை முழுதும் [ஓம்.
புந்திகூர்ந் தியம்பென் றிரந்திட வினாதற் போற்றியம் முனிவரன்புக
பதிகம்.

ஆதிமா தவவசிட்டன் முதன்முனிவ ரகத்தியனை யடைந்த வாறு
நீதிமே மறையாக மங்களுயர் நீபவன மான வாறுங்
கோதிலா வம்மறையா கமங்களுக்கு விரும்பும்வரங்கொடுத்தவாறுந்
தீதுதீர் தருதீர்த்த மகிமையிவை யெனவிரித்துச் செப்பு மாறும். ()

கனகவிர சிதவிரதந் சபைகளிற்கண் னுதனிருத்தம் புரியு மாறு
மனகனுறை பெருங்கயிலை யான்றசுவ லோகவள முரைத்த வாறு.
நனைகமழ்மென் மலர்க்கூந்த லம்பிகையெண் ணன்கறமும் வளர்த்த
வினைகளற நாரணன்மாதவம்புரிந்துமிக்குவரம்பெற்றவாறும், [வாறும்

பொய்யுரைத்த நான்முகனார் பூசித்துப் பொய்த்தோடம் போக்
கு மாறு, மெய்யிலகு முருவாகி யீசனெண்ணெண் விளையாடல் புரி
ந்த வாறுஞ், சையகிரித் துன்மதலே டன்மதுரை யறியானத் தலத்தன்
பர்க்குச், செய்துபகா ரங்கள்கிளை யேரிகெதி யடைந்ததும்யான் செப்
ப ஓற்றேன். • (௨௦)

தென்னவனாட் டுனிலுயர்ந்த கதம்பவன மகிமையெவர் செபிப்
ப் பாலா, ரன்னதஞ்சீ ரொடுத்துரைக்கி லாருரைப்பா ரால்வா யானே
வல்ல, நென்னினும்யா னறிந்தவா றவனருளா வியம்புகின்றே னி
னிது கேண்மின், றென்னெறிமா தவத்தீரான் றவர்கேட்பக் கதை
விரித்துச் சொல்வான் சூதன். (௨௧)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫.

முதலாவது

வசிட்டாதிபரகத்தியினையடைந்தவத்தியாயம்.

பொங்கியமா தவவசிட்டர் புலகர்புலத் தியர்கண்ணுவர் பொரு
டேர் கர்க்கு, மங்கிராக் கபிலர்கவு தமர்கிருது பராசராம் பரத்து வா
சர், தங்கியசத் திபர்சுமந்துச் சயிமினிவர் வைசம்பா யனர்சு வாயுத், து
ங்கரிபுச் சோமரிய வக்கிரிதர் ககோளர்சொல்லுந் தீர்த்த பாதர். (க)

சத்தியமா தவர்விசுவா மித்திரர்க்கு பிருகுவற்சர் தனக்கொபு
பரு, நித்தியமா மிருகண்டு மர்க்கண்ட ராய்க்கியவற் கியர்நன்
னையச், சத்திபெறு கலிகன்ம டநாசமுனி சிதேந்திரியர் வாயுதேவர்,
பத்திபெறு சிவபாத விதயர்பதஞ் சலிமுனியம் புலிப்பொற் பாதர். (ங)

ஒருசுடிலர் பிறங்குகொ சடிலருயிரும்புவனத்துள்ளோர் போ
ற்றுந், திரிசுடிலர் சட்சுடிலர் சதசுடிலர் திகழ்சருவ சுடிலர் செவ்வே,
வரிசுடிலர் மிண்டியொளிர் முண்டிதரா யதிகளா வரும் னேகர், வி
ரிசுடிலத் தநிசுமுதன் முனிவரர்மா தவத்துயர்ந்த மேன்மை பூண்
டோர். (ஊ)

வேதார்த்தஞ் சுருதிமிரு திகளுணர்ந்தோ திப்பொருளை விளங்
கத் தேர்ந்து, நாதார்த்தத் திப்பொருளி னுட்பொருளா மநாதிபரம்
பொருளை நாடிப், பூதார்த்தங் கீழ்ப்படமேற் றுவாதசார் தத்தினிலை
பொருந்தக் கண்டோர், காதார்த்தத் தினுமழியா நீறணிந்து கண்டி
கைமா விகையும் பூண்போர். (ச)

கறுத்திடுங்கா மங்கோத முலோபமோ கமதமாற் சரியங் காய்ந்
தே, வெறுத்திடுவோர் பொறையுடைமை மேற்கொள்வோர் விரும்பு
பெருந் தவத்தின் மிக்கோ, ரொறுத்திடுவெம் பவமகலச் சிவபத்தி பூ
ண்டிதயத் துள்ளே நானாங், குறித்துணர்ந்து சிவபூசை வேதாக
மத்தடைவே கூர்ந்து செய்வோர். (ரு)

புகழ்ந்திடுமான் மார்த்தலிங்கஞ் சுயம்புமுத லாமிலிங்கம் பூசை
செய்வோர், நிகழ்ந்திடம் மிதயத்தில் விசேடித்து மானதபூ சனை
நேர்ந் துள்ளோ, ரகந்தெளிந்து சிவனடியார் யாரொனுஞ் சிவமெனும்
பா வனையாக் கொள்வோர், மகந்தருமம் பிகையானே முகன்குணிக்
கிவர்பூசை வரம்பிற் செய்வோர். (சு)

இருக்கோலிட் டேத்திடப் நந்திமுத னம்பர்கணத் தெவருஞ் சூ
ழ்ந்த, திருக்கோலக் கோயில்வலஞ் செய்திலிங்க தெரிசனமே நியம
மாகிக், கருக்கோல நீங்குசிவ தோத்திரங்கள் சிவநாமங் கருத்துட்

கொண்டே, பெருக்கோலிட் செச்சித்து நிலைபெறுபை திகழைவம்,
பேணி வாழ்வோர். (௭)

பந்தமறு சிவஞான தீக்கையராஞ் சேடர்பல ரவர்க்குஞ் சேட்¹ ரந்
தமிலா ரத்தகைய சேடரோடுந் திருக்கூட்ட மாசி யுள்ளோர், முந்துச
தா சிவப்பொருளி நிலையுணர்ந்து சிவகதையை முழுதுந் தேக்குஞ், சி
ந்தையராய்ப் பரகதியீ டிதனவிதிநூ மெளிந்துகுரு பூசைசெய்வோர்.

இத்தகைய முனிவரொண் ணாயிரவீ ருங்காசி யடைந்தே மீளா²
முத்தித்ரு மகிலேசன் றுள்வணங்கி முத்திமண்ட பத்தின் மேவு
முத்தியமா தவவடிவா மகத்தியனை யஞ்சலிசெய் துவந்து போற்ற
நித்தியமா மனைவரையுங் கைதொழுதாந் குடனிருத்திநேயங்கூர்ந்தே
வேறு.

இங்குநீ ரொய்த யான்முன் னெத்தவஞ் செய்தே னென்ற
னங்கவர் முனியை நோக்கி யியம்புவா ரருந்த வத்தோய்
கங்கைகுழ் காசி யீசன் கழல்பணிந் தேத்தும் பேறு
தங்கியி தெமக்கு நின்றாற் சாற்றுவ தினியொன் றுண்டால். (௧0)

அருள்வடி வாகுஞ் சொக்க னாடிய வறுபா னுன்கு
திருவிளை யாடல் கேட்கும் விருப்பினேந் தெரித்தி யென்னக்
குருபர னருளை வாழ்த்திக் கூறினன் முனிவர் கோமா
னிருண்மல மகற்றுங் காதை முழுதுங்கேட் டின்ப முற்றார். (௧௧)

பரவச மாகிச் சொக்கன் பதமலர் தியானித் தேத்தி
யரவஞ்சூழ் தலஞ்சே விங்க வாசையிக்குற்ற ருற்ற
கரவறு கருத்தை யோர்ந்த கடமுனி கதம்பக் கானில்
விரவுமன் புடையே னென்றோ டேகுதிர் விரைவி னென்றா. (௧௨)

எழுந்தனன் வசிட்டன் முன்னாந் தவீரோடு மீசன் வேணி
வழிந்திழி கங்கை மூழ்கி வான்முறை நீறு சாத்தி
மொழிந்திடு மக்க மாலை முழுதுடெய் பூண்டு வேதம்
பொழிந்தமும் மதமார் சித்திப் புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி. (1)

ஆரணம் போற்றும் விர ணசெரு முகில நாதன்
பூரணன் றுணைத்தாள் வாழ்த்திப் புவிமுழு துலகுக் கெல்லாங்
காரணந் தானா யீன்றுங் கன்னியா யமலை யாகும்
வாரணி களபக் கொங்கை மனோன்மனி பதத்தை யேத்தி. (௧௩)

உளங்கெழு மன்பாற் காக்குங் கொற்றவை திருத்தா னுன்னிக்
கனங்கம தெழாது நீக்கும் வயிரவன் கமழ்பொற் கஞ்சத்

அ வசிட்டாதிபரகத்திழ்நையடைந்தவத்தியாயம்.

தளங்கெழுச்செய்ய பாதந் தலைக்கொடு வார்தற் சீழ்
வளங்கெழு காசி யெல்லை வலங்கொடு வழிக்கொண் டானே. (கடு)
வேறு.

தென்றிசை நடந்து சில்பகல் கழியச் சென்றனர் சேவன்முத் தீச
ன், மன்றலங் கடம்ப வனமெதிர் தோன்றக் கண்டனன் மலையமா
முனிவ, னொன்றிய வன்பிற் பணிந்தருட் சொக்க னுறைந்தருள் கொ
டுக்குநற் தலமீ, தென்றலுந் தவத்தோ ரிறைஞ்சிவீழ்ந் தெழுந்தா ரோ
த்தினார் கூத்துமா டினரால். (கசு)

ஆடியா னந்தக் கடல்படி பவரோ டீரவஞ்சு ழிரண்டியோ சனை
யா, நீடிய கதம்ப கானவெல் லையினை வலஞ்செய்தவ் வனத்தினு னெ
டுமா, தேடிய பரமா வமிர்தநு பமதாய்த் திருந்துமைங் குரோசமு
ஞ் சூழ்போர், தேடவிழ் மலரிட் டேத்தியுள் புகுந்தே யிறைஞ்சின
ன் கோபுர வாயில். (கசு)

ஆலயம் வலஞ்செய் தேத்தியுள் புகுந்தே யம்பொற்றா மரைப்
புன லாடி, மாலயன் பரவு நீறணிந் தக்க மணிபுனைந் தஞ்செழுத்
தோதி, மூலமார் சித்தி விநாயகன் றுணைத்தாண் முளரிதன் சென்னி
யிற் சூடிப், பாவினைர் மொழியங் கயற்கணு யகியைப் பணிந்துபோ
ற் றினன்முனித் தலைவன். (கஅ)

கிளைத்தெழுங் கருணை வெள்ளத்தின் மூழ்கிக் கிளர்தரு மநாதி
மூ லம்தாய், முளைத்தெழு மமுத சுந்தர விலிங்க மூர்த்தியைக் கண்டு
ளங் களித்தான், றிளைத்தெழுங் கண்ணீ ரானந்தம் பெருகத் திருமுன்
னர் வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தே, விளைத்தெழும் புளகந் தோன்றிடத்
தொழுதான் மேன்மையைப் பன்முறை துதித்து. (கசு)

உண்மகிழ் சிறந்தா னருள்சிவ பத்தி சேவன்முத் தியுமுட னடைந்
தான், கண்மய முதவுஞ் சிற்சபை மூன்றுங் கண்டினை திருநடல் தொ
முதா, னெண்மலி யன்பின் வண்ங்கியே வலஞ்செய் தியன்முனி மு
னிவர ரோடும், வண்மைசேர் திருமுன் னாறுகூற் பீடத் தேறினன்
வரன்முறை யிருந்தான். (உ0)

வேறு.

இருந்திறை யஞ்செழுத் தியல்பி னேதிய
வருந்தவத் தவரொடு மன்பு தோன்றிடத்
திருந்துபஞ் சாக்காஞ் செபித்துச் சென்மனோய்
மருந்தெனுங் கடம்பமா வனத்தை யேத்தினான். (உச)

அத்தக வுணர்ந்தவி ரங்கை கூப்பியே
முத்தமிழ் முனிவரன் முகத்தை நோக்குறா
மித்தைதீர் கதம்பகா னத்தின் மேன்மையாஞ்
சித்திர மாக்கதை கேட்குஞ் சிந்தையேம். (௨௨)

சுந்தர னுடன்முன் றொகுத்துச் சொற்றனை
வந்திடு கடம்பமா வனத்தின் வைபவ
முந்துதீர்த் தந்தல மூர்த்தி மான்மியம்
புந்திகூரீந் தெமக்கிளிப் புகலு வாயென்றார். (௨௩)

என்றவர் மீளவு மியம்பு வார்புணக்
குன்றமே கமலரின் குளிர்மு கத்தினி
னின்றும்வார் சிவகதை யமிழ்தை நெஞ்சுற
வொன்றிய செவிவழி யுண்டு தேக்கினேம். (௨௪)

தேக்கியு வெமக்கின்னுந் தெவிட்டிற் றில்லையான்
மீக்கொளு மாகைமேன் மேலு மென்றவர்
வாக்கினான் மொழிவது கேட்டு வண்டமிச
மூக்கமா முனிவர னுவகை யெய்தியே. (௨௫)

வேறு.

சொக்கணரு ளாலிவைதொ குத்துரைசெய் வோமென்
றக்கணமு னித்தலைவ ருக்கருள்பு ரிந்தே
நக்கனையந் நாரியக லானீமுரு கோனைச்
சிக்கெனநி னைந்துறுதி யானமது செய்தான். (௨௬)

செய்தலுமு யர்ந்திடவெ முந்ததிரு ஷாக்ரூப்
பைதலொழி வார்களசிவ பத்தரனை வோரு
மெய்துமிவை கேட்கவுரி யார்நம்முரு கேச
னுய்திறமு னக்குமுன்னு ளைத்ததுணை யென்றே. (௨௭)

இன்னவுரை கொண்டினனம் மீசனுரை யென்ன
மன்னுதமிழ் மாமுனிம கிழந்திதி குய்யந்
தன்னிகரின் மாதவிர்வி னுவினிர்த வத்தான்
முன்னியிவை கேண்மினென வேமொழிவ தானான். (௨௮)

வேறு.

முனிவிர்கா ளிக்கதை கேட்டுமூற்றுற
வனைவரு மாகையுந் றுரைத்தி ராதலாற்

க0 வசிட்டாதிபரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பனவரு பாக்கியத் தவரிற் பாக்கியம்

வினையறப் பெற்றனன் மேலுஞ் சத்தியம்.

(உக)

வேறு.

நீவிர்சிவ தவம்புரிந்த காரணத்தா லாசையுற்றிந் நினைவு தோன்றிப்
பூவுலகிற் சிவலோக கடம்பவனக் கதைகேட்கும் புந்தி வைத்தீர்
தேவர்தொழு மதுரோச னருளுடனங் கயற்கணருட் செல்வி யான
பீரவையுமை திருவருளு துமக்கேயுண் டாகுமிது பகர்ந்தே முண்மை.

பவமகற்று மானிடமாப் பாரினில்வந் துதித்தார்க்கே பத்தி பூ
ண்ட, சிவனருள்பெற் றுரியதவஞ் செய்துசிவ புண்ணியமுன் செய்
து ளோர்க்கேயவமகற்றுங் கடம்பவன மான்மியங்கேட் கப்பெரிது
மாசை யுண்டாந்தவமியற்றா மானிடருக் கொருக்காலங் கேட்கமன
ஞ் சாரா தன்றே.

(ருக)

சித்திவிநா யகனையருட் டிருவால வாயானைத் திருமெய்க்ஞ் ஞா
ன, சத்தியையங் கயற்கணுமை நங்கையைநங் குருபரனாந் தரீர்வேற்
சேயை, நித்தியமாய் விளங்குநந்தி தேவன்முதற் கணங்களைநன் னினை
வீற் கொண்டே, பத்தியினங் கவர்ப்பணிந்து கடம்பவன மான்மியத்
தைப் பகர்வாங் கேண்மின்.

(ருஉ)

என்றுவசிட்டாதிபருக் ககத்தியனுத் தரம்புகன்றே யியம்புந் கா
தை, நன்றுபெரி தகமகிழ்ந்து படிப்போர்நன் குறக்கேட்போர் நனி
கேட் பிப்போர், துன்றுபெரும் பவந்தொறுஞ்செய் தொலைவில்பெ
ரும் பாவவினைத் தொடர்பு நீங்கி, யொன்றியபே ரின்பமுறு முத்தி
யடைந் திடுவொன வுரைத்தான் பின்னும்.

(ருங்)

முதலாவது வசிட்டாதிபரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௮.

இரண்டாவது,

வேதாகமங்கண்பவனமானவத்தியாயம்.

கேட்ட மாதவர் பின்னரும் விளம்புவார் கேடின்மா தவத்தோனே
கோட்ட மில்லதோர் கும்பசம் பவகுரு சேட்டனே தமிழ்க்கோவே
மூட்டு மாசையா லீசனைத் துதிக்குமுன் முந்துதோத் திரஞ்செய்தாய்
நாட்டு நீபமா வனமெனுங் காரண முந்துற நவிலென்றார்.

(க)

அந்த வாசகங் கேட்டஹு மியம்பிய வருந்தவ ருளங்கூர், வந்த வா
றெலாங் கேண்மினென் மகத்தியன் மகிழ்ந்துகந் தனுவாழ்த்தி, மூந்
தை வேதத்தின் வடிவதாய்ப் பிரணவ முதலதாய் முளைத்தோங்குமிந்
த ராவணிச் சொக்கனைப் பின்னுநெஞ் சிருத்தின னிசைக்கின்றான்.()

வேறு.

புண்டு ருத்திர னடிம்பெருங் கற்பத்திற் பதுமன்
கொண்டன் மேனியன் முதலிய விண்ணவர் குழாமு
மண்டூ உண்டமு மொடுங்குகா லங்கள்வர் தடுக்கக்
கண்டு வேதமு மாகம புராணமுங் கலங்கி. (ங)

என்செய் கேமெனப் பயங்கொடி கயிலையி னேகி
மின்செய் நுண்ணிடை மெல்லியல் விமலைபங் கினனை
மன்செய் மாதவர் துதிசெயுங் கருணைவா ரிதியை
முன்செய் நல்வினை பயத்தலாற் கண்டிகை முகிழ்த்தே. (ச)

அகில முங்கடந் தீன் மளித் தனுக்கிர கிக்கு
மிகலி லீசனே யெங்கட்கு முதல்வனே யிழைவா
விகல மின்றிய வுலகமும் புரந்தருள் விமல
புகல ரும்பரப் பிரமமே போற்றியென் றெடுத்து. (ரு)

விஞ்சு மித்துதி வேதவா கமங்கண்முன் விளம்பிச்
செஞ்சு வேதொழு தெழுதலுந் திருவருள் சுரந்தே
யுஞ்சு வாழுதிர் காக்குது நும்மையென் றுரையா
வஞ்ச லஞ்சலென் றலர்க்கர மமைத்தன னநலன். (சு)

அரந்தை தீர்தர வறத்துரு வாகும்வெள் ளேற்றைப்
புரந்து நாசமுற் றிடாதருள் புரிந்தன மதுபோ
லிரந்தி ரந்துநின் றேத்திய நும்மையு மெம்பா
னிரந்த ரந்தொழு திருந்திடப் பணித்திடா நிற்பேம். (எ)

ஒடுக்குங் கான்மற்றை யோரொலா மொடுங்குவ ருண்மை
நடுக்கஞ் செய்துருத் திரனடிம் பிரளைய நலியா
திடுக்க ணின் றியோர் விதத்தினுற் பவித்திருந் திடச்செய்
தடுக்கு நுங்கட்கு லயமிலா தாக்குது மென்றான். (அ)

இன்ன வாறா னியம்பவே தாகம மியம்புங்
கன்னி பாகநின் னருளினித் தியம்பெறக் கடவோ

கஉ வேதா கமங்கணிபவன மானவத்தியாயம்.

முன்னி டத்துதித் துன்னையே யுணர்ந்திடப் பெறலாற்
பின்ன றொங்கட் கு றினக்குமோர் பேதமொன் றின்றால். (க)

அருத்தி கூர்தர வம்பிகை யோடுநின் றாடு
நிருத்த முந்தரி சித்துநின் னருள்பெற வேண்டிங்
கருத்த றிந்தடி யவர்க்கருள் காரணக் கருனை
பெருத்த நின்னிடம் பிரிவிலா துறையவும் வேண்டும். (க)

அந்த நல்வரந் தருகென வேதவா கமங்கள்
சிந்தை செய்துரை செய்தன திருவுளத் தடைத்துப்
பந்த பாசரீத் தருடரும் பரமனவ் வரங்க
டந்த னம்முமக் கென்றனன் பின்னருஞ் சாற்றும். (கக)
வேறு.

கயிலைமா கயிலை யுயர்சிவ லோகங் கருதினம் முருவமு விடத்
தும், புயனிற் வண்ண னாழக னிமையோர் போற்றினர் மணிந்து
நின் றேத்த, மயலறு நந்தி முதற்சிவ யோகர் வழுத்தினர் கண்டிகண்
டிறைஞ்ச, வியலுமொவ் வொன்றிற் கியைந்தமும் மூன்று சபைவகு
த் தேர்பெற நடிப்பேம். (கஉ)

பூவுல கினுநம் மன்பரா யுள்ளோர் பொலிவுடன் கண்டிகண் களி
க்க, மேவர விளங்கு சபைபல வகுத்தே மெல்லிய லொடுநடம் புரி
வோர், தாவரு மந்தத் தலங்களெண் ணிலவாஞ் சாற்றுவ தாரவை வி
ரித்து, நாவினாற் சேடன் முதலியோ ராலு நவின்றள விடவெளி தன்
றால். (கங)

மாநில வரைப்பின் விசேடமாந் தலங்கள் பலவுள வேனுமற்
றவற்றுண், மேனிலம் பரவ நமக்குநூற் றெட்டுத் தலமிக மெம்படு
மவற்றுட், பானில வெறிக்கும் ஐளைதவழ் பழனப் பதியுமொன் றிரு
பதாங் கதிகந், தூநலந் தருமத் தலங்குநின் பெருமை தொகுத்திட லி
யாவர்க்கு மரிதரல். (கச)

இப்படி புகழு மிருபத்தோர் தலத்துண் மேம்படு மொருதல மி
நம்பு, மெய்ப்படு சுயம்பா மிலிங்கங்கட் கெல்லாம் வேரதாயச் சம
ட்டிலிங் கமதா, யப்படை பிரளே யத்தினுங் கடையு காந்தத்து மழி
விலா திருக்குந், திப்பிய விலிங்கந் தன்னிலயாம் விளங்குஞ் சேவன்முத்
தித்தல முளதால் (கரு)

ஆங்கதிற் சகலீ கரித்துநா மனேக லீலைசெய் துறைஞ்வு மவணீ
ர், பாங்கொடு கதம்பத் தருக்களா யெமக்குப் பன்னரு நீழல்செய்
திருமி, னோங்குதும் பெயராற் கடம்பமா வனமென் றுறுபெயர் வி.
ளங்குமத் தலமுந், தேங்கமழ் மலராற் சொக்கலிங் கத்தைச் சிறப்பி
னோ டருச்சனை செய்யின். (க௬)

• சுயம்புவாய் மற்றை யிலிங்கங்கட் கெல்லாஞ் சொல்லாஞ் ச
மட்டியசய் முதலாய்ப், பயம்பெறு மமுதாய்க் குளிர்த்தாய் நிறைந்த
பாவன மீமிலிங் கத்தி, னியம்பிய பரமா னந்தரு பமதாய்ச் சிவானந்
த ரூபமா மெம்மை, நயம்பெறு கயற்கண் மங்கையு நீரு நன்கருச் ச
னைசெய விருப்பேம். (க௭)

கணங்கள்சூழ் தருமா கயிலையி லிருப்ப தொருகலை கதம்பகா ன
னத்தின், மணங்கம முத சுந்தர விலிங்கத் தொன்றெழி யாயிர மரு
விப், பணங்கிள ருலக முழுவது நன்மை பயப்புறப் பரவுமம் பிகை
யா, மணங்கொடு மிடப வாகனத் தெதிர்சென் றன்பருக் கன்புசெய்
திருத்தும். (க௮)

இன்னுமொன் றிசைக்கெம் பெருங்கயி லையைப்போ விரகித
மிரத்தினங் கனக, மன்னிய சபைமூன் றுண்டதி லதிக வைபவத் துட
னடம் புரிவோ, மன்னமுச் சபையி னிருத்தமுந் தெரிசித் தாங்கெமக்
கணிநிழ லாகித், துன்னிய கடம்பும் வில்லமு மாகித் தொலைவிலா தி
ருந்திடப் பெறுவீர். (க௯)

ஆகம 'மலருங் கொடிகளு மாகி மிருதிக ளஞ்சுக மாகிப்
பாகமா ரிதிகா சம்பல புராணம் பஞ்சவன் னக்கிளி யாகி
மோகமார் தருகா மாதிய நீத்து முதற்சிவ நாமமுச் சரித்தே
மாகமார் துமது கொம்பினில் வதிந்து வனப்புற நீர்தழைத் திடுமின்.)

காலகா லங்க டோறுநன் னியமஞ் செய்யுமின் யாவர்க்குங் கரு
ணை, யேலவே புரிமி னன்னிய சமய முற்றுளோ ரத்தலத் தெய்திற்,
சேலமார் சிவமெய்ஞ் ஞானங்க ஞுணர்த்தித் தெளிசிவ சமயத்துட்
சேர்மின், பாலலோ சனனா லயந்தினர் தொழுமி னின்னமும் பகரு
துங் கேண்மின். (௨௧)

'எச்சில்கான் றுமிழ்தன் *மலசலம் விடுத்த லின்மொழி மடந்தை
யர்ப் புணர்த், லச்சமொன் றின்றி யன்னரை நினைத்தல் பாகிலை யரு

* எச்சில்கான்றுமிழ்தல் - எச்சிலுமிழ்தல், கான்றுமிழ்தல் எனப்
பிரித்தெண்ணுக.

ந்தல்பொய் பகர்த, னச்சியே துயிற நம்பல முமிழ்த லன்னியர் தார, த்தை விரும்பல், வர்ச்சனஞ் செய்யு மகுகிபே நிழ்வு மனநினை யாத ன நினைத்தல்: (உஉ)

கோமுகை சிவனின் மாலியங் கடத்தல் பலிபீடங் குறுக்கிடல் ப லிப்பற், நேமுற மிதித்த லேறொடு தூயி துவசதண் டியற்பலி பீட, மாமைசே ரிலிங்க மைந்தினின் சாயை மிதித்தன் றணியாது வருத, றுமமார் வினக்குச் சாயைநல் லிலிங்கச் சாயையிற் றன்னிழ் விடுதல்.

பரிவுற நிருவா ணத்தொடு புகல்பா தங்கழு வாதுபோற் திடுத, லொருவலம் வருதல் வலம்வரும் போதி லோடியே வலம்வர லிந்த, மருவரும் பெரிய குற்றமெண் ணுன்குஞ் சார்ந்திடா வாறுகோயிலு ட்சென், நிருவருங் காணு நமையவண் சேவை செய்பவ ரெம்முல கிருப்பார். (உச)

ஆசனத் திருத்தன் மயிரது களைத லாசையுற் றிடலெண்ணெய் தேய்த்தல், வாசநெய் தேய்த்தல் கஞ்சுகற் தரித்த றலைபார்த்தன் மயிர் கோதி முடித்தல், போசனஞ் செய்த னறியநீர் பருகல் பொருந்துவா கனங்களிற் போத, லேச்று வட்டக் குடைநிழற் சேற வியாரையு மி கந்துதா டித்தல். (உரு)

வண்டிகில் பேரார்த்து வலம்புரிந் திடுதல் வணங்குதல் சேவைசெ ய் திடுதன், மிண்டுறு கோபங் கொண்டிடல் சிரசில் வேட்டிகுட் டிக் கொடு தொழுதல், கொண்டொளி விளங்குந் தீவர்த்தி பிடித்துக் கொ ள்ளுத லகாலத்திற் குறுக, லெண்டகு சிவனை முன்னொடு பின்னு மி டப்புறத் தினிலுநின் தேத்தல். (உச)

சிவதிர வியங்கள் கவர்தல்கு தாடல் செய்திட லொருநமக் கார, நவையறு கர்ப்பக் கிருகத்திற் செபங்க ளோமங்க ணமக்கரூரம் புரி த, லிவையெலா மன்றி யாலயக் குற்ற மின்னமு மனேகமுண் டிய ம்பி, லவையெலா நீக்கி விதிமுறை சேவை செய்பவர் நம்பத மடை வார். (உ௭)

அந்தியங் காப்புச்செழுங்கம லையினு மத்தயா மஞ்சிதம் பரத் துஞ், செந்தமிழ் நெல்லைப் பதியினுஞ் சேவை செய்பவர்க் கருங்க தி கொடுப்போம், புந்தியாற் சீவன் முத்தமார் தலத்திற் பெருருந்து மெவ் வேளையிற் றொழிணும், பந்தபூ சங்க ணிக்கியக் கணத்திற் பரவுந் திருவடி சேர்ப்பேம். (உ௮)

† அந்திக்காப்பு சாயரணை. அந்தி-சாயம் காப்பு-ரணை.

மாலையில் வணங்கிற் புலனிமா தான பலன்றருங் கதிருறை யுச்சி
வேலையிற் றொழிலோ ராயிரங் கபிலை தானநல் கியடவன் மேவு
மாலையிற் சேவை செய்திடிற் கோடி வழங்கிய நற்பய னடையும்
பாலுறு மன்பா லத்தயா மத்திற் பணிந்திடிற் பரிமேதப் பயனும். (9)

பத்திசே ரத்த யாமத்தில் பாமே பல்லக்குச் சொக்கெனும் பெயராய்
நித்திய மாகுங் காகியே முதலா நிகழ்த்திய சிவதலந் தோறுஞ்
சத்தியோடினிதா யவணவண் வதிந்து தங்கிய கலையெலா மீண்டு
சித்திசேர் திருவ னந்தலி லென்றாய்த் திகழ்தரு பூரண வடிவாய். (10)

அருளுரு வாகி மனோரத முடைத்தா யனைவர்க்குந் திருத்திசெய்
குவதாய், மருளற வந்து வணங்கினர்க் கெல்லா மனந்தெளி விப்ப
தாய் நிறைந்து, தெருளுறு ஞான வானந்த மயத்திற் சேர்ப்பதாய்க்
கருத்தறிந் துதவும், பொருளதாய்க் கருணை பொழியுமங் கயற்கட் பூ
வையோர் டிருந்தருள் புரிதும். (1௧)

ஆதலிற் றொழுங்கா லம்பல வவற்று னிதிபலன் றருந்திரு வணந்
தன், மாதொடு நாமும் பரவுமெய் யடியார் வரும்வழி பார்த்தெதிர்
நிற்பேம், பூதலத் துயர்ந்த செல்வமு மனையும் புகழுநன் கல்விபு மகவு
ந், தீதகற் றிடுமெய்ஞ் ஞானமுந் தருவேஞ் சணனந்திற் முத்தியிற் சே
ர்ப்பேம். (1௨)

நினைத்தவா றருள்வோ மாலயன் மகவா னெடுத்திசைப் பாலர்
விண் ணவர்க்கு னனைத்துமற் றுள்ளோ ரனந்தலிற் சேவை செய்துத
ம் மரகிய லடைந்தார், வினைத்திற னகீற்று மம்பிகை கமலை மேதினி
நாமகள் சகிமற், நினைத்தவாந் தேவ கன்னியர் தெரிசித் தியைந்ததங்
கணவரை யடைந்தார். (1௩)

அதிதிவந் திறைஞ்சி விண்ணவர்ப் பயந்தா ளருந்தவர் தபோபல
மடைந்தார், மதிசுலத் தாச ரனைகர்முன் றொழுது மாற்றலர்ச் செ
குத்துல காண்டார், துதிசெயற் கரிய சுரர்குரு போற்றிச் சொற்க
லை யுணர்குரு வானான், கதிதெரிந் திராமன் பணிந்திரா வணனைக் க
டிந்தரும் பழிகழு வினனாள். (1௪)

இத்துவந் திறைஞ்சித் தக்கனாள் வந்த விரும்பிணி களைந்தன னி
றைஞ்சி, வந்துமார்க் கண்ட னித்தியம் பெற்றான் றொழுதருச் சண
ன்வலி பெற்றான், முந்திய நாமே யறிசுவ மெவர்க்கு மொழிவரி த

கக வேதாசுமங்கணீபவ்னமானவத்தியாயம்.

னந்தலத் தலத்திற், சிந்தனை செய்து பெற்றுளோ ரின்னு மனேகர்நீர்
சேவைசெய் கிருமின். (௩௫)

அன்றிய முமையான் சோமவா ரத்தை யனுட்டித்து வேண்டிய
தடைந்தா, ஔன்றுமவ் வாரம் விசேடமாஞ் சோம சுந்தான் றனையவ
ண் டொழுமின், முன்றிகழ் பிரதோ டத்திலவ் விலிங்க மூர்த்திசார்
சித்திய மதிசுஞ், சென்றவண் டணிவோர்க் கிகபர முதவுந் தெரிசித்த
ஞ் செழுத்தையுந் துதிமின். (௩௬)

சேர்ந்திடு முலகே ரோழுமெய் யாகச் செறிதர வுயர்விராட் புரு
டற், கேயந்தவா தார மாறினிற் கமலை யியன்றநா வற்பதி யருணை,
யார்ந்தவம் பலங்கா ளத்திந் காசி யாறினமேற் கயிலேமேற் றுவாத,
சார்தமேற் சீவன் முத்திமா நகர்வாழ் தற்பர னெவர்க்குமே லாலோ
ன். (௩௭)

மண்புன லனல்கால் வான்கதிர் மதிசீ வன்வடி விலிங்கங்கண் ம
ன்னுந், தண்பொலி கமலை நாவல்சீ ரருணை தடங்கொள்கா ளத்திதெ
ன் றுல்லை; விண்புகழ் தீரிசி ராமலை சீவன் முத்தமார் தலம்வியன் க
ருவூ, ஞென்பெருந் தலமுன் னாகவொவ் வொன்றிற் கியைந்தநா லி
ருதல மியம்பும். (௩௮)

, இயம்புமத் தலமோ ரறுபத்து நான்கி னிலிங்கத்துட் சொக்கலி
ங் கத்திற், சுயம்புவா யாவுந் தோன்றுமுன் றோன்றி விராட்டுறு து
வாதசார் தமுமாய், நயம்பெறு மதியா யமுதுயிர் வளர நல்கலாற் சோ
மசுந் தரனாய், வயுங்கொள்சீ வனுக்குஞ் சீவனா யீசன் மன்னலா லதி
கமா மதுரை. (௩௯)

கதித்தெழு முருத்தி ரன்னடும் பிரள யத்தினுங் கற்பவ். தத்து
ந், துதித்திடுங் கருணை சேர்பதிந்மைப்போற் றொன்மையா யழிவி
லா திருக்கும், பதித்துவ மாரு மெமக்குநீர் நிழலாப் பதிமினாங் கேருமி
னென்னு, விதித்தனன் வேதா கமங்களுக் கன்பின் விடைகொடுத் தரு
ளினன் விமலன். (௪௦)

நம்பெருங் கயிலை நாயகற் றொழுது நான்மறை யாகம் புரா
ண, மெம்பிரா னருளப் பெற்றன மென்றே யெழுந்துள மகிழ்ச்சி
கொண் டேகி, யும்பார்கூழ் சீவன் முத்தமார் தலத்தி னுறுதபோ பல
த்தினு லடைந்தே, யம்பொரு லயஞ்சூழ்ந் தருடருஞ் சொக்கை ய
முதலிங் கத்திற்கண் டுறைஞ்சி. (௪௧)

தளிரொடு புதிய மணமலர் பொதுளிச் சாயையாங் கவட்து போ
க்கித், துளிர்ந்தரு கதம்பத் தருக்களாய் முளைத்த சுந்தர விவில்கத்தைச் சூ
ழக், ருளிர்ந்து நிழல்செய் தமர்ந்துதம் மலராற் கோதையங் சுயற்க
ண யகியை, மிளிர் பெருங் கருணைச் சொக்கநா யகனைப் பூசித்து வி
ளங்கின தழைத்தே. (௪௨)

இன்னகா ரணத்தாற் கடம்பமா வனப்பே ரியைந்தது மதுரை
மா நகரம், பன்னுமிக் கதைகேட் பவர்படித் திடுவோர் பரவுவோ ர
றிந்துசெய் பவமந், துன்னியே யறியா மற்செயும் பவமந், தொலை
ந்துடன் சிவகண மாகி, மன்னுவார் கயிலை யென்றுமா தவர்க்குப்
புகன்றனன் மலயமா முனிவன். (௪௩)

இரண்டாவது வேதாகமங்களைப் பவனமானவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧0௧.

மூன்றாவது

வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

செப்பியபெ ருங்கதைசெ விப்புலனி றைத்தா
ரொப்பரிய மாதவமு னித்தவரு னைப்பா
ரப்பணிச டைப்பரன னுக்கிரக முற்றாய்
முப்பொருளு நாடிமுரு கேசனருள் ஓபற்றாய். (௧)

பந்தமறு ஞானசிவ பத்தியின்மு திரந்தாய்
விந்தவரை யந்தரபி லம்புகமி தித்தா,
யந்தமுற யாவையும் ளந்தறிய வல்லா
யெந்தைதமிழ் மாதவனெ மக்கருளு கிற்பாய். (௨)

வருத்திடுமு காந்தமும வாரந்தரமு மன்ற
வருத்திரன டிம்பிரனே யம்பெரிது மோங்கு
மருத்தியொட றிந்ததெவ னாகமபு ராணந்
திருத்தமுறு வேதமவை தென்முதுரை தன்னை. (௩)

வெற்பிருத டங்கயிலை வீறுசிவ லோகம்
பொற்புறுமிம் மூன்றுமழி யாதவைபு காநீ

கடி வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

ருற்பவமு றும்பல்லுல கியாவையுமொ டங்குங்
கற்பமத னிற்பொருவில் கந்தனுல கந்தம்.

(ச)

ஆதலினு யர்ந்தெழுச லப்பிரளே யத்திற்
பூதலம றைந்திமெ திற்பொருவி றுனந்
தீதறவி ருந்ததெவ னவ்வுழிதெ ரிந்தே
பேதமறு நீபவன மானதெவ ணெகி.

(ரு)

களங்கமற வந்திமெக் காலலிருத் தார்த்தம்
விளங்கவ்வை மீளவும்வி ரித்துரைசெய் கென்றா
ருளங்கொரும கத்தியனு னைக்குமவை யுன்ன
வளந்தறிவி னைக்கியவ ருக்கருள்செய் வானால்.

(சு)

ஆதிகயி லைக்கிறைவே தாதிகளே நீவிர்
போதிரென வோதியவந் நாளவைபு ருங்கான்
மீதெழுச லப்பிரளே யம்பரவி மேன்மேற்
கோதியுல கங்களவை கொண்டனவ றிந்தே.

(எ)

மாறுதலில் வெள்ளமும றைத்திதெ லாலே
யாறுதல மெப்படிய றிந்தடைவ தைய
வீறுதரு மப்பதியின் மேன்மையடை யாளங்
கூறுதியெ னத்தொழுது கூறவிறை கூறும்.

(அ)

வேறு.

உரைத்த வேதா கமமீரா முரைக்கே முயர்ந்த சீவன்முத்தி
புரத்திற் கிரண்டி யோசனைக்குப் புறஞ்சூழ்ந் தங்கிப் புரிசையதா
நிரக்குஞ் சலமத் தியிற்சோதி நிறைந்த தம்பம் போல்விளங்கும்
வரத்தி னுயர்ந்த தென்பரண்டி வளநா டிறையு மங்கரம்.

(க)

தேவர் பரவும் பரங்குன்றந் திருவே ட்கந்தின் சோலைமலை
மேவி யுறைநம் பொன்னினையாண் மெய்ப்பூவணமிப் பதிநான்கு
நாவின் முனிவர் புகழ்தநாநான் கெல்லே சூழ நனிவிளங்கும்
பூவி லுயர்ந்த சீவன்முத்தி புரமத் தலங்க ணடுவோங்கும்.

(கஉ)

போதி றொனவே தாகமங்கள் புகன்ற வடையா ளத்தடைந்தே
சோதி மயமா மத்தலத்திற் சுயம்பா யெவர்க்கு முன்றோன்றி
யாதி கமடங் கடந்துவே ரப்பா லாகி யண்டாந்த
மீது வீர பதங்கடந்து துவாத சாந்த மீப்போகி.

(கச)

நிறைய வெங்கும் வியாபகமாய் நீள்சன் மயச்சின் மயமாசி
யுறையு முழுத மயமாகி யுருவி யோங்கு மிலிங்கமிதென்
நிறைவ நமிழ்தா னனைந்திருக்குந் தலமைங்குரோ வெல்லையிதென்
றறவ னுருளாற் கண்டதருட் புணையா லடரந் நீர்கடந்தே. (௧௨)

இதுவே சிவன் முத்திபுர மிதற்கு நிகரோர் தலமின்ற
லதிபா தகரைச் சிவமெனவேட் டிவன்கைப் புழுப்போ லாக்குமென
முதுநான் மறையு மாகமமு முன்னர்த் துதித்துத் தவோபலத்திப்
பநிரீம் வந்தே மெனநீபத் தருவா யிருந்து பரவியதால். (௧௩)

தருக்க னெல்லாஞ் சிவாகமங்கள் சாற்று மிருதி சாத்திரங்க
ளுருக்கும் புராணம் புள்ளினங்க ளோங்கும் பதினெண் வித்தைகளு
மருக்கொண் டலரு மலர்மாங்க ளாகு மனிதர் சிவகணமா
மிருக்கு மொழிதென்மதுரைநகர்க்கிணையாமோமற் றொருதலமே. ()

வேறு.

சிலையுரு விலிங்க மரும்புனல் கங்கை செறிநீரர் சுரரொலி வேத
மலர்தருத் தருவாத் தேனுநல் லின்ப மருந்துதல் வேள்வியுண் பூசை
நிலைதுயில் சமாதி செலல்வல முன்ன நியானநீள்சொற்செபம்வீழ்தல்
பலர்புகழ் வணக்க மாவது மதுரைப் பதிக்கலா லெந்நகர்க்குளதே.()

நுண்ணுணர் வுதவுங் கயிலையி லுறையு நூற்றுமூப் பானறு கோ
டி, புண்ணிய தீர்த்த லுயற்றினை யுமையாள் பொற்புடன் கொணர்
ந்துதா பிக்க, வண்ணமார் தரும்ப் பதியெலா நிறைந்து மருவிமூழ் கி
னர்க்கரு டரலா, வெண்ணருஞ் சருவ தீர்த்தமா புரப்பே ரியைந்தது
மதுரைமா நகரம். (௧௪)

அளப்பரும் வரவி குளங்கிண ரோடை யனைத்துமத் தீர்த்தங்கண்
மயமாங், கிளப்பருங் கலியின் மறைந்தவை யிருக்குங் கிரீசுரு ரருளி
னோர் கங்கை, யுளப்படுங் கிருது மாலிகை வேக வதியெனு நதியிவ்
ய்த் திடுவோம், வளப்படு முத்தி மூழ்கினர் பெறலான் மதுரைநன் மு
த்திமா நகரம். (௧௫)

வைகைமா நதியி னிறந்துளோ ரென்பு வளர்சிவ லிங்கமா மத
னை, யையுறீர் நீருங் காண்டிநா முரைத்த ததிகுய்ய மியாவருங் கா
ண்பார், பொய்யல வின்று நாளையுங் காணும் போதெலா மதிகயம்
பூணும், வெய்யபா தகரே யாயினுஞ் சிவமா மேவலாற் சிவன்முத்
தீசம். (௧௬)

20 வேதாகமங்களுக்குவாரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

காசியிலிறக்கத் தில்லையைக் காணக் கருதருங் கமலையிற் பிறக்க, நேசமா ரருண சலத்தினை நினைக்க நிலைபெறு முத்தியிற் நான்கும், பேசுமித் தலத்தா மின்னுமோர் விசிட்டம் பேசுவாங் கேட்கவே முத்தி, வாசமா யினரா சுவர்சிவ மீசன் வாசப்பேர் பெற்றதான் மதுரை. (கக)

சுந்தர விலங்கச் சுற்றினு நீபத் தருக்களார் தொன்மரங் களினு மந்தரி கயற்க ணம்மையைச் சூழு மணிநிழல் வில்லுவத் தருவின் சுந்தரங் களினுந் தவழ்புயல் வானக் கற்பக மலர்நவ மணிகள் ' [றும். சிந்தின பொழிந்து சிவாக்கினை யதனற் சேவைசெய் திருந்திடமென் வேறு.

காலினாற் சூழ்ந்த நீபங் கமழ்தரு, கண்ணீர் வாரப் பாலினாற் கவடு தாழப் படிந்தெழுந் தசையுந் தோற்ற மரலினா ரிடந்துங் காணு மதுரைநா யகன்பொற் றுளிற் சாலினாண் மலர்க லேவித் தலையினால் வணங்கல் போலும். (உக)

மையுறு மலர்ப்பூங் கொம்பர் வந்துவந் தசையுந் தோற்றம் பொய்யுறு கபடாற் போக்கிப் புனிதனைப் பிரவஞ் சத்தி னெய்யுறு விளக்கின் விட்டில் போல்விழீர் நீங்கள் வம்மி னையுறீ ரெனக்கை காட்டி யழைப்பன போன்று தோன்றும். (உஉ)

ஒள்ளிய நீப வேதா கமமுப ிடத மான கிள்ளைகள் புராண நூல்சாத் திரங்கிளர் மிருதி யான புள்ளின மிவைகள் சொக்து புராதன விலங்கந் தன்னை யெள்ளு மலரிட் டன்பா லின்புறத் துதித்த தன்றே. (உ௩)
வேறு

உலகம னைத்தையு முருவிழு னைத்தெழு மொண்சோதி நிலவுப ரப்பிர மப்பொரு ளாகிநி றைந்தோங்கி மலர்தரு சுந்தர லிங்கம்வ னப்பொடு கண்டேமே பிலமுறு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௪)

ஆதியு மந்தமு மில்லதொ ரொப்பிட லரிதாகிப் போதமு றுஞ்சிவ யோகர்தி யானப் பொருளாகி ம்தெழு சுந்தர லிங்கம்வி ருப்பொடு கண்டேமே பேதமி னற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௫)

வீசுறு சோதிச டத்துவ மாமெய்ப் பொருளாகி மாசுறு பாவமொ ழித்தடி யார்க்கருள் வாழ்வாகித்

தேசுறு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சித்தேமே
பேசுறு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால்.

(உச)

அருமறை யின்பொரு ளாநா தழும்விந் துவுமாகி
யொருமைத் ருங்கயி லேக்கிறை யாகியு ரைப்போர்தங்
கருமலி னந்தெறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பெருமைபெ றுந்தரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால்.

(உ௭)

வாணிய யன்பொறி மாலறி தற்கரி தாயன்னே
ரோணியல் பூசையு வந்தர அதவிய விறையாகித்
காணிய வின்புறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பேணிய நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால்.

(உ௮)

அறங்கெழு மம்பிகை பூசையு வந்தவ ளகமேவி
நிறங்கிளர் சுற்பவ ரம்பினு மொருநித் தியமாகித்
திறங்கெழு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சித்தேமே
பிறங்குபெ ருந்தரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால்.

(உ௯)

உருத்திர னுக்குழு தற்கா ரணமா யொன்றாகித்
திருத்துது வாதச வந்தரி றைந்தெழு சுடராகித்
கருத்தைய றிந்தருள் சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பெருத்திடு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால்.

(௩௦)

என்றுது தித்தெமை யாளுதி காவா யிவண்ணென
நின்றாக ளித்தவை நின்சர ணேசர ணெனவோத
வொன்றுமி ருட்டெறு மாமதி கோடிது தித்தென்ன
மின்றிகழ் சுந்தர லிங்கத் துறைசிவன் வெளிவந்தான்.

(௩௧)

வேறு.

நீரும் பிறையு மறுகு நிலவுஞ் சடையிற் றுழ
வாருங் கரத்தின் மழுமா னபய வரதந் திகழப்
பாரும் புகழ்பொற் பூணும் பணியா ரமுமே லொளிரக்
காருண் ணியமா முகமுங் கண்ணுங் கருணை பொழிய.

(௩௨)

கதிக்குந் திறல்சேர் சிலமா கணமெம் மருங்கு நெருங்க
விதிக்கு மயன்மான் முதலாகி விண்ணோர் சயவென் றேத்தத்
துதிக்குஞ் சீவன் முத்தித் தொன்மைப் பதிமெய் யன்பர்
பதிக்குஞ் சிவதோத் திரத்தாற் பணிந்து பாழிப் புகழ.

(௩௩)

௨௨ வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

துகர்மால் வ்ரையிற் படர்ந்து சூழும் பசும்பொற் கொடிபோல்
வகிர்மா மதிநேர் துதன்மா துமையா னொருபான் மருவ
வுகிர்மா வலியா ளரியா யுணரா விற்சந் திரனை *
வகிர்மால் விடைமேற் றோன்ற வந்து காட்சி கொடுத்தான். (௩௪)

கண்கள் குளிரக் கண்டே தொழும்புள் டேவதா கமத்தைப்
பண்கண் மிழ்ந்தும் பெருமான் புரிவின் னருளா னோக்கி
விண்கள் பரவ நுமக்கு வேண்டும் வரங்கேண் மினைன
வெண்கள் கடந்த பொருளே யெனப்போற் றிசெய்தங் கியம்புமீ!()

வேறு.

எம்பெயரான் முத்திரகர் கடம்பவன மெனுநாம மியைய வே
ண்டு, நம்பெருமான் முன்னருளிச் செய்ததுபோ லித்தலத்து நாங்க
ள் காண, வம்பைகயற் கண்ணியுடன் பெருங்கயிலா யச்சபையி லய
ன்மா லாதி, யும்பர்தொழப் புரிநடன மிங்குநடித் தருட்கருணை யுத
வ வேண்டும். (௩௬)

எங்கணிழ லினினடிக்கு நின்னடங்கண் டே.த்துபவர் யாவ ரோ
னுந், துங்கமுறு கயிலைநடந் தொழுதபய னடைந்துபவர் தொலைக்க
வேண்டிந், தங்கியிவண் வசித்திடுவோர் தரிசிப்போர் பூசிப்போர்
சாற்றக் கேட்போ, ரங்கவர்க ணின்னருளா லெல்லோரும் பரிமுத்
தி யடைதல் வேண்டும். (௩௭)

இவ்வரந்தந் தருளுகென வேதவா கமங்களெடுத்தியம்ப லோ
டும், வெவ்வரந்தின் றயில்படைக்குஞ் சூலிபுகல் வான்மெய்ம்மைத் த
லம்வி சேடங், குவ்வரந்தான், பெறுதலினாங் கூறுமநா தியினிருமித்
திடுத றன்னா; லவ்வரந்தந் தனநுமக்கே நடனமுமப் படிகாண வளிப்
பே மென்றே. (௩௮)

மாகயிலை நடம்புரியு மூர்த்தம்பேந லித்தலத்தும் வசிப்பே நா
மே, பேகமெனும் பரவிவமா மங்கயற்க ணினைவிபரா சத்தி யாகு,
மோகமற வெமைநாருள் யாரோனுந் தரிசிக்கின் மொழியக் கேட்
கிற், போகமொடு புகலரிய முத்தியுமுண் டாமின்னும் புகலக் கேண்
மின். (௩௯)

சேவன்முத்தி புரமிதினா கிருமித்த சிற்றைமூன் றவற்றைச் செப்
பி, லோவநா முறையிலிங்கத் தின்கிழக்கத் திசையினுக்குத் தரமீ சா

ன,மேவுமவை பெயர்விளம்பி விரதம்பொன் னிரத்தினமென் மு
றையே மேவு, மேவமிலித் தலமதிக மெத்தலமு மித்தலத்துக் கிணை
யொவ் வாதால். (சு0)

*தூரத்தே கண்டசபைத் தூயிதொழு தாற்பிறவித் தொடர்பு நீ
ங்கிக், கோரத்தே கோடிசென்மத் தாற்றுபவந் தொலைந்துகதி கூடு
மென்றா, வீரத்தே மலர்க்கடம்ப ணைத்தணுகிச் சிற்சபைகண் டிணை
ஞ்செ யன்பின், வாரத்தே வெனத்துதிப்போர் பெறும்பேறில் வள
வையென வகுக்கற் பாற்றே. (சுக)

மார்கழியா திணைசோம வாரமா தப்பிறப்புப் பிரதோ டங்க,
ளேர்கெழுநற் சித்திரா பூரணவை *காசிப்பூ ரணையெந் நாளு, நீர்
கெழுசித் திணைவினைப் பசிவிடுவித் தினங்களினந் நிருத்தங் கண்டா
ற்,சீர்கெழுநந் கருணையினற் போகமொடு முத்தியுமுண் டாகுந் தி
ண்ணம். (சஉ)

இங்குமக்கு மார்கழியா திணைநாளி னியைந்திடுமுத் தரப்பொன்
மன்றிற், றுங்கமுறுங் கயிலாய நடஞ்செய்வோ முனிவர்கூர் துதி
சேர் யோக, ரங்கமலக் கண்ணன்மலர்க் கண்ணனரும் புவிமுனியா
டரவங் காணப், பொங்குமிர சிதசபையி லநாதிசதா சிவநிருத்தம் பு
ரிவோ மென்றும். (சக)

ஈசான திசையிலிரத் தினசபையி லங்கயற்கண் ணிறைவி கா
ணத், தேசாரு மானந்த சிங்கார நடம்புரிதல் செய்வோ நீங்கள், கூ
சாது காண்மினென வரங்கொடுத்திக், கூறுமிலிங் கத்தி னானை,
காசாரும் பவமகற்றுஞ் சொக்கனாள் செய்ததுதங் கருத்தி னெ
ண்ணி. (சச)

கதம்பவன மாகியவே ஞாகமங்க டிருநடஞ்சொல் லியநாட்
காண்பான், பதம்பரவி யிருந்தனந் முருகனுரைப் படிபகர்ந்தேம்
பகருங் காலை, திதம்பெறக்கேட் போர்படிப்போ ரொருநூறு செ
னனத்திற் செய்த பாவ, விதம்பலனோ யகன்றிடுவர் தீர்த்தமெலந்
முழ்குபயன் மேவு மன்றே. (சரு)

எத்தனையா கங்களுள் வித்தனையும் புரிந்தபய னெய்தங் கூட,
னித்தனரு ளாற்பரம முத்தியுமெய் துவருண்மை நிகழ்த்தி னேமெ
ன், றுத்தமமா தவர்கேட்ப வகத்தியனங் கியம்பினன்ஊர் -

உச வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

கூர்ந்து, புத்தமுதா மெனவிளங்குந் தீர்த்தமான் மியத்தையினிப் புக
ல்வா யென்றார் (சச)

மூன்றாவதுவேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுள்.

நான்காவது.

* தீர்த்தமகிமையுரைத்தவத்தியாயம்.

அருந்தவ ரியம்பக் கேட்ட வகத்தியன் சொல்வா னீதி
பொருந்து சேவன் முத்தி புரத்துறை தீர்த்தம் யாவுந்
திருந்துறப் புகல்வாங் கேட்போர் சிவகதி யடைவ ரென்ற
மருந்தினு மினிய செவ்வேண் மலரடி தொழுது கூறும். (க)

முந்திய தீர்த்தம் பொற்றா மரைத்தட முதன்மை யாக
வந்தவுற் பவமுந் தீர்த்த முகிமையுந் தொகுத்துச் சொல்வோம்
புந்தியீ ரினிது கேண்மின் பாதகம் போக்குஞ் சோம
சுந்தர னனுக்கை யானீர்ச் செந்துக்க டோன்றாத் தீர்த்தம். (உ)

ஆதிகா லத்தின் வந்தே யுருத்திர னடுங்கற் பத்தின்
மீதெழுந் தோங்கி முநீர் வெள்ளமு மிருளு மூடிப்
பூதல முதலா யுள்ள வுலகெலாங் குலைந்து போங்கான்
மேதகு கங்கை யாதி நதிடடல் விண்மே கங்கள். (ங)

மற்றுள சிவத லங்க ளியரவுமுன் மறைந்த தாங்கண்
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கவுரிக்குத் தனது லீலை
முற்றுறக் காட்டு வான்முன் சகனமாய் விடைமேற் றேன்றி
வெற்றிமான் மழுவோ டங்கைமொர்வர தாப யங்கள். (ச)

விளங்கிட வயன்மால் விண்ணோர் மிகீகந் தீசன் முன்ன
வளங்கெழு கணங்க ளோடும் வந்துநீர்ப் பிரனை வத்துட்
களங்கற மறைந்தி ருக்குங் காசிதென் னருணை யாரூர்
ஹனங்கலின் முதுகுன் றாதி பருப்பதந் தொழுங்கே தாரம். (ரு)

ஈங்கிவை முதலா மற்று மியம்பிய தலங்க ளெல்லாம்
பாங்கரம் பிகைக்குக் காட்டிப் பண்பிசீற் றுணுண் டாக்க
வோங்கிய சேவன் முத்தி புரத்திலவந் துயர்ந்த வெள்ள
மாங்குறா வாறுஞ் சேடகி யிலிங்கமு மடைவிற் காட்டி. (சு)

இச்சையா மிவ்வி லிங்கத் துறைகுவ மெந்த ஞான்று
முச்சகம் புகழு மிந்த மூலலிங் கத்தினின்று
நிச்சய மாக லீலை செய்வது நினைந்தே மென்றே
மச்சமார் விழிக்கும் போற்று மான்முத லோர்க்குங் கூறி. (௭)

பின்னரும் புகல்வா னின்ற பிரமன்மான் முதலி யோரை
யுன்னரு மிலிங்கந் தன்னி லுமையையு மெமையும் பூசித்
தின்னநூன் பெற்று நீவி ரோகுமின் கயிலை யாங்கு
மன்னுவங் கலையொன் றிங்கு வைகுவ மனந்த மாகி. (௮)

என்றிறை யிலிங்கத் தாங்கா விருங்கணநாதர் யாரு
நன்றி யயன்மால் விண்ணோர் நாதனே யென்று போற்றித்
தொன்றுதேர்ந் திலிங்கம் பூசை செயத்தொழப் பரிசித் தேத்த
மன்றவே நினைக்கப் போக முத்தியும் வழங்குந் தின்னம். (௯)

ஆதலாற் சொக்க லிங்கத் தருச்சிப்பா னுசை யுற்றேம்
போதுதோ றபிடே சங்கள் புரிவதற் கிவனோர் தீர்த்த
நாதநீ யளிக்க வேண்கி மென்றவர் நயந்துபோற்ற
மாதொரு பாக னுங்கு வரங்கொடுத்தியற்றல் செய்வான். (௧௦)

ஆன்றதன் னிலிங்கத் தங்கி திசையிற்சென் றவனி விள்ள
வூன்றினன் சூலங் கீழ்போய்ப் பிரமாண்ட கடாகத் துற்றே
யென்றுறப் பாய்ந்து தாங்கிற் றவனுதித் தெழுந்து பொங்கித்
தோன்றின பிரவா கம்போற் றொழுத்தரும் புனித தீர்த்தம். (௧௧)

அன்னது வரலு மெங்கோ னுங்கனோர் வாவி யாக்கித்
தன்னுயர் முடியில் வேணி தரித்தமென் கங்கை நீரைத்
துன்னுயர் நீரில் வீட்டுத் தொழுஞ்சிவ கணத்தை நோக்கி
முன்னுறக் காண்டி. னொனாக் கூட்டினன் மொழிவ தானான். (௧௨)
வேறு,

ஈது கேளுநா மாதியி னிருமித்த வியல்பா
லாதி தீர்த்தமார் தீரிசிக்கி லரும்பவம் போக்குந்
திது தீர்க்குமு வுலகினுட் டிர்த்தங்கட் கெல்லாஞ்
சோதி சேர்பர மாகையாற் சொலும்பர தீர்த்தம். (௧௩)

கையி னாற்றொடிற் றரும்பயன் கருதய மேதம்
வைய முய்யநாந் தருதலால் வளர்சிவ தீர்த்தஞ்
செய்ய ஞானத்தை நல்கலாற் றிகழ்ஞான தீர்த்தந்
துய்ய முத்திதந் தளித்தலாற் றொழுமுத்தி தீர்த்தம். (௧௪)

சறுவ தீர்த்தமு மொடுங்கலாற் சறுவதீர்த் தமுமா
மறுவில் சூலத்துண் டாகையால் வண்சூல தீர்த்தம்
பிறிவி லாவிதின் மூழ்கியே யிருடியர் பிதிர்க்க
ணிவுவு தேவனாத் தருப்பிச்சிற் பவமெலா நீங்கும். (௧௫)

பன்னு தீர்த்தத்தின் மூழ்கிடம் பரையையு நமையு
முன்னி யேபணிந் தெழுந்துரு ஊற்றெட்டா யிரத்தெட்
டின்ன றீரவஞ் செழுத்தினை யியல்பினுச் சரித்தே
மன்னு தோத்திரம் பிதக்கணஞ் செயிற்பவ மாறும். (௧௬)

இயங்கு தீர்த்தநீ ரொருமுறை தெரிந்தெமை யாட்டில்
வயங்கு கங்கையா தியபுவி மருவுதீர்த் தத்தான்
முயங்க வாட்டிய பயனுறு நீவிரு மூழ்கி
புயங்கு மன்பினி லாட்டியே யுரைத்தவா செயுமின். (௧௭)

எனவு னாத்தனன் றுனும் பிகையுட னிறங்கிப்
புனித தீர்த்தநீர் மூழ்கினன் போற்றிய கணங்க
ளினைவ ருக்குநன் கருளினனீவிரு மாடும்
வினைய கற்றுமீ தென்றிலிங் கத்தின்மே வினனால். (௧௮)

மீள வஞ்சக ளீகரித் துமையுடன் விளங்கி
யாளு நாயகன் றீர்த்தவா விக்கரை யமர்ந்தெந்
நாளு நல்லாளு புரியுந் கணத்தர்மான் முதலோர்
காள் கந்தாற் புசித்துக் கயிலையை யடைந்தார். (௧௯)

புவியின் மேம்படு தீர்த்தத்தி னுற்பவம் புகன்றேம்
விவித மரமதன் மகிமையைத் தொகுத்தெவர் விரிப்பார்
நவிலு மன்னது தரிசிச்சிற் பவமெலா நசிக்குங்
குவினு றும்பல தீர்த்தமா டியபயன் கொடுக்கும். (௨௦)

மூன்று நாளொரு நாளதின் மூழ்கிலெப் பவமுன்
னேன்றி டாதவை நீங்குமுன் னியம்பிய பயனாந்
தோன்றும் வில்லுவத் தடிமண்பூ சித்துளைந் தாடி
ழுன்று மப்பயன் சோடச தானமு முண்மை. (௨௧)

பத்தி யின்றியே மூழ்கினுங் கணல்பரி சிச்சிற்
றொத்தி யேசுடு மாங்கது போற்பவந் தொலைக்கும்
புத்தி கூர்ந்துந் சுவர்க்கமெய் துவர்ந்தம் புனரோய்ந்
தத்தி னாமுத்தி மந்திர நீநீனீ ததிகம். (௨௨)

உலகி லுள்ளதீர்த் தங்களி லுத்தமோத் தமமீ
திலக மூழ்கியே தேவதர்ப் பணமதி வியற்றி
லலகில் பாகநற் பயனருந் தவஞ்செபந் தானம்
பலக லைப்பயன் றரும்பொற்றா மரைத்தடப் பாங்கர். (௨௩)

செய்யி லொன்றொரு கோடியாய் பிறந்தநா ளினிற்சென்
றுய்யு மாறுமூழ் கிற்சென்மார் திரப்பவ மொழியு
மையில்கித்திரை கார்த்திகை மாகநற் றிங்க
டியு மூன்றினுந் தோய்ந்திடக் கிட்டுத லரிதால். (௨௪)

சொக்க னல்லரு ளாலதிற் கிட்டுமேற் சொன்ன
மிக்கு யர்ந்திடு நாளினு மிகுபலன் மூழ்கிற்
புக்கு நித்திய மூழ்கிய பலத்தினும் பொருந்தூந்
தக்க பூரண யமாவரசி சதமடங் கதிகம். (௨௫)

மன்னு வாவினிற் சேர்மாதப் பிறப்பிலா யிரம்வான்
றுன்னு சந்திர சூரிய கிரணமோ ரிலக்க
மன்ன நற்பய னுயர்விதி பாதத்தி லணந்த
மூன்னு கித்திரை யைப்பசி விடுவதோ ரயுதம். (௨௬)

அப்ப யன்னிரண் டயுதமா மயனமோ ரிரண்டின்
செப்புந் திங்கள்வா ரத்தமா வாசிரீர் தினோத்தே
யொப்ப ருஞ்செபந் தாள்ங்கள் செய்யிலொன் றணந்தந்
தப்பி லாதுபோம் பிரமகத் தியுந்தட மூழ்கிஞ். (௨௭)

தருப்ப ணம்பிதிர்க் கடன்செயிற் றாவறு பிதிர்க்கள்
பொருப்பு வில்லின னுறைதரு கயிலையிற் புகுவா
ரருப்பு மன்றிதோ ரொள்ளினுக் காயிரம் வருடம்
விருப்ப நல்கிய சுவர்க்கலோ கத்தினமே வுவரால். (௨௮)

எங்கு மற்றுள விலிங்கத்து மூர்த்திக ளெல்லாம்
பொங்கு தீர்த்தப்பொற் றுமரைக் களாயினிற் போந்து
நங்க டெய்வீமென் னத்தரி சிப்பர்நா டொறுமே
லிங்க பூசனை செயிலெல்லா லிங்கத்து நிகழும். (௨௯)

நித்தி யந்தட நீர்படிந் திலிங்கபூ சையநீள்
பத்தி யாற்செயிற் போகமு முத்தியும் பலிக்குஞ்
சத்தி யந்தவம் வேள்விகல் விரதமா தான
மொத்த நான்மறை கோடிமூழ் கினர்பய னெவ்வா. (௩௦)

வேறு.

செனனாந் தாத்தி ஹயர்தானஞ் செய்யுந் தருமந் தவநியம
மன்னா தாவாற் செயற்கிடைக்கும் பொற்றா மனாவா வியின் மூழ்கக்
கணீமார் தீர்த்தஞ் சிவரூப மாமா கத்திற் ப்ரயாகையினி
லினமா முற்றுந் தோய்ந்தபல னெய்து மிதிலோர் நாண்மூழ்கின். ()

பூந்தி மகிழ்ந்திப் புனலோராண்டாடிப் புராரி தனையுமையை
வந்தி யரும்வந்தனைசெய்து வணங்கின் மகப்பே றடைந்திடுங்
ரிந்த வுலகிற் றீர்த்தமெல்லா மிதிக்கோ டியிலோர் கலையொவ்வா
பந்த பாவ வினையகலும் பார்க்கிற் றொடினற் பொருள்சேரும். (௩௨)

பானம் பண்ணி னினைத்தவெல்லாம் பண்பி னடைவார் காசியினில்
வானந் தருசக் காதிர்த்த மாலோ னிருமித் திடவிளங்கு
ஞானந் தரும்பொற் றுமனாரீ ரவற்றின் மிகுநன் னனஞ்செற்குந்
தேனந் தியபூங் குழலுமைபாற் சிவனே நிருமித் திடுதெவினால். (௩௩)

ஆதி தீர்த்தஞ் சிவதீர்த்த மருள்சேர் தருமக் கினிதீர்த்தஞ்
சோதி செறிதற் பரதீர்த்தஞ் சூல தீர்த்தஞ் சிவகங்கை
நீதி திகழ்பொற் றுமனாமா தீர்த்த நிறையெக் கியதீர்த்தம்
பேத மறுமெய்ஞ் ஞானமுத வுதகம் பரமீம் பிரமமயம். (௩௪)

சறுவ தீர்த்தஞ் சிவஞான தீர்த்தந் தரும தீர்த்தமெழில்
செறிநீர் முத்தி தீர்த்தந்தீர்த் தவத்த மந்தீர்த் தாகிரயம்
பொறிசேர் பாவ நாசமியல் பொருந்துந் தேவ தீர்த்தநெறி
யுறுசேர்ச் சிவப்பி ரீதிகர மோங்கு புகழ்மங் களதீர்த்தம். (௩௫)

தொடருந் துரித நாசனமுன் றோன்று முரோக நாசனமே
லடரும் வினைதீர் கலியாணி தீர்த்த மெனும்பே ரதற்கியையும்
படரும் புவியி னிந்நாமம் பகர்ந்தெந் நீரிற் படிந்திடினு
மிடர்தீர் பொற்றா மனாதீர்த்த மூழ்கும் பேறெய் துவர்திண்ணம்.

பொற்றா மனாயின் வரலாறு புகன்றேந் தொகுத்து நுமக்கிங்கு
மற்றா ருணாப்பா ரதன்பெருமை மாபா தகப்பஞ் சிம்கனலா
முற்றா முலையா ளொருபாகன் றானே வல்லன் மொழிதருநூல்
சுற்றார் கேட்டார் படித்திடுவார் களிப்பார் முத்தி யெய்துவரால். ()

வேறு.

என்று கூறினன் முனிவரர் பின்னரு மிசைப்பார்
நன்று கேட்டக மகிழ்ந்தன மெனநனி போற்றிச்
சென்று மூழ்கினர் பவந்தொலைத் திடுஞ்சிவ தீர்த்தந்
தொன்று தீர்த்தம் துணியென வகத்தியன் சொல்வான். (௩௬)

எந்த நாளாயிங் கதிகயங் காட்டுமித் தீர்த்தம்
பந்த நீங்குற மூழ்கினர் பேற்றையார் பகர்வார்
புந்தி யாலளந் தறியொணு விசேடத்திற் பொங்கு
முந்த நீர்வின வியதுநன் றுலென மொழிவான்.

(௩௯)

நீப மாகிய வேதவா கமங்கணின் மலனா
மாப ரம்பரன் காட்சிதந் தருளுநான் வணங்கித்
தாப வெம்மைதீர்ந் தியாங்கண்முன் தழைத்திட வருளின்
நீப மாகிய தீர்த்தமொன் றுதவுதி யெனலும்.

(௪௦)

கருணை நாயக னியம்புவான் வேதவா கமமே
பொருண யம்பெறு மதிசூய்யம் புகன்றிடக் கேண்மின்
னருண மார்தரு தீர்த்தமே நமதுருத் தையல்
வருண மார்தரு பீடநா மிலிங்கத்தின் வடிவம்.

(௪௧)

எம்மிற் றேன்றியே யொடுங்குவர் மாலய னிமையோர்
தம்மிற் றேன்றிடுஞ் சராசர மெவையுந் தன்மை
தும்மிற் றேன்றிடக் காண்மினீர் தூல்வடி வன்றே
கம்மிற் றேன்றிய வுலகர்க்குக் காணுத லரிதால்.

(௪௨)

இன்ன ணம்புகன் றிலிங்கத்தி னுற்பவ மாகி
யுன்ன ரும்மொரு குரோசதூ ரத்திற்குள் ளாகச்
சன்னி திக்கெதிர் தோன்றிடத் தன்கரு ணையினுற்
பன்ன ரும்புனற் றீர்த்தமுண் டாக்கினன் புகர்வான்.

(௪௩)

யாமி யற்றலா விதுசிவ தீர்த்தமித் தீர்த்துஞ்
சேம மாருயிர்க் கெனப்படிந் திடிற்றரி டிக்குற்
பூமென றண்புன லுண்டிடிற் புரோக்கணம் புரியி
ஞம நோய்களு நீங்குமெப் பாவமு நெடுக்கும்.

(௪௪)

கங்கை யேழுதற் றீர்த்தங்கள் கருதிரம் விழியை
யங்கை யாற்புதைத் திட்டநா ளமலையங் குலியின்
றுங்க மாகவந் துதித்தலிற் புனிதமார் தோன்று
மிங்கு நம்மிடத் துதித்தலா லவற்றினீ ததிகம்.

(௪௫)

இன்னு மொன்றியா மாடுநிங் மாலிய தீர்த்தந்
தன்னின் மூழ்கினுண் ணிற்றொடிற் காணிலுச் சரிக்கிற்
றுன்னு பூதகந் தொலைத்துடன் றொல்கதி யளிக்கும்
பன்னு மீதன்றி மற்றொன்று பகருதுங் கேண்மின்

வேறு.

அருப்பூர் வெமையாட்டிங் கருப்பூர தீர்த்தமிதி லதிக் நாமே, விருப்பூரக் கொண்டருளி வேண்டுவான் வேண்டியதை மிகவு மீ வேர, கெருப்பூர்ப்ஞ் செனரித்த முழுந்தளவுண் பவர்பவங்க ணீறு முண்மை, கருப்பூர வாஞ்சையினற் கருப்பூர சொக்கெனும்பேர் அருதிக் கொண்டோம். (௨௭)

வேதனெடு மான்முனிவர் விண்ணவரோ முதலினர்நாம் விரும்பி யாடுங், தாதுகமழ் கருப்பூர்நின் மாலியதீர்த் தம்விரும்பித் தவத்தார் கொள்வா, ரோதுவதென் வேள்விமுதற் புண்ணியமுன் செய்தவர்க் கே யுதவுங் தீர்த்தங், கேதமுங் பாதகர்க்கு நாமளித்தா லன்றியுண் ணக் கிட்டா தன்றே. (௨௮)

சிவதீர்த்த முதலாநின் மாலியதீர்த் தச்சலத்தாற் றெற்புற் றேங்கி நவைதீர்த்து வளர்மினிதி லெழுகடலு நாமழைத்து வருவிப் பேம்பின் கவைதீர்த்தின் னருள்கொடுக்கு மெனவருளி யீசனிலிங் கத்தினானுண் றவதீர்த்த நீர்நனைந்து கதம்பமும்வில் லமுமெங்குந் தழைத்ததன்றே.

இத்தீர்த்த மாதடத்தி லிறையருளா னெழுகடலு மியைந்த தெ ன்றான், முத்தீர்க்கு மத்தடத்தின் மூழ்குனர்பே றளவையெம்மான் மொழிய லாமோ, வத்தீர்த்தந் தருப்பித்துப் பிதிர்க்கடன்க ளொன்ற ற்றி லதிகங் கோடி, புத்தீர்க்கு நரகமுந்தும் பிதிர்க்களெல்லாஞ் சிவ லோகம் பொருந்தி வாழ்வார். (௩௦)

உம்பர்புகழ் சிவதீர்த்த லகிமையிவை யுவந்துபடித் திடுவேர் கே ட்போர், வெம்பவமெல் லாந்தொலைத்துச் சிவலோகத் தெய்திவிம லன்போல் வாழ்வார், நம்பாநாங் குமாருந் பரன்புக்ன்ற வாழார்க்கு நவின்றே மென்றே, கும்பமுனி மாதவத்து வகிட்டாதி முனிவார்க் குக் கூறி னான். (௩௧)

நான்காவது தீர்த்தமகிமைபுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௯௮.

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

வந்தனை செய்து கேட்ட முனிவரர் மலையக் கோவே
சுந்தனை செய்த வேதா கமந்தரி சிக்க நாத
னெந்தநா ணிருத்தஞ் செய்தா னவன்பிர மாணம் யாதின்
கந்தநாட் கண்டோ ரியாவ ரவைதோகுத் துரைத்தி யென்றார். (1)

நன்றுநீர் கேண்மி னென்னு வகத்திய னவில்வான் ஞான
மொன்றியே வளரு நீப வருவின்வே தாக மங்கண்
மன்றுளே நடிக்குஞ் சொக்கை யிரண்டற மனத்துள் வைத்தே
நின்றுமா தவங்க ளாற்றி யுறைந்தன நெடுங்கா லங்கள். (2)

உறைந்திடுங் காண்முன் வந்த வருத்திரப் பிரள யத்தான்
மறைந்திடு முலகத் தோடு வானுளோ னாயுமொ டுக்கி
நிறைந்திடு மீசன் றுளே யொருவனாய் நின்றான் காலத்
திறந்தெரிந் தியாவு முன்போற் சிருட்டிசெய் திடுவா னெண்ணி. (3)

தன்னிட மாக விச்சா சத்தியைத் தோற்று வித்து
மன்னுமச் சத்தி யான்முன் னெடுக்கிய வாறே நல்க
முன்னுற வருளிச் செய்தா னவனிட மாக முன்போற்
ஞென்மைசே ரயன்மால் விண்ணோர் சனகாதி யோகர் தோன்றி. (4)

மற்றுள பிரவஞ் சங்க னியாவுமவ் ளுரம்பிற் றோன்றி
முற்றுறு முலக மியாவு முன்னையி னிரூந்த திப்பாற்
கற்றைவஞ் சடையான் வேதா கமங்களுக் கருளை நல்கச்
சென்றிடு மிலிங்க நின்றுந் தேவன்றினான் விடைமேன் முன்போல்.

வெளிவரு சொக்கன் றன்னை வேதவா கமங்க ணைக்கித்
துளிவரு மன்பின் முன்போற் றேத்திரஞ் செய்து நிற்பக்
கனிவரு மன்பர்க் கன்பன் கருணைசெய் தருளித் தாய
நளிவரு முளத்தீர் கேண்மி னல்குவம் வரங்க ளென்றான். (5)

முன்புநீ யருளிச் செய்த மொழிப்படி யாங்கள் காணத்
தென்புவி விசேட மாகத் திருநடங் காட்ட வேண்டு
மன்பதை யுலகங் கண்டு வாழ்வற வேண்டு மென்ன
வன்பினுற் றொழுது கேட்ப வவ்வர மளித்தேம் மையன். (6)

கண்டுசே விக்க ஞானக் கண்கொடித் தருளி மன்றிற்
பண்டைவே தாக மங்கண் முதலிய பரவிக் காண
வண்டருங் காணை னாத பொற்பத மதிர வீசித்
தண்டலி னிருத்தஞ் செய்யத் தரைநடு நடுங்கிற் றன்றே. (அ)

நானில நடுங்கக் கண்டு நந்திரு நடம்பொ றுதென்
றானிலைர் தாமிஞ் சொக்கன் றிருவுளத் தடைத்த ஐழத்து
வானிலம் போற்றுந் தூய மாபெருங் கயிலை தன்னைப்
பூமிலச் சேவன் முத்தி புரத்தினி லிருத்திப் பின்னர். (ஆ)

அக்கயி லையினெப் போது மான்றமுச் சபையி னம்பொ
னோக்கின் றெளிநுந் தூய வுத்தர மன்றற் தன்னிற்
செக்கர்மே னியவெம் மண்ண றிருநடம் புரிந்தான் கண்டு
மிக்குயர் ஞானக் கண்ணுற் றுதித்தவே தாக மங்கள். (க)

மூவரா லறிய வொண்ணாச் சிவலோகந் தனையு முன்னைப்
பாவறிந் துதவு வானீ பவனமத் தியின ஐழத்து
மேவரு நகர மாக்கி விரும்பினீர் காண்மி னென்ன
யாவருங் கண்டு போற்றி-யரகர வெனச்சேவித்தார். (கக)

அவ்வுல கத்தின் மேவு மநாதிரந் தியைவெள் ளேற்றைத்
தவ்வுரு. துறைக ணங்க டன்னையுங் காட்டி யப்பா
னவ்விசேர் கரத்தி னுன்முன் னவின்றமார் கழிமா தத்திற்
செவ்வியா திரைநா * ளீசா னத்திரத் தினமண் றத்தில். (கஉ)

அங்கயற் கண்ணி யம்பொ னசனத் திருந்து காணப்
பங்கய வலத்தாள் பண்பின் முயலகன் முதுகி லூன்றித்
துங்கநா புரங்க ளார்ப்பத் துலங்கிடத் தாள்குஞ் சித்தே
செங்கைமான் மழுவோன் றூய சிங்கார நடனஞ் செய்தான். (கங)

அரியயன் முதலாம் விண்ணோ ரம்புல பம்பு மோனந்
தெரிதரு முனிவர் மற்றும் செப்பிய வனேகர் காண
விரிகூட ரமுத விங்க முன்னரின் வெள்ளி மன்பிற
பரிவொடு பரமா னந்தப் பராபர நிருத்தஞ் செய்தான். (கச)

உற்றகா ரணத்தி னாற்பூ வுலகமா கயிலை யென்று
நற்றவர் புகழ்பூ லோக சிவலோக மென்று நாமம்
பெற்றது மதுரை யிந்தப் பெருங்கதை படிப்போர் கேட்போர்
கற்றுனோர் பவங்க ணீங்கிக் கதியடைந் திடுவர் திண்ணம். (கடு)

* ஆதிரைநாளிலே, உஷக்காலத்திலே, உஷக்காலம் வடது
லிற்சூறப்பட்டது.

நிகழ்த்தினே மென்னக் கேட்ட நெடுந்தவர் மலையக் கோவே
மகத்துவத் ததிக மிந்த மாபெருங் கயிலை யென்றாய்
தொகுத்தவக் கிரிவ ளங்கு டொகைவகை விரிவா யாங்கள்
பகுத்துணர்ந் தறிய வேண்டும் விளங்கநீ பகர்தி யென்றார். (௧௯)

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௪.

ஆறுவது

மகாகலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்.

வினமினா யென்னும் பன்னி வினவிடத் தரும சன்மா
முனமுரை செய்தான் நெய்வ முதுபெருங் கயிலை வண்மை
பனவரிற் றவத்தா னன்னோன் பகர்ந்தவா றுரைப்பேங் கேண்மி
னனகமா முனிவிர் காளென் றகத்திய னருளிச் செய்வான். (௧)

சிவனையே பொருளாக் கொண்டு தெளிந்தபே ரறிவின் மிக்கா
ணவமுறு கற்பின் பன்னி வினமினா நவில்வான் ஞானத்
தவர்களிற் பெரியோய் ழிக்குத் தனிப்பெருங் கயிலை யென்றே
யுவமையின் ஞான நூல்க ஞானாக்குமா துணை வேண்டும். (௨)

அவ்வரை யிருக்குந் தான மதன்கொடு முடியி லக்க
மெவ்வமி லுயர்ப் கற்சி யுறைபவ ரியையும் போகந்
தவ்வுருகவைவி ரித்துச் சாற்றுதி தமியேற் கென்னக்
கெனவைதீர் தரும சன்மாக் கழறுவான் மனைவி கேட்ப. (௩)

சொற்றிடும் புவனந் தோறுந் தொடுகடற் பூவி னுள்ளு
மற்றுள தீவு தோறுந் கயிலைமால் வகை ஞாண்டு
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கருணைமா துமையா ளோடு
முற்றிடு மங்கங் கெல்லா முள்ளவா றின்னுங் கேணீ. (௪)

பிறங்குமங் விடங்க டோறும் வைகுண்டம் பிரம லோகந்
திறங்கெழு கமலக் கண்ண னொண்கண்ண ரவற்றிற் சேர்வா
ரறங்கொள்பா லாழி நள்ளிற் சுவேதத் திதிக மாங்க
ணிற்ங்கெழு மாதிரி மாயோ னறிதுயில் கெழுவா னீங்கான். (௫)

பிரமலோகங்க டன்னிற் பெரிதுசத் தியவு லோகம்
பரமனும் பிரமனாங்குப் பரிவின்வீற் றிருப்பான் றூய
வரமுறு கயிலா யங்க டன்னின்மா கயிலை மிக்குத்
தீரமுறு மதில நாதி சிற்பர சதாசி வன்றான். (௬)

மூலமே முதலா தார மாறினு முக்கட் பெம்மான்
சாலவே யுறைந்தா னேனு மனாகுதத் ததிகந் தானு
மாலலோர் விழியாய் கேணீ யதுவென விதுவி சேட
நூலறி வுடையோர் தாமு நுவல்வர்மா கயிலை யென்றே. (௭)

தேசுறு மொளியு டைத்தாய்ச் சிலையொடு மண்டா துக்கண்
மாகுற வம்பொன் றங்கம் வளர்நவ மணிகள் வெள்ளி
பேசுறி னவையு மன்று பெருந்பராஞ் சோதி ரூப
மாகுற நத்த மாகு மதன்றிறம் புகல்வா ரியாரோ. (௮)

அரும்பெருங் கயிலை யாகு மதிலடைந் திடுவோ ளொன்றுந்
திரும்பவும் வாரார் மூலச் சிவத்தொடுங் கலந்து வாழ்வர்
விரும்புவம் விமலன் போலு மெய்க்கிரி வடிவம் வாசச்
சுரும்பிமிர் குழலாய் கேளென் றதன்பிர மாணஞ் சொல்வான். (௯)
வேறு.

பாங்குறுமிய் வுலகிலுள்ள தீவுக் கெல்லாம் பகரினடு வாயிருக்கு
ஞ் சம்புத் தீவ,மோங்ககற்சி யோசனையோ ரிலக்கஞ் சூழு முவர்க்கட
லு மவ்வளவை யவற்றைச் சூழ்ந்து, நீங்கிரி வாலைந்தி விரண்டி லக்
க நிறைந்தகன்ன விரதவா ரிதியு மற்றே,யாங்கதற்கப் பாலாஞ்சன் ம
லித்தி வந்தா னளவைநாலிலக்கமதுக் கடலு மஃதே. (௧௦)

நிறைகுசைத்தி வோசனையெட் டிலக்கஞ் சூழு நெய்க்கடலத்
தொகையப்பாற் கிரவுஞ் சத்தி,வுறைதருமோ சனையுதின நுலக்க ம
ப்பா லோங்குத்திக் கடலுமுரைத் திடுவ ரவ்வெண், குறைவறுச், க
த்திவோ ரிரண்டு முப்பான் கூறுமோ,சனையிலக்கம் பாலா ழிக்கு,
மறைகுவரவ் வெண்ணேபுட் கரதி வந்தா னுறுபாணன் கிலக்கமவ்
வெண் ணீரா ழிக்கும். (௧௧)

அந்நீரா ழியைக்குழ்சக் காவா ளக்குன் றாயிரமோ சனையகல மு
வர்ப்பு மஃதே, தொன்னீர்மை தருமதன்மேன் முறையிற் சந்தர சூரி
யர்கிட் டிசையினுதித் திடுவர் மேல்பா,னன்னீர்மை பெறச்சென்றத்
தமன மாவர் நவின் றிமெக் கிரிக்குளன் றி யப்பாற் செல்லார், பன்னீ
ர்மை வரைக்காணப் பட்டுங் காணப் படாதமையா லும்தலோகா
லோக மென்பார். (௧௨)

மகாகலைமான்மியமுரைத்த வத்தியாயம். , ௩௫

நேமிவான் கிரியப்பாற் புறப்பே ராழி நிகழ்ந்ததைச்சூழ் பூமியு
ம்பொன் மயம தாகுஞ், சேமமுறு பாழிசெறி யிருநே மூடுஞ் செங்
கதிரோன் சசியிரவு பகலங் கில்லை, நாமமுறு பல்லுயிர்த்தோற்றமு
மங் கில்லை நவின் றிடிவந் நிலமேடு பள்ள மாகுந், தாமநறுங் குழைந்
யவ் விடத்தின் றன்மை சாற்றினே மற்றுமினிச் சாற்றக் கேணீ. ()

நாவலந்தீ வேமுதலா மிக்குன் னந்த நவில்கோடி யிரண்டிலக்க
மைம்பர் னான்கா, மேவமில்பே ராழிவரைக் கப்பா னூல்க ளியம்பி
யவண டச்சுவர்மட் டளவை கூறின், மேவருநாற் பாணேழு கோடி
மேலும் விளம்புவர்நாற் பாணோடா றரையி லக்கந், தாவில்வரைக் க
ப்புறமிப் புறமு மேருச் சயிலநடு வந்தமைம்பான் கோடி தானும். ()

தகவுறுமிப் பூமிநடு மேரு வீரெண் டாழ்ந்தென்பா னான்குச
கத் திரமே லோங்கிப், புகலருமப் பாணன்கா யிரம தாகப் புகன்றிடு
மோ சனைபரந்தா யிரமென் றோது, நிகரில்கொடு முடியிலங்க வில
ங்கு மந்த நெடுவரைக்குப் பூருவதிக் காதி யாக, விகலறுமிந் திரனகர
முதலா மற்று மியம்புதிசைப் பாலருறை பதியும் வைகும். (கடு)

நவமுறுமா கயிலைவளஞ் சேட னுல நவிலவரி ததிசுய்ய நவின்
ன் மாதே, யிவர்புகழ்சேர் குபேரனுறை திசைக்குக் கீழ்பா லீசான
ருறுதிசைக்கு மேல்பா லண்டச். சுவரினுக்குத் தென்பாலா ழிக்கு
ன் றிற்குத் தொகுத்தவடி பாற்பகுத்த பதின்குக் கோடி, நுவலள
வை யோசனைதூ ரத்திற் கப்பா னேன்மைபெற விருக்குமது நுவ
லங் காலே. (கக)

தற்பரமாம் பெரியவட கயிலைச் சுற்றுந் தாவில்வண * பூமியத
ன் றன்மை கூறி, னுற்பனவந் நிலவளவை பத்துக் கோடி யோசனை
யோடிருபத்து மூன்றி லக்கம், பொற்புறுகற் பகம்பாரி சாத மற்று
ம் பொன்மயமு நவமணியின் மயமுமாகி, விற்பொலியுந் தருக்கன்ப
ல வெங்கு மோங்கு ழிக்குநவ நதிமுதலா றநேக நண்ணும். (கஎ)

தாமரைவா விகன்குளிர்செங் கழுநீ ரோடை தண்குமுத மலர்
மடுக்க னநேகம் வைகும், காமரொளி விளங்கும்வரைச் சோதி யாலே
கரந்திமெந் நிலத்திருள்பே ரொளியே தங்கும், பூமருமத் தருவன,
த்து ணடுவே யோங்கும் போற்றுபெருங் கயிலாயம் புனித மாகு,
மாமறைகாண் பரியசிவன் றனக்கெந் நாளு மருவிரண்டாந் திடுமே
னி வடிவாய் நிற்கும். (கஅ)

* வணம் - வணம்:

நிலம்பெறுமப் பெருங்கயிலை யகற்சி கூறி னிகழ்த்துமொரு
திசையொருபடின் கோடி யாக; மலைவறநாற் றிசைச்சுற்று நாற்பா
ன் கோடி வகுத்திடுமோ சீனகீழின் றூழ்வு கூறிற்,பிலமுறுகி மேழு
லக முருவிக் கூர்மம் பிறங்குபதங் கீண்டுவே ரப்பாலோடு, மலைவ
றுமே லுயரமண்ட முகடு தோயு மதுநாளம் போலேக மாகி யோங்
கும். (௧௯)

மேருநிகர் தருவொவ்வொன் றத்தன் மைத்தரய் வெய்யுகொலை
க் கொடுமுடிக ளளவி லாத; சாருமிகு வளத்தொடுமி லங்கு மந்தத் த
னிக்கயிலை சாற்றுகொடு முடிகட் கெல்லாஞ், சேருநடுக் கொடுமுடி
யிற் சிவலோ கந்தான் செப்புபதின் கோடியொரி லக்கத் தெண்பா;
ஞாறுமா யிரமெனுமோ சீனைய கற்சி யதன்மகிமை விரித்துனக்குப்
புகல்வரங் கேணீ. (௨௦)

ஓரோழு திருமதில்கூழ்ந் திருக்கும் வாயி லுரைத்திடிலொங் வொ
ருமதிற்ரு நான்கார் துய்ய, பாரோழும் புகழ்தரவுன் னினர்க்கே நல்
கும் பல்வளங்க ணெருங்கியதி சயமாய்த் தோன்றுங்; காரோழும் தவ
முயில்கூழ்வு லோகங் களங்கமறு நவமணியால் விளங்கி யோங்கு,
மீரோழு புவனமுமேத் தரிய் சிந்தா மணிமயலீ லாவகை ளெங்கு
மோங்கும். (௨௧)

மெத்துபுகழ் பெறுநானு விதங்க ளாகி விளங்குதிரு வீதிகளு ம
னேகஞ் சாற்றுஞ், சித்தர்சாத் தியர்முதலரங் கணங்கள் பல்லோர்சிற
ப்புறவே யவ்விடத்திற் செறிந்து சூழ்வ, ரித்தனையுஞ் சூழ்தருமோர்
முதன்மை யாக விபம்புமதி லுயர்ச்சியரைக் கோடி வாயி, லத்திலுய
ரோசீனையே ழிலக்க மாகு மவ்வாயி னான்குங்காப் புவரைக் கூறில்.

பரவுவிநா யக்கணங்கள் வளையெ யென்னப் பகர்தருகால் கைக
ளுடன் றடிகை யேந்தி,யுரவுசெறிந் திடுசொன்ன வாயில் காப்ப ரு
ள்ளிரண்டாந் திருமதிலி னுயர்பு கூறில், வீரடிமைம்பா னிலக்க
ம்யோ சீனகீன் வாயில் விளம்புமுயர் பாறிலக்கம் வாயி னான்கும்,
வரமுறக்காத் திடுவார்சிவ பத்த ரான வலிகெழுதிண் புயஞ்செறிமா
கணங்கள் பல்லோர். (௨௩)

மூன்றாமுட் டிருமதிலி னுயர்பு கூறின் மொழிகுவரங் வரைக்
கோடி வாயில் கூறி, லேன்றாதி னுயரமுமைந் திலக்க மன்னீ வெழி
ல்வாயி னான்குங்காப் புவரியா ரென்னி, லுன்றாதி வேதாள கணங்க

மகாசுலேமான்மியமுறைத்த வத்தியாயம். ௩௭

ள் பல்லோ ரோங்குமடல் வச்சிராயு தங்கை யேந்தி, யான்றிதி காவல் புரிந் திடுவ ரின்னு மவனுறைவர் சிலரவரைப் புகல்வாங் கேண். ()

சிவகதைகள் சிவாகமங்க ளன்பா னாளுந் தேர்த்துணரும் பெரி யோர்முக் கண்ண ராகித், தவறறுநித் தியத்துவம்பெற் றிருப்ப ருள் ளிற் சார்ந்திடுநா லாமதிவி னுயராஞ் சொல்லி, னவையறுமைம் பா னிலக்க முயர்பு வாயி னுன்கிலக்கஞ் சங்கட்ட கணங்க ளங்கை, யுல ளையிவ்வெங் குவிசியராய் வாயி னுன்குங் காப்பர்சிவ சாரூப ருறை வ ரங்ஙன். (௨௫)

ஐந்தாமுண் மதிலினுயர் புணர்ந்து கூறி லரைக்கோடி யோசனை மூன் றிலக்கம் வாயின், மைந்தார்சுடி பி ரமணிய கணங்க ளாறு வத னங்கள் விளங்கிடவே லங்கை யேந்தி, முந்தார்வ முறவாயி னுன்குங் காப்பர் மொழிதருசா மீபபத மடைந்தோ ரென்று, நந்தாவவ் வாவ ரணத் துறைவர் வேண்டு ந றியபதார்த் தத்துநித்தந் திருத்தி பெற்றே.

ஒப்பரிய தாய்ச்சுவர்க்க லோகத் திற்கங் குரித்தாம்வத் துக்களவ னுடைத்தாய்ச் சொன்ன, வப்புவனத் தேவாண்டி லீரைஞ் னூறு ண் டனுபவிக்குஞ் சுகமொருநாண் மத்தியா னத்தாஞ், செப்பரிய சி வனருளா லவனுற் றோர்க்குத் தேடிக்கிட் டாதவத்து வெல்லாங் கி ட்டி, மைப்புயன்மே னியன்விதியா லனக்க வொண்ணு வளத்தினிலி க் கறிந்ததுநாம் புகன்றே மாதே. (௨௭)

நவற்றிடுமவ் வாவரணத் துள்ளி லாரூ நன்மதிலி னுயர்புமரை க் கோடி யூகும், பவித்திடும்யோ சனைவாயி லிரண்டி லக்கம் பகர்ந் திடுவ ருன்னதமவ் வாயி னுன்கின், பவித்தலமேழ் புகழ்கீழை வாயி றன்னிற் புழைக்கைமத வேழமுக னுலக கற்சி, கவித்திடும்யோ சனை மார்பா னிலக்கஞ் சூழ்ந்து கணம்பெறுமே மாவரணத் துடனே வைகும். (௨௮)

விக்கினே சுரகணங்க ளநேக ராதி வேழமுக னைத்துதிக்கும் ப த்தர் பல்லோர், முக்கணுடைச் சோடசவைங் கரரின் னோர்கண் மொழிதருமவ் விடத்திற்கூழ்ந் திருப்பர் ளள்ளிற், நக்கநலந் தருமோ ரா லையம்வி ளங்குஞ் சாற்றுறுமவ் வாலையத்தி னிடத்தைக் கூறினு மைக்குமலாய் நூற்றிசையு மிருபத் தொன்றும் வகுத்திடும்யோ சனே யிலக்கம் வகுப்பா மின்னும். (௨௯)

அத்தகைய சினகரத்து ளிருக்கு மோர்பா னைந்திலக்க மகன்றுகி ள ரணியா லோங்கி, மெத்துமொளிர் மாணிக்க மயம தாகி மேன்

மைபெற வளரரியா சனத்தின் மீதே, யுத்தம்மா கணபதியாங் கிளி
து ழெவும் யோபர்சன காதியராங் குவந்து போற்றப், பத்தியொட
க் கணபதிதன் னனுக்கை பெற்றுப் பத்தர்களவ் வாலையத்தி னுள்ளி
ற் செல்வார். (௩௦)

மேற்றிசைவா யிலிற்சுப்பிர மணிய லோகம் விளம்பிலரைக்
நோடியோ சனைவி சாலஞ், சாற்றிடுமே ழாவரணத் துடனே வை
குந் தவ்ருவார்குப் பிரமணிய கணங்கள் பல்லோ, ரோற்றமுறுந் குக
சாரு பத்தைப் பெற்றோ ரொண்ணிலர்கூழ்ந் திருப்பரதி னிருக்குவ்
கோயில், போற்றிடுமேயோ சனைபதினெட் டிலக்க மாகப் புகன்றிடு
வ ரகற்சியின்னும் புகல்வாங் கேணீ. (௩௧)

மணிகள் * பல சாமரங்கள் விளங்க ரத்ந மயமாகும் விமானம்ந்
தப் புரத்துண் மன்னும், பணிகிளரவ் விமானமத்தி யின்மா ணிக்கப்
பரியவயி ரேயத்து மயம தாகி, யீணையிலரி யாசனமைம் மூன்றி லக்
க மியம்பியயோ சனையகன்றே யிருக்கு மாங்க, ணணிகிளர விருமரு
ங்குந் தெய்வ யானை யணங்குவள்ளி மேவவமர்ந் திருக்குங் கந்தன்.

முனைவடிவேன் முருகேசன் வடிவம் பெற்றோர் மூதுணர்யோ
கியர்சனகா தியர்மற் றுள்ளோ, ரனைவரும்போற் றிப்பிரியா திறை
ஞ்சி நிற்ப வுருள்கொழிக்கு மவனருள்பெற் றனுக்கை பெற்றே, வி
னைதவிர்மெய் யன்பினரா லையத்துட் செல்வார் விளம்பியதென் றி
சைவாயின் மேன்மை கூறி, னினைவரிய தணிப்பொருளா மகோர
மூர்த்தி நிலவுலக மகற்சியரைக் திகாடி யாகும். (௩௩)

பன்னருமே ழாவரணஞ் சூழ வைகும் பயங்கரமா மகோரக
ணம் பலருஞ் சேர்வ,ரன்னதிலா லயத்திலரி யாச னத்தி லமர்த்தருளு
மாதியரா மகோர மூர்த்தி,யின்னருந் திபற் றாலையத்தி னுள்ளிற் செல்
வா டொம்பிரா னன்பர்வட வாயி றன்னிற், றன்னிகரி லாவாம தேவ
லோகஞ் சாற்றுவர்யோ சனையகற்சி யிலக்க ஷம்பான். (௩௪)

ஓரேழா. வரணஞ்சூழ்ந் திருக்கு மாங்கே யுயர்வாம தேவகண
முலப்பின் வைகுங், காரோழும் தவழ்மதில்கூழ் கோயி றன்னிற் கதி
ர்விரிமா ணிக்கவரி யாச னத்துப்,பாரோழும் புகழாதி வாம தேவப்பா
மணினி துறையுமவ னதுக்கை பெற்றே, வீரேழு புவனமும்போற்
றிடமெய் யன்ப ரிருமைதரு மாலையத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௩௫)

* மணிகள் - ஒலிக்குமணிகள்.

ஏத்தியவ்வ வாவரணத் துள்ளின் மேவு மேழாமா வரணமதி னு யரங் கூறிற், பூத்திடுமோ சனையைம்பா னிலக்கம் தராயில் பொருந் துமுயர் பிலக்கமதிற் பொருந்தி நாளு, மாத்திகர்க்கும் தருபிரம தகணஞ் செங்கை யடலயிற் று லந்தாங்கி வாயி னுன்குங், காத்தளிப்ப ரன்னர னுக் கையின லன்பர் கருதரும்பே ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௧)

சொல்லியவே மாவரணத் தகற்சி மூன்று தொருகோடி யிலக் கத்தா யிரமெண் பாளு, மெல்லொளிகே ராவரண முள்ளி லேந்துணை டியும்பிலவற் தகற்சியுமேழ் கோடி காண்க, மல்லல்செறி யைந்தினி ன்மூந் தியதாச் சொல்லு மதிலுயர்ச்சி யோசனையைம் பானி லக்கம், பல்லுலகந் தந்தபரா சத்தி லோகம் பகர்தருமவ் வாவரணந் தன்னின் மேவும். (௩௭)

அம்பையுமை சாமீப மடைந்து னோர்க ளாங்குறைவ ரவ்வுலகி ன் றண்மை கூறி, லும்பர்தொழ வுளங்குபஞ்சா வரணஞ் சூழ மொ வ்வொன்றி னுயரமும்போ சனையைம் பாளு, நம்பியவா வரணசத்தி யநேகர் சூழ நாப்பணுறைந் திடுவன்பரா சத்தி கோயி, லிம்பர்புகழ் த ருகோடி யுயர மாகுமியம்பியயோ சனையதீன்சீ ரின்னுஞ் சொல்வாம்.

ஒளிருமிரத் தினவயிடு ரியமா ணிக்க முரைமாற்றி லரப்பசும் பொன் னிவற்றி னாலே, தளவிசைசேர்த் தொன்றினுமொப் பிட வொண் ணாத தாலிலொளிக் கிங்கிணிக ளநேக நாற்றி, யளவில்விதா னங்கொடிதோ ரணமேற் கட்டி யணிசுளர்பூம் பந்தர்மற்று மலங்கா ரஞ்சேர், கிளருமிரத் திநதீபம் விளங்க வெங்குங் கேழ்கிவர வோங் குகர்ப்பக் கீருகந் தன்னில். (௩௯)

யோசனையைம் பானிலக்க மகல மாகி யொளிருமிரத் தின மயமா யிலங்குஞ் சிங்க, வாசனத்தி வினிதிருக்கு* மாதி சத்தி யன்னவ னுன் னதநாற்பா னிலக்க மென்ப; மாசின்மதி யனேகமவ னுதித்தா, லென்ன வண்மைபெறு திருமேனி பிரகா சிப்பத், தேசுபெறு திருவ முகி னதிக மாகிச் சிறீப்புறுபல் லலங்காரத் துடனே கூடி. (௪௦)

அராகமெனும் பாசங்கோ பாங்கு சத்தோ டபயவர தமுமிளிர்பே ரங்கை தாங்கி, ரிராகமுறு மெய்யன்பர்க் கருளுங் கண்க ணீண்டுக ன்று விரவுபெருங் கருணை நல்கப், பராகமுறு விம்பநறுங் கணியே யென்னப் பவளவள வாயதீ மழகு வாய்ப்ப, வராகனிடை கண்டு நிறை காணு ணாத மாறிலாப் பொன்னோலை குழையின் மல்க.(௪௧)

* இனிதிருத்தல்-சுகாசனத்திருத்தல்.

திருவடியி னிரத்திநூ புரின் றூர்ப்பச் செங்கழுநீர் சண்பகந்
தன் கருநன் டொய்தன், மருவளர்மா லிகைமார்பி லங்கச் செம்பொ
ன் மாலுடை யுத்தரிகம் வனப்பு நல்க, வருள்வடிவா யினிதமருந் தே
வி தன்னை யாயிரங்கண் ணன்முதல்விண் ணவர்தாழ்ந் தேத்தப், பரு
வமுதிற் குழல்விசயை சயைமுன் னுண பாங்கியர்பூ சிப்பமகிழ்ந் துறை
வா ளென்றும். (சஉ)

சந்திரகலை போலொளிருந் தேவி தன்னைத் தனிப்பிரம ரந்திரந்
தா யிரம்பைந் தோட்டுக், கந்தமலி பதுமவா சனத்தி னுள்ளங் கரு
தியுறை யருள்வடிவந் தியானஞ் செய்யின், முந்துகவி வாணரொன
வாக்குண் டாகு மொய்யொளிப்பொன் னிறமாக விதையத் தெண்
ணி, னந்தலில்வெம் பாவமெலாம் விட்டு நீங்கு நலிவுதரு சத்துருக்க
ஞ்ச மாவார். (சங)

சத்துருவா லுளவுச்சா டனமுன் னாகச் சாற்றியவெண் கருமீழும்
போய் நாச மாகுஞ் சித்திரரத் தினகிங்கா சனத்தின் மேவுந் தெள்ள
முதமயவடிவாந் தேவிதன்னைப், பத்தியொடுந் தியானிக்குல் வாக்குண்
மேவுந் பைங்கருப்பஞ் சாறமிர்தம் பசுந்தே னின்ன, வொத்திருக்
குங் கவிதைகங்கைப் பிரவா சும்போ லுதித்துலகெந் கும்பரவு முண்
மை மாதே. (சச)

கடைக்கணரு ளாற்படைப்பன் கமலன் கண்ணன் காப்பனுல
கனைத்துமுருத் திரனந் தத்திற், றுடைப்பனிவன் பெருமையெவ ரு
டைப்பார் மூன்று தொழிற்குமுதற் காரணிமா மாயா சத்தியுடைப்
பொருளீங் கிவனெனவோர் கணப்போ தேனு முள்ளத்திற் பாவனை
செய் திருக்கிற் றீமை, யிடைப்படியார் திரைக்கடல்சூ முலநூக் கெ
ல்லா மிவர்தாமே யதிபதியா யிருப்பு னென்றும். (சுரு)

பெருங்கயிலை நடுவினிற்கற் பகநன் னீழற் பிறங்கிரதந் சிங்கவாச
னத்தின் மீதே, மருங்கின்மனோன் மனியான தேவி தன்னை மனத்தினி
ற்பா விப்பவர்புண் ணியசொ ருபர், நெருங்கியசெல் வத்தினரு ம
வரோ யிந்த நீணிலத்தி லிருந்திடுமவ் வளவு கால, மருங்கொடும்பா வ
ரும்பயமு மிலையந் தத்தி னவள்பதத்தி லுறுவரிதற் கைய மின்றால்.()

பரசிவனோ ரிடப்பாக மேனி யாகிப் பரையாகி விளங்கியமுகக் கண்
ணி தன்னை, விரகறுமெய்த் திடபத்தர் விமல மாகு மிக்கபெருங் கயி
லையிற்சென் றடைவ ரடிங்க, ணரசிருக்குந் தேவியனுக் கையினைப்

பெற்றே யன்பினரவ் வாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார், பிரசமலர்க் குழலாயீங் கிவற்றி னுள்ளிற் பிறங்கிரண்டா மாலாணம் பேசக் கேணீ. (௪௭)

கோடியோ சனையகல மதனிற் பாதி கூறிடுவர் மதிலுயர்ச்சிய திற்பீ டத்தி, ஞடியதொல் லறத்துருவா மிடப தேவர் நயந்திருப்ப ரவருயர்பைம் பானி லீக்க, நீடியவர ளளவையுமவ் வளவாம் பீச நீள மைம்பா ஞயிரமோ சனேகோ சந்தான், றேடியோ சனையாமோ ரீலக் கூறீளீஞ் செப்பிலொவ்வொன் றோரிலக்கங் கோட்டி னீளம். (௪௮)

காவினீ ளமுமிருபா னேந்தி லக்கங் காதுமொவ்வொன் றோரி லக்கங் கழுத்துக் கூறி, னேலுமுயர் பைம்பா ஞ யிரமா மூக்கு மியம் பிடுமத் தொகையகலங் கண்ணுஞ் சொல்லுஞ், சாலுறுபல் லொவ் வொன் றி னிடத்தைச் சாற்றிற் சகத்திரமைந் தாமிடப தேவர் மூச் சின், பாலுறுகாற் றிற்றனிமா மேரு வாதி பனிவரைகள் கடல்கண்டு நடுங்கு மன்றே. (௪௯)

வெள்ளிவரை யுட்தெனவே மேனி யெங்கும் வெண்மைநிறம் பொங்குமவ ருங்கா ரத்தாற், றள்ளரிய பிரளயகா லத்து வாயுச் சஞ் சலமுந் றொடுங்குமதி பெலமொப் பின்றா, மெள்ளுந்தம் வேகத் தான் மனவே கத்தோ டியைவாயு வேகத்தைச் செயிப்பர் சேந்த, வள்ளிலைநா றுதிமூக்கி னுதியிற் சேர்த்தி யசையிட்டாங் கிருப்பர்க ண மனேகர் சூழ. (௫௦)

எழுதரிய நால்வேதம் பாதந் தூய விழற்றறம மேனிமுகம் பறா யே நாதம், பழுதகலு மிருசிருங்கம் வீந்துக் கண்கள் பகர்ஞ்சிலை வள ர்கன்னம் பாவ மண்டங், கெழுதருவா றிரோதையதா மிடப தேவை க் கிணத்தருநெஞ் கினிலுருவந் தியானித் தேத்தி, லொழிதரும்வெம் பவஞ்சத்து ருநாச மாவ ருறுஞ்சகல கித்தியுஞ்சத் தியமீ துண்மை. (1)

பத்தர்களா மனைவருக்கு நன்மை செய்தே பாங்கினெடு மாங் குறையு மிடப தேவைப், புத்தியுற வீழ்ந்திறைஞ்சி யனுக்கை பெற் றுப் புகழ்ந்தன்ப ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார், முத்தகை வினயி னாகே ளிவற்றி னுள்ளின் மூன்றாமா வரணமும்யோ சனையோர் கோடி, யத்தினிடை மதிலினுயர் பிலக்க மைம்பா னதிலாதி சண் டேச ரமர்வ னென்றும். (௫௨)

வினங்கியகே தனங்கள்கொடி யாடை முத்து மேற்கட்டி யிவற் றினலங் கரிக்கப் பட்டுத், துளங்கொளிய பூவளத்தூ ணிறுவிச் செய்

ய தூயமா ணிக்கமதில் செய்து மிக்காய்க், களங்கமறு நானாவத் து
க்து னோடுங் கதிரிவி யொருகோடி யுதித்தா லென்ன, வளங்கெழு
மா ளிகைகண்மணி மண்ட பங்கண் மன்னியுறை யிடங்கள் பல வி
ன்னுஞ் சொல்வாம். (௫௩)

சந்திரகார் தங்கன்குளிர்த் தழுது பில்கத் தளவிசைகள் செறித்து
நவ மணித்தூ ணட்டி, விர்தைசேறி தருசுவரு மவற்றும் செய்து
மேன்மைபெறு மாணிக்கக் கொடுங்கை சேர்த்து, நந்தவின, னூலித
மா மணியின் பாவை நாடகஞ்சேர். மண்டபங்க ணடுவ னோங்கி,
யந்தழுது செம்மணிவே திகைய நேக மதிசயமா விளங்குமவ்வா வர
ணந் தன்னில். (௫௪)

பரவுசிவ காரியங்கள் பரிக்குந் தூய பண்டிடையா ரடைந்தவர்
வெம் பவங்க ணீக்கி, வரமுதவும் பெருமையினர் கருணை யோங்கி
வளராதி சண்டேச ராங்கு மேவித், திரமுறவே யிருப்பர்சிவ கணங்
கள் பல்லோர் செறிவொழு கன்னியர்க டுர்க்கை சாத்த, னுரவுசெறி
யட்டவயி ரவர நேக யே. கர்சன காதியராங் சூறுவ நின்னும். (௫௫)

ஆரணர்நா ரணர்செறியிந் திரர நேக வாயிரகோ டியரளவி
ட்டறிய வொண்ணாக், காரணமா முனிவர்சிவன் கருணை நல்குங்
காலம்பார்த் திமையாநாட் டத்தோ டங்ஙன், பூரணமாம் பரம்பொ
ருளைத் தியானித் தேத்திப் பொங்குமல மகன்றிவொ ரிருப்பார் கொ
ங்கை, வாரணிகே ளித்தினையா யிரங்கள் போன வருகற்பம் பிரளய
மென் றறியா ரன்னோர். (௫௬)

சண்டேச ருலகறியப் பெறுவோர் தாமே தருமத்தி னுயர்ந்த
வர்மெய்த் தவத்தின் மிக்கோர், வண்டேயு மிதழியந்தார் வேணி பூன்
பு வழங்குதற்குப் பாத்திரமு மாவ ரார்வங், கொண்டேயு மத்தேவை
க் கும்பிட் டன்பர் கூறரிய வனுக்கைபெற்றா லயத்துட் செல்வார்,
பண்டேயு மொழிமடவா யிவற்றி னுள்ளிற் பகீராலா மாவரணம்
பகரக் கேணி. (௫௭)

உ நந்திச ருறைவர்சிவ கணங்கட் கெல்லா நாயகமா வக்கணங்கள்
சூழ்ந்து போற்ற, வந்திசன் றனக்கிரண்டா மீச னென்ன மழுவுழை
பொன் மணிப்பிரம்பு சுரிகை தாங்கித், தந்திச னுதவுபிறை வேணி
யோங்கத் தந்திபுலி யுரியுடையுத் தரிக மாச, வந்திசன் போன்றுபிர
சன்ன மாதி யெழில்வதனந் தொழுபவர்க்குக் கருணை நல்க. (௫௮)

கந்தரத்தில் விடமில்ங்க வக்க மாலை கவின்பெறுமுத் தாரவட
மார்பின் மல்கச், சுந்தரநெற் றியிற்றிரிபுண் டரவெண் ணீறு தூல
ங்கிடச்சா மளவல்லி யிடப்பான் மேவ, வந்தரத்தர் யோகர்நறு மல
ரிட் டேத்த வருமறையா கமந்துதிப்ப வவைகொண் டேதாளு, சின்ன
ரத்தி னுரிபோர்த்த சிவனைச் சிந்தை செய்திருப்பர் நித்தியதத் துவம்
பெற் றோங்கி. (௫௯)

அகனுறையுஞ் சிவராச தானி தன்னி லாத்சிவ நணத்தோடு மிரு
ப்ப ரந்த, வுரனுறுமா வரணவிரி யிருபத் தைம்பா னுரைத்திடும்யோ
சனையிலக்க மிலக்க மைம்பான், பரவுமுயர் பயன்மாலெல் லோருஞ்
சொல்லும் பரனனுக்கை யின்றியப்பாற் செல்லக். கூடா, விரவுறு
மெய் யன்பரத்தே வனுக்கை பெற்றே விமலனுறை யாலயத்தி னுள்
ளிற் செல்வார். (௬௦)

மருமொய்த்த பூங்குழலா யிவற்றி னுள்ளின் மன்னுமைந்தா
மாவரண மகலங் கூறி, லிருபத்தைந் திலக்கம்யோ சனையார் துங்க
மியம்புமனாக் கோடிபத னடையா ளத்தைஞ், சொருபத்தை யின்ன
படித் தென்றுங் காணார் தூமறையா யிரமுகத்துச் சேடன் மாயோ,
னிருமித்த சிவனுமையா ணந்தி தேவர் கிகழ்த்தியவிம் மூவருமே யறி
வர் நீங்கார். (௬௧)

அம்பையுமை யொடுமீசன் விளையா டற்கே யாடிடமா வமைத்
தசிவ ராச தானி, யும்பர்தொழு மதற்கிணவே றியம்ப வொண்ணு
வுரைத்திடும்வாவரணத் துள்ளி லந்த, நம்பனுறை தருமந்தப் புர
மொன் றுண்டு நாற்கோடி யோசனையா மகலஞ் சூழ, வம்பவிழ்பூ
ந்தனமா வனங்க ளோடை வாவிணை றமிர்தந்தி யனேகம் வைகும்.

சிந்தித்த துதவுசிந்தா மணியிர் ணிக்கத் திண்ணியமால் வரைகள்
பல வவற்றின் மீதே, வந்தித்த பொன்மயமார் தருக்கண் மல்கும்
வகுத்திடிலொவ் லொன்றினுயர் பிலக்கஞ் சொல்லும், பந்தித்த யோ
சனையத் தருக்கன் பூவும் பலங்களும்பைந் தளிர்களுமெந் நாளும் பல்
கி,யந்தித்த பணிகவடு சாகைபோக்கி யமைந்துதழைத் திடுமொருபா
லனேகங் கோடி. (௬௩)

பதுமரா கத்தருவிந் திரநீன் னீலப் பைந்தருப்பன் மணித்தரு
வெவ் வேறு நானு, விதமுறுமென் றுகிர்த்தனீர்மா ணிக்கப் பன்னம்
விளங்குதரு மலரொருபாற் கனிக ளோர்பாற் புதுமைதருந் தருப்

பூவினிதழின் பேதம் பொங்குநிறத் தருவிரதற்க் கணிகண் மல்கி, யா
திகாசந் தருந்நருவாங் கனேக கோடி யான்றமணி மண்டபங்க ணடி
வீ னோங்கும். (சுசு)

புகலுறுமத் தருவனத்து ணடுவிற றாய பொன்மயமா கியநீபங்
கதலி புன்னை, மிகலுறுசண் பகமகிழ்மா தஜேப லாசு மிக்கமா லிசுசு
ந்நு நரந்தந் தால, மகலிடமென் கும்புகழ்நன் னாளி கேர மாலரசு
பச்சிலைமல் லிகைநந் சந்தந், தொகலுறுநாண் மலர்ச்சிதுசின் புதம்
வா னோங்கித் துமலருங் கணிகளுமெந் நாளு நல்கும். (சுரு)

மற்றுமுள பல்வளங்க ளனேக மாங்கண் வைகியதி சயம்விளை
க்கு நானு பேதத், துற்றிடுபுள் னினமிருக மார்ப்பி னெங்கு முறும
வையி னவமணிப்புள் ளொளிரும் பொற்புண், முற்றியபன் னிறச்சி
றைப்புள் ளனேக மோர்ப்பான் மொய்த்திடும்வால் செவிகளுமந் நிற
மே யாகத், துற்றமிரு கங்களுமந் நிறமே முற்றுந் தோய்ந்தமிரு க
ங்களுமாங் குறையு மோர்ப்பால். (சுசு)

மாணிக்கக் களிற்றின்ங்கள் பிளிறு மோர்ப்பான் மயில்குயில்
பொற் சாதகங்க ளொலிக்கு மோர்ப்பால், வேணிக்கந் தரன்கயிலை ய்
க்கி ரத்தில் விளங்கிடுமிய் வளத்தொடுமவ் வனமந் ருங்கே, பூணிக்
கு மாசையின்மாப் பிடியைத் தந்தி பொருந் துதல்கண் டவ்விறைவ
னிறைவி யோடும், பாணிக்கு மவ்வுருவாய்க் கூடி வேழப் பனைக்கை
முக் விநாயகனை மல்கி னானே. (சுஎ)

கூறியநந் தனவனத்தின் டபருமை யாரோ கூறுவரிம் மரக்கோ
ட்டி னுணிக்கொம் பிற்கே, மாறகலிந் திரனுடைநந் தனங்கு பேரன் ம
ருவுசயித் திரவனமு மொவ்வா தங்கன், வீறியலோ டைக்குயர்பா
ளாழி யொவ்வா மேனிலமே டைக்கொவ்வா மேருத் தீவந், தேய்யமி
ன் னேமந்றை வனத்திற் சீயஞ் செப்புமிதிந் சிறுமுயற்றாட் டிகளுக்
கொவ்வா. (சுஅ)

நசுனுக்கு நிகர்தேவுந் தொகுத்துச் சொன்ன விருங்கயிலைக் கி
ணைவரையு மிலையீ துண்மை, பேசுறுமவ் வனத்திணி வமிர்த வோ
டை பிறங்குமவ்வோ டைக்கரையிற் பொன்னி னீபந், தேசுறுமாக்க
தலிவனந் நாளி கேரஞ் செழுங்கமுஞ் சூழ்தரவந் நடுவண் வைகும்,
வீசுபெரும் பரஞ்சோதி வடிவ மாடி மிக்குயருஞ் சபைமூன்று விள
ம்புங் காலை. (சுசு)

ஞானவடி வாயிருக்குஞ் சபையைச் சூழ நலந்தருமே தூவரணம் வாயி னான்கு, மானமுறு சிவகணத்தர் வசிகர் கப்பர் மன்னியபூ ருவத்திரசி தசபை நீண்ட, பாணல்விழி யாய்வடபா லம்பொன் மன்றம் பரவுயிரத் தினசபையீ சானத் தாகுந், தானமது மிளிர்கருடப் பச்சை யாதி தாவின்மணி யால்விளங்கிச் சோதி யாகி. (௭0)

முத்தியளித் திடுபரமா விசால மாகி முயங்குமிரத் தினசபையின் முதல்வி காணச், சித்திதரு சிங்கார நிருத்தஞ் செய்யுந் தெளிவுடையோர் கண்டிதொழுஞ் செம்பொன் மன்றி, லத்தன்மகா சதா சிவநன் னடனங் காட்டு மாதியிர சிதப்பொதுவி லதிர வீசி, நித்திய மாஞ் சதாசிவநாட் டியத்தைக் கூட்டு நிகழ்சபையின் பெருமையெம்மா னிகழ்த்த லாமே. (௭௧)

புதியநறு மலரின்மண மெங்கும் வீசப் பூமலர்த்தா தனைந்துகுளிர்வந்து வீசத், துதிசெயுமா மஞ்ஞெகுதியில் செவியி னேற்புத்தும் புருநா ரதர்வினா கானம் பண்ணப், பதியெனுமா பரனடிக்குஞ் சபைகண் மூன்றும் பண்புறவே விளங்குமவ ணந்தி தேவ, ரதிகவிறற் சிவகணங்கள் சனகர் யோக ரரியயனிந் திரன்முதலோ ரருச்சித் தேத்த. (௭௨)

நவ்விவிழி யாயுயர மிலக்க மைம்பா னவின்றிமியோ சனைபதி னுண் கிலக்க மாகிச், செவ்விபெறு திருமேனி யகன்று கோடி செங்கதிர்ப்பே ரொளியம்பொன் விமான மீதி, லவ்வியந்தீர்த் துறையும் கா சதாசி வந்தா னுதிவெளி விளைந்தருளே பழுத்துத் தானே, யெவ்வமின்மே லெலற்றிற்கு மேல தாகி யிருங்களியே விளைந்தெவர்க்குங் காணொ னுதாய். (௭௩)

முளிவிளையு மெய்யன்பர்க் னுள்ளி னுய வானந்த வொளிவிளங்கு முகங்க ளையைந், தெளிதெனீவெண் ணருஞ்சூழ முதல தாங்கு மிணையிறிருக் காங்கலோய்பான் கண்கண் மூன்றும், தெளிதரப்பெற்று ளதுபிறை முடிக ளோங்கச் செம்மணிப்பூ ணணிந்திரவி கோடியென்ன, மினிருநவ மணியரிபா சனத்தின் மீது வேதனெடு மாலருச்சித் திடவே மேவும். (௭௪)

தருமசரு மாவிவற்றைப் பூகலக் கேட்குந் தைபல்புகல் வாடவத் தோ யயன்மால் யோக, ரருமறையா லளந்தறிதற் கரிதா யோங்கு மாதிசபை யினிற்புரியு நிருத்தன் மன்னை, நிருமூலையா மளவல்லி நீங்

கலாக நிகழ்த்துதிமற் றையர்தெரிசித் தவரின் னோரென், றொருரை
பெற வினவுத்கேட் டினாசெய்வாமென் றுரைசெய்வா னம்முனிவ
ன் மனைவி கேட்ப.

(௭௫)

மாசதா சிவநடன மம்பை காண மகிழ்வினெடும் புரிந்தருளி ய
நேகங் காலங், தேசதா மெனவுறையு மண்ண லந்நாட் செங்கண்மா
ன் முதலியநன் னடனங் காண்பா, ராசைதாம் பெரிதாகி யிந்நாள்
காறு மருந்தவஞ்செய் குணர்தெரிசித் திடுவிப் போமென், னோசை
தாழ் திருவுளத்தி னுன்ன வன்னோ ருற்றனர்தா னக்கணவர்க் குதவி
னாண்.

(௭௬)

வேறு.

ஆங்கவர் காணப் புரிநீருத் தத்திற் கியையவா னாகர னகிலத்,
தோங்கிய வதரு வணமறை விதியா லொலியிருங் குடமுழா வதிர்ப்
பப், பரங்கொடு நெடுமான் மத்தள முழக்கப் பங்கயன் றுளமொத் தி
சைப்ப, வாங்கரும் பாணு கம்பனா யிரஞ்செவ் வாயினற் சங்கெடுத்
தொலிப்ப.

(௭௭)

மூவிரு பாதன் சதசிர சேனன் மொழிதரு கணேசரிங் கிவர்க
டாடரு மொலிசேர் தமருகம் விதியின் சதியின்வா சிப்பவர்க் காக்கன்
மேவரும் பேரி வாத்தியங் கொட்ட வேணுகம் பனரிசை மிழற்ற
வேவரும் பரவு மங்கிலர் கும்போ தாரிருங் கொம்பெடுத் தூத.

(௭௮)

நந்திமா தேவர் பொற்பிரம் பெடுத்து நாட்டியச் சபையினூர்ப்
படக்கிவங்கிடு மிமையோர் குழவினைத் தத்தம் வரிசையின் முறைமு
றை நிறுவி, யிந்துவே ணியனார் திருமுன்ன ருலாவி யிருமருங் கினு
மெதிர் நடந்து, பந்தமாம் வினைதீர் சீர்த்தியை யெடுத்துப் பகர்தரு
ங் கட்டியம் படிக்க.

(௭௯)

மற்றைய கணங்க ளிற்சிலர் வீணை வாசிப்ப வவர்களிற் சில
வர், துற்றிடு மற்றைத் தமருக முதல வாத்தியங் துழனியார்ப் பெடுப்
பக், கற்றையங் கூந்த லரம்பையர் கமலக் காலிற்கிங் கிணிசிலம் ப
ணிந்தே, புற்றவே ழிசையின் கானவா ரமுத மொண்குழைச் செவி
யினின் வார்க்க.

(௮௦)

சாமரங் குடைபா வடைநீள் வீருது கொடிசில தையல ரொடு
ப்பத், தோமறு சந்தக் குழம்புகொண் டிமையோர் தொழச்சில தோ
கைய ரிறைப்பக், காழரு தூப தீபத்தட் டேந்திக் கன்னியர் சிலர்ப

னினி மாற, மாமறை விதியான் நீங்கலம் பாடிப் பலாண்டுமா தரிற்சி
லர் கூற. (அ)

விசையையே செயையாம் பாங்கிய ரோடும் வேழமா முகன்குச
னென்னு, மிசைபெறு மைந்த ரிருவர்க ளோடு மெம்பெரு மாட்டி
யுண் மகிழ்ந்து, நசைதரு தயற்கட் பார்வையி னூலு நலந்தரு புன்ன
கை யாலுந், திசையெலாம் பரவு திருநடும் விளங்கச் செய்துகெம் பீ
ரமே செலுத்த. (அஉ)

தெரிதரு பதினே ருருத்திரர் மற்றும் செப்பிய வுருத்திர கண
ங்க, னரியயன் மகவான் முதற்றிசைப் பால ரவரவர் கணங்கள்விண்
னோர்கள், விரிதவ முனிவர் சித்தர்க ளியங்கர் விஞ்சையர் சாரண ருர
கர், பரிவினே டிந்து சூரியர் வணங்கிப் பரமவா னந்தத்தின் மூழ்க. (1)
மற்றுள கிரக முடுக்களெண் வசுக்கண் மருத்துவ ரிராசிபுட் கலமா
நற்றுளி முகில்க ளேழிரு புவன நளிகட லேழுமா நதிகள் [வரைகண்
பொற்றுண ரோடை குளங்கிண ருவி புகலுமெண் கயங்கண்மால்
முற்றுறு மன்பா லானந்தத் தேனை முகந்துகண் வழியுளந் தேக்க. (2)

ஐங்கரன் கணங்க ளறுமுகன் கணங்க ளாதிசண் டேசன்மா நந்தி
யெங்கணும் புகழ்தூந் திலர்மகா வாகு வுற்பனர் கிரீசருண் மத்தர்
தங்கிய பிரோங்க ருற்சிலர் கணத்துட் சாற்றுஞன் டிகர்பணி கிரசு
துங்கவைங் கண்ண ரொழுகணர் பூத பசாசுவே தாளங்க டிதிப்ப. (3)

வேதநான் கரறு சாத்திரம் வேத கிரசொடா கமங்கண லேழு,
கோதிலா வுபரி டதங்கடோத் திரஞ்சுத் திரம்வியாக் கியாணங்கண்
மிருதி, யாதியீ ரொன்பரன் புராணகா வியம்ப்ர வந்தநா டகமலங்
கார, மீதெலாம் பரம வடிவெடுத்திறைஞ்சி யிறைநடந் தொழுது
வாழ்த் தெடுப்ப. (அக)

அத்திரி விண்டு புலத்தியர் புலசுரங்கிராக் கர்க்கர்பார்க் கவர்மா
நித்திய வற்சர் குற்சர்க ளவரன் னிலைபெறு மிருகண்டு விசுவா [ம
மித்திரர் சுகர்மார்க் கண்டர்மத் தியந்தர் வியாசர்மாத் தேந்தினி வா
ரித்தனை பிரம விருடியர் கணங்க ளிறைஞ்சினர் குணலையிட் டேத்த.

கண்ணுவர் சங்கர் தெக்கர்சம் வர்த்தர் காத்தியா யனர்தொழு
தேத்தப், பண்ணிசை வீணை நாரதர் முதலார் தேவமா விருடியர் பர
வத்தண்ணளிச் சனகா தியசிவ பேரகர் தனித்தனி கண்டுதோத் திர
ஞ்செய், துண்மகிழ் சிறந்து நடனவா னந்தத் தேன்முகந் துண்டிக
ண் களிக்க. (அடி)

பம்பிய வெத துந்துபி முழங்கபீ பங்கவன் செய்தொழின் மயப
வம்பிகைஞ்ஞானுந் தானமொத் திசைத்தே யரகர நடேசவென் றே
த்த, வும்பர்நா யகர்பொன் வேணியின் சோதி யோங்கிய திகந்தமும்
விளங்கி, வம்பவிழ் குழலா யுலகவான் மாக்கள் வல்வினை மலவிரு ள
கற்ற. (அக)

சிற்சபை தன்னிற் சுற்றியே நடிக்குந் திகம்பரன் குஞ்சித பதத்
திற, பொற்சிலம் போசை கேட்டுளோர் புளகம் பொலிவிலு மோச
ந்தி லமுந்தச், சற்சிதா னந்தத் தாண்டவ ரசத்தைத் தனிவிடை ஞான
நேத் திரத்தான், முற்செலு மன்பிற் பருகியுள் னருகி முடிவிலற் புதத்
தொடு மிருப்ப. (க௦)

இத்திரு நடன வானந்தத் தேனுண் டியாவருந் திருத்தியை யடை
ந்தார், மொய்த்தெழு வான்பூ மழையம்பொன் மழைநன் முழுவை ம
ணிமழை பொழிந்த, வத்தனா னந்தத் தாண்டவ ராய னனைவர்க்குங்
கருணை செய் தருளி, நித்தமா முத்தி யளித்திட வன்னோர் நிறைபரஞ்
சோதியுட் புகுவார். (க௧)

அனேகமால் பிரம ரனேகமிந் திருநு மனேகமாம் விண்ணவர்
முனிவ, ரனேகமா யோகர் சித்தரு மனேகமற்றுமவிண் ணவர்குழாம
னேக, மனேகமெய் யன்ப ரனேகமா தவங்கள் செய்தலா லனேகநீத்
தேக, மனேகனும் பொருளி னிரண்டற வொன்றி யநாதிசீர் யுச்சிய
மடைந்தார். (க௨)

மானினேர் விழியாய் நொழுதவெல் லோரும் வீழுத்தரு முத்தி
யை யடைந்தார், மோனமா யிருந்து நீயுமந் நடன மூர்த்தியைத் தி
யானஞ்செய் திடுவா, யீனமார் பவந்தீர் முத்தியெய் திடுநென் றியம்
பயான் றியானிக்கும் பொருட்டான், ஞானமார் சபையி னடையூர்
த் தத்தின் பிரமாண நவிலெனக் கென்றாள். (க௩)

என்றவள் கூறத் தருமசுன் மாவங் கியமீபுளா னீத்தி குய்யந், து
ன்றுபூந் குழலாய் கற்பின்மேம் படுநீ வினையது சொல்லுதல் வழக்கா,
வொன்றுமன் பினிற்கேண் மாசதா சிவந்தா னொப்பற நடித்திடு மம்
பொன், மன்றமாம் விமான மொன்றரைக் கோடி யோசனை யுயர்ந்த
து மரபரல். (க௪)

அகலமு முகாக்கு மத்தொகை வாயி லுயரமு மிலக்கமோ ரறு
பான், புகலும்யோ சனைபச் சபையினு ளிலங்கும் பொற்பொடு மக

லமா நிலக்கம், விகலமொன் றின்றி யுயர்புமத் தொதையா மிரத்ந
சிங் காசன மீதிற, சகளரிட் களமா சதாசிவ நடனம் புரிதருந் தைய
ல்கண் டெவப்ப. (௯௫)

செங்கதிர் கோடி யுதித்தென விளங்கித் திக்கண்ணர் காணுதற்
கரிதாய்ப், பங்கமின் ஞானக் கண்ணினர் காண்டற் கெளியவாந் தனி
ப்பரஞ் சோதி, யெங்குமா நிறையு, றிட்களஞ் சகளீ கரித்துநாட்
டியம்புரிந் திடுமாற், றுங்கமா நடேச னுயரமு மைம்பா னிலக்கம்
யோ சனையெனச் சொல்வார். (௯௬)

பாதமோ ரிரண்டு மிருபத்தைந் திலக்கம் யோசனை நீளங்காற் ப
டங்க, ளோதுமைந் திலக்க நீளமா மலாயி னகலமு மத்தொகை யு
ரைக்குஞ், சோதிசேர் திருமே னியின்வடி வகலந் தோன்றிடு மே
ழிரண் டிலக்க, நீதிசேர் காள கந்தர மிலக்க மிரண்டதாம் யோசனை
நீளம். (௯௭)

அருள்பொழி முகத்தி னீளமு மிலக்க மிரண்டியோ சனையணி
மூக்கின், மருளறு முயர்பு மயுதமா மலர்க்கை நீளமு மிருபஃதி லக்
கந், தெருளுற யுரைக்கின் விரல்களி னீள மிருபதி னுயிரந் தெனியும்,
பொருளுடைப் புருரந் திருச்செவி திருக்கண் ணீளமும் புகழ்மதத்
தொகையே. (௯௮)

இத்திற நடேசன் கேசாதி பாத பரியந்த மியல்பெற விளங்கு,
முத்தம மூர்த்திக் கியைந்திட விமலை யுருவமும் பொலிதர விருக்கு, நி
த்தமா மிடப தேவர்தந் தீசர் நிகழ்சிவ கணத்தவ ருருவு, மத்தக விள
ங்கும் புந்தியா லளந்து காணுதி யறைஞ் வ மின்னும். (௯௯)

இஃசெ சஸ்பயாம் விமானமு மைம்பா னிலக்கமோ சனையுயர்
பகலம், ப்ரவறு மதிசெங் கதிரோந் கோடி யுதித்தெனப் பல்லொளி
பரப்புந், திரமுற யுரைக்கு றிட்களந் தீன சகளமாய்த் திருக்கர மொ
ருபான், வரமுறத் தீதோன்றத் திருநடம் புரியும் வணிதைநீ யதுமனக்
கோடி. (௧௦௦)

வான்கதிர் கோடி யுதித்தென வொளிரு மிரத்தின சபைமணி ஓ
மானந், தேன்கமழ் குழலா யகலமு முயர்புஞ் செப்புமவ் விலக்கமோ
ரைம்பா, னுன்குதிண் புயத்தோ டிரைத்தரிட் களமே சிங்கார நடஞ்
செயு முருவா, யுன்கெழு பவந்தீர்த் தருளுயிப் பொருளைச் சபையொ
டு முள்ளத்திற் கோடி. (௧௦௧)

ஒங்குமப் பொருள்சேர் 'கொடுமுடி விரிவு மாவர ணங்களு மு
ணைத்தேம், பரங்குறுஞ் சத்துக் கோடியர் மாட மாளிகை யவற்றை
ப்பண் புறச்சூழ், நீங்கரும் பரிதி காந்தமாம் பன்னோர் முடிசிக முரு
ததிர நிருப்பர், தாங்குமத் தொகையரவற்றைச்சூழ் தூற்றெட் டணி
முடி சந்திர காந்தம். (க0உ)

அவற்றினம் பத்தோர் சத்திகள் பொருணூ லுணர்பவ ரரனு
ரூப் பெற்றோர், கவற்சித்ர ரவ்சத் திகளினே யோர்கள் கருத்துறச்
சதாசிவப் பொருளே, யுவப்பொடும் பரவி யுறைகுவ ருவற்றைச்சூழ்
முடி யாயிரந் தோன்று, நிவப்பழ னிறந்தாண் டவஞ்சத்த கோடி மந்
திர முருப்பெற்று நிலவும். (க0ங)

பகர்தரு மவற்றைச் சூழ்மோர் பதினா யிரத்தொரு முடியவை
படிக, நிகரறு தந்தி முகன்குகன் சாத்த னிகழ்த்திய வினையெயு மூவர்,
மகரவா ரிதிகுழ் புவிபுகழ் காளர் வயிரவ ணந்திபிங் கிருடி, ஈரநேர்
கணங்க டிறற்சிவ குமாரர் தேனுமால் விடைபடைத் துர்க்கை. ()

சத்திக ளினையோர் தடிமுயற் சியின வினிதிரந் தப்பதஞ் சரிப்பா
ர், மொய்த்திடு மவைசூழ்ந் தொன்றுபெற் றிடுமோ ரிலக்கமா முடிம
ணி மாபத்த, வைத்தமேற் றிசையில் வைகுவர் கோடி நாரணர் ம
லத்தினிங் கிடுவார், சித்தசுத் தியினுற் றணிமுத லான சிற்பர மற
பொடும் வணங்கி. (க0டு)

வடதிசைச் சிகரத் தளவிலாப் பிரமர் வைகுவர் முத்தியை விரும்
பி, மிடையுமிந் திரர்க ளனேகர்கீட் டிசையின் விமலனைத் தொழு
துட னைமவார், படர்தரு தென்பா னெடுமுடிச் சிகரத் துறைகுவர்
பார்தெழு கணங்க, ளிடரறு தவத்தோ ரளவிலர் கருணை டுயம்பிரா
ன் றன்பத மிறைஞ்சி. (க0சு)

பத்திலக் கத்தொன் றஜைமுருங் குடுத்துப் பைம்பொனின் விள
ம்புமச் சிகரம், புத்திகூடர் தாங்க ணுருத்திர கணங்கள் பூதசே னாதி
பர் சித்தர், சித்தியா தரர்மா கருடர்கந் திருவர் மேவுவர் சூலமே
முதலா, மெய்யத்திடுங் கருவி ஈரபிண மணிநீண் முழுநிதி மொய்ம்
மலர்த் தருக்கள். (க0எ)

ஏலையர் குழைந் கணிகைய ரீட்ட மிறையுருத் தரித்தவ ணிருப்
பார், சாணயித் தகைய கொடுமுடிச் சீழாய்த் தாவற நவிவனைந் திரு
க்கும், பாறுறழ் வெள்ளிக் கொடுமுடி யவற்றின் பகர்தொகை கோடி

மகாகைலைமான்மியமுதாத்த வத்தியாயம். ௫௧

யொ டொன்றா, மேலுற வவற்றிற் சரிப்பன யாவும் விதம்பெற வர
ன்முறை விரிப்பரம். (௧0௮)

பிரணவத் துருவாய் விளங்கும்வெண் ணிறத்திற் பிறங்கிரண்
டாயிரம் வேழ, முரணுறு வேதப் பரிகணன் முகற்கு முழுதளன் தறி
ந்திட வொண்ணா, வரணுடு முறைவ தனேகமோர் தாள மூன்று
டைத் தூளின வான்ற, காணுறு பெற்றைத் தாள்பல வுடைய தந்
னிலுக் கணங்கணக் கிறந்த. (௧0௯)

ஒருமுகத் தனவோ ரிருமுகத் தனமூன் றுடைமுகத் தனமுக மி
லாத, திருகுவெஞ் சேற்றக் கண்களுஞ் செறிந்த கைகளு மின்னண
ஞ் சிறந்த, மருவுவெண் பிறைபோ லெயிற்றன பிலம்போல் வாயி
ன செம்மயி ரினவாய்ப், பொருவருங் கணங்க ளளவில வின்னும் புக
லுவங் கணங்களின் பொலிவு. (௧௧0)

மானிடர் பறவை மதகரி முகத்த வரிப்புலி முகத்தவெவ் வழல்
வாய்க்,கானமர் நரிவெவ் கரடிமா முகத்த கடியபல் விலங்குமா முக
த்த, வானபல் பூத மெண்ணில வமல னுணையி னியங்கியாங் கமர்வ,
தூசிற விமானர் தேர்பல பொருந்துந் தொகுத்தல்விண் ணவர்க்கும
ற் றரிதால். (௧௧௧)

அப்பெருங் கயிலை மருங்குடுத் துயர்ந்த வணிகிளர் கற்பகப்
பொதும்பர், வைப்புறு மண்ட மாதியந் தழுஞ்சூழ் மருங்கும்வீ
சியபிணைத் தருக்க, ளெரூப்பற விளங்கு மாங்கவண் புதுநீ ரோங்கிய
நவநதி நண்ணு, முப்பரம் பொருளின் முதலுரு வேண்டி முழுத்தவர்
தவம்புரிந் திருப்பார். (௧௧௨)

நீடுமித் தன்மை யாயமா கயிலை நெடுவரைக் கொடுமுடி யிலக்
கங், கோடியோர் பதினா ரிலக்கத்தோர் பதினா ராயிரத் தொருநா
றுங் குணித்து, நாடிய விருபத் தைந்துமென் றுரைப்பர் நவிலுமிக்
கயிலையின் றுழ்வின, மாடுசூழ் தரும்பொன் னிலமதிற் கணத்தோ
டுருத்திர ராயிரர் வதிவார். (௧௧௩)

ஆங்கவ ருறையுந் தமனியத் தளத்தி னளவையோர் கோடியே
சனையா,நீங்கரி தாமத் தமனியத் தளத்தை நிலைபெறச் சூழ்ந்துகொண்
டிருக்கும், பூங்கதி ரொளியாற் கதிரொளி யகற்றும் பொற்பொடு மி
னிதுற விளங்கித், தாங்கரும் வெள்ளி மதினுடுத் திருக்குந் தமனிய வி
ஞ்சியொன் றுளதால். (௧௧௪)

தன்னிய கோடி யோசனை யகன்று தொகுத்திடுங் கோடியிறீ
கோடி, மன்னியே யூடு போகிமேக் குயர்ந்து வளர்தன வாணுற
வோங்கி, மின்னுகோபுரங்க ளெட்டுளவவற்றின் வாயிலின் மேவியே
தூப்போ, ரின்னரென் றவரைப் புகலுதல் செய்வாங் கேட்டியென்
றியம்புவான் முனிவன். (கக௫)

ஐங்கரன் நிகழ்பூ ருவதினை வீர பத்திர னழற்றிசை தென்பாற்,
றுங்கமா நந்தி வயிரவன் றென்மேற் றுலங்கிய மூலைமேற் றிசைநீற்,
றங்குவேற் குமான் வாயுவின் நிசையின் வயிரவி சாற்றிய வடக்கி,
னெங்குமா காளர் சாத்தனீ சானத் துறைந்துதங் கணத்தொடும் புர
ப்பார். (கக௬)

இயம்பிய விவற்றை வளைந்துரு முரண மொன்றுள வினமணிங்
குலங்கள், வயங்கொளி விளங்கி வாணுற நிவந்த வன்மனத் தரக்கர்வ
ல் லசுரர், முயங்கியே சேறற் கரியதாய்ப் பிரள யஞ்செலற் கநீழுமுக
காவல், வியன்பெருங் கயிலை நிலையிது புகன்றேம் விமலனோ டிது
மனக் கோடி. (கக௭)

வளப்பெருங் கயிலை வண்மையு மூன்று மன்றமு டேசன்மா
வடிவ், மளப்பரி தெவர்க்கு மவனரு ளதன லறிந்தவா றியம்பின டேச
ன், கிளப்பரும் பஞ்ச சத்திகட் கருளிச் சுவேச்சையா யுறுங்கிள ருரு
வி, னுளப்படு முரோம மொன்றிற்பல் கோடி யண்டங்க டோன்றி
யே யொடுங்கும். (கக௮)

மலையன் றிருமா லிந்திரன் முதலாம் வானவ ரவனரு ளடைந்
து, நிலைபெறுஞ் செல்வ மெய்தின ரவனை நிகழ்த்துமால் கண்மலர் சா
த்திப், பலர்புகழ் சுதரி சனப்பெயர் படைத்த சக்கரம் பெற்றன னெவ
னா, லலைவறு மவனை யளந்தவன் லடிவம் வருணிப்ப தியாவர்த்ரு
முடியா. (கக௯)

உளம்மதுப் புசித்த வேடன்பூ சித்தே யுயர்தரு முத்தியை யடைந்
தா, னானவற் குதவு வானெவ னவனை யடைவிற்தன் சரிதையைக்
கேட்போர், வானமும் பரவு சிவகதி யடைவார் வந்தருள் வானெவ
னவனைப், பரீன்மைசே ரண்டப் புரவிரோ மனைப்பல் விதத்தினும்
வருணித்து முடியா. (க௨௦)

இத்தக விளங்கு டேசனைக் கயிலை யுச்சியி னிருப்பதாய் நினை
ப்போர், பத்தியா வீசன் னந்தி யிருந்து பரவுமிக் கதைபடித் திடுவோ

முகாலைமான்மியமுரைத்த வத்தியாயம். ௫௩

ர், வித்தகக் கதைகேட் பவர்பவ மகன்று விமலமா கயிலையை யடைந்
து, நித்திய போகந் துய்த்திரண் டற்ற நேயமா முத்தியை யடைவார்.

என்றுமா தவத்துத் தருமசன் மாவங் கியம்பலும் வினமிரை கே
ளா, நன்றுநன் றென்று கசிந்துவ முருகித் தியானித்து நன்மையை
யடைந்தான், வென்றிமா தவத்தீ ரத்தக முனிவன் விளம்பிய வாறும்
க் குரைத்தேந், தொன்றுமா கயிலைச் சபையொரு மூன்றுஞ் சூக்கும
மாக்கியே சொக்கன். (௧௨௨)

கடனவிக் கிரக மாகிய தனையு நவிலருஞ் சூக்கும மாக்கி, யடை
வினப் பொதுவி னுவந்துதா பித்தே யமுதலிங் கத்தினி னானன், கட
லுல கேத்து மதுரைபூ லோக சிவலோக மாகயி லாயந், திடமுற
வுரைத்தேஞ் சத்திய மென்றே செப்பினன் மலையமா முனிவன். ()

ஆரூவது மகாலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்

மு ந் தி ன் று .

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௭.

ஏ மு ா வ து

தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்.

வினவு மாதவர் மீளவும் வினவுவார்¹ மெய்த்தமிழ் முனித்தேவே
நனிவி ரும்புவே தாகம முதலிய விண்ணவர் நடங்காணப்
புனித சுந்தரன் புரிந்ருத் தத்தைநீ புகலக்கேட் டுளம்வாழ்ந்தே
மினிய மாதவப் பயன்சிவ பத்தியு மெய்தினேங் கதிபெற்றேம். (௧)

அன்ன தாயினு மின்னுமொன் றுரைக்குது மாலவாய்ப் பதிதன்னின்
முன்ன மம்பிகை யறம்வளர்த் தனனென மொழிந்தன யதுகேட்டே
கன்னி பாகன்ற னருளினு லங்கயற் கண்ணிரா யகியந்நான் [ங்
மன்னு முப்பத்தி ரண்டறம் வளர்த்ததை வகுத்துரை விரித்தென்றி

இந்த வாசகங் கேட்டலு மகத்திய னியம்புவான் முனிவீர்கள்
புந்தி²சுந்தரக் கேளுமின் புகலுவாம் பூருவ கதைகேட்போர்
முந்தை வல்வினை நீங்கியே சிவகதி முற்றுவ ரிஃதுண்மை
சிந்தை செய்குதி றென்றவ ருளங்கொளத் தெருளுற வாரொன்

வேறு.

ஆதிநாவினிற் சோமஞ் சியர்முதற் கடவுட்
சோதிதோற்றமெற் குறையெனச் சுந்தரி வினவ
நாதனங்கணிற் றேன்றியே நாள்வரி லொடுங்கும்
பாதி மாதுகே னெனவிளை பாடலைப் பயில்வான். (ச)

வீரன ளாவிய கயிலையி லரனைமர் துமையா
டேன ளாவிய மலர்க்கையாற் றிருவிழி புதைத்தா
ளான காலையி லிருட்பிழம் புருக்கியம் புவிபு
மேனை யாசையும் பூசின வாமென விருண்ட. (௫)

நீல மரமலை போற்கறுத் தனநெடு வனாகண்
ஞால மேழ்புகழ் யமுனைபோற் கறுத்தன நதிகள்
சில மாதவ முனிவர்மே தகுபுவித் தேவ
ரோலுந் தத்தமா தவமுநன் னியமமு மிழந்தார். (சு)

கண்பு தைத்தகை திறக்குமுன் கணமவர்க் குலகிற்
கெண்பு தைத்திடும் யுகங்களு மெண்ணில சென்ற
பண்புறுத்திட மன்னவ ணிலைமையைப் பாராத்
தென்க டற்கடு மிடற்றினன் றிருவுண் கறுத்தான். (எ)

கறுத்த கண்டனுட் கறுப்பினைக் கவுரிகண் டறிந்தாள்
சிறுத்த குற்றநீ பொறுத்தியான் செய்தது பிழையா
றுறுத்து மிப்பவந் தீர்வுழி யுறையெனப் பணிந்தாண்
மறுத்து லாத்திலன் கருணைசெய் தருளியே வள்ளல். (அ)

எத்த லத்தினுந் தீர்வுறு திப்பவஞ் சேவன்
முத்தி மாரக ரடைந்துமுப் பானிரண் டறமும்
பத்தி கூர்ந்தநீ புரிந்தெமை வழிபிடிந்பாறும்
புத்தி யீதென விடைகொடுத்தருளவும் பூவை. (க)

என்ன மாதவஞ் செய்தன னியற்றமிழ் மதுரை
தன்னி னல்லறம் வளர்ப்பதற் கெனமினந் தளிர்ந்தா
என்ன செய்குவ லென்றர னடியினை யிறைஞ்சிப்
பொண்ணின் மானமீப் பொலிந்தன ளத்தலம் புகுவாள். (க0)

வேறு.

விசையை பேசையை சண்டி மெல்லிய
லசைவின் மங்கலை யருகு சூழ்வரத்
திசைவி ளங்கநீ நிர்த்த னுன்னிய
ரிசையுந் தேவமா முனிவொ செய்தவே. (க௧)

பணங்கொள் பூதலஞ் சிறப்பப் பல்சிவ
கணங்க டேவதந் துபிக லித்திடக்
குணங்கொ ளன்பர்சென் றெதிர்த்நு கும்பிட
மணங்கொ டென்றிசை வழிக்கொண் டேகினுள். (௧௩)

கங்கை சூழ்தரு காசி பேமுத
லங்கு மற்றுள தலங்க ளியாவையுமீ
பெருங்கு மாசையாற் றொழுது பூம்பொழின்
மங்கு றேய்பருப் பதம்வ ணங்கினுள். (௧௪)

முத்தி நல்குபொன் முகலி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்சூழ்
மெய்த்த லங்களும் விரைந்து போற்றினுள். (௧௫)

கம்பை பாலிசூழ் காஞ்சி யானவே
கம்ப மேவுமே கம்பர் தாள்களை
யம்பை முன்புபோற் போற்றி யாங்கெழா
வம்பெய் வேணியா ரருள்பெற் றேகுவான். (௧௬)

பொன்னி நாட்டுள தலங்கள் பேரற்றிச்சென்
றென்னை யாளுடை யிறைவி யாலவாய்
மன்னு மாசையால் வழிக்கொண் டேகியே
கன்னி நாட்டினிற் கடிது செல்கின்றாள். (௧௭)

கதிர்த வழந்தெழுந் கதம்ப காணத்தை
யெதிர்ப ணிந்துசென் றேத்தி யன்பினுள்
முதிர்த வந்தரு மூத்தி மாநகர்
மதுரை யெய்தினுண் மதுர வாய்க்மையாள். (௧௮)

பாலின் மென்மொழி விமானநின் றிழிந்துதன் பரிசனர் புடைசூழச்
சூல தீர்த்தப்பொறீ ரும்ரை யொடுசிவ தீர்த்தமூர் துணைந்தாடி
மூல வஞ்செழுத் தோதிரீ றணிந்துதம் முதல்வனு ருறைகோயில்
காலி னால்வலஞ் செய்திலிங் கத்தினைக் கண்டுகண் கனிகூர்ந்தாள். (௧௯)

துதித்த ருச்சனை செய்ததாழ்ந் தெழுந்துதம் பரிசனர் சூழ்ந்தே
த்த,வுதித்தே மூந்துமெய் யன்பினு லனுக்கைபெற் றுவந்துதா னுறை
கோயிற், கதித்தி றம்பெறு சந்திதி யணுகியங் கயற்குண யதென்னை
ப், பதித்த மெய்யன்பிற் பணிந்தனள் விசையையப் பார்த்திது பகர்
கின்றாள். (௨௦)

ஆதி மூலமாம் பூராயிவள் கலையிலா யிரத்தினி லொருகூறு
சோதி சேர்கயி லையிலிருந் தன்னருட் சோதியு மிதபோலு
நீதி மாதூரீ காணெனத் தர்ச்சனி சுட்டினே ரிழைகாட்டக்
காத லான்மற்றைப் பாங்கியர்தாமுங்கண்டருச்சித்துக்களிகூர்ந்தார்
சோதி நாயகி மூவிரு சத்திக்கு மேலதாய்த் தொழினல்கு
நீதி நாயகி பரம்பரை நாயகி யீலவாய்ப் பதிமேவு
நீதி நாயகி யங்கயற் கண்ணிபா நிமலநா யகிமுன்ன
ரோது மாதவஞ் செய்தன னறஞ்செயற் கெனவிச யையைநோக்கி.()

உறையு மில்லிடம் பொருட்டுணை யுயர்மகப் பெறுமவர்க் குவந்
தீத, னிறைய வேபடிப் பவர்க்குரை நற்பொரு ணிகழ்த்துவிப் பவர்
க்காத்தல், குறைவ றஞ்சிவ நேசர்வாழ் திருமடங் குலவுசத் திரமு
னனூ, லறையும் வேற்றறம் புதுக்குதல் சிறையுண வணைவர்க்குந் தி
ன்பண்டம். (உஉ)

சமைய மாறுமே வரைந்திடா துதவுமூண் சாற்றிய பேரைய
மமைவு றுதிரு மிறுதிசே'ருயிரினே மீட்டலா டியாக்காத்தல்
சுமையு றும்மலர்க் காக்குள நீர்ப்பந்தர் தூய்மணங் கமழெண்ணெய்
கமைத ரும்விலங் குணவாரா தப்பிணங் கதிதெரிந் தீடேற்றல். (உ௩)

மருத்து வச்செயல் கணிகையர் போகநன் மணங்கொளுத் தமதான
மருத்தி கூர்தா வானிலந் திருமுறை கண்டுகை யணிரீறு
திருத்து பூசனை வத்திர தானமே செப்பிய கடன்றீர்த்தல்
பொருத்த முற்றிடு குருவுப தேஃமெண் ணன்கையும் புரிகென்றான்.

அன்ன மேமுத விடுதரு சட்டுவ மீந்தன ளதுவன்றி
மன்னு முத்தமத் தலைவன்முன் தருமிரு நாழிநென் மகிழ்ந்தீந்தான்
பின்னு மற்றுளவறமெலாஞ்செய்கெனப்புகழ்ந்துபே ரருள்கூர்ந்தான்
பன்ன ரும்புகழ் விசையே முதலினர் பணித்தவா றவைசெய்வார்.()

அம்பி கைக்குமுன் னிருந்தறம் வளர்த்தரும் பவமொழித் தருள்பெற்
றான், செம்பொன் மாமழை நவமணி மலர்மழை பொழிந்தன செறி
வானம், பம்பு துந்துபி வாத்திய முழக்கினர் சிவகணத் தவர்பல்லோ,
ரும்பர் வானமே முதலமு வுலகுமார்ப் பெழுந்தன வொன்றாகி. (உ௪)

வால கில்லியர் முதலிய வீருடியர் மகிழ்ந்துபூ ரணகும்பஞ்
சால்பி னேந்தினர் வேதமந் திரங்களாற் றனித்தனி துதிசெய்தா
ரோல வார்முழ லம்மையைக் கண்டுகண் டிறைஞ்சினர் கரங்கூப்பி
ஞால முய்யவெண் ணன்கறம் வளர்ப்பது நாங்கள்செய் தவமென்றார்.

மற்று மாதவச் சுமந்துவே முதற்பதி னாயிர வரத்தோந்
துற்றி யம்பிகை யுடன்வருங் கோதமன் முதலிய தூயோரா
யுற்றெ திரந்தமூ வாயிர முனிவரு முவந்தள வளாய்ப்போற்றிக்
கற்றை யங்குழ லுமையைநல் லறம்புரி கவுரியைப் புகழ்கின்றார். (1)

ஆடி னாரசில ரார்த்தெழந் தாரசில ரருமறை யொடுகீதம்
பாடி னாரசிலர் பணிந்தெழந் தாரசிலர் பங்கயப் பதஞ்சென்னி
சூடி னாரசில ரறங்களைண் ணைக்கொடு மற்றுந்தோத் திரமாக்கித்
தேடி னாற்பொருள் கண்டெனக் கண்டுகண் களித்தனர் துதிசெய்தார்.

இல்ல மேமுத லியம்புமெண் ணுன்கற மியற்றுவித் தருள்வாளே
யொல்லையாகங்கள்சுருதிவேதியர்கள்செய்துவந்திடப்பரிவாளேத்,தொ
ல்லைநான்மறையாகமுராணந்தோத்திரஞ்செய்வோர்ப்புரப்பாளே
முல்லை வாணகை யங்கயற் கண்ணுமை முதல்வியைத் தொழுவாமே.

ஞான ரூபியா யருட்பரை யாகியே ஞானசத் தியுமாகி
பேனை யிச்சுவ வடிவமா யவற்றினை யியல்புறப் புரந்தாளே
யான தொன்மையிற் சிருட்டிகா ரணமதா யந்தர்ப்பூ தமுமாகி
வான மேமுத லுலகங்காத் தருளுமை மாதிரினைத் தொழுவாமே. (2)

பத்தி யாய்ப்பெருங் கருணையங் கடலுமாய்ப் பத்தியைத் தருவாளே
நித்தி யம்பெறு விச்சுவ முதல்வியாய் நிகழ்கயி லையின்வாழ்வாய்ச்
சுத்த மாயைமுன் னானமா யையைத்தரித் தவற்றினுட் டோயாளே
முத்தி மாநக ரிமையமீன் றளித்தருண் முதல்வியைத் தொழுவாமே. (3)

நிட்க ளத்தொடு சகளமா யடியவர் நினைத்தவா றருள்வாளேக்
கட்டி லப்படக் காணொணப் பூரண கலையொடு நிறைவாளே
யுட்டி லப்படத் திரிவித கரணமொத் தருச்சிப்போ ருளத்தாளேத்
கட்டி மார்பிறை சூடிய வரனிடீத் தையலைத் தொழுவாமே. (4)

கந்த னுக்கொரு தந்தனுக் கருடருங் கருணைத்தா யானுளை
வந்த னைக்குவந் தற்புத னுன்கையும் வழுத்தினர்க் கருள்வாளே
முந்து லோகவா தாரமா முதல்வியை முகுந்தனுக் கினையாளேச்
சுந்த ரோசன் றனிடத்திலங் கயற்கண்மின்றோகையைத்தொழுவாமே. (5)

என்று தோத்திரஞ் செய்தலு மிறைவிகேட் டகமகிழ்ந் தனமின்னே
மன்ற நல்வரங் கேண்மின்க ளென்னவம் மாதவ ரிவைகேட்பார்
நன்றி கூர்தர யாங்களித் தலத்தினி னனிவசத் திடவேண்டும்
கொன்றை வேணிய ளெடுகிரினை யனுதினங்கூம்பிடிம்பதம்வேண்டும்.

காசி மேருமார்பந்தர மேமகூடம்பெருந் கயிலாயம்
பேசு மத்தலங் களினுமிங் கதிகமாய்ப் பிஞ்ஞக னெடுமேவி
மாசி னல்வரங் கொடுக்கவும் வேண்டுமென் றியம்பமா துமைகளா
வீசு தண்டமிழ் மதுராயத் தலங்களின் மேம்படு தலமென்றான். (௩௬)

ஆல வாய்பெருங் கயிலையக் காசிகாஞ் சிக்குமுற் பதியாகு
ஞால மேழ்புகழ் சுந்தர னேகயி லாயன்விச் சுவநாதன்
பால லோசனத் தேகம்ப னங்கயற் கணிபரை விசாலாட்சி
கோல மேவுகா மாட்சியாஞ் சமட்டிவித் தியாகக ரிதுகூறில். (௩௭)

இத்த லத்தொடெம் பெருமையை யாமலாதெவர றிந்துரைசெய்வார்
புத்தி கூர்ந்துநீர் கேட்டநல் வீரமெலார் தந்தனம் புகழ்ந்தனனை
பத்தி கூர்தரு சைவருக் குராமின்பா டண்டிகட் குராயாதீர்
முத்தி மாதவி ரென்றான் செய்தனள் பின்னரு மொழிகின்றான். (௩௮)

மூளு மாகையி னித்துதி கேட்பவர் படிப்பவர் முனிவீர்காள்
கேளு நன்குறத் துதிப்பவர் நம்முயர் கிளர்பதம் பெறுகென்றே
நாளும் போற்றிட வரமளித் தருளியந் நங்கையங் கயற்கண்ணா
ளாடூந்நயகி யுருவிலொன் றாயின ளின்னுநல் லறஞ்செய்வான். ()

மாத வத்திரொன் றகத்திய னுரைசெயக் கேட்டமா தவற்சொல்வார்
நீத வத்தின லுயர்ந்தனை நின்னருள் பெறுதலால் வினைநீத்தேந்
தீத கற்றுமம் பிகையறம் புரிந்தது செப்பினை யெமக்கின்னும்
போத முற்றிய மாலருந் தவஞ்செய்து பெற்றமை புகலென்றார். ()

ஏழாவது தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் - ௩௭௭.

எட்டாவது

விட்டுணுவாரம்பெற்றவத்தியாயம்.

பண்டொரு கற்பார் தத்தி லொடுங்கியமுறையே பண்பார்
விண்டிவே முதலோர் தோன்ற வேதங்கள் சனகர் யோகர்
தண்டலி றவத்தோர் மிக்க பதஞ்சலி முனிதாழ்ந் தேத்த
வண்டர்நா யகனின் னுதி மாணந்த நிருத்தந் தன்னில். (௧)

வாணனந் தியைப்போல் விண்டு மத்தள முழக்கு கின்றான்
சேணுயர் காசி யெய்தித் தவஞ்செய்தா திக்கம்பெற் றுற்போற்
ருணுவார் துவாத சாந்தத் தலத்திலெத் தனைகா லங்கள்
பூணுமெய்த் தவத்தி னெந்தப் புனிதமா தவத்தைச் செய்தான். (௯)

சொக்கனம் முராரி முன்னந் தோன்றியெவ் வரங்க டந்தான்
மிக்கவச் சரிதை கேட்கும் விருப்பினும் விரித்துச் சொல்கென்
றக்கண் முனிவர் கூற வகமிக மகிழ்ந்து கேட்கும்
பக்குவர் நீவி றொன்ற வகத்தியன் பகர்வ தானான். (௧௦)

சிவனடி யார்க டம்முட் சிறந்துளோன் றிருமால் செப்பு
மவனொடு சிவனும் பேத மின்றரி யலர்க்கண் சாத்தப்
பவந்தவிர்த் திடுதம் பாதம் பரித்தன னரையிற் பாங்கர்
நவமுறு நார சிங்கச் சருமத்தைத் தரித்தா னாதான். (௧௧)

மார்பினி லாமை யோடு புனைந்தனன் மலர்ப்பூங் கையிற்
சீர்பெறு மவன்கங் காள மேந்தினன் றிறற்கு லத்திற்
சூர்பெறு முடல முற்றுந் தூக்கினன் றுணர்ப்பூங் கொன்றைத்
தார்முடி தனில்விண் டுக்க டலைமலை யனந்தம் பூண்டான். (௧௨)

அன்றியு மிடப்பா கத்தி லவதரித் திடுத லானும்
வென்றிசேர் சத்தி தானே விண்டுவா யிருத்த லானு
மொன்றிய சத்தி யீச னிடத்திலெப் போதுண் டானான்
மன்றவப் போது தானும் வந்துதித் திடுத லானும். (௧௩)

ஈசனா ரிச்சை தேவி யிசைந்தனு சரித்தாழ் போலு
நேசமார் விண்டுத் தானு மனுசரித் திடுவ னீங்கா
வாசையீற் புருட ரூபஞ் சத்திரு பமுந்தா னுவன்
முடிவ வீச னிச்சைச் சுந்தரமாக் வைகும். (௧௪)

என்கையாற் பேத மில்லை யியம்புமால் சிவனை நோக்கி
நன்குறப் பூசை யாற்றி நற்றவ நெடுநாட் செய்தான்
பொன்கமழ் மதுரை நண்ணும் புரிசடைப் புனிதன் காணா
மின்கமழி டையா னோடும் வெளியின்மால் விடைமேல் வந்தான். (௧௫)

மாண்மழு வபயந் தூய வாதமு மலர்க்கை தோன்றக்
கூட்பிறை வேணி தோன்றகீ கோதையு மொருபாற் றோன்ற
வான்மிசை வந்து தோன்று மழகிய சொக்கைக் கண்டான்
பான்மைமா தவனு மன்பிற் பன்முறை பணிந்து வீழ்ந்தான். (௧௬)

போற்றினான் பரவி நின்றான் புளகிதத் துடல்கம் பித்தா
ஹற்றுறு கண்ணீர் வார வானந்த வெள்ளத் துற்றான்
சாற்றுவ தினியென் யான்செய் தவோபலங் கிடைத்த தென்றான்
மாற்றினும் பிறவி யென்றென் றாடினான் மகிழ்ச்சி கொண்டான். (1)

அக்கணத் தமல னோக்கி யமுதவாக் கருளிச் செய்வான்
சக்கர பாணி நீயுந் தவத்தினு லீனேத்தாய் போலு
முக்கிர மாகச் செய்யுந் தவங்கண்டுண் மகிழ்ச்சி யுற்றே
மிக்கமா வரங்க ளீவ மென்றலும் விண்டு சொல்வான். (கக)

உன்னையே காணப் பெற்ற பேற்றினு முறுபே றுண்டோ.
வென்னையா ஞடையா யன்ன தாயினு மியம்பு கேன்யான்
முன்னநான் றேடிக் காணு முழுமல ரிணைப்பொற் றுளிற்
பன்னரு மன்பு பூணும் பத்தியெற் குதவ வேண்டும். (கஉ)

அரியுடன் பிறந்தா ளென்றே யமலைபேர் விளங்க வேண்டும்
பரிவினீ யவண்மேல் வைத்த பரிவென்மேல் வைக்க வேண்டும்
புரிமணத் துமையா ளுக்கு வரிசையான் புரிய் வேண்டும்
பிரிவிலா நீயு நாணும் பிரிவிலா திருத்தல் வேண்டும். (கங)

அமலமா மேனி தன்னிற் பாதிபெற் களிக்க வேண்டும்
விமலநிற் றுதிப்போ னென்னை விருப்பொடுந் துதிக்க வேண்டும்
கமலமென் கண்ணாற் கண்டு கதம்பகா னத்தி ருந்தே
நிலலிங் கமதா நின்னை நித்தியம் பணிய வேண்டும். (கச)

சுயம்புலிங் கங்க ளெங்குண் டங்கெலார் தொழுது சூழ்ந்து
வயம்பெற நின்னைப் போற்றித் தெரிசித்து வசிக்க வேண்டு
மியம்பிய பதிட்டை பூசை யெனக்குமுண் டாக வேண்டும்
பயம்படு நித்ய நைமித் தியமும்பா விக்க வேண்டும். (கரு)

கிரீசரீ யுறையுங் கர்ப்பக் கிருகத்திற் சூழத் தென்பால்
வரிசையைங் கரத்தன் றெக்க ணாமூர்த்தி வடபால் வேதன்
றுரிசறு தூர்க்கை வைகித் தொழுவர்மேல் பாலின் வைகிப்
பாசினின் னிருதாள் போற்றும் பதமெனக் குதவ வேண்டும். (கசு)

சிவலிங்க பூசை செய்வோர் சிறந்தநின் வாம பாகங்
கவலின்றி யென்னை யன்பாற் கருதியரிச் சிக்க வேண்டு
நவலிங்கப் பதிட்டை செய்து நானருச் சித்த லிங்கந்
தவலின்றிச் சுயம்பு ஷேபோற் றழைக்கரீ யுறைதல் வேண்டும். (கஎ)

இவற்றினு மெல தான வரமெனக் கின்னு மொன்று
நவிறும்வா ணனைப்போற் றாய நந்தியைப் போல யானும்
புவித்தலம் புகழ்நீ மன்றிற் புரிநட னத்துக் கேற்பப்
பவித்தமத் தனமு முக்கி யெந்நாளும் பரவ வேண்டும். (௧௫)

எத்தனை பிழைசெய் தாலு மிதுபிழை யென்றெண் ணுதே
யத்தவென் மயக்க நீக்கி யாண்டருள் புரிய வேண்டு
முத்தனே யென்று விண்டு மொழியுமில் வரநல் கென்னப்
பத்தர்கள் பத்தன் றந்தோ மென்றனன் பகர்வ தானான். (௧௬)

மாகயி லாய மிந்த மதுகாயம் மன்றிம் மன்ற
மேகமா விருந்து நாமே யியல்பெற நிருத்தஞ் செய்வோ
மோகநாட் டியத்திற் கேற்ப மத்தன முழக்கிக் கொண்டே
நாகமும் புலியும் போனீ நடனங்கண் டிறைதி யென்றும். (௨௦)

இன்னுமொன் றிசைக்கே நாமே யெங்கணு நிருத்தஞ் செய்வோ
நின்னொரு கலையை மற்ற நிருத்தமா தலங்க டன்னிற்
பன்னரு முழுவ மார்த்துப் பணிந்தவ ணிருப்ப தாக்கிப்
பொன்னொடு மிருந்து வாழ்தி பூரண கலையொ டிங்ஙன். (௨௧)

நம்முரு விலிங்கத் திற்கு நிருதியி னயந்து நாமே
யிம்மையே தருவா * னென்றே யருச்சிக்கு மிறைக்கு மேல்பாற்
றம்மையே தமக்கு நல்குந் தலத்தினி லழகு வாய்ப்பச்
செம்மையேர் டிறைதி கூட லழகனூர் திருப்போர் பெற்றே. (௨௨)

என்றருள் புரிந்து சொக்க னிலிங்கத்தி னுறைந்தான் போற்றி
மன்றவல் வரங்கள் பெற்றே வைகின்னீ கமலக் கண்ண
னென்றுமிக் கழைப டிப்போர் கேட்பவ ருயர்மா னத்திற்
சென்றுவான் கயிலை மேவிச் சாயுச்சிய மடைவர் திண்ணம். (௨௩)

ஈதுமால் சரிதை யென்றே யீயம்பினன் மலையக் கோமான்
றீதுதீர் முனிவர் கேட்டிச் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி கொண்டா
ராதிமா தவனே கண்ணன் சரிதையை யறைந்தாய் கஞ்சப்
போதினான் சரிதை யிற்குப் புகலென்றார் பின்னுஞ் சொல்வார். (௨௪)

எட்டாவது விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௦௧.

* இம்மையே நன்மைதருவானென்பது இம்மையேதருவான்
என, இடைக்குறைந்து நின்றது.

பிரமன்பூசீத்தவத்தியாயம்.

வாமபா கத்திலரி வலப்பாலில் விதியுதித்தார் மைந்த ரன்றோ
கரீமனா கங்கருக்குங் கண்ணன்மணி வண்ணனுக்கே கருணை கூர்ந்து
தாமமா ருயர்பூசை கோயிலவர்க் குண்டாகத் தம்போ லாக்கிப்
பூமனார் கிப்புவிழிற் பூசையுங்கோ யிலுமின்றிப் போகச் செய்தான்.

அக்கார ணத்தையெமக் கியம்புதியென் றருந்தவத்து முனிவர்
கூற, முக்காலங் களுமுணரு மகத்தியன்கேட் மினாசெய்வான் முனி
வர் கேண்மின், மிக்காமக் கதைபுகல்வேம் விமலனும் வவர்செய்யு
ம் வினைக்கீ டாகப், புகாவித் துள்ளிருந்து கன்மானு போகமெலாம்
புசிப்பிப் பானால். (உ)

ஒருவரிடத் தேயன்பு மற்றொருவ ரிடத்திலையென் றுரைக்கவேண்டா
மிருவரிடத் தினுஞ்சமமா மீசனருள் வாரபக்க மில்லை யென்றும்
வருவதற்குக் காரணமே தென்பீரோ லுலகநடை வளர்க்கு மாற்ற
ல்ருவருக்கும் பாவியரை டுறத்தினரை விருப்புறநல்லருளேசேய்யும்.

நாள்முகன்பொய் யுரைத்தலினு னுணிலத்தி னிலையிழந்து நவை
யு முற்றான், மான்முகங்கண் டோருரைப்பர் பொய்யெனமா னுட
ர்சுரர்க்கிற் றினைவு வாய்ப்பப், பான்முகங்கொண் டிருந்திதம் மத்
லையையுந் தண்டித்திப் பரிசு செய்தா, னான்முகங்கண் டறிதொன வ
வனுரைப்ப முனிவரரு டுவல்வ தானார். (ச)

அத்திருநான் முகன்செலும்பொய் யேதுரைத்தி யென்னவகத்
தியனுஞ் சொல்வான், சத்தியமே பரமமார்த ருமமென்று மசத்திய
மே பாவ மென்றும், பத்திதரு சத்தியத்தோர் புண்ணியரா மசத்திய
ர்பா வியர்க னென்று, நித்தியமா கியவிவன்கற் பனைசெய்தா னவ்வு
ம்பு நீக்கற் பாற்றோ. (ரு)

சத்தியமே பலவேள்வி தலந்தீர்த்தம் பரமசிவன் றங்குந் தானஞ்
சத்தியமே மேலான் தவந்தருமஞ் சோடசமா தான மாருஞ்
சத்தியமே சிவபூசை சரியைகிரி யாயோகந் தருமெய்ஞ் ஞானஞ்
சத்தியமே புகலுமிக பரத்தினுக்குக் காரணஞ்சத் தியமீ துண்மை. (ஈ)

பொய்யுரைப்போ ரெத்தவங்கள் புரியினுமத் தவோபலத்தைப்
பொருந்த மாட்டார், பொய்யுரைப்போ ரெத்தருமஞ் செய்யினுமத்

தருமபயன் புசிக்க மாட்டார், பொய்யுரைப்போர்க் ஈண்டளவிற்கு வன்விலகி நெடுந்தூரம் போவன் வேதன், பொய்யுரைப்போர்க் சூல கினிற்போ சனங்கிட்டா தெனும்பழுஞ்சொற் புதுக்கி னூல. (௭)

ஆதிகா லத்தினிக முவன்சரிதை விரித்துரைக்கே மடைவிற்கே ண்மின், மாதாபா கனையுக்கந்தவ் வாரணனு நாரணனு மயங்கிக் கூறுஞ், சோதிசேர் பரம்பொருளியா னியான்பெரியன் பெரியனென விகழித் தொன்மை, நீதியாய்த் தளந்தறிந்து மறியார்போற் பொருடேரு கினைவு தீர்ந்தார். (௮)

எம்மினுதித் தெமையிகழ்ந்தா யாவையுநல் குவம்பெரியே மென்றான் மாயன், வெம்மையொடு நான்முகனு மவன்போலப் புகன்றனன்பின் வெகுளி கூர்ந்து, நம்மினுமிக் கோரிலையென் றகந்தையினால் வருங்குறியை நாடா ராகித், தம்மின்மிகு போர்புரிந்தா சிருவோரு நெடுங்காலத் தணவா ராகி. (௯)

தொந்தப்போர் புரிந்திடுங்கா விருவோரும் பாசுபதத் தொட்டார் விட்டார், வந்தப்போ ரத்திரங்க ளொன்றொடொன்று தாக்கவழில் வானத் தோங்கி, யிந்தப்பூ வுலகுமுத லியம்பியசத் தியவுலக மீறுபெங்கு, முந்தப்போர் தெரித்திடுங்கான் மானிடர்விண் ணவிரேவரு முறையிட் டாரால். (௧௦)

இறைவனது கண்டிரங்கி யாமுதவா திருக்கிலெலா மிறக்கு மென்றே, நிறையுமழற் றம்பமென விலிங்கமதா யளப்பரிதாய் நீண்டு நின்ற, னுறையுமழற் பாசுபத வத்திரங்க ளதிலொடுங்கிற் றும்ப ருய்ந்தார், மறையவனுந் திருமாலு மச்சுடர்கண் டார்மயங்கி மற்போர் விட்டார். (௧௧)

கட்புலனி லளக்கவொண்ணச் சோதியைக்கண் டார்கண்டு கலமுற்ற, ருட்புலன்க ளொழீங்கியித னடிமுடி காண் பவர்பெருமைக் குரிய றென்றார், விட்புலனிற் சென்றுமுடி யறிவனென விதிசபதம் வினம்பி னுன்மால், கொட்புலனி லடிகாண்ப னெனவரியு நெடுஞ்சபதக் கூறி னூல. (௧௨)

யோசனைநீண் டகன்றுயர்ந்த வெகினவடி வாய்மலரோ னும்ம ரோங்கிப், பாசனையும் வகையறியா னனாக்கணத்தா யிரங்காதம் பறந்து போனான், மாசனையு மீலர்க்கண்ண னிரண்டியோ சனையுயர்ந்த வராக மாகித், தேசனையும் படிதுளைத்துக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதந் துருவிச் சென்றான். (௧௩)

இம்முதையா லிருவருந்தே வாண்டினிலா யிரம்பறந்துமிடந்து
ந் தேடித், தம்முருவந் தேய்வதன்றிச் சிவனுருவி னுதியந்தந் தாமோ
காண்பா, ரம்மலரோ திமன்சிறைகான் மூக்கலகோ டுட்றேயந்தங்
கறமூர்ச் சித்தான், கம்முகங்கரல் கோடுல முழுவதுந்தேயந் தறக்
குறுகிக் கவன்றான் கண்ணன். (௧௪)

கவலுறுமான் மூர்ச்சைதெளிந் தறமெலிவான் கருதியுளத் தெ
ண்ணி நோக்கி, யவலுறக்கூ டாபுவியின் மீதும்வரக் கூடாதென்
னறிவென் னோர், தவலுறநான் பொருளென்றுஞ் சிவன்பொருளன்
றென்றுமிந்தத் தவறுந் தேனியா, னுவலுறுமா றென்கெட்டே னி
துவருமோ விப்பாவு துணிக்கற் பாற்றோ. (௧௫)

எனமனத்தி னெண்ணியர னடியையித யத்திருத்தி யெந்தா யந்
தோ, மனமயக்கா விதுசெய்தேன் பொறுத்தியெனத் தியானித்தான்
வருத்த நீங்கிக், கனமிகுத்த வதிபெலமுற் றனன்மீண்டும் பூவுலகிற்
கடிதி னெய்தி, யனமயக்கிற் காணாதென் றறிந்தோனுஞ் சுடரிலிங்
கத் தருகே வந்தான். (௧௬)

மோட்டிமர வரியுருவாய்த் தவறிழைத்தே னத்தவறு முழுது நீங்
க, வீட்டிமர தவப்பொருணீ யருளுகெனச் சோதியிலிங் கத்துட்
டோன்றித், தோட்டிமாண் மலரிதழித் தொடையோனுந் தருப்பண
த்துட் பொருள்போற் துண்ணக், காட்டினுன் கண்டுபணிந் தெழுந்
துகின்று துதிசெய்தான் கவலை தீர்ந்தான். (௧௭)

பயுத்தானம் மால்பின்னு டுறைந்துநின்றான் பங்கயத்தோன் றன்
மை கூறி, லயர்த்தாவி தேய்ந்தொடுங்கி மூர்ச்சனையா லங்குமிங்கு
மணுக மாட்டா, னுயத்தானும் வகையறியா னலம்வருங்கால் யோகி
யரவ் விடத்தி னுற்றார், வியர்த்தாவி வருந்துமவன் வரக்கண்டா னொ
ருமாற்றம் விளம்பு கின்றான். (௧௮)

எங்கிருந்து வருகின்றீ ரெவ்விடத்திற் செல்குவிரென் றியம்ப
வேழைபங்கிருந்தின் னருள்கொழிக்கும் பரனருள்பெற் றியாம்போ
ந்தே மென்றார் பார்ப்பா, னங்குமிங்கு மெத்தூர மெத்தனைநாட்
சென்றதென்ற னன்னோர் சொல்வார், கொங்கிருந்த மலர்ப்பிரம க
ற்பமனந் தந்தொகுத்துக் கூடா தென்றார். (௧௯)

வாசமல ரோய்நீயிங் கெய்தியதென் னென்றாரும் வாம பாகத்,
திசன்முடி காண்பனென விண்டுவினோ டிகலியிவ னுற்றே னென்
று, னசிவன்மா முடிநீயோ காண்பாய்பே ரகந்தையுற்ற யறிவொன்

நில்லாய், சீசியிந்தப் புந்தியைவிட் டினித்திரும்பென் றவர்போனார்
நிகைத்து வின்றான். (௨௦)

பஞ்சமலத் தான்மயங்கப் பங்கயனா முடிதேடிப் பார்த்தே மில்
லைக், கஞ்சமலர்க் கண்ணனடி காணாம னம்போலக் கவல்கின் றா
னே, தஞ்சமுறக் கண்டனனே சபதமென்னா மென்றுபர தபிக்குங்
காலே, வஞ்சமலர்க் கைதையொன்று வரக்கண்டான் கையெந்தி வர
ங்கிச் சொல்வான். (௨௧)

மணங்கமழ்கே தகையெவனெத் தனைகாலஞ் சென்றிவண்
வரநீ யென்ன, வணங்கொருபால் வீற்றிருக்குஞ் சிவன்முடிநின் றிழி
ந்துமிய ணடைந்தேன் ஞால, மிணங்கவுனாத் திடமுடியா தெண்ணி
றந்த காலமென்ற தியம்ப வேத, னுணங்குமறி விழந்தனைக் கைதை
யைப்பார்த் தனன்பின்னு நுவல்வ தானான். (௨௨)

வேறு,

கைதையே யெனக்குப கார நீயொன்று
செய்தையே லுன்னையே துதித்தல் செய்வலென்
றெய்தவே யியம்பயா தியம்பென் றேதலு
நொய்தையே யதுவர துனித்துக் கூறுவான். (௨௩)

படிமிசை விடுசுடர்ப் பரணெ யெள்ளியே
யடிமுடி காண்பமென் றறுதி யிட்டனங்
கடிமல ரடியரி காணப் போயினான்
முடியிது காணயா னிங்கு முற்றினேன். (௨௪)

கண்டில னுனைக்கண்டு கவலை தீர்ந்தனை
விண்டுமுன் னேயெனக் காக மெய்ம்மையே
யண்டர்நா யகன்றிரு முடிகண் டானய
ண்டெனப் பொய்ம்மையொன் றுரைக்க வேண்டீர். (௨௫)

மறுத்துரை யேலென வழங்கக் கேதகை
சிறுத்தவர் தொழிலிது செய்யொ ணுதென
வெறுத்தன கூறியும் வேதன் வாதையா
லுறுத்துபொய்ச் சான்றுரைக் குடம்பட் டிள்ளதால். (௨௬)

நின்னிக ரில்லென நிகழ்த்தி யேயது
தன்னையுங் கொடுவிதி யிழிந்து தாரணி
முன்னிய சுடரொளி யிலிங்க மூர்த்திமுன்
மன்னியே துதிசெயு மாலைக் கண்டனன். (௨௭)

நாரண செய்திசொல லெனமுன் ஞாணன்
காரண திபனடி கண்டி லேனியான்
பூரண திபன்முடி காணப் போகிய
வாரண நின்செய லறைகென் றோதலும். (௨௮)

முடியது கண்டனன் முடியிற் சாத்திய
சடிமலர்க் கைதையீ தென்று காட்டினான்
படியிடந் தவனவன் பான்மை நோக்கியே
பிடிபடா தெவர்க்குநின் பேச்சுப் பொய்யென்றான். (௨௯)

யாதினாற் பொய்யென வியம்பு வாயலர்த்
தாதுசேர் கைதையே சான்றென் றுனயன்
மாதவன் றுனுமம் மலரைக் கேட்டலுந்
தீதிலா யுள்ளதென் றியைந்து செப்பிற்றால். (௩௦)

பெயம்மையே யிருவரும் புகன்ற வாய்மொழி
மெய்ம்மையன் றென்றரி மீண்டுங் கூறலு
மெம்மையோ விதுபுகன் 'நிடுதி யென்றெதிர்
கொம்மென நான்முகன் கோபங் கொண்டனன். (௩௧)

மருத்தயில் பாப்பிண மாயன் றன்னொடவ்
வருத்திர னென்னிடத் துதித்து ளோனெனக்
கருத்தினி லிகழ்ந்தன னெந்தை காட்டினான்
பொருத்துற வறிந்தவ ளாகந்தை போக்குவான். (௩௨)

சுடரொளி யிலிங்கத்தி னின்று' தோன்றியே
யடல்விடைப் பாகனின் றடர்ந்து சொல்லுவான்
மடல்கெழு மலரினோய் மதித்தி டாதிவண்
டிடமொடு பொய்யுரை செப்பற் பாஸையோ. (௩௩)

பொய்ம்மையுஞ் சூதுங்கட் கொலையும் புன்மையுஞ்
செம்மையில் குருநிந்தை தேவ நிந்தையும்
கைம்மிகு மகந்தையுங் களிப்புங் காமமு
ழிம்மையு மறுமையுங் கெடுக்கு மெந்திரம். (௩௪)

கணத்தினி லனந்தநான் முகரைக் காட்டியக்
கணத்தினி லொடுக்குது நம்முட் காணவே
பணத்தினிற் றுயில்கொளும் பச்சை மாலொடு
மெணத்தகா நினையொரு பொருளென் றெண்ணலேம். (௩௫)

ஆயினும் பொய்யுரை பகர்ந்திட டாயதான்
மாயிரும் புவியிலுன் றனக்கு வண்மைசேர்
கோயிலும் பூசையும் போக கோமுறை
சாயுக வெனக்கடுஞ் சாபஞ் சாற்றினான்.

(௩௯)

பயிரவன் வந்துபொய் பகரைந் தாந்தலை
செயிருறக் கின்ளியக் கணத்திற் சென்றனன்
வயிரங்கொண் டொருதலை யிழந்த மான்முக
னுயிருற வொடுங்கியுண் ணடுங்கி யோய்ந்தனன்.

(௪௦)

தனியற மறந்துபொய்ச் சான்று கூறிய
பனிமலர்க் கைதையை நேரக்கிப் பண்ணவ
னினிதென வணிகல மெமக்கு மாகலை
புனிதநீ யலையெனப் புகன்று நீக்கினான்.

(௪௧)

சிவனைநொந் தொன்றையுஞ் செப்பொ ணுதவ
னவன்செயும் வினையனு பவித்துத் தீர்வுறுந்
தவநெறி முனிவரர் கேண்மின் ருவறு
புவனமுண் டவனுறு பொய்சொல் லாமையால்.

(௪௨)

பூசையுங் கோயிலும் புராரி மேல்வைத்த
வாசையு முடையன யவற்குச் சத்தியாய்
மாசறு சாத்தனை யீன்று மற்றுள
பேசருங் கடவுளர்க் கதிகம் பெற்றனன்.

(௪௩)

அகந்தையுற் றுளனவ னாயி னும்பல -
ரிகந்திடும் பொய்யுரை யியம்பி டானென
நிகழ்ந்திடு மயக்கத்தை நீக்கி நின்மலன்
முதந்துதன் கருணையே முற்று நல்கினான்.

(௪௪)

அரிசெய லீதந்த வயன்பின் செய்ததைத்
தெரிவுறக் கேளுமி னென்று செப்புவான்
புரிசடை யமலனை யிகந்து பொய்யுரை
துரிசறப் புகன்றனன் சொல்வ தேதென.

(௪௫)

அன்றியும் பூசையு மால யங்களு
மின்றியே புவியினி லிகழ்ச்சி யுற்றுளென்
கொன்றையே ணியன்பொரு ளென்று கொண்டிலேன்
கன்றிய சிவத்துரோ கத்த னாயினேன்.

(௪௬)

இக்குறை தீர்ப்பதெம் மீச னேயலாற்
புக்கெவர் தீர்ப்பொன் மெண்ணிப் போதனு
மக்கணத் தறிவுவந் தடைவிற் போற்றியான்
புக்கன னபயநீ பொறுத்தி யென்பிழை.

(௪௪)

மைந்தர்க ளொருகுறை செய்யின் மாற்றியே
தந்தையர் வெறுத்துடன் றயவு செய்குவ
ொன்றைநீ யிரங்குகென் றீசன் றுண்மலர்
சின்றைசெய் தருந்தவஞ் செய்கின் றுணரோ.

(௪௫)

பருவமோ ராயிரப் பஃது பங்கயன்
பொருவரு மருந்தவம் புரியங் காலையில்
வெருவிலை யெனச்சிவன் வெளியின் றோதுவான்
மெருமரு மிப்பவந் தீரு மாறுகேள்.

(௪௬)

எத்தவ மியற்றினுந் தீர்வு றுதிது
சத்திய மேனுநீ தனைய ன்தலாற்
புத்தியுட் கொள்ளுதி புக்ஷ்வன் சீவன்மா
முத்திரன் னகொன மொழியு மோர்தலம்.

(௪௭)

புவிபுகழ் தருவாராட் புருடன் மேனியி
லவயவ மாமற்றைத் தலங்க ளாலவாய்
விவிதமார் துவாதசார் நூத்தின் மேம்படுங்
கவலுறே லத்தலங் கதம்ப கானனம்.

(௪௮)

பூரண கிலையொடும் புகமென் டூடலிற்
காரண காரியங் கடந்து வைகுதந்
தாரணி புகழ்ந்ததத் தலத்தின் மேவியே
யாரண நீசுவ பூசையாற்றுவாய்.

(௪௯)

ஆங்கணின் பவமொழிந் திடுமங் கேகெனத்
தேங்கம ழிதழியான் செப்பக் கேட்டலும்
பாங்கொடு மவன்பதம் பரவிப் பங்கயன்
வாங்கரும் பெரும்புகழ் மதுரை யெய்தினான்.

(௫௦)

வேகமா நதிசிவ தீர்த்த மிக்குயர்
மாகமார் தருபொற்ற மரையித் தீர்த்துத்தின்
மோகமார் வினகெட மூழ்கிச் சொக்கெனு
மேகமா ரிலிங்கத்தை யிறைஞ்சி யேத்தினான்.

(௫௧)

அங்கபற் கண்ணுமை யம்மையை யன்பொடு
பங்கயக் கண்ணனும் பணிந்து போற்றியே
வெங்கொடும் பொய்புகல் வினைய கன்றிடத்
தங்குநூ றுண்டருந் தவம்பு ரிந்தனன்.

(௫௨)

வேறு.

பொற்புறு பெருங்கல் யாண புரத்தனாக் குரோச மேல்பா
லற்புதச் சொக்க லிங்கத் திற்கொரு வடபா லான்ற
சொற்றமிழ்றியும் வேக வதிவட கரையிற் றேன்றுந்
தற்பா விலிங்கந் தன்னிற் பூசித்தான் றன்பே ராக்கி.

(௫௩)

முந்திய சிவதீர்த் தத்தின் மூன்றுகா லமுநீர் மூழ்கி
விந்த * மா மலரோர் காலத் தரயிர் மர்க மேன்மை
தந்தலூ வாயி ரத்தாற் சாற்றுமவ் விலிங்கந் தன்னிற்
சிந்தித்துப் பூசை செய்தான் சிவசகத் திரரா மத்தால்.

(௫௪)

அஞ்செழுத் தபுத நாவி னடைவினுச் சரித்தா னித்தம்
விஞ்சுமிப் படியால் வேதா கமவிதி விதியர்ச் சித்தே
தஞ்சென விருந்தா னூருண் டத்தல விசேடந் தன்னுற்
செஞ்சுவே யிலிங்க நின்று சிவனவற் கருள்வா னெண்ணி.

(௫௫)

தோன்றினான் சேவின் மீது தோன்றிடக் ழண்ட வேத
னென்றவா தரவாற் கும்பிட் டிருகணீ ரருவி சோரத்
தான்றனி முடிசு டாழ்ச் சதமுறை வுணக்கஞ் செய்தான்
வான்றுணை யெனக்கு நீயென் றன்பினால் வழுத்த லுற்றான்.

(௫௬)

வேறு.

தேவா திபர்தந் தேவே சரணஞ் செகநா தபுரா தனனே சரண
மூவா முதலே திருவாப் புடையாய் முதல்வா கருணை கரணே சரண
நாவா ரவமுத் தியபத்தார்கள்பா னலமிக் குதவுந் தலைவா சரணங்
காவா யெமைவந் தாள்வாய் சரணங் கமலே சசதாசிவனே சரணம்.

சத்தா நிரும லசுத்தா சரணந்தருநான் மறையின் பொருளே சரணம்
வித்தா யொருமு தலானாய் சரணம் வியனா கும்வியா பகனே சரணங்
கொத்தார் புரமெ ரிசெய்தாய் சரணங்குழகாவன்னவினோதாசரணம்
பித்தா மலமொ ழியத்தா சரணம் பிரமே சசதா சிவனே சரணம். ()

* அரவிர்தம் என்பது விர்தமெனத் தலைக்குறைந்து நின்றது.

ஞானத் துருவச் சரணஞ் சிவமெய்ஞ் ஞானத் தருவாய் சரணஞ்சரண
மோனத் தெளிவாய் யுயிருக் குயிராய் முழுதூர் தெரிவாய் சரணஞ் சர
கூனற் பிறையா யரவமணிந்தாய் குரவங்கமழ்குழல்பாகாசரண[ணம்
மீனத் துவசற் கருள்வாய் சரணம் வேதே சசதா சிவனே சரணம். ()

எந்தாய் தந்தையு மானாய் சரண மெத்தே வினையு மளித்தாய். சரண
மைந்தா ரிடபத் துவசா சாணர் வரநல் கிடுமுத் தமனே சரண
மூந்தா ருருவ மனந்தா சரண முறைசே ரும்விகா ரமிலாய் சரணஞ்
சிந்தா மணியே சரணங் கமலத் தேவே சசதா சிவனே சரணம். ()

நாதா வுலக வதீதா சரண நலமார் விழிக ளனேகா வுலகுக்
காதா ரமுநீ யானாய் நதிகட் கதிவே கவதிக் கரையாய் சரணன் [ம்
தாதார்மலர்கொடுனைப்பூசித்திதெமியன்பிழைகள் பொறுப்பாய்சரண
பூதா திபகு ருநாதா சரணம் போதே சசதா சிவனே சரணம். (கக)
வேறு.

என்றுதுதித் தேகமலன் பின்னருநல் லருள்கொழிக்கு மிறைவ
நின்னைத், தொன்றுதரு நான்மறைகண் டறியாதென் றுனானே தொ
குத்துக் காண்பேன், கன்றுவினை தீர்த்தெம்மைக் கைவிடே லெனத்
தொழுது கழறி நின்றான், வென்றிமழ விடையானு மவன்முகம்பா
ர்த் தருளியிவை விளம்பு வானால். (கஉ)

கமலநீ நங்கடம்ப வனத்திலருந் தவங்கருதிப் புரித லானு
நிமலமா வினங்குபுரா தவிவிங்கம் பூசித்த நேர்மை யாலு
மமலமார் தோத்திரத்தி றுலுமக மகிழ்ந்தனமிப் பதியி லான்ற
விமலைபோ டிறையிலிங்கம்பூசிப்போர்க்கெப்பவமும்வீர்த்தின்னம்.

காசியினிற் சிவலிங்கம் பதிட்டைசெயும் பலத்தினுநங் கதம்ப
காணத், தேசறவே பதிட்டைசெய்யி னூறுமடங் கதிகமென்ற லி
மையோர் போற்றும், தேசுபெறு சிவதீர்த்த முப்போது மூழ்கிடே
சனைச்சே வித்தே; நேசமுறு புராதனலிங் கம்பூசிப் பவர்பயனை நிக
ழ்த்தற் பாற்றோ. (கச)

வேகவதி மணன்மறையோ னனமாக்க லாலன்ன வினோத றொன்று
மாகமுறு பசப்பூசித் தருள்பெறலால் வளர்திருவாப் புடையாரொன்று
நாகமருச் சித்தணியா விளங்கலா லரவமணி நம்ப றொன்று
மாகமதூல் விநீயர்ச் சனைசெயலா லரதிபிர மேச றொன்றும். (கரு)

தழைத்திடமெவ் விலிங்கத்தின் றிருநாமம் யுகநான்குந் தவமோர்
கோடி, பிழைத்தபடன் றூரத்தே தெரிசித்தோர்க் கடையும்வினை பெ

●ல்லா நீறுந் குழைத்திடுமெய் யன்பினரா யித்தலத்துவசித்துரித்தங்
கும்விட் டேத்திற், பிழைத்திடும்பொய்ப் பவமகன்று கதியுறுவர் சூய
ம்புவின்தும் திபதாய்ப் பேசும். (௬௬)

காரதமா முனிமுதலார் தேவவிரு டியர்நலஞ்சேர் வசிட்டன் மு
ன்னம், பேருறுமா தவத்தின்மிகு பிரமவிரு டியரிமையோர் பேணிப்
போற்றுந், தாரகமா மவ்விலங்கத் தனேகவதி சயந்தோன்றுந் தருவா,
கேசர், பூணரார் திருஞான சம்பந்தர் சுந்தரர்போற்றுவர்நக் கிரண்.()

திருநாம முச்சரிக்கக் கிருதத்திற் றிறோத்திற் றெரிசித் தேத்தக்,
கருநாமம் கெடத்துவாப னாயிற்பூசிக் கக்கலியு கத்திற் பூசித், தொ
ருநாம முச்சரிக்கப் பவமகலஞ் சொக்கலிங்க முதவும் பேறு, தருநா
முண் மையைப்புகன்றே மிவ்விலங்க நின்பெயரார் றழைக்க வெ
ன்றும். (௬௮)

கேட்டிநீ வரங்களுனக் குதவுவமென் றானருள்க் கேட்டு வேத,
டைட்டமுன் றுடையாய்நின் னிகழ்ந்தசிவத் துரோகத்தா னலியுந்
தோடம், வாட்டமுறு பொய்யுரைத்த தோடமவை நீக்கியருள் வழங்
கல் வேண்டும், வேட்டிலகிற் றமியனுக்குப் பூசையுங்கோ யிலுமுன்
போல் விளங்கல் வேண்டும். (௬௯)

முத்தியே யுதவுறுநின் னிருத்தத்திற் கியைந்திடயான் முறையிற்
ருள,மொத்தியே தொழவேண்டும் பிரமதா னப்பெயர்பெற் றோங்க
வேண்டு, மத்தனே யருளுகென வவ்வரந்தந் தேமெனப்பின் னமல
ன் கூறும், பத்தியே தருமிந்தப் பதியினில்வர் தடையுமுனின், பவநீங்
கிற்றால். (௭௦)

ஆயினும்ப் உவந்தீர்த்தே மருமறையோர்க் குதவுதனிற் கருளிச்
செய்தே, மேயுறுந் திருநடத்தின் றிருத்தாளப் பணியுமுனக் கீந்தே
மிந்த, மாயிருஞா லம்புகழப் பிரமதா னப்பெயரும் வழங்கி னேம்வ
ண், சேயெமக்கு நீயுதனூற் கிருட்டியுமுன் போற்றழைக்கச் செய்தே
மென்றே. (௭௧)

வாமுதவி கிமலீனும் மூலவிலிங் கத்தானான் மலரு ளோனும்,
திரமுறவவ் விமலனடத் திற்கியைபத் தாளமொத்தித் தெரிசித் தேத்தி
ப், பாமுறுமற் றையதலத்துந் திருத்தாளப் பணிசெய்து பரவி வாழ்ந்
தா, னுாமுறவிக் கதைபடிப்போ ருரைப்போர்கேட் போர்கயிலே
யுற்று வாழ்வார். (௭௨)

விதிசரித்த யிதுவென்ன மலையமுனி விளம்பினான் விளம்பக்
கூடா, வதிசயமுற் றருந்தவத்தோர் மீளவுஞ்சொல் வார்மதுரை யா
ல வாயிற், கதிதருமெம் பானெண்ணெண் டிருவிளையாடற்கதை
கா சியின்முன் சொன்னாய், துதிபரவு மித்தலத்துங் கேட்கவிரும் பின
மின்னுஞ் சொல்வா யென்றார். (௪௩)

என்றுமுனி வாரியம்ப வசத்தியனங் குரைசெய்வா னினிது கே
ண்மி, னன்றிதரும் யுகமொன்றி னானுஞ் ஞானன்கா ஞானு கத்து
ம், வென்றிதா விளங்கியதிற் கதைமுழுதுஞ் சாரமா விளம்பு கின்றே
ந், தொன்றுவினைப் பவமகற்றுங் கதியுதவு மெனத்தொகுத்துச் சொ
ல்வ தானான். (௪௪)

ஒன்பதாவது பிரமன் பூசுத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௪௫.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க-வது இந்திரன்பழித்திர்த்ததிருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் வீருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாற் கூறாக்
கி நீக்கி வந்தே, யாந்தைத்தவிர் நிருத்தங்கண் டிரங்கத் தேவர் மனங்
கவரு மடல்வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருந் துதம்பவனத் த
ருளா லெய்தி வரதனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரன்
தருசித் திராயில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச்
சிறப்பின் வாழ்ந்தான் *. (௪௫)

௨ - வது வெள்ளையானைக்குச்சுபந்திர்த்ததிருவிளையாடல்

வாசவன்கூ றிடவயிரா பதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண்
டிறைஞ்சி வேந்தன், நேசுபெறு தருவாசன் கொடுத்த சேடந் திரு

* இச் செய்யுள் முதல் “பொற்புறுகண்ணுவன்,, என்னுஞ் செ
ய்யுளிறுதியாகவுள்ள அறுபத்து நான்கு செய்யுள்களாற் றனித்தனி சங்
கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் சரித்
திரங்கனும், அவற்றின் வைப்பு முறையும் வேப்பத்தூரார் திருவிளையா
டற் புராணத்துச் சரித்திரங்களையும், அவற்றின் வைப்பு முறையையும்
ஒத்திருக்கின்றன; ஆதலால் இச்சரித்திரங்களின் விரி அப்புராண
த்தாற் செவ்விதற் பெறப்படும்.

முடிஞ் டாதிசுழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா ஈழிபிளக்க வெ
ற்றுண் ணென்றும் பெரிதுதுகைத் திமிமெனைவின் ணகன்று மண்
ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே ணெனக்கழ
றிக் கடுஞ்சாபந் தீர்ந்தே கிறுல். (௨)

௩-வது மும்முலைத்தூதகையம்மையவதரித்திருவிளையாடல்.

தென்னன்மலை யத்துவசன் காபின் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் கா
லங்கள் போக்கி வேந்த,ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம விய
ற்றுதவத் தான்முன்று முலையி னானோர், மின்மகவை யருளவரு ளா
ல மைச்சன் விளங்கியபேர் தடாதகைநன் கணவற் கண்டான், மன்
னுமுலை மறைந்தீரசா மெனப்பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடை
ந்தான் மதுரை யாண்டாள். (௩)

௪-வது திருமணஞ்செய்திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தெண் டிக்கு முடுகிவிச
யஞ்செய்து கயிலை மேவ,வம்மினென விமையவர்போர்புரிந்தாற் றுது
வந்துரைப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டாள், செம்மையிற்காண்
பளவின்மற்றைத் தனமு றைந்த செயலறிந்தே யருளெனவந் திருக்
கண் சாத்தித்,தம்முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையந் தனையாண்
ட சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (௪)

௫-வது பதஞ்சலிக்குடனஞ்செய்திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டகைநீ ராடிச் சென்மினிவு ணென
மூழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நில்லை
மன்றினடங் கண்டல்லாற் புகியே ணென்னத், தருமகவான் சாத்திய
பொன் மாண மீது தளிர்ப்பொகிகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னை,
யருமறைஞழ் கணகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரி
ந்தான் புகித்தான் கண்டு. (௫)

௬-வது பூதமுண்டதிருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வரு
வரென வமைத்த வன்னம்,விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டு மிக
வளருந் தொலைந்ததிலை யென்னும் வேலை,யடாதபசியால்வருந்தி மெ
லிந்த குண்டோ தானுற்றே ணெனவலற் வீசன் காட்ட, வடாதுகயி
லைக்கிரிநேரன்னக் குன்றை வாரியயின்றதுநொடியின் மங்கை நாண்.

எ-வது வைகையாறழைத்ததிருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரந்தாங்கியநான் சிற்றாண் புசித்திளைத்தே
னென்றன்னங் குழிக ணுன்கின், வருதலுநாற் றிரளையாய் விழுங்கித்
தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாவி கூப்ப, பொருபுனலு
ள் எனகுடித்தும் புனிதா நீரென் றோலிட்ட பூதநதி யழைத்துக் காட்
ட, வொருவுகிழக் ககன்றபுனன்மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்சியது மண
ல்பிறங்க வாயங் காந்து. (எ)

அ-வது கடலழைத்ததிருவிளையாடல்.

அன்புடைய வண்ணைகட லாடற் கெண்ணி யவண் மொழிகேட்
டசனைத்தன் வசத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுரைத்தம் மாற்றங்
கூற நயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், அன்புடைநின் முக
வாட்டந் துணிந்து காண்பா நெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலு
ங் கூவத், தென்புடவி கடவாதவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடத்
துறவேழ் கடலென் றார்கண். (அ)

க-வது மலையத்துவசுடானடியனையழைத்ததிருவிளையாடல்.

வாரிகியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்ததுநம் மிறைய
ருளா லாடு கென்னப், பேருத்தி மாமடவா ராடிற் கொண்கண் பிறங்
குசுத ணுன்கன்றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரொன்பர் வரரென்
றியாய்முன் சாற்றுதல்சீழ் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு
கணவனொடா டிப்போற் றாமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்
து வாழ்ந்தார். (க)

க0-வது உச்சிரப்பெருவழுதியாரவதரித்ததிருவிளையாடல்.

பொன்மலைய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புவிழுழுதோர் புரமெ
னவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிமா முரபோங்க வருங்கோ மாநன்
மாறறுசுந் தரமாற னாதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னரு
ளான் வேலோன் விமலேதடா தகைவயினுக் கிஹ ரென்றோர், நன்
மகவரச் சடையொழுந் பவிக்க மோலி நனிகவித்தான் கோச்சடி
வரும னென்றார். (க0)

கக-வது வளைசெண்டிவேல்கொடுத்ததிருவிளையாடல்.

தாவறுமுக் கிரன்மலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் தரு
ள்புரிந்தங் கிமையோர் வேரீத, னோவமுடி சாடுகென வளையுந் தந்து
நூக்குகடல் சுவறவெறி பெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல

விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடியெனவன் பூசண்டை நல்
கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொ
டுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ-வது நான் மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரர்சித்
தர் மனிதர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப்
புட்கலா வருத்தமுதற் புயல்க ணுன்கை, மாணுறுமா மழையையே
வுறநான் மாட மாக்கிவலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி, நாடுனெடுந்
தாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றுய நகரினையு நான்மாடக் கூட லெ
ன்றார். (கஉ)

கக-வது சித்தரான திருவிளையாடல்:

மாத்திரைபொக் கணம்போக பட்டத் தோடு மதுரையினெல்
லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவ
ளோசுந் திடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமந் நாட்பிடிப்ப வகப்பு
டாது சென்றுமருத் தின்றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர், தோத்திரஞ்சே
ராலையத்துட் டென்னர் கோமான் ரொழுதிடுவான் வரமுதிபூர திருந்
தான் சொக்கன். (கக)

கச-வது கல்லாளையைக்கரும்புதின் னுடுத்த திருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யர்ச்சனரீ சித்த னாயின் வரங்குவிகல் விபத்தால்பாங்
காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கா ணைக்கக்கன் னிலக்காட் டாமுன்
வாங்கியயின்றிதுகமல நாள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வட
மும் பற்றித் துணைவினயின்றிதிரமுழங் கிடாமுன் சிறும், வில்லரசனஞ்
சிறுதி சயிப்ப வானில் விரைவினொடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்
தன். (கச)

கரு-வது சங்கீர்ப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தவிசுவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கைம்மாப் பாவறிவ தொருப
லகை தந்தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னாப் புகழ்த்
தடைவி னிருந்துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலரீ ளத்
தாற் செய்யுட் டலைமயங்கி மீண்டொருகான்மலைதல் கொண்டாண்
டவைபொருந்து டொருள்செய்து கூட்டித் தானு மேறினாற் பத்
தொன்ப தின்ம னென்றார். (கரு)

க௭-வது கிழியறுத்ததிருவிளையாடல்.

திருந்துசுவ முனிதருமி தளர்த்தேன் மன்றல் செய்வான்வண்
பொருளிலையென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடந் தையரொடுபர்
தலத்து லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்த
மிழா விதுபொருவப் பாடு வாரோ லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிநற்
சபையுட் கேக்க, மருந்தனையான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக்
கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (௧௬)

க௮-வது நக்கிரனைக்களையேற்றின திருவிளையாடல்.

நாவலரன் பரகல்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கிரன் பிழை
பொறுத்துன் னுதற்கட் டயால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயர்நீத் தருளை நல்
கி விளங்கியசொல் லெனும்புகழந் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்
ணியொடும் பொய்கை மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக்
களையேற் றென்றே, தேவர்புக முாலையத்துட் சென்று பேர்ற்றத்
தேவியொடுஞ் சென்றுகளை யேற்றி னானே. (௧௭)

௧௮-வது குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்ததிருவிளையாடல்.

ஒண்கவிஞன் றும்பின்ன முறுகீ ரற்கிங் குரைதமிழ்தூ லருள்ப
வர்பா னெனவெம் மனனை, திண்புவிப்போர் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்
புகழ்முத் தமிழுரைத்தா டியன்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ
நினைத்தி ருந்தா, யெண்வுழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென்
றியன்முனிவா வெனவழைத்துச் சூபதே சித்தான். (௧௮)

௧௯-வது ஊமைப்பிள்ளை தமிழறிந்ததிருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையவனார் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற் றவுரை
யெழுதி மலைந்து முன்சென், நெங்கட்டி தறிபவனே நல்ல சொல்
லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வ்ணிகன் மைந்தன், றுங்கவு
ருத் திரசரும னுமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி
னன்மைக், கங்கமுறும் புளகெனப்போர் திருத்திக்கண்டே யக்கிரன்
முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (௧௯)

௨௦-வது இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிக
ந்து தன்ன நெர்த்தே, வீறுயா லையத்தனுகிப் பொருணீ சொல்லுன்
மெலியலென மறைபுகழ் மிகந்த துன்னே, மாறகலுன் றேவியைமற்

நிலையென் நேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் ிறகியேறியச
ங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயெ
ன் றார்கள். (௨௦)

௨௧-வது கடல்சுவறவேலெறிந்ததிருவிளையாடல்.

சீலமது னாயையரீழி கொள்வான் மேவச் சிவன்ருண் னா னக்க
ண்ணை கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா மன்பர்
லெய்தியரும் புதல்வகே னெதிர்சென் நேநின், ரோலமொடுங் கழிய
வருங் கடலை யாமுன் னுதவுவே லெறிந்துசுவற் றென்றுபோதும்,
வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந்தா னுமம் வேலைவடி வலம்பின்றா
னென்றா ரன்றே. (௨௧)

௨௨-வது வலைவீசிமணஞ்செய்ததிருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மற
ந்திடக்கண் டமலன் சீறி, வெம்பரதர் குலத்துதிபோ கெனவு தித்த
மெல்லியைக்கொள் வானுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக் கம்புததி
கொலைமகர வரையொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து
வந்தா, னம்புதரு குவமெனவம் முறையி னோடு னையிம் பிடித்த
டைவின் மணஞ்செய் தானால். (௨௨)

௨௩ - வது வளையல்விற்றதிருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மீமைகவர்ந் தவர்கொழு
நர் சலிப்பப் போந்தே, கோதையந் நீள்வணிகர் குலத்தி லங்கக்
கோலவளே வணிகளுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சு லாக்
கித் தீயின் வீழ்ந்திடுவா னொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதுபு
ழுமறைந்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப் படியர்குலமென் ற
ருளிச் செய்தான். (௨௩)

௨௪ - வது விடைபிலச்சினைபிட்டதிருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பாரோர் பழுதில் சோழன் கணபடையோ
டெய்திவைகை வடநீ ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்கி
னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வ
டபால் வாயி னெடுமதிவி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன்,
சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் றிகமுமிலச் சினைவா
யி லெனப்பொ ரித்தே. (௨௪)

௨௫-வது மாணிக்கம்விற்றதிருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிது லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மை
ந்தினடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாதையைக்கொண் டே
கீ வங்குச் சார்பில்லரப் புதல்வாரிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்
முடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணிவின் றெ
ன்றோ யுங்காற், கொழிதமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று
கொணர்ந்துவிற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (௨௫)

௨௬-வது யானையெய்ததிருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெல
மாட்டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவள
மாகப் போந்துவிழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, வெவர்புகழ்பே
ரட்டாலை மீது நின்றோ ரோவிடக்கண் டியானைமலை யென்றா ன்று,
குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோரெட்டா ன்
ட்டாலை வீர னென்றார். (௨௬)

௨௭-வது வாதவீரருக்குபதேசித்ததிருவிளையாடல்.

~~சுருதிவெருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்~~
வாத புரத்து வாழந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன்
றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடு
பெருந் துறைசேர்ந் தானான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா
டித்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேகி
னான் பென்மதுரை வேந்தன் நன்பால். (௨௭)

௨௮-வது நரியைக்குதிரையாக்கியதிருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மா
றனுயர் சிறப்பின் வைகி, யொருமைபொடு வினவவரும் வருமென்
றோதிப் பரதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வேர்க்க, னிருநிலை
னக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவரீ சகமோத விரங்கிச்
சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட்டுகைத்துக் காட்டி யாடை
யும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (௨௮)

௨௯-வது குதிரையைநரியாக்கியதிருவிளையாடல்.

அருளாற்பப் தியிற்கட்டும் பரிசு னெல்லா மருக்கனெழு முன்னி
மையோர் நகைப்ப வரழ்ந்த, பொருளாரம் புலிமாறன் பொருமி
பேங்கக் குறுநரியாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து மருளாருந்

துறையாள ருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவல்பால் வரத வு
ரார், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியார் போன்று செல்ல வெருண்டிக
ண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (௨௬)

௩௦-வது மண்சுமந்தகிருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌகிமெனப் பெருகும் வைகை மேன்மைநதி யு
டைப்பிடைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்
சு மீந்தான் டடிபட்டம் மாறெங்கும் படவி தேதென், ரோதுங்கா
ன் முனியைவிடி விடென்றோர் வாக்காங் குயர்வான்றோன் றச்சிறை
விட் டழைத்துள் ளஞ்சிப், பாதமல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற்போ
மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்றான் மாற்றா னென்றார். ()

௩௧-வது விருத்தார்குமாரர்பாலரானகிருவிளையாடல்.

வரமுனிவன் னொருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்க
ண்மந் திடச்சீ றுற்று, ருரைசெயமுண் டென்றாறி விடுப்பச் செ
ன்றோ ணுறுசைவன் மகளென்று தொடரணம் மீச, னனைவிருத்தி
னாய்ப்புகுந்துள் குமார னாகி நனிமாமி வரவழும்பா லனுமாய்க் காட்
டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வருவங் காட் டுண்டைபையுங்
கொண்டகன்றான் வியக்க யாரும். (௩௧)

௩௨-வது மாறியாடினகிருவிளையாடல்.

தென்னனுவந் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தென்னெண் டிண்கலை
வல் லானெனவாந் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டிபுமறியா
ய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவல்ல னென்னக் கற்றாங், குன்னுமு
ன்றோர் தாள்வருத்தம் பொறுனெந் தீச னொருதாளி னின்றானென்
றுமூங்கு வான்கண், டன்னவட கீழ்ப்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினான்
கான்மாறி வெள்ளி மன்றில். (௩௨)

௩௩-வது பழிக்கஞ்சினகிருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ணன்மேல் வனசான்முன்
கிளியெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமாணம் வரவருவே டனைத்த ித்துந்
தலைக்கடைசாரந் தபயமிடும் பனவ னோடி, 'நனியிருளின் மணமனை
போ யருளர் னிற்ப நமன்பட்டீர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொ
ல்லி, யினியிவனைப் பசுவாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில்வழு
தி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ ணுள்ளம். (௩௩)

௩௪-வது மகாபாதகந்தீர்த்ததிருவிளையாடல்.

அனையைமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வ
த்தனையென் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கா
ல் வேடர் மாதைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீமொய்ப்பத்,
துனையினின்மண் ணுலகினில்வா வென்பா நின்றிச் சுழன்றுவத் தா
ற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெ
றுத்து வேளைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. ' (௩௪)

௩௫-வது அங்கம்வெட்டி நதிருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெனும்
பணிக்கனிடத் தடைந்து கற்குந், தென்பரவா யுதக்கலைகள் பயில்வோ
ர் தம்முட் சித்தனெனுமொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்
மனையை தொடக்கண் டசன் விருத்தனென்றே வதுநினைந்தாய் வெ
ட்ட வாவுன், நென்பகர்வ தவனுருக்கொண் டறைகூ றிச்சென் றி
ல்லினுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬-வது மதுரையான நதிருவிளையாடல்.

வெண்கலையென நெறிபொ ருது விடுமரவை நாகம
லை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கனையினு லெய்து வாயாற் பட
க்கக்கும் விடம்பரந்து நகராற் றுது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென்
றேத்தத் திங்க ணறும்விடிரான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்
பின் பசுவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசு
வெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭-வது வெப்புத்தீர்த்ததிருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென்றியாரும் போற்றியசம் பந்த
ரொன்றோர் புதல்வர் தோன்றித், தகடிமையா டிருமுலைப்பா லமுது
ண்டு தந்தருண்ணா னம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால்வி
ட்ட மடத்தி விட்ட படுதழன்மாறனுக்கேவித் தனியாவெப்புந், திகை
யமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூனூந் தீரமிர்த் தார்புனிதத்
திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮-வது கழுவேற்றின நதிருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா
வேடுடையார் வென்ற ரென்று, முரண்டருவாதுணைத்தேறி யழல
வன்னி முடுகிமிசை டேடிடெவையும் வேவ வேவா, தாண்டருகல் லே

தேடித்தார் தம்மோ டின்னு மாற்றினிட வாவென்றாந் றிட்டித் தங்
கன், காண்டருமே டாழிசெலக் காழி யாரோ டெதிரோ வேறினாந்
கழுவாய் மீது. (௩௮)

௩௯-வது மெய்க்காட்டிட்டதிருவிளையாடல்.

அடற்படையா னெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யரனடியார்க்
கழுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொ
ணர்ந்த வீரன் சுந்தரசா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்ப
டைமீ னவனாண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்
டென் றுனாத்தோ னுக்காய்த், திடப்படுபுள் ளியுங்காட்டி நாட்டிச்
சொக்கன் சேனையொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்காட் டிட்டான். ()

௪௦-வது உலவாக்கிழ்கொடுத்திருவிளையாடல்.

ஈசையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ
ரவிவேள்வி குன்றி வாணும், பேசலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட
பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுனி வராமறந்த தா
னின் னாடு நிலைதளர்ந்த தவனாடம்போற் பழிச்சி தென்றுந், தேசொடு
கா ணப்பொழியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினுந், ஈர் கிழிக
னவில் வைத்தான் சென்றே. (௪௦)

௪௧-வது மாமனாய்வந்துவழக்குரைத்திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனெனத் தன்
செல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற வீருமெனவைத் தேகத் தள்ளித்
தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விகழப்போம் வனிதை
மக வொடுங்கோ யிற்போர் திறைவவெனச் செய்திசொல்ல விரங்கி
ச் சொக்கன், மிகையறுமா துலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்
டாரை விடவென்றான் வியப்பயாரும். (௪௧)

௪௨-வது அட்டமாசித்திடகார்த்திருவிளையாடல்.

அரண்கயிலை யின்கணிதெஞ் சியக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தி
யெட்டுங் கேட்டுங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச ரீர்
போய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லதீதாற் கீழ்வீழ்ந், தூரனுறுகல்
லாக்கிடத்திர் ரீபக் கானத் துறைஞுவம்பா மவனுந், தென் சித்தி யா
வும், விரவவறை குவறுங்கல் லுருநீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவிய
றி வித்தா னாய். (௪௨)

ச௩-வது தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்ததிருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெணும்வழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய னெடுங்கு டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும் வென்று வந்துதமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன்முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச் சென்று பாலே யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யினத்தற் சேர்ந்த வரவுவெவ வுதவியைத்தான் தண்ணீர்ப் பந்தர். (ச௩)

ச௪-வது இந்திரன்முடிமேல்வளையேறிந்ததிருவிளையாடல்.

மன்னவர்ம வரும்வரவிந் திரனங் கென்னீர் வந்ததென விருவர் மழை பென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுரை கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பாரார முதவப் பூண், வின்னருளா விருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகினருள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிசுடி மிட வவனெந் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமல் கிற்றல். (ச௪)

ச௫-வது பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்ததிருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையான் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடுவான் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெறான் சொக் குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றுண்டு, மாவண வல் விரும்புதாச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் தந்து, பூவணத்தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண் டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (ச௫)

ச௬-வது சோழனைக்கொடுவந்தாழியிலாழ்த்தியதிருவிளையாடல்.

செம்பியன்மென் மதுரைகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்ற டா வெந்தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், தம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக்கன் றுண்டுபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்பு விசை போர்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்துமேறடத்துத் தீரத் தேற, வம்பினுடன் பாய்ந்துகூசை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டா முத்தடங்கொண் டாழி யென்றார். (ச௬)

௪௭-வது திருவாலிவாயானதிருவிளையாடல்.

ஒங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலைபா லாறிங் குயர்ந்திடநிற் றவினடு ளு ரென்றார் மாறி, நீங்கியபின் னொருசெழியன் றேன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல்லைகாடி டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டெ

ன்று விட்ட பார்த்தன் படியினில்வாய் வைத்துத்தன் கதியார் சூழத்,
தேங்குபுகழ்ப் பதிமுடங்கல் வாய்வைத் தத்தாம் திருவால வாயாலு
வாயென் றார்கள். (சௌ)

சஅ-வது வாகுணபாண்டியனுக்குப்பிரமகத்திதீர்த்துச்
சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல்.

சினுமாவேட் டம்போய்மீள் வாசித் தாளிற் றிகழ்ச்சியில் வழி
யுறங்கு மிறையோன் றஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக்
காணுன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம் பிய
ற்செயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழி
த்துப் போகி, மனமார்வண் புவிக்காணக் காட்டென்றேத்தும் வரகு
ணற்குச் சிவலோகங் காட்டி னானால். (சஅ)

சக-வது விடைக்குறியம்பெய்ததிருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னனுக்குங்
கண் டெளந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச்
சிறிய தானே மருங்குவரப் போரின்கண் டொருவான் போந்த, பொ
ன்பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காயோர் பொருகணையா லருகணை
யுஞ் சேனை மாளக், கொன்பரவ வணைந்தறிவானே பொறித்து விட்ட
கோலின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனான். (சக)

ரு0-வது உலவாக்குடாட்டைவைத்ததிருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னான மரனடியார்க் ககம
கிழ மாதந் தானும், விஞ்சுமனத் தழுதுபுடைத் தொழுக மரய மிடி
புகுந்தாங் கமுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்ற
ணிகந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவே லென்ன, யுஞ்
சிடநன். கனவினன்கா ணப்பேராய்க் காட்டி யுலவாமன் மிகவரிசிக்
கோட்டை வைத்தான். (ரு0)

ருக-வது சூர்த்திக்காசளித்ததிருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையின் வீழ்ந்து மதுரைகொ
ண்டு வழுதியைவென் றுலகை யானான், கைதவக்கன் னடனையுமண்
மழையான் மாற்றிக் காதலினாற் சாத்தொருநான் முட்டக் கண்டு,
பைதலொடு சந்தரைத்தான் சூழங்கை வட்டப் பாரையிற்றேய்த்திடு
மெவணிக சூர்த்தி தன்னை, மொய்சடைமா மவுலியக்க மணிப்பூ
ணிது முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகை வித்தான். (ருக)

௫௨-வது காரியார்பாரியார்பாப்புகூந்துகொண்டதிருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் பாரியார மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் டசன், நிலகவடி விடையனாய் நிரையான் மேய்த்துச் செலும்வனத்திற் றேன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குல குபுகழ்மரியதென நலின்று காட்டி யுடன்புகூந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (௫௨)

௫௩-வது புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளினதிருவிளையாடல்.

சித்திநாச்சித் தினைக்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலே மணப் புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்ட ரித்து வியன்வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணக்கண்டுஜீசெட முள்ள, நித்தியலிப் பதிக்கெல்லே காட்டென் றேத்த நிகழ்சித்த நெனவெல்லே காட்டி னானால். (௫௩)

௫௪-வது விறகுசுமந்துசாதாரிபாடினதிருவிளையாடல்.

இசைவல்லா நெனும்பாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமாற ன்பத்தி ரனைவா னென்றே, வசையல்லா யவனொடுபா டிகவா தென் னவந்துசொக்குண் டென்றிருப்பப் பாணன் வேந்த, னசையல்லா வடிமையென விறகுக் கூறி யரையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசையல்லா தொளித்துவிடி வதன்முன் போனான் நிறற்பாணன் கி னையரொடும் வெருக்கொண்டாங்கு. (௫௪)

௫௫-வது திருமுகங்கொடுத்ததிருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டிம்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவனிதி யில்லே பென வருந்துங் காற்போய், மன்னுழி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந்தொர்திரு முகங்கனவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்ப ன் சேர மான்பான் முடிகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (௫௫)

௫௬-வது பாணபத்திரனுக்குப்பலகையிட்டதிருவிளையாடல்.

பெருகுபொருள் கண்மெனம் பொறுது மற்றப் பெரும்பாண னிருப்பப்பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சத்தி யன்றிக் கங்கு லுறு நள்ளும் பாடுதுமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய் நோவக்கன்

மாரி யேவ மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருஷமயியற் பலகைத்தோ னிருந்து பாடென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (௫௬)

௫௭-வது இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

நவையறுபத் திரன்முனைவி முல்லை மாலை நனிவழுதி நீனைவுதனைத் தள்ள நாணிப், புவனியிறீ பார்தமீத்து நின்னுந் தேடிப் பொருஷி லொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றேற் றுள்ளும ப்ப னென்று பேசி யறுதியிசைத் திட்டவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவ னருளால் வரும்விறலி மாலை முல்லைத் தேமாலை கழுத்தினிடப் பெ ற்றா ளன்றே. (௫௭)

௫௮-வது பன்றிக்குமுலைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உயர்த்ததை யிறத்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ருழ்வினையாற் காட்டுறைவன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்வறனோற் திருப்பமுனி வ ன்குழந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழ்தருவோர் தம்மைப் பன்றி, வயினுதிமி னெனமுனிவன் சயிப்பத் தாடும் வந்துதியா முனம்பேட் டைக் காட்டிற் றஞ்ச, யியலுறுதா யிழந்தகுரு ளோகள் ராறு மினிது யத்தாய் வடிவின்முலை யூட்டி னானே. (௫௮)

௫௯-வது பன்றிக்குட்டிக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ ளெறிய பீன்றி யாகமெடுத்தணிமு லைப்பா லளிந்தா யுண்ட, குருளோகனீ ராறுமும்பும் வண்ணங் கண் பார்த் தருளெனநம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலைவன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்பன்றிக்குறும்ப றென்றார் வளர்த்தமலை யைப்பன்றி மலையென் றாரால். (௫௯)

௬௦-வது கருங்குருவிக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல் ந்ரளு ன்குழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்வென்றி மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளாகளோ டி முச்ச ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடு, வடி க்குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியா னென்றார். (௬௦)

௬௧-வது மகாமேருவிற்கெண்ணெய்க்குழம்பொறித்ததிருவிளையாடல்

அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுளோர் மழையின் றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசெனய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்ந்தி வேண்டு, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து காலமழை பொழிதரப்பல் லாழி வாழ்ந்தான். (௬௧)

௬௨-வது சாட்சியழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னை மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக னார்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புந் கவுணியரான் ன்னந்து போத,வல்குமனம் பொருதமுன்கொண் மனைவி காண வழைத் தான்முச் சான்றீசன் கிணறு வன்னி. (௬௨)

௬௩-வது நானாச்சுருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா றுதவமா முனிவர்த் சூழ்ந்து புணராமீ னலியாது நிற்பக் கண்டு,துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனா ளுடையனெனக் கோயில் சூழும், விதிநாரை வந்தனையை விரும்பி வாவி மீனொழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்மே, (௬௩)

௬௪-வது வேதங்கரைகண்ட திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதல முனிவ ரெல்லாம் போர்துகிரோ காயுகத்தா திக்கண் கூடி, முற்புகலங் கலியுகத்தி லிறந்த பான்மை மொழிபவர்யா னென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருள்கேட் டீணந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுந வின்றான். (௬௪)

ஈதுதிரு விளையாடற் சரிதை முற்று மியம்பினமுக் கிரனெனுமோர் தென்னன் சொக்க, நாதனையே டியமமாச் சேவை செய்வா னென்னுங்காற் கதம்பவனத் தினுழின் றேகித், தாதவிழ்நூம் புண்ணவனத் திலிங்க மாசிச் சங்கரா ளுடையெனும்பேர் தரித்துப் பாகி,

மாதொருபால் விளங்கவெதிர் காட்சி நல்க மன்னியதி சயலீலை புரியு மென்றும். (௬௫)

மதுரைத்தலவிசேடம்.

வேறு.

பொங்குபுகழ் மதுரச னநாதிசதா சிவமென்னும் பொருட் குமேலாயித், தங்குதுவா நசுவந்தப் பொருளாகி யப்பாலாய்ச் சுயந்தானாகி, யெங்குவிறை சர்வத்ர பரிபூர ணப்பொருண்மா விராச வீசு னநிகவன்மா றடிசான்றென் றெசுர்வேதம் வியாதநூ லடைவிற்கூடும். (௬௬)

வந்தடைந்தோ ரியாரோனு மிருதமின்றி யமிருதமா வசித்துமுன்னைப் பந்தமறு சேவன்முத்த ராயெடுத்த சனனத்திற் பரனே யாகமுந்துதவிப் பரநாத பரவிந்து சொக்கலிங்க மூர்த்தி வாழுமிந்தவிதி யான்மதுரை யமிர்தபுரி யெனவியம்பு மெசுரு வேதம். ()

வேறு.

ஆழி யாழி கடைந்திடுநா எமிர்த மதுரை நகர்பரவ வாழி யமிர்த புரியாய தென்னும் வேத மாலயங்கஞ் சூழுங் குலசே கரன்செய்நகர் சுத்தி பெற்ச்சொக் கன்றரித்த லுழி னிந்து வமுதைவிட வுரைக்கு மப்பே ருயர்கூறுகி. (௬௭)

இடபா சலத்திற் றுணைவரொடு மிருந்தார் சுனன்கல் வியாணபுரத் தடல்வேல் வழுதி மகளாய சித்திராங் கணைய மணந்தடைவின்[றே மிடல்சேர் வரம்பெற் றனன்கூடல் விமலன் றிருத்தா டொழுதென் வடநூல் புராணம் பாகவத மாபா ரதமு யியம்பியதால். (௬௮)

விண்ணு ரிமையோ ரந்தியத்தின் மிருத்தி வரமே தினிப்பிற்று தண்ணாற் கிருது மாலிகைநன் னதிரீர் படிந்து தமிழ்மதுரைக் கண்ணார் சொக்கைத்தொழுதிறைஞ்சிக்கருதும்வரம்பெற்றிருந்தேகி யுண்ண ரமுதுண் டிறவாழை யற்ற ரெனுநூற் பாகவதம். (௭0)

கேத மகற்றுந் தமிழ்மதுரைக் கிருது மாலே நதிதோய்ந்து மோதி வருங்காற் றுறுதிசையின்மொய்த்துவாழ்பல்லுயிரனைத்தும் பாதி மதிவே னியினருளாற் பரமா முத்தி யெய்துமென வாதி யைந்தாம் வேதமெனு மரும்பா ரதநூ லியம்பியதால். (௭௧)
வேறு.

புரிவனையந்தளிர்மலர்க்கையங்கயற்பூவையைப்போற் றுலகிலுள்ள பரிபுரத்தா ளாறுசத்தி முதற்சத்திக் கிறைவிபரா சத்திக் காதி விரிபுகழ்சே ரிராசரா சேகரிசிங் கரசனமே லிறைவி யென்றே திரிபுரசுந் தரிவித்தை யெனும்பொதுமற் திரநூலிற் செப்பு மன்றே. ()

நிவந்தொளிஞ்சு கதம்பவனம் பரமசிவன் மூலபரை நிலையாய்
ஷைகு, முவந்துரைக்கிற் தலமதுரை பரமசிவ னும்பர்தொழுஞ் சொ
க்க நாதன், பவந்ததுதற் பராபரையங் கயற்கண்ணாள் வேறிலையென்
மூறெடுத்துப் பன்னுஞ், சவுந்தரிய லகரியினி லானந்த லகரியெனச் சா
ற்றுந் தொன்னூல். (௭௩)

வேறு.

சுத்த கோடிமா மந்திரம் தனக்குநான் மறைக்கும்
வைத்த வாதியாங் காயத்ரி மந்திர வடிவா
முத்தி மாநகர் முதல்வியங் கயற்கண னென்றே
மித்தை தீர்விசு வாமிதர் கற்பநூல் விளம்பும். (௭௪)

ஆதி யாகிய வாலவாய்ப் பதிதொழ வணுகி
லோது மாமயிர் களைந்துநீர் படிந்துப வசித்துச்
சோதி யைத்தொழின் முத்தியெய் திடுமெனச் சொல்லும்
வேத மூலமே யாகிய சேதுமான் மியநூல். (௭௫)

வேறு.

பாங்குறுபொற் றுமரைநீர்த் தீர்த்தத்தி லுத்தமந்தற் பரமார் தீர்த்த
நீங்கரிய பஸ்கோடி யண்டங்கட் காதார நிலையே யாகித்
தேங்குபுகழ் மாமாயர் வாரிநீ ராதலினாற் சேந்து தோன்றுந்
தாங்குநிறம் பேதிக்கில் விபரீத மெனச்சைவ புராணஞ் சாற்றும்.()

உலகுயிர்கள் மருள்விலையாட் டிழலாதின னருளடைதற் கெ
ண்ணிச் சொக்க, னலகிலேண்ணெண் விலையாடல் புரிமதுரை யத
ன்பெருவும யானே வல்ல, னிலகுசிவ தலங்களுக்கு மேலாகுங் கே
ட்கமுத்தி யெய்து மீது, பலகலேநூற் றுணிவென்றே யுருத்திரசங் கி
தையெடுத்துப் பகரா நிற்கும். (௭௬)

வேறு.

சுரர்குரு மனைவி வயின்மதிக் குதித்த தோன்றலாம் புதன்மகிழ்
ந் தெய்தி,வினாகமழ் கதம்ப வனததுறை சொக்க லிங்கத்தை விதிமு
றை யருச்சித், தூரகபூ டணன்ற னருளினாற் கிரகத் தொருவறு யோ
ங்கிய கல்விக், காசனும் பதம்பெற் றிருந்தன னென்றே சங்கர சங்கி
தை யறையும். (௭௭)

வேறு.

ஞ்சுசங்கி தையிலுயரெக் கியவைப வகாண்டர்தொ குத்துச் சொ
ல்லு, மாதிசயி லையிலமலன் றுள்வணங்கி யரிகேட்பா னமர ரோறே,

யேதவுடல் வருந்தாம லெத்தனத்தால் விசேடமுத்தி யெய்துந் தான,¹
மோதுகென வவனுரைகேட் டிறையுரைப்பான் கதம்பவனத் துண்
மை யுன்னி. (எக)

மாலவகேட் குதிலீலா விபூதிநகர் மதுரையதன் மகிமை சொல்
வா, மூலமதாம் விபூதியென்ப தழிவில்லா முததியெய்த் தனத்தான்
முற்ற, லேலவருந் தவஞ்சனனாந் தரங்களின்முன் செய்தவர்க்கே யெ
யது மரீனின், போலியமெய் யன்பருக்கே புகல்வததி குய்யமெனப்
புகல்வ தானான். (அ0)

பூவுலகி லுயர்ந்தகிவ புண்ணியஞ்செய் தருந்தவங்கள் புரிந்து
போத, மேவவரு சரியைகிரி யாயோக ஞானமுணர் விதியி னாற்றிப்,
பாவனையான் முப்பொருளு முணர்ந்தத்து விதமாகும் பரத்தைக்
கண்டாம், றாவின்முத்தி தருந்தலங்கள் பலவவற்றி னெளிதினல்குந்
தானங் கூறில். (அக)

அம்பலமா றுர்காசி காளத்தி விருத்தகிரி யதிக்கி ராம *
மும்பர்புகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன முயர்கோ கன்ன
நம்பர்திரு வானைக்காக் கேதாரங் கோவனாந் தும்ப கோணந்
தம்பமுறு மிடைமருது வீமேசஞ் சோமனா தீபிரா மீசம். (அஉ)

இத்தலங்க டனிற்பஞ்சாக் கரம்பிரண வந்தோடு மியையக் கூட்
டிப், பத்தியினாற் பண்ணீரா யிரஞ்செபித்துத் தரிசிக்குங் காலம் பாந்
த்து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து நீங்காமல் வசிக்கிலெய்தும் விசேட
முத்தி, சத்தியமித் தொகுத்தலங் களின்மேலாஞ் சீவன்முத்தித் தல
மொன் றுண்டால். (அங)

தன்னுடலம் வருந்தாது குளிபாது செபியாது தவஞ்செய் யா
து, முன்னுதற்குக் காலம்பாந் தந்தத்தக் காலத்தின் முறைதப் பாது,
பன்னுதிச் சடைச்சொக்கைப் பணியாதங் கயத்தனத்தாற் படர்ந்து
சென்று, மின்னியவத் தலத்தெல்லே யறியாது மிதித்தாலும் விசேட
முத்தி. (அச)

முன்னொருமா பாதகனந் தணன்றன்னைப் பயந்தமதி முல்லே
மாதர், தன்னைமன மருட்டியுணைந் தொருவாது தாதையையும் வதை
த்தோ ராண்டு, மன்னுலகி லவளோடுந் திரிந்தனனிப் படிதிரிந்து ம

நூவு நாளிற், பின்னுறுமப் பிரமகத்தி யிருப்புலக்கை யெடுத்தடர்ந்து
பிரமை செய்தே. (அரு)

அதிபயமுற் றதுகண்டே யுழலுங்கா லாற்றுமுற்புண் ணியத்தி
னாலே, மதுரைக் கரல்லையடைந் தனனடரும் பிரமகத்தி வருதல்
காணா, னிதுபுதுமை யதிசயமித் தலத்தில்வசித் துடல்விடுவே மெ
ன்னப் போந்து, முதிரறிவு பெற்றிருந்தான் முப்போதுந் தொழுது
சொர்க்க மூர்த்தி தன்னை. (அசு)

கோலமார் பதியிதெனக் குறித்தறியான் முன்னொருவர் கூறக்கேளா
னாலவா யெல்லையயத் தனத்தினனு கலமாபா தகம்போ யாதி
மூலமா கியதலத்தில் வந்தவுடன் முன்செய்வினப் பவமு நீங்கச்
சீலமா தவர்பரவு சீவன்முத்த னானுட் டெளிவு பெற்றான். (அசு)

இதப்படநா மாடுறுநின் மாலியதீர்த் தம்படிந்தஞ் செழுதிதை
யோதிப், பிதக்கணத்தி னுயர்ந்ததங்கப் பிதக்கணமென் றறிந்துபிதக்
கணமுஞ் செய்து, முதற்பொருடேர் மெய்யன்பர் பாததீர்த்த மும்ப
ருகி முன்னி வைகித், திதப்படுமுத் தியையடைந்தா னமதருளா லமு
தலிங்கஞ் சேவை செய்து. (அசு)

இன்னுமுள வயத்தீனத்தான் முத்திதருந் தலமெனவே றெணலீ
தன்றிப், பின்னுமொரு தலமுளவோ ரிச்சயமித் தலமென்றே பின்னு
ங் கூறுந், தன்னிகரித் தலுத்தினின்மா தானமருந் தவம்யாகந் தரும
மோமம், பன்னுசெபம் பூசையற்பஞ் செய்திடினொன் றனந்தமிவை
பகர்ந்தேழுண்மை. (அசு)

உவ்வேளை யவ்வேளை யுவந்துதொழுங் காலமென லுன்றி யெ
ண்ணா, தெவ்வேளை யிற்றொழினு முத்திதருஞ் சத்தியமீ டென்றா ன
ந்நா, எவ்வேளைக் காய்ந்தபிரான் புகல்வதுகேட் டகமகிழ்வா லவன்
றான் போற்றிச், செவ்வேளைத் தன்மருக னெனவுடையான் சிந்தித்
தான் செழுந்தென் கூடல். (௯௦)

நாதன் றி நித்தியவீ பூதிகக் கென்றியம்பு மியம்புங் கூடல்
யாதென்று வினவுகிறோற் றோன்றுவவெல்லாமொடுங்குமக்காலத்துந்
தீதின்றி யழிவில்லா திருத்தலினற் சிவனுமைக்குப் புகன்ற தாக
நாதனரு ணந்தியரிக் குணர்த்துவன்கா ரணமதற்கு நயந்து பின்னும்.

அண்டபுரு டற்குமற்றைத் தலங்களவ யவம்பிரம ரந்தி ரத்தி
ற், றுண்டமதி வேணியுடை பெருங்கயிலை யதற்குமேற் றுவாத சா

ந்தத், தெண்டகவே யழிவில்லா நித்யவிபு தித்தலமெப் போது மோ
ங்குந்தண்டமிழ்த்தென் மதுரையென்ற நெனக்குத சங்கிதைசத்திய
மாய்ச் சாற்றும். (கஉ)

எத்தலத்தி னும்விசிட்ட மதுரையென்றான் மாதவத்தோ ரியம்ப
ல் கேள்வித்தகளு ராபுறத் தொட்டினிமா லியதீர்த்தம் வியன்பெ
ற் றோங்கு, மத்திலுறை மிருத்திகைவெம் பிணியெல்லா மகற்றுமெ
ன்ற யபற்றைத் தேர்ந்து முத்தமிழ்மா தவவிரித்து மொழிகென்ற
ரவன்றொகுத்து மொழிவ தானுன். (கங)

புறத்தொட்டினிமாலியநிாத்த மகற்றுநாக

சேடானுபவய்யாதிகள்.

வேறு.

அங்கிரீர் விட்ட வித்தோர் சொலித்திடா வழற்குண் டத்திற்
பொங்கிய வேமஞ் செய்தோர் நடுவிடை விட்ட புல்லர்
தங்கிய வங்கி மாந்த நோயினர் தனியன் பில்லாப்
பங்கம்வர் துறவே பந்தி வரைந்துணும் பதகப் பசவர். (கச)

வாயுவோ டங்கி மாந்த மரோசிகந் தலைநோர் வாட்டு
நோயினர் நறிய வன்ன நிறைகனி காய்மற் றுள்ள
வேயுற வுடனுண் போருக் குதவாதுள் ளிருந்து துய்த்தோ
ரோயுறு சந்து வாத மனப்பிழை யுறுநோ யாளர். (கரு)

அருந்தித்தா மூன்பு பின்பு பெரியோரை முருத்து வித்தோர்
பரிந்தநெஞ் சுளைவி னோடு படுமெழு நாயி நென்னும்
வருந்துறுநோய் வந்த விருந்திற்கு வழங்கா துண்டோ
ருருந்தெழும் கபோல ரோகங் கண்ணோசி யுறுநோ யாளர். (கக)

கிளைஞர்வர் திடினெர ளித்தோர் கிளர்தரித் திரரோ கத்தோ
டுளைவுறு நயன ரோகி ருண்டல்கண் டசுகை யுற்றோ
ரோசுர சாத நோயோ டரோசிகர் களவா லன்னம்
வளமுறத் துய்த்தோ ரத்தி மயமாக்கும் வற்ற னோயர். (கௌ)

ஒருவனைத் தள்ளி யன்ன னுண்பதற் குரித்தா மன்ன
மருவருப் பின்றித் தாமே வலியினு லயின்றோ ரோதம்
பருவரு முடலில் வீக்கம் படுத்துகா மாலை நோயர்
மருவுமன் னியர்ப தார்த்த மடமையால் ஊலிதிற் றுய்த்தோர். (கஅ)

தெளிவிசு வாச பாதர் தீவிர சத்தி நோய
 ருசிதக வுறும்பி ரேத சிராத்தத்தி லயின்றோ ரன்ன
 மெனியரும் வஞ்ச நெஞ்சோ டநாசார மியைந்து செய்தோ
 ருளையும்வெப் புறுத்துங் கன்னக் கிருமியென் றுரைக்கு நோயர். ()

அரனடி யார்க்கென் றுக்கு மன்னத்தைக் கனவாற் றுய்த்தோர்
 பிளாயிவை யென்றெ ணுது புசியாது புசித்தோர் வெம்மைப்
 பரமுறு கண்ட நோயர் படுமலங் கழித்தங் வெச்சி
 றிரமுறக் கழுவா முன்னுண் செலுத்தினோர் கிராணி நோயர். (க00)

இனியபால் கரவீற் றுய்த்தோ ரிடையுநீ ரிழியு நோயர்
 பனிமதுப் புசித்தோர் சொத்தைப் பற்குத்து நோயர் வேசை
 வனிதையர்ப் புணர்ந்தோ ராக்கை வருந்துறு கிரந்தி நோயர்
 புனிதமாப் புசிக்குங் கல்லைக் கிலைகரந் தெடுத்த புல்லர். (க0க)

எங்கவே யறுப்புண் டாறா விலிங்கபின் னமதா நோயர்
 நீங்கலுற் றிடும னுண்டோ ரொருவரின் தனையைச் சொற்றோர்
 தாங்கருங் கலக்கங் கொள்ள யாராயுந் தனிபீ டித்தோர்
 வாங்குதற் கரிதாய் பித்த மலிதரு கயரோ கத்தர். (க0உ)

அலவன்கா லொடித்துன் சால வருந்தினோ ரழுகிக் கைகா
 னிலைகுறைந் திடவே வழுதி நீங்கருந் தொழுநோ யோடு
 புலவுநீ ரொழுதி மாறும்பொங்குவெண் குட்ட நோயர்
 பலவுமென் பகர்வ தன்னோர் பிடுத்துய ரெவரே சொல்வார். (க0ங)

வேறு.

உவவினிற் பிதிர்நா ளினின்முனச் செருக்கா லீரண்டிடாடி மா
 தரைத் தேரய்த்தோர், யமுறு விழிகண் குருடொடு மாவி யயர்வுறு ம
 ண்டவா தத்தர், கவலொடு கிரணத் தன்னிய மடவார்ப் புணர்ந்தவர்
 கபக்கய ரோகர், தவறு மயலார் வாழ்ந்திடபீ டொருதோர் சன்னி
 பா தக்கய ரோகர். (க0ச)

பூத்தவா சூச மாதரைப் புணர்ந்தோர் புரைபடு பவுத்திர நோய
 ர், கார்த்தொரு வரையா யத்தடித் தவர்கைக் கிரந்திகை வாதரோ கத்
 தர், தீர்த்தன லபத்திற் காமத்தை விளைத்தோர் செறிமுட ரோமவெ
 ம் பிணியர், பார்த்திடார் நீதி திவாவினிற் புணர்ந்தோர் பற்பல வா
 தநோ யானர். (க0டு)

இழுகிய வெண்ணெய்த் தலையாடு காம மின்புறின் மலசலங் கழிக்கின், விழுகுறு முடைசேர் நாகினிற் புகுத்தும் வெள்ளொளி வீ ளங்குபல் வீளக்கி, நெழுகுபூப் பெனவா சூசநா னொருமூன் றுண் டென தன்னவை புரிவோ, ருழுகுமு லத்தோ டழிவுறும் வெருநீ ரிழி வெனுந் கண்மனோ யாளர். (௧௦௬)

மனேவியைத் தொடரது வயைமதுனோர் கழுத்தி லெழுந்தவன் கழலேனோ யாள, ரனைவரும் தொழுமெய்ஞ் ஞானியை நிர்தை யறை ந்துனோர் பெரும்பித்த ரோகர், வினைவழி வரும்பா ரியர்க்குளாங் கொருத்தி யாசையான் மற்றையர் வெறுத்தோர், நனைமலர்க் குழ லார்க் காகொனா வலினோ யொடுமுடை நாற்றனோ யுடலர். (௧௦௭)

தன்மனை யானே முகரதஞ் செய்வித் தவர்தாழு மத்தொழில் செ ய்தோர், கண்மமார் வழங்கற் கொடித்தலை யாக்கிக் காட்டிம்புண் சி ரோகுட்ட ரோகர், புன்மைசேர் முடையிற் தியம்புசிப் பித்தோர் புக ல்குறி சோர்தரு மலினோய், பன்மலர்க் குழலார் வெறுத்திடுந் தாது நடட்டனோய் பாண்டிரோ கத்தர். (௧௦௮)

கற்புடை யயலார் மனேவியைப் பார்த்தோர் கண்ணிற்றெண் ணூற்றறு நோயர், முற்படு நல்ல பாம்பினே வதைத்தோர் மொய்விட ப் பாகவெம் பிணிய, ரற்பொடுந் தன்னோ டித்தவட் புணர்ந்தோ ரடர்வெரு நீரிழி வாளர், வற்பொடு பயந்த வின்னையைத் தோய்ந் தோர் மதுப்பிர மேகரோ கத்தர். (௧௦௯)

மருகியைச் சிறிய தாயனாத் தாமுன வணங்குதற் குரியநா ரிய னைச், சருவியே யணைந்தோ ரோய்த்திட விசுக்குஞ் சந்துவா தக்கொ டும் பிணியர், குருவெனார் புணர்ந்தோர் தொழுகுல மாதைக் கோர மா கிரந்தினோ யாளர், வெருவிடா தீவையி லபரணவா யுவிட்டோர் மிகுசூலைக் குச்சவெந் நோயர். (௧௧௦)

கன்னியை யயற்பின் னியைவித வையைநாற் கால்விலங் கினைத் தனி புணர்ந்தோர், துன்னியே சுறுக்கொண் டிற்றுநீர்ச் செறுப்பு நோயர்சொற் கன்னியர்க் கலந்தோ, ரன்னியர் மனையை நாடின ரு யிர்கொன் றருங்கினர் செய்ந்நன்றி கொன்றோர், மன்னுநண் பினர் க்குக் கபடமே செய்தோர் வருத்துறுங் கருங்குட்ட ரோகர். (௧௧௧)

பரிவொடுந் தனைச்சே வித்தவன் மனையைப் பரிசித்தோ ரங்கை வா தத்தர், குருமனை தொட்டோர் கருவிடை யழித்தோர் கொடிய

தா மகேந்தர நோயர், மருவியே தம்மைச் சேவகங் கொண்டோன்
மனைவியைத் தேவெனார் மணந்தோர், கருகியே யாவி பரதபித் தோ
யக் காட்டும்வா தாதிக்க ரோகர். (௧௧௨)

விரதமா மாதர் விரதத்தை யழித்தோர் வேசைபாற் றூதுசே
ன் றெவர்க்குஞ், சரதமாஞ் சந்து பொருத்தினாள் கழித்தோர் தளர்
ந்தநீ ரிழிபிர மேகர், சுரதவே சையரோ டளாவியே சதுரங் காதி
ய சூதவை பொருதோர், புனாதவா வற்ப கேசத்த ரவலம் புரிந்தி
டும் புழுவெட்டு நோயர். (௧௧௩)

கலந்தவே நிருவர் புணர்ந்திடு மின்பக் கலவியைப் பார்த்துட
னிருந்தோர், நலிந்துட னொழுகு நீர்ப்பற்ப ரோக முதலிய நயன
வெந் நோயர், வலிந்துவே சையபைப் பொருள்கொடா தணைந்தோர்
நாவித ரொலித்திடும் வண்ணார், பலந்தருங் கூலி யளித்திடா ருள்.
யாப் பெரிசுட்டங் கிரந்திபன் னோயர். (௧௧௪)

ஆசையாற் கோயிற் கணிகையர்ப் புல்லி யன்னரை வரைந்துதம்
பில்வைத், தீசர்சந் நிதிஞ் னியஞ்செய்தோ ரதனுக் கிடைப்படு மட
க்கொடி மடவார், காசசேர் கயரோ கம்பெரு வியாதி யொடுகடி கு
ட்டநோய் பிரமை, சீசியென் றெவரும் பழித்திட வலக்கண் செயு
முட ரோமரோ கத்தர். (௧௧௫)

பொருடிகில் கவுந்து கலவிவஞ் சித்தோர் புழுச்செறி யல்குற்
புற் றுதுநோய், சுருளகே வலிக்கும் வயிற்றுறு சூலை தொடருமென்
புருக்கிவெந் நோய், நிருடருங் கைம்மை யாகியும் பலரோ டிச்சை
யாய்ப் புணர்ந்திடு மாதர், வேருளுறச் செய்யு மழுகுபண் குட்ட முத
லிய மேம்படு நோயர். (௧௧௬)

தூய்மையொன் றின்றி யெச்சிலங் கையினுற் றொடாததைத்
தொட்டிட னெயித்தோ, ரேமுற வாவி மயங்கிடச் செறுக்கு மெக்
கிய வயிற்றொட்ட னோயர், காமுற வொண்ணப் புலேச்சியைச் சேர்
ந்தோர் கருதினோ ரன்னரோ டயின்றோர், மர்மதீ ருடலம் வாட்
டியே வருத்து மெரிசுன்ம வாயுநோ யாளர். (௧௧௭)

உப்புவெண் ணீறு வெண்கலந் துகில்காற் பாசமங் கிவைகரந்
தெழித்தோர், மெய்ப்புறப் படித்தோர்த் துடித்தோர் கடினம் வினம்
பினோர் வெண்குட்ட ரோகர், தப்பறு பட்டுத் துகிலவள்ளி கரந்
தோர் சதித்திடும் பலகுட்ட நோயர், செப்பருங் கொடுங்கோ ளுரை
த்தவர் நாறுஞ் சீவடி நாசிவெம் பிணியர். (௧௧௮)

அயலவர் மகவைப் பொறுமையிற் காய்ந்தோ ரன்னியர் பொருணவ மணிகண், மயலொடு கரந்து வவ்வினோர் தூய மகப்பொரு மலட்டுவெந் நோய், நயர்திரு முறைக ளெழுதவே வாங்கி யுதவி லர் களவினா லெடுத்தோர், செயலறு பிறவிக்குருகை வாதற் தியி ன்குவாய் வாதரேர் கத்தர். (௧௧௯)

ஆவ்னெய் கவர்ந்தோ ரெண்ணெய்விற் றுண்டோ ரரும்பொருட் கூவியேற் றில்லின், மேவிடங் கொடுத்தோ ரூர்ப்பொருள் கவர்ந்தோர் மெலிகண்ட மாலைரோ கத்த, றோவயில் வங்கங் கரந்தப கரித்தோ ரீனாமேற் சுவாசவெம் பிணியர், நோவுறுங் கொடுங்கோ ளுணாத்தவர் குன்ம வாயுநோய் துவறந்த ரோகர். (௧௨௦)

எண்ணெய்தேயத் திருநீ ராமினர்த் தடுத்தோ ரிரசவர்க் கங்க ரந்தூண்டோர், நண்ணிய குற்ற மின்மையை யறிந்தும் யாயாய் ந லிந்துப் பித்தோ, ருண்ணிறை யகற்று மையிரு சிரனோ யொழிவி லா வொருதலை நோயர், தண்ணறுங் கனிகாய் களவினிற் கவர்ந்தோர் சலங்கெனவிப் புருதிவெம் பிணிபுர். (௧௨௧)

சோரர்பொய்ச் சோரர்க் குபாயங்கள் பகர்ந்தோர் சொன்ன வன் னவர்க்கிடங் கொடுத்தோர், கோரமே வினைக்கும் பாதரோ கத்தர் கூறரு நேத்திர ரோக, ராரும்க் கள்வர் நட்பினர்க் கோறல் வில க்குனரழிவழக் குணத்தோர், சேருறுங் குற்ற மிசுருயிர் செகுத்தோர் தீர்வில்லால் கரங்குறை நோயர். (௧௨௨)

ஈதலை விலக்கும் பாவிய ரொருகண் ணீழந்தவர் தரித்திர ரோக, ராதரா யடைந்தோர்க் காசைபே சிக்கை விட்டவ ரடைக்கலப் பொருளைப், பேதுறக் கவர்ந்தோ ரிராசவெங் கயநோய் பீடிக்கும் வீக்கவெம் பிணிய, ரோதுமுச் சிட்ட வரைவிலார் விரண வாதருண் முடக்குவா தத்தர். (௧௨௩)

அமைச்சரா யாசீ கொன்றவர் செருக்கி னரீதியாற் புவிக்கி டர் விளைத்தோ, ரிமைப்பொழு தேனுந் தணிந்திடல் செய்யா திடர் செய்யுஞ் செங்குட்ட ரோகர், தமைப்பொரு ளென்றே சேவகங் கொ ள்ளுந் தலைவனை நிரந்தனை பகர்ந்தோர், குமைத்திடும் வலிய முயலக ன் வலிமுன் கூறும்வாய்க் கிரந்திவெந் நோயர். (௧௨௪)

அன்னிய னொருவ னியல்பல செய்யி னரசலா தவனிலிங் கத் தைத், தன்னதிச் சையிலீந் தவரறுப் புண்புர் தணிவினா யிலிங்க

வுட் டினத்தர், மன்னுபோர்க் களத்தி லாண்டவன் றஞ்ச மடிந்தி டார் புறகிட்ட வீரர், தன்னிய தாகங் குறைப்பினி திடுக்கம் பிள வைதுற் றிணாப்புவெந் நோயர். (கஉரு)

பண்பொடு சேவிப் பவர்பொரு டமைநேர் பகைகடி வீரர்பொ ன் கவர்ந்தோர், கண்படு தொண்டை யடைப்புநோய் கடியு மிராச வெங் கயக்கடும் பிணியர், புண்டிடக் கவிநா வலவரை யவையிற் பொ ருமையின் வாதித்து முறித்தோ, ரெண்படு நடுக்கு வாதநோ டுங்க சே ட்டைநோ யிடர்ப்படு நோயர். (கஉசு)

ஒருவரைப் பாடி யவர்செவிப் புகுத்துங் கவிதைமற் றொருவர் மேல் விரும்பித், திருவிலார் சாத்தக் கவியெனப் பிணைத்தோர் தெ ரிவிலா மூங்கைரோ கத்தர், வருபெரும் புலவர் கவிதைகேட் டவர்க் கு வரிசைநல் காதமோட் டீலுத்தர், வெருவுயிர் நீக்கு மவயிருத் து சன்னியோ டின்னல்வெம் பிணியர். (கஉ௪)

நயிட்டிக விரத மழிந்தனோர் சுகசன் னிப்பினி நலிவிய நோ ய், ரயிர்ப்பில்சந் நியாசக் கோபியர் மூல வெகுஷியோ டருங்கய ரோகர், செயிர்ப்பது விரத்த மழிந்தயற் பன்னி விதவைதிக் கணிகை யர்ப் புணர்ந்தோர், வியப்பொடு புசிப்பை விரும்பினோ ரரத்த மூல நீர்ச் செறுப்புவெங் கயத்தர். (கஉ௫)

துறவியாய் மண்பெண் பொருண்மனம் வைத்தோர் சூதுகொ ள் குத்திரம் விளைத்தோ, ரறவுன லயங்கள் பரித்தொரு ரிருப்போ ரரசர்ச்சேர்ந் தோர்குறை நோயர், மறமகல் குருவாக கிகழ்ந்தவர் முகரோ கத்தர்மா நெறியுடை யோரை, முறைவழு வவமா னம்பல செய்தோர் முடிவில்கால் வாதரோ கத்தர். (கஉ௬)

ஆரூட் குருவைக் கடிந்துநீ யென்றோ ரந்தண ரோடுதர்க் கி த்தோர், நீரறு வனத்திற் பிரமராக் கதையாய் நிற்பது மன்றிவாய்ப் பிணியர், சிர்பெறு பண்டைத் தேசிகர்ப் பகைத்து மற்றொரு தேசி கர்ச் சேர்ந்தோர், பூரிய ராவ தன்றியும் வெம்மை பொங்குதா பற் றுர நோயர். (கஉ௭)

எங்கடே சிகனே பெரியனுங் குரவ னிழிஞனென் றொருவர்த் தர்க் கித்தோர், பங்கமா முடக்கு வாதத்தர் பார்த்தோர் கேட்டவர் குருடொடு செவிட, ரங்குரு நிலைதீர்த் தாசனத் திருந்தோர் துகில் போர்த்தா லயம்வலஞ் செய்தோர், முங்குதீர்த் தத்தின் மண்ணொடு குளித்தோர் மூங்கைநோய் தரித்திர ரோகர். (கஉ௮)

தாழைதா யாசா னிவரொடும் பகைத்தோர் சர்வாங்க வாயு
ரோ கத்தர், வேதியர் பொருண்மேல் வேசைமே லுள்ளம் வைத்தவ
ர் சலப்பிர மேக, ரேதிலார் மனம்பீ டிக்கவே செய்தோ நின்னற்சீ
தச்சுர ரோக, ராதியான் மடத்திற் றம்பல முமிழ்ந்தோ ரருந்தோ
ண்டை யடைப்புநோ யாளர். (௧௩௨)

அந்தணர்க் கொன்றோர் பிறருயிர் செகுத்தே தன்னுடல் பேணி
னோ ரநசான், மைந்துறு கற்பின் பன்னிபா லுள்ளம் வைத்தவர் வா
தவெங் கயத்தர், முந்திய வுபதே சமுங்குரு வாக்கு மறுத்தவர் முய
ல்பணி விடையிற், சிந்தியார் தவசிப் பிள்ளையாய் வஞ்சஞ் செய்தவ
ர் தியிர்வாத ரோகர். (௧௩௩)

புராணநூ லோதம் புனிதணாச் சிவதே சிகனெனார் நரனெ
னையுபகன்றோர், விராவிய புழுவான் மிகைசெயும் வாய்ப்புண் மிகு
ந்தவாய்க் கிரந்திவெம் பிணியர், தராதலம் பரவு முண்மைநூ லுள
த்தன் பின்றியேர் துநர்மதுத் தசைகள், பராவியே துய்த்தோர் நர
கசே டத்தாம் பண்பறு மூங்கைநோ யாளர். (௧௩௪)

நசனே முதலார் தேவகா ரியவிக் கினஞ்செய்தோ ரிவர்பொ
ருள் கவர்ந்தோ, ராசினுன் மறையோர்க் கிடர்செய்தோ ருழலையா
க்குகோ யுட்சுர நோயர், பூசநீ றணியு மீசனா பரணங் கவர்ந்துபொ
ய்க் குரம்பையிற் பூண்டோர், சிசியன் னவாரோ யாரெடுத் துணைப்
பார் செறியும்க் குட்டரோ கத்தர். (௧௩௫)

துலங்குமா லவட்டம் விசிறிகள் கவர்ந்தோ ருட்டணு துக்கவெ
ம் பிணியர், பலங்கெழு மீசன் றிருப்பணி பூசைபடித்தரங் குறைத்
ததீ நாகர், கலங்கீவே செய்யு மலிப்பிணி வருத்தங் காட்டுறு மருங்கய
ரோகர், நிலங்கெழு மீசன் சமயத்தீத் நிந்தை நிகழ்த்தினோர் சலவாத
நோயர். (௧௩௬)

இணையிலாச் சிவநீறுக் கிணைசொலி யிறக்குந்தேவரைப் பரம்பொ
ரு ளென்றோர், புணையிலாத் துன்பக் கடலிடை யழுத்தும் புழுச்செறி
வாய்ப்புற்று நோயர், மணமுறக் கொடுப்போர் தங்களை யிகழ்ந்தோ
ர் புழுக்குடை பல்லுநோய் மலினர், பணவிடைத் துயின்றோர்ப் பழி
த்துநிந் தித்தோ ருதரவங் கிப்படும் பிணியர். (௧௩௭)

சிவனிடத் துதிக்கு மூவரை நிந்தை செப்பினோர் வியாதிசேர் வ
யிற்றர், நவமுறு கோயிற் சுற்றினிற் கணிகை நாரிய ரொடுகளிப் புந்

ரோர் தவறுற மலச லாடிகள் கழித்தோர் தலையிர் கோதியே முடித்தோர், பவமென தெச்சி லுமிழ்ந்துளோர் பிதற்றும் பழிபடும் பெரும்பித்த ரோகர். (௯௮)

கோயிலுட் பெய்ன்றோர் தலையிடி மண்டை நோயினர் குளிர்ந்தித் துறையின், வாயினீர் மூக்குச் சிந்தினோ ரிரத்த பீனசர், 'நந்தன வுனத்தி, லேயுற வெச்சி லுமிழ்ந்தவர் தாறு வாதத்த ரிருந்தவ, ரறத்த, ராயுற நேவ ரிவருக்கன் பில்லோ ரற்புத வாயுவாய்க் கோணர். ()

பிதிர்தினஞ் சிராத்தஞ் செய்திடார் மிகவும் பீடிக்கு மக்கினி மாந்த முதிர்ந்தரு மிரண வாதநோய் வந்தி நோயினர் முனிந்துபாற் பசுவை யதிர்ந்தரு துக்கஞ் செய்தவர் நாகி கோணும்வா தத்தாராத் துழ்தோர் கதிபெரும் பாரஞ்சுமத்தினோர் சுறுநீர்ச்செறுப்பொடுகடியும்வாதத்தர்.

கனவின லன்னம் வேதியர் செம்பொன் கவர்ந்தவர் கிரணகர லத்தி, லொளிவளை மாதர்ப் புணர்ந்தவ ரநாசா ரஞ்சீசய்தோ ருயர்ப சுவதைத்தோர், விளிவுறப் பொடியு மூலரோ கத்தர் விழும்பசு வழித ப்பி முறித்தோர், தெளிவின்மா பாதப் பேச்சினைக் கேட்டோர் செவிப்புற்றுச் செவிடுபன் னோயர். (௯௯)

அந்தண ராசா னருந்தவர் பெரியோ ரறிஞர்தற் சூழ்ந்துட னடந்து, வந்திட வேறி வர்க்கை மிவர்த்தோர் வருத்துமா வாதரோ கத்தர், சிந்தியா வொருவன் றலையிதித் துதைத்தோர் தாகத்தினீருதவாதோர், சிந்தியார் சிகுர லத்தினீர் லடிந்தோர் சிரத்துநோய் கபாலநோயாளர். (௧௦௦)

புண்ணிலை யறியார் சத்திர மிட்டோர் பூதநோய்த் தூலகர யத்த, ரெண்ணெய்தேய்ப் பவரைப் பிரித்தவர் கபால ரோகத்தோ டிடிதலை நோயர், நண்ணுகுஞ் சாங்கொன் றவர்திமிர்ப் புழுவா ன்விந்திடு முதரவெம் பிணிய, ருண்ணுதி யெனத்தி விடத்தைமற் றொருவர்க் கூட்டினோ ரக்கினி மாந்தர். (௧௦௧)

கண்ணியால் வலையா லுயிர்பல செகுத்தோர் கனிமாச் சோலை யை யழித்தோ, ருண்ணுநீர்க் குளங்கா லணையிவை முறித்தோர் குறைப்பெரு வியாதினோ யுடலர், வண்ணநீர்க் கிணறு விகடடம் பழித்தோர் வருத்துநீர்ப் பாடுநோ யான, ரெண்ணடி யற்றார் செம்பரிந் தெறித்தோ ரெழின்முகம் வீக்குவெந் நோயர். (௧௦௨)

புண்ணினிற் கோவிட் டலததவா கைக்குத் தாகநல் லோர்க ளைப் புடைத்தோர், கண்ணுபோ ரின்றிக் கபடமாய்க் காயப் பழித் தினோர் பிளவையோ யானர், வண்ணவான் மாடு மாந்தோ முதல வுறுப்பொடிந் திடவலிந் தடித்தோர், ரெண்ணரும் வருத்தஞ் செய்துடன் முறித்தே யெழுமுறி வாதரோ சுத்தர். (௧௪௫)

கலிலா வடியா னைக்கள வுறுதிதுங் கடியர்நோ யழுகுபுண் றுட்டி, ருளைபெல மிலணைச் சுமக்கொணப் பாரஞ் சுமத்தினோ ருற்று நீர்ச் செறுப்பர், வளமில்பொய்ச் சான்று பொய்வழக் குரைத்தோர் வருத்தும்வாய்க் கிரந்திபுண் னோய, ரளியர்பொன் மறையோர் சிகை பிடித் தீர்த்தோ ரடைப்புநீர்க் கடுப்புக்கல் வெளிப்பர். (௧௪௬)

செட்டிநீ தியைநீத் தறக்கொடுஞ் செட்டிச் செய்தவர் நிறைதுலை குழைத்தோர், வட்டியை யறவாங் குரர்மட மையிற்றும் வாங்கிய தனிகுநல் காதோ, ருட்டெறு மிரண வாதனோய் குறைநோ யினர் தனி ரகசிய மொற்றித், தட்டறக் கேட்டோர் வெளிசெய்தோர் வருத்தந் தணிவிலா நெஞ்சுளே நோயர். (௧௪௭)

பிணியராய் வந்த பெரியரை நீத்தோர் பிறங்குகண் கால்கர, நோயர், தணிவறு நயன பாதையே விறையாற் றுண்ணெய் தொருவருக் கொருவர், துணிவறு சண்டை மூட்டினோர் வாயிற் றுர்க்கந்தநோ யரு ருணிக், ளணிகெழு மன்ன சாலேநீர்ப் பநீ ரழித்தவர் நீர்க்கோவை நோயர். (௧௪௮)

எருதுவங் தேறி வழிநடத் தின்வழிநடர்செயு மரைப்புண்ணி னோயர், மருவரு மனத்து வஞ்சகர் வாக்கு மாறினோர் பெரியர்சொன் மறுத்தோர், ருளுரை கேட்கிற் பராமுகஞ் செய்தோ ரழுகுபுண் குட்டரோ சுத்த, ருரைசெயி லநேச நரகசே டுத்தா முறுபிணி சுருக் கிரா முரைத்தேம். (௧௪௯)

தோற்றிய கபத்தால் வாதபித் தத்தாற் றொட்டுநா லாயிரத் தொடுநா, னூற்றுநாற் பாளு விரண்டினோய் பவனோய் நுவலுதற், கருமினே நோயர், மாற்றரும் பில்லி சூனிய நாள்கோண் மற்றெவற் றினும்பய முற்றோ, ருற்றிருந் தொழுநு நறைமலர்க் கடம்ப வனத் தில்வந் துண்மையா யெண்ணி. (௧௫௦)

தடமலர்ப் பொற்றா மரைப்புண் மூழ்கித் தாவின் றுருத்திர வக்க, மடைவினி லணிந்தஞ் செழுத்தையுச் சரித்தே யருட்டிரு

வனந்தலிற் றொழுது, மடவர லுமையங் கயற்கணு யகியைச் சொக்க லீங் கத்தைமுன் வழுத்தித், திடமுற விவரின் மாலிய தீர்த்த மிருத் திகை தினமுமுட் கொண்டு. (கருக)

மண்டல மொன்றே னும்மதிற் பாக மேனுநன் னியமமா வழி பட், மெண்டென மனத்தி லெண்ணிலம் மருந்தா லுறுபிணி பாதக மொழியு, மண்டர்நா யகன்ற ஈருளிநு லெடுத்த சனனத்தின் முத்தி யு மடைவர், தண்டலி றவத்தீர் கேண்மின்முக் காலுஞ் சத்தியப் புக ன்றன முண்மை. (கருஉ)

வேறு.

என்ன மாதவத் தமிழ்முனி யியம்புதல் கேளா முன்னே மாதவப் பேற்றினுன் மொழிதரக் கேட்டே லின்ன லாவெமக் குரியதே கிகரெவர் நிகழ்த்திற் பன்னு மாறெமக் கின்னமுண் டெனவவை பகர்வார். (கருக)

அணியெண் பூதிமற் றுருத்திர வக்கமஞ் செழுத்துத் தீணிவ ருஞ்சிவ நாமநூல் சாற்றுறு விரதம் பணிவு றுஞ்சிவ பிண்ணியம் பகர்சிவ புராணந் துணிவு றுஞ்சிவத் துரோகஞ்சொல் லருஞ்சிவ பூசை. (கருச)

குரும கத்துவங் கூறுமெய்ஞ் ஞானத்தின் மன்மை யருளு மீசனுக் கற்பீத மாகுமீ னாந்தும் பெருளவி ளங்கிடப் பூக்லுதி யெனத்தவர் புகலத் தெருள கத்திய னன்னவ ருளங்கொளத் தெரிப்பான். (கருரு)

விபூதி.

அரந்தை தீர்தவ முனிவர்கா ளுறைகுவங் கேண்மின் காரந்தை வார்சடைக் கண்ணுதற் கற்புதப் பத்திற் பார்த பூதிமுன் பகருதும் பல்லுயிர்க் கெல்லாபி புரந்து காப்பதும் பாகதி யளிப்பதும் பூதி. (கருசு)

வேறு.

எந்தை யநாதி டிட்குளமே சகளீ கரித்தின் றிறைவியையு முந்தை முதல்வி யைந்தொழிலு முறையி னீயே யளித்தியெனத் தந்தம் முதல்வன் சுவேச்சையா யிருந்தா ன்ந்தத் தனிமுதல்வி யைந்து தொழிற்குங் காப்பாய்நின் னடையா ளந்தந் தருளென்றான். (1)

“என்ன முன்னர் தனைத்தானே யீன்று தருமப் பெயர்சாத்தி
நின்றார் கலையி னுயர்தருகல் லறமே நிகழ்த்துஞ் சிலகலைமுன்
பன்ன டவஞ்செய் பாரநடலிற் பசுவா யுதித்தி யெனப்பணித்தா
னந்நா ளதுசென் றடைந்துதிப்ப வயிர்தங் கடைந்தா ரரிமுதலோர்.

நந்தை ஈரபி சுமனையெழி னலஞ்சேர் சுசிலை பத்தினாயென்
றைந்து பசுவாய்ப் பாற்கடலு ளரனா ளுளா லவதரித்து
முந்து சிலலோ கத்தடைந்து முயங்கு மிடபத் தொடுமிருந்த
தந்த வுலகங் கோலோக மதுவும் படிசத் தால்விளங்கும். (௧௫௯)

கோமா தாக்க ளாமவற்றைக் கூறும் திருமா லயன்முதலோர்
தாமா தரவாற் பூசித்துத் தாழ்ந்து பணிந்து போற்றிடுவார்
மாமா தவத்தீ ரவற்றினது பெருமை யெவரே வகுத்துரைப்பார்
‘ஆவா துறையு முலகிலவை யிருக்குந் தான மிகப்புனிதம். (௧௬௦)

துதிசா லந்தக் கோமயத்தை யெடுத்துச் சிவன்றொல் ளாகமநூல்
விதியால் விளைத்தந் நீறள்ளி மினிர்தன் றிருநெற் றியிற்றரித்துக்
கதியார் பூதி யிதுவேகாப் பென்று விமலை கைக்கொடுத்தான் [ளால்,
மதியார் நுதலா டானணிந்தைந் தொழிலோ ரெவர்க்கும் வழங்கின

அருமா மறையின் றுணிவிதுவென் னெருக்கா லுரைத்த தன்ற
ருள்சேர், பெருமா னுருவே வெண்ணீறு பேசுற் பிறிதொன் றிலை
ப்புவனி, புரிமா தவத்தா விமையவர்க்கும் புகழ்ப்பூ சுரர்க்கும் பூசக
ர்க்குந், தருமா தரவாற் பசுக்கணெறி தழைக்கநிலத்தின்வந்தனவால்.

ஆவின் பெருமை யெவருரைப்பா ரவற்றின் சிறுங்க மத்தியினின்
மேவுஞ் சிவனங் கிருபாலும் வேத னெடுமா லுறைந்திடுவர்
தாவி னுணிதங் ஞ்சர்வ தீர்த்த முயர்தா பரசங்கந்
தூவண் ணெற்றி தனிமருஞ் சுடர்வேன் முருகன் கணபதியும். (1)

மூசு நாசி யிருபுடையின் முயங்குஞ் சேட்டைமொய்செவியற்,
றேசு பெறுநன் மருத்திவார்கண் ணிணையிற் நிகழ்செங் கதிர்மதிய,
மாசில் பல்லின் மாருதநா வருணன் வசிக் குமூங்காரத் தோசை பெ
றுவெண் டாமரையா னுறையுங் கபோலத் தியக்கரம்மன். (௧௬௪),

அதர மிரண்டிற் கந்தரத்தின் மகவா னமருங் குரடுவிற்
றிதமா ரிசைக்கந் திருவாநுணி சிறக்கும் பார்தட் டொகைகுரமேன்
மதர்வா ளரிக்கண் ணரமகளிர் வருமா கணங்க ளினிதுறையும்
பதமார் தசநா டியினுமுருத் திரார்தா முறைவர் பாங்குறவே. (௧௬௫)

பசையார் தருமென் சந்துகளின் பலவா யுக்க ளினிதமரு
நசையார் தருநான் முலையடியிற் பிதிர் தே வர்களுன் முலைதுனியில்
விசையார் தரங்கக் கடலுனத்தின் மேவு முமைமின் னுத்தரத்தி
லிசையார் தருநன் னிலமகண்மரல் வரைக ளிருங்கா னகமியையும்.

தனின் வாலின் யோனியினிற் றங்குங் கமலை புரோமமெலா
நுனிசேர் தேவர் முனிவர்கண் னுங்கோ மயமே முதலேந்தின்
பனிசேர் மலரோ னாகிசதா சிவமீ றுறையும் பகர்பசுவின்
புனித மெவரே புகன்றிடுவார் பொருள்சேர் வேத வடிவாகும். ()

தாவில் கபில நிறநந்தை தவளஞ் சுரபி மறையோர்க்கா
மேவு சுமனை நிறஞ்சிவப்பு விறல்சே ரரசர் தமக்குரித்தா
மேவ மகலுஞ் சுசிலேநிற் றிசைதூம் பிரஞ்சொல் வசியருக்காம்
பூவி லுயர்பத் தினாகருமை பொங்கு நிறஞ்சூத் திரர்க்காகும். (கூ03)

வேறு.

சாந்தி கம்பவுட் டிகந்தனிக் காமத மெனவு
மேய்ந்த மூவித மியம்புங்கோ மயமெடுத் திவற்றி
னாய்ந்த சாந்திகம் பிரமமோ னாந்தி லாவின்
பேர்ந்த யோனியிற் பட்டாதுபூ மியின்விழா தேற்றே. (கூ04)

எற்ற கோமய மியம்புமந் திரத்தினால் விளைத்தல்
சாற்றும் யோனியிற் றுக்கென் னிலத்தின்வீழ் மயத்தை
மாற்றி மேலொடு கீழ்நடு மயஞ்சடங் கத்தா
லுற்ற மேபெற் விளைத்திடல் பூவுட்டிக முரைக்கும். (கூ05)

புவியின் வீழ்மயம் பிராசாத மந்திரம் புகன்று
விவித மாமுழு வதுமெடுத் துரைத்தமுன் மனுவா
னவையு ருதவை விளைத்திடல் காமத நாதன்
யுனி கேட்பமுன் னுரைத்தது கழறுவழ் விரித்து. (கூ06)

ஒன்று கற்பமோ டதுகற்ப முபகற்ப மகற்ப
மென்று கற்பா நீறுநால் வகைப்படு மிவற்றுட
டொன்று கற்பத்தி னீற்றினுக் குரியதாய்ப் பசுக்கண்
வன்ற வத்திறம் புகலுவங் கேண்மின்மா தவத்தீர். (கூ07)

நன்பெ ருக்கன்னி கொடுவைமூப் பிலக்கண மின்மை
வான்சி னைப்பசு வால்செவி கொம்பதை வந்தி
யான்ம லங்களைப் புசிக்குமா நோய்ப்பசு வீன்று
பான்மை சேர்பதி னைந்துநா ணுட்படும் பசுக்கள். (கூ08)

இறந்த கன்றுடைத் தாம்புடங் குருடிருஞ் செவிடு
மறைந்த தீங்கெனத் தகையவீ ரெண்குறை யகற்றி
நிறைந்த நற்குண மழகுமுன் னிகழ்த்திய நிறத்தான்
சிறந்த பங்குனிச் சாவித்தாண் மேய்ந்தவை சிறப்பாம். (௧௭௪)

விடியு முன்னெழுந் தனுட்டானம் விதிப்படி முடித்துப்
படிபு சூழ்ந்திடும் பசுவறை கோட்டதீதற் சென்று
வடிவ மைந்தகோ சாவித்ரி யென்னுமந் திரத்தார்
கடிகொள் சந்தமுங் கமழ்நறு மலர்களுஞ் சாத்தி. (௧௭௫)

இலங்கு தூபதீ பங்கொடுத் தினியதூ யன்ன
நலங்கொள் பாகில ரிவேதன நல்கிற் பசுவைப்
பலங்கொ ளன்பிறற் பணிந்தருச் சீனபுரிந் ததற்பின்
வீட்கொண் மந்திரஞ் சதஞ்செபித் தேற்பர்கோ மயத்தை. (௧௭௬)

சாலு மீருவா வட்டமி சதுர்த்தசி கிரண
கால மின்னதில் விட்டகோ மயத்தையக் கணத்தி
னாலும் பூமியில் விழாதுமுன் னம்புய விஷயா
லேலும் வாழைமெல் விலைநறும் பலாசில யிவற்றால். (௧௭௭)

ஓதும் யோனியிற் படாதுமே லாகவொண் சீத்யோ
சாத மந்திரத் தேற்றுமேல் வழும்பினைத் தள்ளி
யாதி வாமத்திற் கவ்வியம் பெய்தகோ ரத்தார்
போத நன்குறப் பிசைந்துதற் புருடத்தி னுருட்டி. (௧௭௮)

பன்னும் வெய்யவோ மத்தினிற் பதடிபோ டமைத்து
முன்னு னாத்திடு மகோரத்தால் விளைவித்து மொழிந்த
விந்ரி லந்தொழுநீ பாகங்கண் டசானத் தெடுத்து
மன்ன லந்தரும் புதியதூ யாடையின் வடித்து. (௧௭௯)

சங்கு பொன்வெள்ளி தாமிர பாத்நிர மடைவிற்
றுங்க வுத்தம மத்தியீ மதமமுஞ் சொல்லு
மிங்கி தன்றியு மண்குரை பித்தனா யிவையும்
பங்க மில்லதாம் விளங்குமப் பாத்நிரத் தமைத்து. (௧௮௦)

வண்ண வெண்பொடி யிறையுரு வெணமனத் தெண்ணி
நண்ண ரும்பஞ்சப் பிரமநந் சடங்கமு நயந்தே
யெண்ணு தற்கரும் வியோமவி யாபியென் றிசைக்கு
மண்ணன் மந்திர மிவற்றினு கமவிதி செபித்து. (௧௮௧)

தூறிய சண்பகங் கேதகை பலாசம்புன் னாகஞ்
சிறிய சண்பகந் தாமரை துளவுபர திரிப்பூ
வெறிக் குப்புரம் வெட்டிவேர் மருவிலா மிச்சுக்
குறிகொண் மல்லிகை தக்கோலங் கொழுந்துநா யுருவி. (க௮௨)

தருப்பை யின்னுனி யாகமஞ் சாற்றுமற் றெவையுந்
தெரிப்ப ருஞ்சத்யோ சாதமீ சாணமுஞ் செபித்து
மருப்ப யின்றவெண் பூதியுண் மணங்கொளச் செறித்து
விருப்ப முற்றுவெண் ணீற்றின்கா யத்திரி விளம்பி. (க௮௩)

சுத்த மாகிய நிலத்திலவைத் தணிமலர் சூட்டிப்
புத்தி வீதென வண்டிகில் வாயினிற் பொதிந்து
பத்தி சேர்கவ சத்தவ குண்டனம் பண்ணி
யத்தி ரந்தெறித் துத்தேனு முத்திரை யடைவாய். (க௮௪)

மூலத் தாற்கொடுத் திடுவரம் முழுவெண்ணீ ரெடுக்கி
னேலத் தாஞ்சிவ மந்திர முச்சரித் தெடுப்பர்
ஞாலத் தார்தொழும் பெரிடார்முற் கற்பநா நவின்னோஞ்
சேலத் தார்பஞ்ச விஷ்வத்தால் வினோத்தலுஞ் செப்பும். (க௮௫)

கற்ப மித்திற முத்தம மிருத்தலங் கருதி
யுற்ப னத்தொடன் றெடுத்தகோ மயத்தையன் றுருட்டி
யற்பி னாக்கினுஞ் சென்றுவே றுணக்கியே யடினு
நிற்ப தப்பெய ரதுகற்ப ிகீழ்த்துதுங் கேண்மின். (க௮௬)

இணங்கு சித்திரைத் திங்களிற் சேறியவனத் தெய்தி
யுணங்கு நன்மயங் கொணர்ந்திடித் துரியகங் வியம்பெய்
தணங்கொர் பாகனன் றறைந்தமுன் மனுப்படி விளைப்பார்
கணங்கொண் மாதவத் தீருப கற்பத்தைக் கழறில். (க௮௭)

இலங்கு நீளவனத் துணங்கிய மயங்கொணர்ந் திடித்து
நலங்கொள் கோசல மொன்றுமே பெய்துமுன் னாவின்
வலங்கொ ளாகம விதிப்படி மனுமொழிந் தடைவின்
பலங்கொ ளப்பிசைந் துருட்டிவைத் தெடுப்பர்பான் கறித்தோர். (க௮௮)

அகற்ப மாவன வனத்திற்றா பாக்கினி யதனல்
விகற்ப மின்றியே யியற்கையின் வெந்தவெண் பொடியை
யுகப்ப வேகொணர்ந் தானேந்தும் பெய்துமுன் னுரைத்த
வகைப்ப டிந்திறன் மந்திரத் துருட்டிவைத் தெடுப்பார். (க௮௯)

சான்ற நூல்புகல் சர்வசங் காரகா லத்
 றோன்றும் யாவுந்தன் னுதல்விழி யங்கியாற் றொலேத்து
 நான்ற வார்குழை பாகனம் மயானத்து நடித்தா
 னுன்ற நீறெலாந் தோய்ந்திட மேனியி லவற்றை. (௧௯௦)

திருக்கரத்தினால் வழித்தெறிந் தனன்றிகழ் விடைமுன்
 விருப்பி னாலவை யயினீறந்த விடைதன்வீ ரியத்தை
 யருப்புகிக்கொளப் பசுக்கள்பால் விட்டதப் பசுக்கள்
 பெருக்கு கோமயம் விபூதிக்கு விசேடம்பே சினவால். (௧௯௧)

நீற்றின் மிக்கது கோமயத் தாக்குவெண் ணீறே
 பேற்ற மாயின தாதலிற் காரண மிசைத்தே
 மாற்றல் சான்றிடு முனிவிர்கா ளாதியோ டந்தந்
 தோற்ற மீறிரண் டிற்குங்கா ரணந்தொகு பூதி. (௧௯௨)

வேத ராதிய மூவர்க்கும் விமலனா லயத்து
 மோது சூத்திரர்க் குயர்மடப் பள்ளியி னகத்து
 மேதந் தீர்குறை யேனையர்க் கடவித்தி யிடத்தும்
 போத வாக்கிய நீறுரித் தாமெனப் புகலும். (௧௯௩)

பரவு நீலந்தீப் பிணிசிவப் பிசையின்மை பகர்தூம்
 பிரசி றத்தவா யுகந்தெறும் பீதநல் ஞரவா
 நிரவு மித்திற நிறம்படா தெடுத்திடு நீற்றி
 னூரவு வெண்ணிற மெண்ணிலாப் புண்ணிய முதவும். (௧௯௪)

அங்கு லம்மொரு பானிரண் டியரத்தி னகலந்
 தங்கு மெட்டள வாடையாற் றணிப்புலித் தோலாற்
 பொங்கு கான்மீனை யுரிவையாற் பொருந்தவாய் வட்டந்
 துங்க நீறடைத் திடுமொரா லயஞ்செய்வர். தூயோர். (௧௯௫)

பூதி யாலயஞ் சத்தியன் னதிற்புனை தருநூ
 லாதி நான்முகன் பூதிக்குங் கயிறுமா லதனுட்
 டிது தீர்தர வுறைவெண்ணீ றருட்சதா சிவமாம்
 வேத வாகம மித்திறம் புகன்றிடு மெய்ம்மை. (௧௯௬)

ஒருகை யிற்கவர்ந் தனதுகிற் றலையின வொருவர்
 தருவி லைக்குவாங் கினவதிக் கையரளித் தனமுன்
 கருது பூதிகங் கவிழ்ந்துமங் காந்துங்கம் பித்துந்
 தெருநெ றிப்பட நடந்தும்பூ சினதருந் திங்கு. (௧௯௭)

அந்த ணளர்தம் பதாந்தமே யளவுமுத் தூளம்
வந்த காவலர் நாயிமேல் வணிகராயவரு.
முந்து பட்டம்போன் மூவிரற் கொண்டெழுத் தாகச்
சுந்தை செய்துகூத் திரரணி குவர்விதித் திறத்தால். (௧௯௮)

துதலு ரம்புய நுவன்றிடு நெடுமைநீற் றளவை
மதிக்கொண் மூவிரு விரற்களா ழற்றவற் றென்றார்
'துதிக்கொள் சென்னிக்குங் காதிற்குந் தொழிலே போதும்
பதிக்கொண் மூவிரற் படவணி குவர்பக ருறுப்பின். (௧௯௯)

வளைத லுந்நடு விழுத்தலும் வன்மையு மாசு
மளவி யொன்றொடொன் றுறுதலு மறப்பிரிந் திடலும்
வீளையு மூவிரு தீக்குணம் விளங்கீ றணிந்தா
வளைவு றுங்குறை யிலாதவர்க் கலக்கண்வந் துறுமால். (௨௦௦)

பூசை மந்திரந் தியானநூல் புரிதவம் வணக்கம்
பேசு நீறின்றிப் பிறங்குமெக் கிரியையுஞ் செய்பார்
டிரசி லந்தணர் மகத்தினுக் கனைத்தும்வந் துறினுந்
தேசு றும்விதித் தீயின்றி முடியுமோ முடியா. (௨௦௧)

அரவன் முன்னுநா லஹதரும் யாகத்தின் முன்னுங்
குரவன் முன்னுநீ றணிவது தீதவை குறியார்
பரவு பூதியோ ரணுந்நுணை பாரிடை வீழ்ப்பின்
விரவு மெண்ணிலாக் கந்துங்கள் வெந்நர குழப்பார். (௨௦௨)

தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியுஞ் சோதிமேற் றாலாற்
பகுத்த நூல்புகல் பதிமும் படுமலம் பிணிமா
சுகுத்த லாலயர் கார * முங் காத்தலாற் காப்பு
மிகுத்த தீதுநீற் றிடுதலா, னீறும்பேர் விளம்பும். (௨௦௩)

சொந்த ணிந்திடிற் கழுத்தள வுறுபவங் தீரு
முரத்திற் பூசுடி னுள்ளத்தால் வரும்பவ மொழியுந்
தரிக்கி னுபியி னிலிங்கத்தால் வருபவங் தணியும்
பொருத்து பாரிசத் திழன்மடந் தையர்ப்புணர் பவம்போம். (௨௦௪)

குதத்தி னுக்குமேற் பூசுடிற் குதத்துறு பவம்போம்
விதித்த திண்புயத் திழற்கையாற் செய்ய்பவம் வீடுங்
கதித்தி டும்முழந் தாளினி லணிந்திடிற் காலான்
மதிக்க வேவரும் பவங்கதிற் பணிபென மாறும். (௨௦௫)

* ஊராம் என னும் வடமொழி காரமென்றாயிற்று.

பாகத் தாலுறு நீற்றினை யின்னமும் பகர்வாம்
பாகத் தானவெண் ணீறுநால் வருணர்க்கு மிடலா
மோகத் தார்வினை களைதரு மீதன்றி முதன்மை
மாகத் தார்தொழு மியற்கைநீ றதிகுய்யம் வழுத்த. (௨௦௬)

நீறு பூத்தன னழல்வடி வியற்கைவெண் ணீற்றைப்
பேறு கல்குவோன் மூல்கா ரணம்மெரி ததென
வீறு பல்லுயிர் நரகுற வாறுமென் மருந்தாய்க்
கூறி னன்கரத் தால்வழித் தம்மைகைக் கொடுத்தான். (௨௦௭)

விரித ரும்புகழ் நீற்றினை யறிந்துமே லணியா
ராரிதி னாற்றறிர் பதிதராய் விடுவார் தணர்க்குஞ்
சுருதி யோதுநீ றிடாமுகஞ் சுடலையம் முகத்தைக்
சுருதி நோக்கினா றஞ்செழுத் தோதுவர் கற்றோர். (௨௦௮)

வேறு.

ஆலவா பெல்லையினு ளகப்பட்ட சாம்பரிவற் றதிகங் காழிப்
பாலனார் பூழியன்வெப் பமணழித்து வாதுவென்ற பான்மை யாலு
ஞாலமேழ் பரவுசிவ சைவசம யம்பொருளா நாட்ட லாலு
மேலவார் குழல்பாகன் றென்மதுரைக் காகுச மின்மை யானும். ()

எந்நீறு பூசினுந்தென் னாலவா யான்றிருநீ றென்றே பூசிற், ப
ன்னூறு கோடிசன னத்தறிந்து செய்தகொடும் பாவந் தீரு, முன்
னூறு படுத்தவரு நமனையுங்கூ ணர்முடிவின் முத்தி சேர்வார், நன்
னீறு தனையணிந்தோர் பெற்றவா சிலவும்கூ நவில்வாங் கேண்மின்.

முன்னமொரு பிரளயத்து நான்முகனா தியரொடுங்கி மூராரி
யான்மேற், நன்னகத்தை மிகுந்திருப்ப வவனுதலிற் சங்கரன்வெ
ண் ணீறு சாத்த, மன்னகத்தை நீங்கியவன் மோகினியாய் மருவியுந்தி
வனசத் தீன்று, பின்னொருநான் முகனையும்பே டுறிவும்பெற்றான் பி
றிதில்சிவன் பொருளென் றெண்ணி. (௨௧௧)

திமையுறு பிரமரக்ைதனொருவன் பாதகழே செய்வான் முன்னர்
வாமதே வப்பெயர்மா தவனனுக்கக் கண்டறிவு வாலுந் தாழ்ந்து
தாமநீ றொளிருமவன் மேனியைத்தன் மேனியினாற் றழவி வேளுங்
காழுநூல் லுருங்குபற்றுப் பூதியுமெய்யணிந்துசிவகதியும்பெற்றான்.

தென்னவனாட் டொருமறையோ னயன்மாதைச் சேரவவன்
கொழுநன் சீறி, யன்னவனா ருயிர்செகுத்தீர்த் தாவணத்திட் டான்
கிடக்கு மவனீ னென்றி, தன்னிலட் டியிற் கிடந்த சுணங்கன்கா னீ

றுபடத் தரித்த லாலே, கொன்னுறுவே னமன்படடைத் துரந்துகணம்
விடக்கயிலை குறுகி னாலல். (௨௧௩)

தன்னையறி யாதுடலி னீறுபரி சித்தோரித் தன்மை பெற்றா,
ரெண்ணிலறித் தணிந்தோர்கள் ஷேறும்பயனிவ் வளவையென விசை
க்கற் பாற்றோ, பின்னுமதிச் சடைமௌலிப் பெம்மானே யிவர்வே
றுபிறிதென் றன்றா, லன்னவரை நரனென்போர் நரகாழ்வ ரமல
னென்போரானே யாவர். (௨௧௪)

வேறு.

இயம்பிய நரல்வகை நீறு மிங்கிவை
வயம்பெற வணிந்திடு மாறு மாறிலா
விவம்பெறு புண்ணிய விளைவுஞ் சொற்றன
நயம்பெறு கண்டிகை நவில்வங் கேட்டிரால். (௨௧௫)

உருத்திராக்கம்.

வேறு.

திரிபுர னொணும்பே ரவுணராற் சிதைத்து சிந்திய மான்முதற் றே
வர், புரிதரு தவமோ ராயிரம் வருடம் புரிந்திட விவந்துபோய்ப்
புராசி, பரிதிதென் றிரங்கிக் கண்ணிமை யாது பார்ப்பமுக் கண்ணி
னு மமைந்த, விரிதுளி தாழ்ந்து கண்டிகை மரமா யெழுந்தது விழுந்
ததொண் புலியில். (௨௧௬)

அன்றுதொட் டிருத்தி ராக்கமென் பெயர்முப் பாரொடெண்
பேதமாம் வெண்மை, பொன்றிய சிவப்பவ் விருநிறங் கலத்த லுரை
த்திடுங் கருமையிற் நான்கின், ரொன்றுநான் மறையோன் விவண்மை
மன் சிவப்புச் சொன்னிறங் கலந்தது வணிகன், வன்றிறற் கருமை
சூத்திரன் சாதி வருணநால் வர்க்குமிவ் வகைத்தாம். (௨௧௭)

ஒருமுகஞ் சிவன்நன் லடிவுநான் மறையேரிச் செருத்ததிக் கொ
ழித்திடு மிரண்டா, வருமுகஞ் சத்தி சிவம்பசு வதைத்த வன்பழி மாற்
றுமும் முகந்திப், பெருகுபெண் கொலைத் தருளுநான் முகனன் முக
னியிழை நாகத்தி போக்கு, மருமையைம் முகங்கா ளாங்கிருத் திரனா
னரித்தலர்ப் புணர்ச்சிபொய் யகற்றும். (௨௧௮)

அறுமுகன் வேலன் வலக்கையி லணிவ தன்னிறிம் பிரமகத்
தியுமே, முறுமுக மனந்தன் கொக்கொலை யொடுபொற் களவினல்

யருபவ மொழியு, மறுவிலெண் முகம்வா ரணமுகன் குருபன் னியை
த்தொடல் வருதுலை முதலாப், பெறுபல தானம் யிறன்கையி லன்ன
மேற்றிடும் பீழைநீங் கிடமால். (உகக)

இயம்பிய வொன்பான் முகநீவயி ரவனா மிடக்கையிற் றரிப்ப
து வன்பார், வயம்பெறு தக்க கன்முத் லாவம் வதைத்தல்போ முத்
தியு மெய்து, நயம்பெறு மொருபான் முகந்திரு நெடுமா னொனாடு
கோள்பெரும் பூத, முயங்குபேய் பிரம ராக்கதன் மற்று முடற்றிடும்
பெரும்பய மொழியும். (உஉ0)

பதினொரு முகம்பன் னொருநத் திரராம் பகர்பரி மேதமா யிரம்
பன், னிதியொடு கோதா னம்மொரு நூறு யிரந்தரு பயன்களை நிறை
க்குங், கதிகொன்பன் னிருமா முகங்கதி ரொருபா னிரண்டதாங் கா
ஞ்சன மேரு, விதிதரு தானம் புரவியச் சுரபி மேதநல் கியபயன் றரு
மால். (உஉக)

செறிதரு பதின்மூன் றுமுகங் கந்தன் கந்தையில் வேட்கைபொன்
னிரத, நெறிதரு சயமு மளிக்குந் துணைநாய் தந்தையர்த் தெறுங்
கொலை நீக்குங், குறிதரு பதினான் முகஞ்சிவஞ் சத்தி கூறும்விண்
ணவர்தவ ரிறைஞ்ச, வறிதரு வசிய நல்கியு டியினு மழிதரா வுலகி
லுய்த் திடமால். (உஉஉ)

கிளத்திய பதினான் முகம்பெற லரிது கிட்டிமேற் கண்டத்திற் றரி
ப்ப, துளத்தினி னீங்காச் சிவன்சத்தி மந்தி ஞாதியு மேய்ப்பதொண்
முத்தி, விளைத்திடும் பதினான் முகம்பரி ங்நாதம் விளம்புமெப்பாவமும்
வீட்டுந், திளைத்தெழும் கருணைச் சோதியோ டொன்றித் தீர்வினா
முத்தியிற் சேர்க்கும். (உஉ௬)

நீசரங் குணங்கர் குணங்கர்கன் னியரு டுனறியிலா மதுமுதல்
புகித்தோ, நீசனா ருட்கண் மணிசிரந் தரித்தா லிருவினை தொலைத்
தா னாவர், மாசிஷாக் குலத்த ராயினு மீசன் கண்மணி வளைந்திடார்
நீசர், கீசியன் னரைத்தீண் டினுமதி பாவ மணிகிலா ரலக்கணார் தெ
ரிப்பாச். (உஉச)

வேறு.

உச்சியிலென் றணிதிரத்தி னொருமுப்பத் தாறெண்ணான்
கொளிக்ண்டத்தி, விச்சையறு செவிக்கவ்வா றுரத்திலம்பான் கை
த்தலத்தெண் னிரண்ட ராறும், விச்சைதரு மணிக்கட்டிற் றுழுவட

ங்க னூற்றெட்டிம் விளங்கச் சாத்தி, நச்சுடந் திமெடிக்கோ ரய்
மேத நவிற்நிலுருத் திரனே யாவர். (உஉ௫)

காணினுமக் கண்டிகையின் பயனிலக்கம் பரிசுக்கிற் கோடி க
ண்டி, பூணினுமா யிரங்கோடி, செபத்தனந்தம் பயனிமையோர்
பூசைக் கேற்ற, தானுவைப்போ லுவர்பகைக்குந் தாழ்த்தடங்கார்
தணந்தரிக்கிற் சுணங்கற் கேனுமாமனுநறற் கதிகொடுக்கும், புகழ்ந்த
ணிந்த மானிடர்க்கென் புகல்வ தம்மா. (உஉ௬)

கிகையினிற்கண் டிகைதரிக்கிற் பயன்கோடி திண் செவியி லொரு
பான் கோடி, மிகையறுகந் தரத்தினிலா யிரங்கோடி மிளிர்கரத்தி
லனந்த மாகும், பகைதருவெந் தீவினைக ளெத்தனைசெய் தோருமிது
பாமென் றெண்ணித், தொகைபெறுநாட் கழித்திறுங்கா லருந்துவ
ரேற் பிறப்பவரைத் தொடரா தம்மா. (உஉ௭)

நீங்கரிய முப்புரிநா லின்றிமறை நிகழ்த்துவதெவ் வாறவ் வாறே
தூங்கரிய கண்டிகையும் புண்டரமும் தரித்திடுமந் தணருக் கேனு
மோங்கியிடத் தவ்வாது தரித்திலரே னீராட லோத லீதல் [தால்.
பார்குபெறத் தென்புலத்தோர்க்குதவுதலர்ச்சனைமற்றும் பயன்படா

* கண்மணியா யிரந்தரித்தோர் சிவனெனமான் முதற்றேவர் கரு
திப் பூசை, பண்ணுமா முடிதரித்து மூழ்கியிடிற் கங்கைபடி பல
னங் காதி, லெண்மணிபை முழுதுமணிந் தவர்பூவேழ் சுற்றமிடர்
நாகு நீங்கு, மொண்ணவ்மா முணிபடிகம் பொன்னிடைகோத் தணி
யிலவ ருறுவர் முத்தி. (உஉ௮)

ஏகமுக மைந்துமுகம் பதினொன்றே ஸிரண்டிமுக மிவற்றை
பெண்ணி, வாகுறுமுற் சனம்புரியா தன்பினொடு முளமிரங்கி வழுத்
தி யீச, னாகமநூல் விதியினருச சனைபெய்வோர் செல்வமுத்தி யடை
வர் நாரி, பாகனுருச் சின்மயமா மணியணிந்தோர் பெற்றகதை பக
ர்வாகு கேண்மின். (உ௨9)

நந்தியெனு மொருநகர்வா ஸீசன லயத்தடிச்சி நந்தைப் பேராள்,
விந்தைசெறி சேவலொன்று வானைமொன் றிற்கும்ணி மிலைந்து
தானும், புந்தியுறத் தரித்தவற்றோ டாண் கயிலை யடைந்தனள்போய்க்
கழுதை பொன்று, நந்துமணிப் பொதிகுமந்து விந்தையினி லிறந்துக
ற்பங் கயிலை நண்ணும். (உ௩0)

புட்கரதே யத்துமன்னன் சவுமியன்றன் மனையொருவிப் பொய்
ம்மை மாதர், நட்புறுவா னவன்மனைவி வசுமதியும் வேள்கணையூ
னலிந்து வாடிக், கட்புலனீ ரொழுகவருந் துறுவாங்கண் மணிதரி
த்தக் கணவற் சேர்ந்தாள், கொட்புறமும் மனன்றரித்தொன் னூர்புலி
யுங் கொண்டனன்போய்க் கயிலை புக்கான். (உ௬௨)

கணைகழன்மே னூட்டாசன் றாடிகாக்கண் ணன்கால ஞானி
யென்னு, மனைவியொடு மிகலிநீ பதியெனக்கு நிற்குநான் மனைவி யர்
வேன், புனைசுவர்ச்சித் திரமாயன் புகலிலென வவன்கண்மணி பொ
ருளென் றோத,வனையன்மட வரலானு னவன்புருட னாளுஞ்சேர்ந் தா
ன்றாள் சேர்ந்தார். (உ௬௩)

உருத்திரவக் கம்புனைவோர்க் கனயிடும்வே தியன்சுப்ர தீபனோ
ங்கு, மருத்தியினு லவனருளால் விண்ணகர்போய்த் தருக்கொணர்
ந்தே யளிக்கும் பூனா, வருத்துபசி யால்வந்த மறையவனோ டிகலு
மறு சமயி யான,விருத்தமறை யோகாங்கன் கண்மணிபூண் டரன்
கயிலை மேவி னாரால். (உ௬௪)

மிளிர்கலிங்க நாட்டுவியாக் கிரபுரத்தோர் வேதியன்சா மித்ர
னென்போன், களவினின்மேம் பட்டோன்பு லுயிர்செகுத்தோன்
வனர்த்தமறைக் கள்ளத் தாண்ட, தளர்வுறவே செகுத்தயன்மா னைப்
புணர வண்ணங்கிளே தடிய விர்தான், றிளேதரந் லாராளிற் காசுமணி
யுடல்வீழ்ப்பக் கயிலை சேர்ந்தான். (உ௬௫)

மாகரநாட் டிறையுமொர்வே தியன்மதலை சாந்திகளோர் மணி
மேற் பூண்பான், சாகரநாட் டாசுகொளத் தான்காளி நரபலிக்கு
விலைப்பட்டேகிளீராகரநாட் டதுவிலக்கி யவ்வரசன் மகளிமணந் தா
சா யிந்து, சேகரன்கண் மணியணிவித் தவன்கிளேதன் கிளையொடு
ம்போய்க் கயிலை சேர்ந்தான். (உ௬௬)

அக்கமா மணியிணின்தோர் பெற்றகதை யிற்சிலநா மனறந்தோ
மம்பொன், மிக்கதா மிரம்வெள்ளி யியன்றவற்றாற் பொதிந்தவற்றா
ல் விளங்கும் பின்னற், றொக்குறுகம் பியிற்கோத்துப் பெரிதணிந்
தோர் முப்பொருளுந் தெளிந்த தூயர், தக்கமணி யணிந்தோரைச் சி
வமெனவே படிவிப்போர் தக்கோர் தாமே. (உ௬௭)

உரைத்தனமா மணிப்பெருமை படிப்பவரீ துண்மையென வுல
ந்து கேட்போ, ரிரைத்தநகிச் சடையோனை நிகர்ப்பாழ்முணி வெ

ண்ணீரோ டியைந்து பூண்டு, நிரைத்ததிரு வஞ்செழுத்தை யுச்சரித்
தந் நிலையுணர்ந்தோர் நேர்மை யாரே, வரைத்துரைப்பா ரறிந்தவா
தொகுத்திசைப்பே மென்னமுனி வரார்க்குச் சொல்வான். (உ௩௮)

பஞ்சாக்கரம்.

வேறு.

அருளை யஞ்செழுத் தாக்கியே யம்பிகைக் கமலன்
பொருள்வி ளங்கிடப் புகன்றதும் மந்திரம் புகல்சற்
குருவ றிந்துளந் தேறுறத் தெளிப்பதாங் குணித்து
வருப யன்பெற வுணர்ந்துளோர் பேற்றையார் வகுப்பார். (உ௩௯)

அஞ்செழுத்தினு ளோரெழுத் தின்பய னளவை
கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணனுங் கண்ணனுங் காணார்
செஞ்ச வேயிர ணவத்தொடுஞ் சேர்த்தியுச் சரிக்கிற்
பஞ்ச பாதகராயினும் பரணைப் படுவார். (உ௪௦)

இன்ன வஞ்செழுத் துணங்வி னுமுயிர் சென்று
பன்ன காபர ணன்பதஞ் செறிந்திடும் பரிசா
லன்ன மந்திர மேபரப் பிரமமா துணர்ந்து
மன்னு வேர்நிழற் படினுங்காண் கினும்பவ மாறும், (உ௪௧)

மூன்று காலமு மாலயத் தணுகிமுகக் கணன்ற
னுன்றி யேதொழு துள்ளத்தவ் வஞ்செழுத் தெண்ணிற்
ரோன்று புண்ணிய மியாவுட்வந் தடங்குந்தொல் வினேபோ
மேன்ற பார்புரந் திருங்கதி மூவரிற் பொலிவார். (உ௪௨)

வேறு.

மந்திரித்த லிறையெய்திப் புத்திரசே வத்தொருபான் மணியாஞ் சங்கி
னந்தமொரு நூறுபளிங் காயிரமுத் திலக்கூறு மரையின் கோடி
சங்கிரத்திற் பதின்கோடி குசைமுடிப்பா யிரங்ஜோடி. தாணு வான
முந்திவிவன் கண்மணியின் பயனனந்த மெனவேத முடிபுசொல்லும்.

வளமனையி லொன்றுபசுத் தொழுவினொரு பதுந்தியின் மருங்கு
நூறு, கிளந்தருமா லயத்தினுளா யிரம்வனத்து ளிலக்கமுயர் கிரியிற்
கோடி, முளைமதிச்செஞ் சடைமவுலி திருமுன்ன ரளப்பில்பயன் முற்
றும் பெற்ற, வுளமுறவஞ் செழுத்தாதி கண்மணித்தா கிரடித்துணர்
ந்துச் சரிப்போர்க் கம்மா. (உ௪௩)

திரைத்தகடற் புவிபோற்று மஞ்செழுத்தைச் சிந்தைசெய்து
தெளியப் பெற்றோ, ரிரைத்தமறை யாகமநூல் விதியறிந்து செபிப்
பர்முறை யியல்பு கூறி, னிரைத்தசெப வடங்களைநூற் றெட்டெ
ன்று மதிற்பாதி றிகழ்ந்த தென்றி, முரைத்திடுவ ரதிற்பாதி யளடுவ
ன்று மின்னுமுரைத் திடுவாங் கேண்மின். (உச௫)

முத்திரெறிக் கையைந்து சோகனத்திற் கியம்பியழு வொன்பர
ன் கூடா, மெத்துநிக் கொருமூப்பா னாபிசா ரத்தொழிற்கு மேவைய்
மூன்று, வித்தன்மணி வடந்தொடுப்பின் மேற்குமேல் கீழ்க்குங்கீழ்
மேரு மேலாய்ப், பத்திபெற வொன்றுபதித் திடைமுடிந்து தொடுப்
பர்பரம் பரனூல் கற்றோர். (உச௬)

உடல்வெறுத்தான் மேல்போக்குங் கீழ்போக்கு முறுபோக்கு
சார்வான் மேரு, வடைவுபெற விலங்கியா தனாயிகையே மத்திமைத
ர்ச் சனியங் குட்டந், திடமுறவே வடநடத்திற் பிணியறவூந் தனம்புக
வூந் தெவ்வர் மாய்ப்பு, மிடரறுநன் முத்தியடை தலுமடையு மென்
பர்கதிக் கிலக்கஞ் சொல்வார். (உச௭)

வேறு.

இனைய தாகிய வஞ்செழுத் தெண்ணியே
வினையி னீங்கின ரெண்ணிலர் மேதக
வனையர் பெற்ற வருங்கதை யிற்சில,
முனைவிர் கேட்குதி ரென்று மொழிசுவான். (உச௮)

வேறு.

மதுரையம் பதிவா மெதுகுல மன்னன் றசாருகன் காசுமன் மக
ளாம், புதுமதி வதனக் கலாவறி மின்னே வேட்டனன் புணர்ந்திடப்
புகுங்கால், விதுநதி வேணி யஞ்செழுத் தோதி மேவெனக் கர்க்கர்
பால் வினவிக், கதுமெனக் கொடியாய்ப் பவநீரின் திடப்போ யுலு
புணர்ந் தடைந்தனன் கயிலை. (உச௯)

இல்லறத் தினிலஞ் செழுத்துணர்ந் திருக்கு மியன்மறைத் தரு
மனே டிகலிப், புல்லறத் தியோகி சந்திர னில்லிற் றுறவதே பெரி
தெனப் புகன்று, மல்லல்கூர் மகவான் மலராய னிவரை வருவிக்குந்
தருமற்குத் தோற்றே, யொல்லையன் னவற்றழந் தஞ்செழுத் துண
ர்த்த வுணர்ந்தில்வாழந் துறைந்தனர் சிவன்றான். (உ௫௦)

சூரிய சன்ம னென்றொரு மறையோ னுணந்தன் புணர்ப்பினற்
சுதனைச், சீரிய பசுவை மருகியை யறியான் வதைப்பவச் செழுங்கவு

சிகநாட், டேர்பெறு மறையோர் சேமுன் கோயி விடபம்புற் றின
வரித் திறந்தோ, ராருயிர் பெறக்காட் டினன்கதி யடைந்தா னஞ்
செழுத் துண்மையா லறிவான். (௨௫௧)

வேறு.

அஞ்செழுத் தியலு மோதி னவர்பெறு பயனுஞ் சொற்றும்
விஞ்சநீ றுருத்தி ராக்கம் விளம்புமந் திரமேற் கொள்வோர்
நஞ்சணி கண்ட னும நாளுமுசு சரிக்க வேண்டுந்
தஞ்சென வினிது கேண்மின் சாற்றுது மென்று சாற்றும். (௨௫௨)

சி வ ந ம ம.

வேறு.

அரகர கங்கா தரமணி கண்டா வலர்பூமன்
சிரகர தந்தா வளமுகர் தந்தாய் சிவனேமுப்
புரகர மைந்தா ரரவம ணிந்தாய் பொருளேயென்
றுரகர ணந்தா னுறவுரை தந்தார் சிவனாவார். (௨௫௩)

பகன்மதி மம்பக வுயர்திரி யம்பக பரநாதந்
திகழ்பர வீந்துவி னுருவமை சுந்தர தெனிகூடற்
சுகரி வந்தரி யொருபுடை தங்கிய சொக்கேயென்
றகமகிழ் தத்தொரு பொழுதுமொ ழிந்தவ ரரனாவார். (௨௫௪)

முழுத்தவர் சூழ்கரு ணகர வாகர முதலேயைந்
தெழுத்துரு வாசூந் கேசச தாசிவ விறையென்றே
வழுத்தினர் நாமவெ் முத்தொன் றிற்கிறை வடிவாவ
ரமுத்திய மற்றையெ முத்தரன் மேற்றனி செனவாகும். ()

வேறு.

நன்க் கொடுப்பார் தகரேனு மொருகா லீசன் பெயரிசைக்கின்,
ஞானக் கடன்மூழ் கியதவத்தோர் நாடுஞ் சிவனே யெனப்படுவார்,
வானத் தவர்போற் றருநாமம் புகன்றோர் பெற்றிவன்சரிதை, மோ
னத் தவமா முனிவீர்காண் மொழிவாங் கேண்மினெனமொழிவான்.

கலிங்க நாட்டில் வீரியனென் றொருநான் மறையோன் கமழ்ம
துலு, னிலங்க வயின்றும் விலைபகர்ந்து மீனப் புலேச்சி தோடோய்ந்
தும், வலங்கொ ணெறிநீத் திறக்குங்கான் மதுவின் விலையோர் சிவ
மென்றான், புலங்கொ ளீசன் கயிலையிற்போய்ப் புனித னுருப்பெற்
றிருந்தனனான். (௨௫௫)

வேட னொருவ னுறிலைத்து மிகவு முயர்கொன் றான்மதுவு
நாடிப் புசித்தும் பாதகமே புரிவா னிறுங்கா னற்பயனாற்
கூடித் திரிவோர் நாமமர கரன்சேர் குலவு பிரகான்முன்
றேடற் கரிய சங்கரனென் றிசைத்தான் கயிலை சேர்த்திருந்தான். ()

சுவராட் டகத்து மறைக்குலக்கோ சிகனென் னொருவன் றன்
பெயனா, யவமென் றிகற்றிச் சம்புவென்போன் றிரியம் பகனென்
றழைத்திடப்பெற், றுவரா ழிப்பூ மியிற்களவா லுயர்கொன் றுண்
னே புலைச்சிலன், கவர்மா மதுவப் புலையர்கொலக் கொலையுண்
டடைந்தான் கயிலைமலை. (உருக)

கதலிப் பதிரந் தகவேந்த னீக்க மனைவி நாமதையா
ளிதமுற்றிதென் கற்பொருவி யியற்றூத் திரன்றுர்ப் புத்தியைத்தேரய்ந்
ததன்மி யாய்மற் றொருமறையோற் கீன்ற மகன்சங் கரனென்றார்
மதியில் ல்வரம் மகத்துறந்தா ரிறந்தார் கயிலை வாழ்வுகந்தார். (உசு0)

வாசு தேவன் கராங்கவரு மாசான் மகவை வரவழைத்துப்
பேசும் வரநீ கேட்டியெனப் பேசா தவனைப் பணிந்திடல்விட்
டச னும முச்சரித்தவ் விறையே பொருளென் றெணிச்சிலன்
காசில் செல்வந் துய்த்துடனாங் கிளையோ டடைந்தான் கயிலாயம். ()

சரையு நதிதீ ரத்துநந்திக் கிராமத் துறையந் தணரிருவர், பொரு
வில் பெயர்புட் காரொருவன் மாலெட் டெழுத்தும் புகழ்தருவான்,
வரைவி லொருவன் பாவிரமன் கொணர்ந்த ரெனமற் றவற்கொணர்
ந்தார், விரவு படர்மீ ளவும்விடுப்பச் சிவமுட் கொடுமேற் புதம்பெற்
றான். (உசுஉ)

மகத நாட்டந் தணொருவன் மாபா தகன்றன் னிலைநீங்கி
யகிதந் தருகா மத்தழுங்கி யடர்ந்தா றிலைப்பத் காவலவ
ரிகலித் தொடர வோடுமவன் பதத்தா லெதிரந்த் புலியுதைத்தான்.
புகரி லாத வியாக்கிரபா தப்பேர் புனைந்தான் கதிபுகுந்தான். (உசுங)

இன்னும் புகல்வா மொருகதைமற் றியமன் பதியி் விருந்தவத்து
நன்னர் மறைநூற் சதானந்த னண்ணி நரகர் துயர்நோக்கி
யன்னர் கேட்ப வரகாவென் றிசைத்தா னனையர் செவிபுகலுந்
துன்னு நரகம் பாழ்படுத்தித் தொல்லோன் கயிலை பெற்றிருந்தார்.

ஆத லான்மெய்ச் சிவநாம முரைப்போர் பெருமை யளப்பரிதாற்
பூதி யோடு மக்கமணி புனைந்தஞ் செழுத்துத் திருநாம

மோதி யுணர்ந்தோர் சிவவிரத முளமோர்ந் தனுட்டித் திடவேண்டு
நீதி விரதப் பெருமையினை யுரைப்பாங் கேட்டி னொனிகழ்த்தும். ()

சி வ வி ர த ம்.

வேறு.

சோமவா ரந்திருவா திரையுமா மகேசுரந்தொல் விரதமான, கா
மர்சிவ ிசியுயர்கே தாரமணங் கதியுதவுஞ் சூல நோன்பு, நாமமுந்
விடைப்பரனோன் பென்னுமெட்டுஞ் சிவவிரத நலஞ்சேர் வெள்ளி,
மாமதைரு முத்திரமா நவமியிம்மூன் றும்மிமைய மாது நோன்பால்.

வெள்ளிவா ரஞ்சதுர்த்தி சட்டிவிநா யகன்விரதம் விளம்பு மூன்று,
மொள்ளியசுக் கிரவாரங் கார்த்திகைநாள் சட்டியுரைத் திடுமிம் மூன்
று, மள்ளிலைவேற் குகன்விரதஞ் சேய்வார மிருபரணி யவைகண் மூ
ன்றுந், தள்ளருஞ்சீர் வயிரவழ்காஞ் செவ்வாய்நாள் வீரபத்தி ரற்காஞ்
சாற்றில். (உச௭)

தொகலுறுமவு விற்புத்தோர் விரதமதிற் சோமவா ரத்தைக் கூ
றிந், மிகலுறுகார்த் திசைத்திங்கட் சோமவா ரந்தொடங்கி விரதங்
கொள்வார், வகைபெறுதீ மந்தனிநோற் றுரியசுமங் கலியாளுள் வசி
ட்ட னன்பின், தகைமைபெற வனுட்டித்துக் கற்பினருந் ததிமனையா
ய்ச் சரிக்கப் பெற்றான். (உச௮)

அம்பிகையிவ் விரதானுட் டித்துவேண் டியதடைந்தா ளதுவு ம
ன்றி, யும்பர்மறை யொழுக்கெந்த. விராடனென்போ னுபவசித்துத்
துயிலு நீங்கி, நம்பனுறை கயிலைபெற்றான் பட்டார கன்செல்வ நல்
கப் பெற்றான், செம்பொனதிச் சடையிருப்புந் தன்விரதச் சிறப்புமி
கச் சிறந்தான் சோமன். (உச௯)

வந்திடுமிய் வாரபல னெவருரைப்பா ரறிந்தவா வகுத்துச் சொ
ன்னேம், பந்தமறு மெய்யடியா ரனுட்டித்துப் பரிமுகம் பெற்ற தொ
ன்று, முந்துறமார் கழித்திங்க ளாதிரைநா ளினிற்சொல்லு முறைவ
ழாது, நந்துறவே யனுட்டிப்பர் நோற்றடைந்தோ ரின்னரென நவில்
வீங் கேண்மின். (உ௪௦)

முருகவே ளிவ்விரத மனுட்டித்துக் கயிலைபுக்கு முதல்வ னானன்,
பொருவேத விபுலனிந்நோன் பியற்றியான் றுளடைந்தான் புலிப்
பொற் பாதன், குருவாகி வசுதேவற் குணர்த்துமுப மன்னியப்பொற்

-குழுவீ யீன்று, மொருகாவும் பிரியாது திருநடங்கும் பிடப்பெற்ற
னுரைப்பா மின்னும். (௨௭௭)

கார்த்திகைப்பூ ரணைமுதலாவுமாமகே சுரவிரதங் கருதி நோற்
பார், பார்த்திடுநோக் கிலன்றிரண விந்துவனுட் டித்திருகண் பதமும்
பெற்றான், சீர்த்திருமா லனுட்டித்துக் கோபால மடந்தையர்ச்சேர்
சிறப்பும், பெற்றுப், பார்த்திபனா யரகபுரம் தொன்பதுகோ டியர்மக
வைப் பூயந்தா னன்றே. (௨௭௮)

விதியனுட்டித் தலர்வாணி காயத்ரி சாவித்ரி மேவப் பெற்றான்,
மதிமலியிந் திரன்சயந்த மகப்பெற்றான் வசிட்டன்வான் சுரபி பெற்
றான், மிதுலைநகர்ச் சனகன்சீ தையைப்பெற்றா னின்னுமுளர் விளம்
பிற் பெற்றோர், கதிதெரிந்தே யனுட்டித்துப் பெற்றசிவ நிசிப்பெரு
மை கழறக் கேண்மின். (௨௭௯)

மாசித்திங் களினபர பக்கசதுர்த் தசிவருநாட் கங்குற் போதி
லாசகல வனுட்டிப்பர் கன்மாட பாதனெனு மயோத்தி வேந்த
னேசமிலான் வில்வமரத் திலைபறித்திட் டிருந்துதுயி னீத்த வேடஞ்
பேசருங்கண் ணிழந்திடுபுன் புலைச்சியிவர் சிவநிசியிற் பேறுபெற்றார்.

சுகுமார னென்னுமொரந் தணப்புலையுன் றனக்குதித்த புலைப்
பெண் சேர்ந்தோன், பகிரதிவே ணியைத்தொழுது பேறுற்றான் சிவ
நிசியைப்பகர்வார் யாரே, முகின்மேனி பரவுதிருக் கேதார விரதமொ
ன்று மொழிவா மன்பு, தகவோது புரட்டாதிப் பூருவத்தட் டமிமுதல்
சாற் றிருபத், தோர்நான். (௨௮௦)

அவ்விரத நோற்றுமையா ளரன்பாகம் பெற்றனளந் நந்தி தேவன்
செவ்வியெறு சித்திராங்க நன்வச்சிர தேயனுயர் செட்டி மாதர்
நவ்வியிழிப் புண்யவதி பாக்கயவதி நிரணனான் முகன்விண்ணேசன்
கவ்வைதவிர் மறைவிசத்தனனுட்டித்து வேண்டுகூர்ங்கருதிப்பெற்றார்.

மணவிரத மென்னுமொரு மாவிரதம் பங்குனியுத் திரநாண் மன்
னுங், கணைமலர்க்கண் ணிணைக்கமலை யனுட்டித்துக் கண்ணன்மார்,
புறையப் பெற்றா, ளிணையின்மக வானிந்நோன் பியற்றியயி ராணி
தரு மின்ப முற்றான், பணைகரும்பு மதனனுட்டித் திரதியைச்சேர்ந் தரீ
ணையெங்கும் பரப்பி னானல். (௨௮௧)

பங்கயனீ தனுட்டித்துப் பாமகணா வுறைதரத்தன் பதமும் பெ
ற்றான், நிங்களனுட் டித்திருபத் தேழுமா தநாமணக்குஞ் செல்வம்

பெற்றா, னிங்கிதன்றி யுயர்கூல விரதமொன்றிங் கியம்பிடுவா மெழி
ற்றை மாதந், தங்குமமா வாசியினி லனுட்டிப்ப ரன்னவரைச் சா
ற்றக் கேண்மின். (உஎஅ)

வேதன்மா லனுட்டித்தே யதிகாரப் பவர்க்கி வீடு பெற்றா, ரா
திமால் பின்னுமனுட் டித்துவென்றான் காலநே மியையு மந்நா, னோ
தியவே தனுமவ்வா றனுட்டித்தே யுளையுதரப பிணியுந் தீர்ந்தான்,
பாதியுமை யாளுடையான் விடைவிரத மின்னுமொன்று பகர்வங்
கேண்மின். (உஎக)

இடபதிங்கட் பூருவத்தட் டமிநாளி லிவ்விரத மெவரு நோற்
பா, ரடைவுறமான் முதற்றேவ ரனுட்டித்து வாகனா தியமுன் பெற்
றார், படர்புகழ்விச் சுவசேனன் விதுருதவேங் தனுட்டித்துப் பரன்
றான் சேர்ந்தார், தொடருறுமிவ் விரதமெட்டுஞ் சிவரோன்பம் பிகை
விரதஞ் சொல்லக் கேண்மின். (உஎ௦)

சித்திரைத்திங் களின்முந்து வெள்ளிவா ரத்திமையச் செல்வி யன்பு,
வந்தருள வனுட்டிப்பர் சுக்கிரன்வந் தனுட்டித்து வரமும் பெற்றா
ன், மொய்த்தசெழுங் கமலையனுட் டித்தரிமார் பிணிவிறைந்து முயங்
கப்பெற்றா, டத்தைமொழி வரணியய னாவிறைந் திருங்கலைநூற்
றலைவி யானான். (உஎ௧)

இன்னுமுமை மகிழ்விரத மைப்பசெய்த் திரஞ்சகினோற் றிறை
மை பூண்ட, பொன்னுலகத் திறைமுயங்கப் பெற்றிருந்தான் மற்று
மொன்று புகல்வாங் கேண்டின், மன்னுபுரட் டாதியின்முற் றிதிமு
தன்மா நவமியரை வரைந்து நோற்பார், கன்னல்விவி தாதையனுட்
டித்தசுரர்க் கடிந்துபுவிக் கணியைச் சேர்ந்தான். (உஎ௨)

தந்திமுகன் விரதமுன் ியம்புவார் தயங்கியசித் திராமுற் பக்கம்
வந்திடுஞ்சுக் கிரவார மனுட்டித்தே யத்திரிநன் மைந்தர்ப் பெற்றா
னுந்திமல ரோன்வேத மோதுறப்பெற் றுன்றலதஷிதியம் பெற்றான்
பந்தமறு நார்தேவர் முனிவரனுட் டித்துரிய பதம்பெற் றரால். ()

ஆவணித்திங் களின்விநா யகசதுர்த்தி யவ்விரத மனுட்டித் தன்
பாற், பூவணவெண் ணகையுமையோ டான்கூது, பொருநாட்பொ
ய்ச் சான்று கூறிக், காவணஞ்சேர் வடவனத்திற் கண்ணிழந்த பாந்
தனாய்க் கலங்கும் கண்ண, னாவணத்தால் வந்தபழி யுருநீங்கிப் பண்
டையுரு நல்கப் பெற்றான். (உஎ௪)

மார்கழித்திங் களிற்சட்டி. வீரதமொன்று கணபதியை வணங்கி
யன்பாற், பேர்கெழுவச் சிரமாலி யெனுமன்ன னோன்பியற்றிப் பிணி
யுந் தீர்ந்தே, சீர்கெழுநன் புதல்வரைப்பெற் றெழிறிகழுந் திலோத்
தமைதன் மனைவி யாகப், பார்கெழுசெங் கோல்செலுத்திப் பதம்பெ
ற்றான் குகன்விரதம் பகர்வாங் கேண்மின். (உஅ௫)

ஐம்பசியிற் றலைமைபெறு சுங்கிரவா ரம்புகலம் மதியின் மே
விப், பொற்புறுபூ ருவபக்க முதற்றிதியே முதற்சட்டி பொருந்துங்
காறு, மற்புறநோற் றிடுகந்த சட்டிகார்த் திகைத்திருக்கார்த் திகைநா
ளாகுஞ், சொற்பெறுயிம் மூவிரத மனுட்டித்துப் பெற்றவனாத்
தொகுத்துச் சொல்லில். (உஅ௬)

கொழுமலரோன் மாலசுரர் போர்வென்றார் நோற்றுமுகு குந்த
மன்னன், வழுவுறவே யரன்கயிலை பெற்றுயர்ந்தா னாதமா முனிவ
னாகி, தொழுதகைய தவத்தினரிந் நோன்பியற்றி விளிவில்பதந் துன்
னப் பெற்றா, ரெழுதருநான் மறைபுகலிவ் வீரதமனுட்டித்தடைந்
தோ ரெண்ணற் பாற்றோ. (உஅ௭)

கூரியசூற் படைத்தடக்கை வயிரவற்கு மூவிரதங் குணிக்கு மந்த
ச், சீரியனோன் புரைத்திடிற்றைத் திங்களின்மூற் செவ்வாய்சித் திரையி
ற் சேரும், பேரியறந் தருள்பரணி யைப்பசுசேர் பரணியிவை பிறங்க
நோற்றே, யாரிருள்சீத் தெழும்பரிதி யசுரனாவென் றிருங்கதிபெற்
றமைந்தா னன்றே. (உஅ௮)

தக்கனியற் றியவேள்வி தடிவீர் பத்திரற்குச் சாற்று னோன்பு,
மிக்குதவு மேடமதி முற்செவ்வா யந்நோன்பு விரும்பி நோற்றுத்,
தொக்கபுகழ்ப் புரந்தரன்பொற் றருப்பெற்றா னிதுதொடங்கிச் சுரு
தி யோனு, மிக்குயர்தேர்ப் பாகாணு னிவ்விரதப் பயனெவரே விளம்
பற் பாலார். (உஅ௯)

சிவவிரத முத்தலீர பத்திரனோன் பீராகச் செப்பா நின்ற, வவவி
ரத மகற்றுமிரு பத்தொன்று மியம்பினம்வா னமரர் போற்றுந், தன
விரதப் பயன்றருமிக் கதைகேட்போர் பெருங்கயிலை தங்கி வாழ்வார்,
பவவிரதந் தீர்த்தசிவ புண்ணியத்தின் பயனுமக்குப் பகர்வாங் கேண்
மின். (உ௬௦)

சி வ பு ண் ணி ய ம்.

வேறு.

ஆயிரஞ் சனை மெடுத்துமுன் தரும மருந்தவ மாற்றுநர்க் கன் றோ, பாயுமால் விடையோற் கற்புத மாகப் பகர்சிவ் புண்ணியம் ப லிக்கு, மாயிரும் புவியி லறிந்துமுன் செய்த பவங்கதிர்ப் பணியென னாற்று, மேயுமித் தருமப் பயன்கதி யளிக்கும் புரிந்துளோர், பேற்றி னே யிசைப்பாம். (உகக)

கீசக மன்சா தாரனு மனையுங் கிளப்பரும் வசிட்டர்சா பத்தா னேசமில் வேட ராயுமுன் றிடுங்கா னெடுத்தவத் திரணவிற் தருள வீசனா லயப்புற் சீத்துமற் றுள்ள பணிசெய்துந் திருமெழுக் கிட்டு மாசறத் தொழுதுஞ் சாபநீத் தரசு செலுத்தின ரரன்பத மடைந்தார்.

கவுசிக மன்னன் கவுசிகன் பயந்த கன்னியர் நால்வரை மணந்த, தவலினு லரசர் கோசிகன் சயிப்பத் தணந்தகண் வெதிரராய்க் கான் போந், தவருழை வாரப் பணியணி மாலே யரும்புன னுறுங்கனி யளித்தே, நவையறுச் சாப நீங்கிநா டாண்டு நாதன்வாழ் சிவபத மடைந் தார். (உகக)

காசிப முனிமே லோதுமுற் கலன்வாய் நீர்படக் கரும்பக டா கிப், பேசுசா பத்தாற் றிரிபவன் கோயிற் பெரும்புறத் துள்ளிற்புன் மேய்ந்து, மாசறச் சூழ்ந்து மக்கொடுஞ் சாப நீங்குமுன் னணியுருத் தாங்கிப், பூசைசெய் தான்றான் பெற்றனன் சிவபுண் ணியத்தினை வி டுவரோ புரிவோர். (உகச)

வேறு.

சந்திரிப்பேர்ச் சோபன்மா நகரத் துள்ளா டொழுதுலமா தொ ருத்திதன்கேள் வனையுங் கொன்றான், வந்தயல்வே டியர்ப்புணர்ந்தான் விதவை யாயும் வழங்குமவன் பொருண்முழுதுங் கவர்வா னெண்ணி த்துத்தொருகல் லவந்நிலையி லிட்டுக் கொன்றா டன்கருப்ப மும்பயந்த மகவுஞ் செற்றான், முந்தியவப் பதகிகைதொட் டெடுத்த தின்கன் முதல்வர்திருப் பணிக்குறலாற் கயிலே சேர்ந்தார். (உகரு)

போகாங்க னென்னுமொரு கொடுங்கோல் வேந்தன் புண்ணிய பா வந்தெனியான் பொறையொன் றில்லான், மோகாந்த னாய்த்தெய் வம் போற்றல் செய்யான் முற்றுமநீ தியைநடத்தி முடிவின் வீந்து, திகாந்து வெந்நிராயந் திளைத்தா னன்னுன் றிறுவனுயர் கனகனென் போன் வினையாட் டாக,வேகாந்த னாய்மணலாற் சிவனைப் பூசித் திட லாலல் நரககன்று கயிலே சேர்ந்தான். (உகச)

சந்திரமா நகர்மதிமா எனன்னும் வேந்தன் றந்திடுதூர்க் குணன் றுரா சார னென்போர், றிந்தையுறு பாதகரா யுழல்காற் றந்தை நீக்க லுங்கா னகம்போந்தா றலைப்ப வாங்கண், வந்திடுவே தியன்குமை யைக் கவர்ந்தா ரத்தில் வைத்தகண்ண மெறிந்தகன்றார் மற்றோர் பா ர்ப்பான், சிந்தினவை யெடுத்திலேதேயத் தயின்ற சேடத் திருமதிலி னி முகவனோர் சிவமேயானார். (உ௯௭)

• தழைதருசா மந்தகரு நுறையோன் வேதசதாவிந்து வெனுமறை யோன் வறுமையாள, னுழுதுண்போன் கரும்பகடொன் றுள்ளோ ன் கொண்டே யுறுபசியால் விலைகூறி யயலூர் போந்தான், கெழு கியின் விலைப்போகா ததனைக் கோயிற் கிளர்பகடு தங்கியதோ ருள் ளிற் சேர்த்தான், பொழுதுறுமுன் னதுபூட்டிச் சிலையீர்த் திட்டார் போதனும்வந் தடிதொழுவான் கயிலை புக்கான். (உ௯௮)

நீர்கெழுத மந்தகர் விராட நாட்டி னிலைபெறும்ந் நகர்மறை யோன் மிருக னென்போன், சீர்கெழுதன் னொழுக்கிகந்து படிற் றாகி த் தீமைதரு பொதுமகளிர்ச் சேர்ந்து நீங்கி, யோர்கெழுமன் னவனொ டும்வேற் றார்போர் தாங்க ணிருங்கதலிக் கணிகீர்து போங்காற் கா ப்போ, ரார்கெழுகை காலறுக்கத் தொடர்ந்தா ரப்போ ததுசிவனுக் கென்றெறிந்தான் கயிலை சேர்ந்தான். (உ௯௯)

கலியாண புரமெனுமா ளவதே யத்தோர் கடிநகரந் நகர்வணி கர் கார்க்க வன்போர், வலிசேரும் வயிணைவனென் றிருவர் கங்குல் வாணிபத்தின் வருமவதைத் துயிற்றிக் கொல்வோர், கெரலைசேர்தி யவரொளிர்நீ பங்கைக் கொண்டு கொன்றவர்கைப் பொருள்கவர்ந் து வனத்திற் றோங்கா, லலர்வேணிச் சிவாலயமுன் பிரகா சித்ததப் பயறற் பவநீங்கிக் கயிலை புக்கார். (௩௦௦)

குண்டலதே யத்தொர்நகர் கவித்த மாங்கண் கூறுமுயர் குலத் துதித்தோன் கெழுமையே செய்யுங், கண்டகன்மற் றோர்நகரிற் சென் று புக்குக் களவினிரு நீதிகவார்த்தே குங்காற் கங்குல், விண்டகன்ற த ப்பொருண்மெய்ப் பொருள்சேர் கோயின் மேவுதிருக் குளத்தொ ளித்தக் கங்குற் காணன், றண்டலிலக் குளத்துறுமண் களாயிந் சேர்த்தத் தனங்கண்டு கொண்டகன்றான் கயிலை சேர்ந்தான். (௩௦௧)

குந்தகர் காபால தேயத் தோங்குங் கொடிநகர்வாழ் சோபன ன்வே தியனல் கூர்ந்தோன், வந்தொருமா நகர்புருங்காற் சைவ தே

சன் வழியெதிர்ப்ப வணங்கினன்றன் வறுமை கூற, வந்தணந் தன்
வாஞ்செய் தரனுக் காக்கென் றருள்செயவப் பணிசெய்திரு நிதியும்
பெற்றா, னிர்திரனும் விண்ணகரம் புரந்தெம் மீச னிரங்கிவிடைக்
காட்சிதர மலர்த்தாள் சேர்ந்தான். (௩௦௨)

சோதிடநாட் டோரரசன் சருவ சித்துத் தோன்றியதன் புதல்
வந்தூற் றுவரன் னோர்செய், பாதகமும் பழியுமனம் பொருள்கோ
பித்தோர் படுகொலைவா ளரக்கன்முனங் காட்ட வன்னோ, னீதமில்ப
புதல்வர்களைக் காலே வாரி நிலத்தடித்தா காயத்தி னெறிந்தா னாவி,
போதருமவ் வுடல்கள்சிவன் பதிக்கண் வீழ்ந்த புண்ணியத்தா ளரன்
யிலே புருந்து வாழ்ந்தார். (௩௦௩)

சுயபுரத்து வாணிகன்விட் கம்பன் மைந்தன் கூறரும்பா தகன்
சித்ர குத்த னென்போன், வயமுறுமெக் கள்வரினு மிக்கா னாடு வரம்
பழிப்பா னாயுதம்ற் றெவற்று மாயான், வியனுறுபாற் பசுரினாகள்
களவிற் கொண்டே மேவினனோர் சினைப்பசுவவ் வழியின் வீழ்ப்,
பயின்றபசு விட்டகன்றான் பசுவீ சற்குப் பயன்படலாற் கயிலேபுக்க
ப் பரன்றான் சேர்ந்தான். (௩௦௪)

சறுவதிப்பேர்ச் சுபாரசநாட் டோர ராங்கண் டங்குமறைக் க
பிலனல்லும் பசுவங் கள்வான், மறுவறுமற் றையமறையோன் சுரபி
வவ்வி வரிந்துதன திற்கொடுபோய்ப் பிணித்துக் கொண்டா, னுறுவ
தறிந் தவர்தொடரச் சிவனுக் கன்பா மொருமறையோன் மனதில்ல
த் தொளித்தற் றையபால், பெறுவதுனக் கெனவளித்தான் றொடர்
ந்தார் மீட்டார் பெரும்பயநல் கியபயத்தாற் கயிலே சேர்ந்தான். ()

வேதகுலத் துதித்திடுமோர் மறையோன் வேத விதியகன்று புலை
ச்சிலைன் மதுலு னுண்ளிம், பேதமுறு மவைவிற்றுந் திரிய நாளிற் பிஞ்
ஞகற்கு நிவேதிக்க வடைக்காய் கொள்வான், பாதகலுன் மதுவிற்ற
காசு நல்கிப் பார்த்திபர்தங் குலத்துதித்துச் சுமழிப் பேர்பெற், தேத
மறு புலைச்சியுமக் குலத்திற் றோன்ற வியன்மணஞ்செய் தாசளித்துக்
கயிலே சேர்ந்தான். (௩௦௫)

கன்னகுச்ச ரதேயவி ராட்ட மூதூர்க் காவலன்மைந் தன்மந்தரி
மகனோ டேகித், துன்னியகு தேபொருதந் தீதே செய்துஞ் சுழல்பவ
ரக் கரடகன்றோ ளூறிற் போந்தா, நின்னறரு பிறர்மனையிற் களவு
கொண்டா ரெடுத்தசுமைச் சிந்தினதண் டிலத்தைச் சைவ, நன்னெறி

வே தியர்க்குதலிப் போனா ரன்னோர் நல்கினவை சிவன்கொண்டான்
கயிலை சேர்ந்தார். (௩௦௭)

குடநாட்டி னிற்சவுபாக் கியமென் றோதுங் கோநகர்வாழ் ம
றைஞனதி கண்ட நென்போன், மடமேவு குழப்பருவப் பின்னா யா
கி மறுகயர்நா ளக்கமணி பொன்று கண்டான், றிடனாக வெடுத்தொ
ருநான் மறையோன் றீந்த சிறுவனுக்கீந் தனனந்தப் பலத்தாற் றெய்
வ, நடமாநர் நிருத்தமிட விமானத் தேறி நற்றவர்விண் ணோர்துதிப்
பக் கயிலை சேர்ந்தான். (௩௦௮)

வேறு.

அரவ னுக்கறி யாதுசெய் புண்ணியம்
விரவு மிப்பயன் மேவுமென் றுவினிப்
புரவ ளிப்ப தறிந்து புரிந்துளோ
ருரவு மெய்க்கதி யாரெடுத் தோதுவார். (௩௦௯)

திது தீர்சிவ புண்ணியத் தின்பய
னோதி னாமி துவந்து படித்துளோர்
மாதொர் பாக நெனப்பெறு வார்மலி
காலை கேட்பவர் பேறு கழறுவாம். (௩௧௦)

சிவபுராணம்.

வேறு.

ஆதியாம் விளங்குசிவ புராணமமீ லன்போனித் தியமா மன்னோ
ன், சோதிமா மயமாகித் தோன்றியதந் தூற்பெருமை சொக்கே ஷ்
ல, னீதியுயர்ந்தோரத்திடுமக் கதையிலொரு மொழியேனு நிகழ்த்திற்
கேட்கிற், பேதியா தரன்பாதம் பெற்றிடுவர் நிகழ்ந்தகதை பேசக்
கேண்மின். (௩௧௧)

சீமுகவே தியுன்றந்தசாந் தனனுசாந்த னிராநினவி ராமன் கித்த
ன், மாமைதரு பிரகித்தன் காரணன காரணனெண் மைந்த ரின்னோர்,
திமைதரு நல்குரவான் மெலிவார்நற் குரவன்பாற் சிவனுல் கேட்டு
க், காழுறுமா லயன்முதலோர் செல்வமுந்துய்த் தரன்கயிலைக் கதியும்
பெற்றார். (௩௧௨)

அவத்துரோ கம்புரியும் பாதகருஞ் சிவன்கதைகேட் டநோகர்
பெற்றார், தவத்துரோ கியற்குமுட னடுநடுங்கி நாவினாற் சாற்றொ

ஊதாய்ப், பவத்துரோ கத்திலதி துரோகர்பா தகத்திபா தகரே யா
ணை, சிவத்துரோ கத்தர்செயும் பவமுமவர் விழுநரகுஞ் செப்பக்கே
ண்மின். (௩௧௩)

சி வ த் து ரோ க ம்.

விழுங்கலாஞ் செந்நெருப்பைக் கடிக்கலார் திண்சிலையை விடத்
தையாவி, யழுங்குற வகையிழைத்துக் குடிக்கலா மவுடத்தார்லா
னார் செம்பொன், பழங்குறை கவர்த்துபுசித் திடினமிடற்றி லேபிடிச்
சும் பயனில் யாக்கை, புழுங்கவே கனலுமுயி ரொறுக்குமந்த விடந்
தீர்வு புகலொ ணதால். (௩௧௪)

கங்கைவே ணியன்பொருளைக் கவர்தீம்ப ரிருக்கவது கவர்தற்
குள்ளம், தங்கிமுயன் றவாநினைத்தோ ரக்கணத்தி லழிவரவர் தாமு
நிற்க, வங்கவாநீ நட்புறுவோ ரவரொடுநட் பினர்குலம்பே ரறவே
மாய்வர், வெங்கொடுத்தி நாகடைவர் சத்தியஞ்சத் தியமாணை விளம்பி
னேமால். (௩௧௫)

ஈசனா லயங்குலவு திருக்குளஞ்செய் தொழினிபந்த மியற்பூஞ்
சோலை, வாசநாண் மலர்த்திருநந் தனவனம்வண் கழனிகுளிர் மணி
நீர்க் கூவ, லாசெனா தழித்திடுத றுரோகமியவ் றடுத்தபா தகநால்
வேத,மேசிவன கமபுரா ணங்கண்மணி வெண்ணீ ற்றை யிகழ்த லின்
னும். (௩௧௬)

* திருக்கோயி றிருமடநீர்த் திருக்குளந் தனவனமிங் சிவற்றிற்
றீமைச், செருக்கோடி முமிழ்ந்திடுத லிவற்றினுக்குத் திங்கிழைத்தல்
சிவத்து ரோகந், தருக்கோடத் தீமைசெய்தோர்க் கண்ணுறறீண் டித
லறாடே சார்த லோடல், வெருக்கோடா தவநாமம் விளம்பலுரை கே
ட்டலத்தீ வினையிவ் வாரும் *. (௩௧௭)

எத்தனையோ ரென்றுரைக்கேன் சிவத்துரோ கம்புரிந்தே யிடரி
ம் றோய்ந்து, மெத்துகத மெரிநிரைய முற்றவரத் தொகையெமக்கு

* ஈசனாலயமுதலியவற்றை யழித்தலும், நால்வேதமுதலியவற்றை
யிகழ்தலும், திருக்கோயின்முதலியவற்றி லுமிழ்தலும், இவற்றிற்கு
த் தீங்குசெய்தலுமாகிய அந் நால்வகைத் தீமையும் சிவத்துரோகமா
மாறுபோல, அந் நால்வகைத்தீமைசெய்தோரைக் காண்டன முதலிய
ஆறு தீமையும் சிவத்துரோக மாமெனக் கொள்க,

விளம்பக் கூடா, துய்த்துரைப்பே மதுபுரிந்த பதகர்சரி தையிற்சிலை
நா முற்றுக் கேண்மின், வித்துருமச் செஞ்சடையோர்ப் பழித்திடுநீ
ங் ககலு + மென விளம்பு வானால். (௩௧௮)

வேறு,

கிரிபுரத்துக் கீலகனா மன்னன் மைந்தர் கிளர்பாவ சித்துமுத
னாலவர்தம்முட், டிரிபுரஞ்செற் றவன்கோயிற் செங்கன் மாயன் கி
னகரஞ்செய் தானொருவன் மரத்தைக் கொன்றே, பரவுறுமோ மச்
சாலையுய்த்தான் பின்னோன் பனிமலர்பன் னியுந்தானு முடித்தான்
கேட்டப், புவலனத் துரோகனாக்கொன் றன்றான் சேர்ந்தான் புக
லுமன்னோ ருடன்பட்டோர் நிரையஞ் சார்ந்தார். (௩௧௯)

அங்கநாட் டொருநகர்வாழ் விதாதா வென்னு மடல்வேந்தும்
புரோகிதனா மகிதன் றானும், பொங்கர்செறி வந்தியத்தின் மறைவல்
லோர்க்குப் போசனநல் குநீசன் கோயில் வாழைப், பைங்கனியை
விலைகொடுத்து வலிதின் வவ்விப் படைத்தனராங் கதுபுகித்த பார்ப்
பார் தந்தோ, ரிங்கிவர்மன் னகிதன்முன்னேப் பிதிர்க ளோடு மேலி
னர்திக் கழுநுனைவெந் நிரையத் தாழ்ந்தார். (௩௨௦)

கிங்களதே யத்தினிற் பூ சக்ர மென்னுந் திருநகர்வே தியன்சவி
தா மைந்தர் மூவ, ரங்கவரிற் றருமியெனு முன்னோன் றன்பே ரரும்
பொருளு முமுநிலனு மமலற் காகப், பொங்கியநீ ரொடுமளிப்பத்
துணைவர் தாதை புவலனால் வலிதின்றிகக் கொண்டு மாண்டா,
ரங்குநிலன் பெருளளித்தோன் கயிலை சேர்ந்தா னபகரித்தோ ரர
சொடுந்தீ நிரையத் தாழ்ந்தார். (௩௨௧)

குஞ்சரநாட் டினில்வசுதை யென்னு மூதூர்க் குலமறையோன்
விப்பிரமணி மறையோர்க் கீவான், வஞ்சமறக் கொணர்தருமா னி
ரையி லீசன் வண்குரபி யெசுன்று நவன் னதையு மீந்தான், றஞ்செ
னவா லயங்காப்பேநர் தடுத்த போதுந் தந்திலரேற் றோனையளித்
தோனை யாவி, துஞ்சுறக்கேட் டரசன்வதைத் தரன்றான் சேர்ந்தான்
றுரோகர்கள் லாச்சியமா நிரையத் தாழ்ந்தார். (௩௨௨)

கவுரிபதந் தொழும்வணிகள் சவுரம் வாழ்வோன் கழறுபெயர்
சுத்தனெடுஞ் செல்வம் பெற்றோ, னவன்மனையின் மணவீனையுண்
டாக வவ்வு ராலயத்தா தியரடைந்தா ரன்னு ருள்ளுமுலமையின்மா

தொருத்தியைச்சேர்ந் தகத்துள் வைத்தே யுறுகாவல் செய்தனனாங்
கவளை மீட்டித், தவறறுவேந் தவனையுயிர் மாய்த்தான் மாய்ந்து
தழுவுவன்றி வச்சிரத்தூண் டணவா னின்னும். (௩௨௩)

விதர்ப்பநாட் டோரசன் விசுவ சேனன் வேட்டத்தி னெழுந்
துவெதிர் வரைக்கான் புக்குக், கதித்தமிரு கம்பதைத்து மீளும் போ
தக் கடுஞ்சுரத்தால் வேடைகொண்டோர் கோயில் வீழ்ந்தான், பத
த்திலரன் கோயிலெண்ணெய் லிசுசப் பைங்காய் பரிந்தெதேத்துத் தி
மிர்ந்துவரு டினதற் சேர்ந்தோர், கொதித்தழன்று புதைந்தசெப்புக்
கடார நெய்யிற் குளித்தமறு கினர்தனையுங் கூறற்பாற்றோ. (௩௨௪)

தருக்குகலிங் கத்தரசன் சந்த்ர சேனன் நறுவீர கிராதனன்
பேரனமலன் சாத்து, மருக்கமழ்மா லிகையொடுபொற் பூணு தூலோ
ர் மறைஞ்ஞறி யாதுதவத் தரித்தான் வாங்கி, வெருக்கொடர னால
யத்தோர் கேட்ப நல்கான் மெல்லுடலம் புழுச்சொரிசுட் டத்தால்
வீந்தா, னுருக்கியசெம் பொன்னைவத் துவாரம் வாக்கி யுடல்கருக்கி
சூமன்படரீர்த் திடத்துள் புற்றான். (௩௨௫)

காமரு பத்திருநாட் டரசனீன்ற காதலனா மொருமதலை வசு
வர் மீசன், பாமரிறை யாலயத்துள் விளையாடுங்காற் பணமொன்று
கண்டெடுத்துத் தாதைக் கீந்தான், ராமரிறை கோயிலுள்ளோர் கேட்
கும் போதுந் தந்திலனப் பணங்கருவூ லத்தி லுய்த்தான், சேமுறுமற்
றையபொருளுங் கள்வர் கொண்டார் தேசமிழந் திருவருந்தி நரகி லா
ழ்ந்தார். (௩௨௬)

கவுடநகர் வணிகனிதி வாக னென்போன் கதிரவனைத் தொழு
ம்பீடஞ் செங்கற் செய்வான், சிவகுருவான் றற்புருடின் மடத்திற் கா
க்குஞ் செங்கலைக்கேட் டலுமுநவா தறிந்தத் தீயோ, னவமுறுவெங்
கரிட்பிணிக்கென் னறிடித்துத் தூள்செய் தழித்தனனாங் கறிந்தரசன்
செகுப்ப மாய்ந்து, தவறில்குருத் துரோகத்தான் மருத்தன் பாகன் றற்
திடித்தோர் தம்மொடுந்தி நரகி லாழ்ந்தார். (௩௨௭)

விசையனெனு மொருவனவன் மைந்தன் சூரன் விளங்கியசை வ
த்தருமன் மனையைத் தீண்டி, யசைவறுகற் பழித்தக்க மணியுந் தூசு
மபகரித்தத் தூசுடித்தான் கண்டு கேட்ப, வசையுறுத்தித் தள்ளினன்ம
ன் னறிந்தச் சூரை வதைத்தனனவ் விசயனையுந் நார ளங்கம், பசைய
றக்கொன் றிடவவர்வெந் நரகி லாழ்ந்தார் பரனடியார்க் கிடரிழை
த்தார் படும்பா டொன்றோ. (௩௨௮)

சோனங்கர்க் கலாதரனும் வேந்தன் முன்னஞ் சொற்கலைதே
பசுபதிநற் சிவனுல் கூற,மானமிலாக் கேசரிபத் திரானென் பேரோ
ன் வசுதேவன் வயிணவன்சங் கரற்று டித்து ஞானமுறு சைவரை
வெண் ணீற்றை யக்க நன்மணியை யிகழ்ந்துமிடி வீழ்ந்துமாண்டா,
ருஹுறக்கேட் டரசனுங்கர்த் தபமாய் வீந்தா னெருநரால்வர் தலைகி
ழா நிறையத் தாழ்ந்தார். (ந.உ.க)

கலிங்கவள நாட்டரசன் கலிங்கன் றந்த காதலன்மந் திரிசுதன்ப்
ரோ கிதன்றன் பால, னிலங்கரசன் வாயில்காப் போன்றன் மைந்த
னிவர்நரால்வர் தீர்த்தயாத் திரைபோய்சன், றுலங்குசின கரங்குரவ
ன் மடம்பூந் தோட்டந் துகளறுதீர்த் தத்துறையிங் கிவற்றிற் றுஞ்சி
நலங்குமயிர் தம்பலெச்சின் மூககுச சிந்தி நலிதருநோய் படர்படுத்த
நரகி லாழ்ந்தார். (ந.உ.0)

சிவசன்மன் சோமசன்ம னெனுநூல் வேதர் திருக்கோயி னிய
மமாச் சேவை செய்வா,ரவரினொரு வன்னுடற்காற் றசைவாற் றீ
ப மவிந்ததுமற் றவன்கண்டா னறையான் போந்தார்,பவமதஞ் சீவி
த்தோன்கை மூவெண் காதம் பார்த்தவன்கண் ணுக்குமவ்வெண் ணீ
ண்ட தாங்கண், கவரநரிநாய் பருந்துகொடி கழுகு வீழ்ந்து கடிந்து
கொத்திப் பிடுங்கியுண நரகி லாழ்ந்தார். (ந.உ.ச)

சங்கரனுக் கன்புசெயு மொருவன் கோயில் சார்ந்திறைஞ்சப்
போங்கானெய் விளக்கு மங்க, வங்கதலைஞ் தன்கையாற் றீண்டித்
தூண்டி யகீன்றனனன் னென்கையுங் கதத்துத் தோய்ந்த,பொங்குந
று நெய்துஞ்சி யுறைந்த தீசற் போற்றினனிற் புருத்தடிசி றுய்க்கும்
போதி,னினைவப் புசித்தனன்பா தலமென் றோது மிடர்நிரையம் பு
ருத்துடை ஞானி யானான். (ந.உ.உ)

மதிமானென் றொருசைவ யோகி யன்பால் வைகலுமீ சற்காம
ஞ் சனநெய் மஞ்சள்திபலன்சே ரிலையடைக்கா யினீ ரின்ன வவரவ
ர்பாற் சென்றிரப்பி னீட்டி நல்கித்,துதிதருநா ளபிடேகம் புரிந்தப் பி
ன்றித் தொட்டெறிந்த விளநீரைப் பன்னாட் டின்பான்,கதுமெனவே
முடிவிலவன் தன்னைக் கட்டிக் காலபட ரிடவெரிவாய் நிரையத்தாழிந்
தான். (ந.உ.ந)

கொற்றவடி வேன்முருகன் தன்னைப் போற்றுவங் குலவணிக
னியமமாத் தொழுவான் கோயிற், சுற்றிவளை

கொண்டு பேரந்து சுவைதருபா லடிசிலொடுந் துய்த்தான் பன்னா,
 ளற்றுயிர்போ யெரிநிரையத் தாழ்ந்தா னிங்ங னறைந்தசிவத் துரோ
 கர்நர காழ்ந்த காலம், பெற்றிடுமியத் தனையெனமா லயனுந் தோரார்
 பேசுவதெ னின்றுமுழன் றிடுவ ரென்றும். (௩௩௪)

வேறு.

மன்னு மாதவத் தலைவர்காள் விஃவினிர் மனத்தினுங் கருதெரிண்ணு
 வுன்ன ருஞ்சிவத் துரோகர்தம் மரபெடுத்த துரைத்தன முமக்கிங்ஙவன்
 பன்ன காபர ணன்சிவ பூசையைப் பகருது மினிக்கேண்மி
 னின்ன லம்பெறக் கேட்பவ ரிகபர நண்ணுவ ரிதுதிண்ணம். (௩௩௫)

சிவபூசை.

பூதி யக்கமா மணிபுனைத் தஞ்செழுத் தோதிய புரையில்லோ
 ராதி நாயகன் படிவமா மிலிங்கத்தி னருச்சனை செயவேண்டு
 னோது பூசைமுப் போதிரு போதது வன்றியோர் போதேனுந்
 தீத கன்றிடச் செய்குத் தத்தினும் பத்தியேசிறப்பாமால். (௩௩௬)

யாக மெத்தனை யிருந்தவு மெத்தனை யியற்றிலெ னறஞ்செய்தென்
 பாக முற்றநா லெத்தனை படித்துமென் பரணையர்ச் சனைசெய்யான்
 போக முற்றிய செலிவமுஞ் செயலுங்கான் புகுநிலாப் பொழிவான்
 மாக முற்றியி ரிறந்தவர்க்கீதலே கடுக்குநற் பயன்வாரா. (௩௩௭)

பூசை யில்லவ னுண்டியும் புழப்பிணம் புலாணுகர் புலிக்கட்டம்
 வீச வாள்விழூத் தெரிவிழூத் திறப்பினு முய்யுமே தினிபோற்று
 மாசி லாக்குல னென்னினு மவனையார் தொடினுந் தீயும்வந்து
 கூச லின்றி யேபேசினுங் கருதினுங் கொடிதுபா கமத்தமா. (௩௩௮)

அன்பி னிற்சிவார்ச் சனைசெயா னருநர் கழுந்துவ னதுவன்றி
 வன்பி னிங்கினு மறம்படர் குறும்புநா டடைந்தீழேய் வணாகாகந்
 னன்பு றுஞ்சுன கன்கழு கோரியாய்ச் சுழன்றிடு மதுவன்றிப்
 பின்ப வன்படு மலக்கனூர் தெரிப்பர்நற் பெருந்தவ முனிவீர்களாள். (௩௩௯)

சிவனை யன்றியே மற்றொரு தேவிலைச்சிவார்ச்சனையன்றியேவேறு
 பவம கற்றுமோர் நோன்பிலைச் சிவபதமன்றியோர் பதயில்லைப்
 புவனி போற்றுமுற் பவங்கனிற் றவஞ்சிவபுண்ணியம்புரிந்தோர்க்கே
 நவிலு மச்சிவ பூசனை பலத்திடு நலன்றரு மினிக்கேண்மின். (௩௪௦)

சிவலிங்கஇலக்கணம்

வேறு.

நயம்பெறு செல்வங் கல்விமெய்ஞ் ஞான நவீம்பர முத்தியு நல்குஞ்
சுயம்புவன் பனிக்கு சிலைமண லுலோகந் துலங்கிய காந்தமண்சுடும்
வயம்பெறு மிரத மரத்தமே தீர்த்த மணிபன்னீருருவினிலிங்க [ண்
மியம்புய்தன்றிப்பூசனைக்கெளிதாமின்னமுண்டன்னவைதொகுப்பின்.

மூச்சுட ரிதயஞ் சென்னிவா லுக்மண் மொழியுமா நீறுவண் கு
டம்பார், மெச்சுகிர்க் கொன்றை கூவினங் குசைபால் வேதிகை பித்
திகை யெழுத்து, மிச்சகம் புகழூந் திலம்புன லிருங்கோ மயமும்ற்
றின்னமு மியம்பு, நச்சரா வணிவோ னாதியிற் றெருத்து நவின்றிடு
ஞ் சிவாகம புராணம். (௩௪௨)

பகிரதி யுயர்கா ளிந்திசா ரதிபா திக்கலு ழியின்பரிந் திமையோர்
பிகர்தவர் பூசித் திட்டன வனந்த நிகழ்ந்திந் தேவமா ரிடமாம்
வகிர்பிறை யெயிற்ற வவுணர்கோன் வாணன்வழுத்தினவாண லிங்கம
நிகரறு படிவ மெவாருச் சித்தாரவாரசின்ன நிறைந்துறுமவற்றின். [த

நிறுத்தியுன் முக்கால்நிறை யொவ்வா தெனினது நிகழ்த்துவா
ணமதாம், பிறித்தியும் வெண்மை செம்மையு பொன்மை பிறங்கிய
கருமையிற் றான்குங், குறித்திடி னான்கு வருணத்திற் குரிய கூறுமம்
முறைகிடைப் பரிதேற், கறுத்தமை யார்க்கு மாருமவா ணத்தெங் கட
வுள்விட் டகன்றுவே றுறையான். (௩௪௩)

சரசரத் திருக்கும் வாணலிங் கருசேய் தாரந்தன் வடிவினைமா
ய்க்குமுரைசெரியுச்சி குழிந்திடிற் கொல்லு முரியல்கீற் ருதல்வெட்
டுவிக்கும், வரகமவ் விவககங் கோடிலில் விழக்கும் விந்துநட் பகற்
றிமிக் களங்கங், கரிசுறு கயரோய் வருத்திடுங் காக்கைக் கால்கழுத்
தறுத்திடுங் கருநில. (௩௪௪)

சிறிதமே மிகவும் பெரிதுமா காவாஞ் செப்பிய பீடமெட்டறு
நான், குறுதரு கோண மூவர்க்கு முரிந்தா முறைத்திடு வட்டஞ்ஞத்
திரற்கா, மறுவிலல் றான்குங் விட்டுவ தரிதேல் வட்டமங் றால்வர்க்கு
மாகு, நிறைவிர லுயர்பா றிரண்டுதொட் டொருமும் மூன்றா நிக
ழ்த்துநால் வருக்கும். (௩௪௫)

ஏனைய விலிங்க மீரைந்து கோடி யொக்குமோ ரிரதமா விலி
ங்க, ஞானமும் புத்தி முத்தியு முதவு நயந்தருச் சித்துநீர் மாந்தி.

லானதன் னுயிருக் கரணமா மதனைப் பழித்திடி லருநர குழக்குந்,
தானுயிர் விலிங்கால் விழுங்குமேற் பாவந் தணந்துதற் பரத்தொழிம்
வைசும். (௩௪௭)

இலிங்கவுற் பவமு மிலக்கண விதியு மியம்புது மின்னமுங் கே
ண்மின், துலங்குறத் தோன்று மவைலயிக் கையினு விலிங்கமாந்
தொகுபர வின்து, நலங்கெழு பரநா தம்விந்து நாத நான்குடே புகல்
பிடி விலிங்கம், பலங்கெழு மிதிலான் மார்த்தலிங் கத்தி னிலக்கணப்
பரிசுரைத் திடுங்கால். (௩௪௮)

வேறு.

குத்திர முதலாச் சொல்லு மிலக்கண விதியுந் தொன்மை
கூர்த்தநூ லறிவாற் பூசிப் பவர் பெறும் பயனுங் கூறு
மாத்திரை வழுவி லிங்கப் பிராச்சித்தஞ் செய்யு மாறும்
பார்த்ததிற் பூசை செய்வார் பரமனா கமநூல் கற்றோர். (௩௪௯)

நனிநுனி விலிங்கச் சுற்று நாளநெற் கிடைதீர்ச் சுற்று
மினிதரு ளகோர மாண முகத்திலிங் கத்திற் கண்டோர்
வினைதவி ரடிதொ டங்கி மேற்பாணி வட்ட மீறிய்த்
துனிபற வளந்து கண்ட தொகையொடுந் தொகுத்துக் கூட்டி. ()

ஐயிரு பாக மாக்கி யவற்றினொன் றரையுந் தள்ளித்
துய்யவெட் டரைப்பா கத்தி னளவையைத் தொகுத்துத் துய
செய்யமென் மலரா லன்பர் சிறப்பினே டருச்சித் தேத்திக்
கையினற் ரொழுமி லிங்கக் கண்டச்சுற் றளந்து காண்க. (௩௫௦)

கண்டச்சுற் றேழு பாக மார்க்கிக்கண் டதிலோர் பாகங்
கொண்டதைப் புகல்கீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க
வெண்டரு மிரேகைக் குக்கீழ் மேலரே கைக்கு மேலுய
மண்டுமத் தொகைமேற் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க. (௩௫௨)

ஓங்கிய கண்டச் சுற்றிற் பதினொன்றி லொருபங் கேனும்
பாங்குசே ரளவை யேழி லொன்றொரு பாக மேனும்
மாங்குமேற் பாணி வட்ட துனிக்குமத் தளத்தி லுற்ற
வாங்கரு மிரேகைக் கும்முண் ணடுமதித் தளந்து கொள்க. (௩௫௩)

இருமைசேர் கண்டச் சுற்றை யிருபதோ டிருகூ ருக்கித்
தெரியுமக் கூற்றி னோர்கூற் றளவையைத் தேர்ந்து பார்த்து
வாழுறு மிலிங்கத் திற்கு முள்ளிரே கைக்கும் வாய்ப்ப
வொருமைநூல் விதியா லுண்மை யுறநடு வளந்து கொள்க. (௩௫௪)

இலிங்கத்தைத் தொடங்கி நாள நுனியள வளவெடுத்து
நலங்கெழு மிருக ருக்கு நவிலுமோர் கூறு தள்ளிப்
பலங்கெழு மாக மங்கள் பகருமோர் கூற்றி னீளந்
துலங்கிய நாள நீளத் தளவெனத் தொகுத்துக் காண்க. (௧௩௫)

மூர்த்திசேர் தருமி லிங்க வுயரத்தை முப்பா லாக்கிப்
பார்த்ததி லொருபாற் கீல்ல பத்திரக் குழிக்குங் காண்க
வேத்துநூல் விதிவ மூதவ் விலிங்கச்சுற் றளவெடுத்து
வாய்த்திடு மதுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னகலங் காண்க (௧௩௬)

பீடத்தி னகலந் தன்னேப் பிறித்தைந்தி னொன்றி னீள
மேடுற்ற மலரிட் டேத்து மிலிங்கத்தி னுயரந் காண்க
நாடிக்கீழ்ப் பாணி வட்டத் தகற்சிராற் பாகஞ் செய்தே
நேடிப்பார்த் தரைக்காற் றள்ளி நின்றவவ் வளவை கொண்டே. ()

மாறில்கீழ்ப் பாணி வட்ட முதலமேற் பாணி வட்ட
மீறுப ரத்தைக் காண்க விலிங்கச்சுற் றளவை யோடுந்
கூறுமுப் பாலி லோர்பா லதிகமுங் கூட்டிக் கொன்றை
நாறுவே ணியரி லிங்க நாளச்சுற் றளவை காண்க. (௧௩௭)

பஞ்சசூத் திரத்தைக் கூறிற் பரவுறு மிலிங்கச் சுற்றை
வஞ்சநீத் திடுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னளந்து காண்க
வஞ்சிலொன் றேனு நான்கி லொன்றேனு மவற்றிற் றள்ளி
விஞ்சுமா வுடையா ணீளு முயரத்தை விதித்துக் காண்க. (௧௩௮)

அந்தமா வுடையா ளோங்கு முயரத்தி னளவை தன்னே
நந்திரு பாக மாக்கி யொருபாக நாள நீள
முந்துறு துண்டிச் சுற்றை மொழிநாள மாதி யாக
வந்தமேற் பாணி வட்டத் தளவுநீ ளத்தைக் காண்க. (௧௩௯)

வேறு.

ஏல்பெறு சூத்திரம் பதினொன் றைந்திவை
நூல்புக லிரேகையை நுவலு வாயினி
மேல்வரு கீழுமேழ் மேலு மேழெனிற்
சால்பெருஞ் செல்வம்வந் தெய்துஞ் சத்தியம். (௧௪௦)

ஐவரை யிருந்திடி லடையும் புந்தியு
மெய்வரு வரைகண்மும்புழுன்று மேவீடி
னுய்வகை யிலாதல் குரவு ஞற்றிடு
மொய்வரை பொன்றுறின் மோக்க காமிக்காம். (௧௪௧)

மேலிரே கையிற்றொகை குறைந்து மிக்கே
 ழாலிரே கையிற்றொகை யதிக மாயுறின்
 மாலிரே சித்தறு மதிக்குள் ளாயவன்
 பாலிரே சித்திடம் பலிக்குந் துக்கீமே.

(ககூக)

கீழிரே கையிற்றொகை குறைந்து கேடறச்
 சூழுமே விரேகையிற் றொகைம வந்திடிற்
 றுழுறு தொருமக விறந்தி டஞ்சமம்
 வாழும்புத் திரிகள்புத் திரரும் வர்த்திக்கும்.

(ககூச)

கூறிய வரையொன்றொ டொன்று கூடினு
 நேறிய பெரியரவ் விலிங்கஞ் சிந்தியார்
 மாறறு மாகம வரம்பிற் பூசிக்கி
 லூறிய தங்குலங் கெடுத்த லுண்மையால்.

(ககூடு)

தற்புரு டத்திரே கையொடி ரேகைதா
 னற்புறக் கூடினு மகோர மாழுகத்
 திற்படு மிரேகையோ டிரேகை சேரினு
 முற்படு மிலிங்கமம் மோக்க காமிக்காம்.

(ககூசு)

வாமமுஞ் சத்தியோ சாத மும்வரை
 யேமுற வொன்றொடொன் றியைந்து கூடினுங்
 காமுற வருபுந் தி மடிக்குங் கற்றுளோர்
 நாமவரத் தானத்துப் பிரமை கண்ணுமால்.

(ககூஎ)

எவ்விடத் தினுமொரோ ரிடத்தி ரேகைதான்
 றவ்வுற வீழ்ந்தவை தான்ம றைந்திடி
 லவ்விவிங் கத்தினிற் பூசை யாற்றொண
 வவ்விய வுழவிலா பங்கண் மத்திமம்.

(ககூஅ)

அளவையிற் கண்டச்சுற் றதிக மாயிடி
 னளிவளர் மனைவியு நாச மெய்துவ
 னொளிவளர் கண்டத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடிற்
 நெளிதரு புந்தியிற் கிலேசஞ் சேருமால்.

(ககூக)

விளங்கிய விலிங்கத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
 னுளங்கெழு செல்வம்போய் வறுமை யுற்றிடம்
 வளங்கெழுப் பருத்திடிண் மலட ராகுவர்
 துளங்குநா லாதிக்கஞ் சொல்லக் கேட்டிரால்.

(ககூடு)

வேறு.

ஏக மாகிய விலிங்கச்சுற் றளவையை யாறு
பாக மாக்கியே யைந்தையுந் தள்ளியோர் பாக
மோகை யேதருங் கண்டதூன் ஞாயரமே யிருக்கி
லாக மப்பொருள் கூறுங்கண் டாதிக்க மாமால். (ந௭௧)

அவ்வி லிங்கத்தி னளவையை மூன்றுபங் காக்கித்
தவ்வு றுதொரு பங்குநீத் திருபங்கு தன்னாற்
கவ்வை தீர்தர நாளநீ ளத்தினைக் காணி
லெவ்வத் தீர்த்தர ளாதிக்க மென்னநூ லியம்பும். (ந௭௨)

நாள நீளத்தி னளவையிற் பாதியை நயந்து
கோளி லாதவங் விலிங்கத்தி னுயரத்தைக் கொண்டா
னீ ஞ நூல்விதி யளவையே நிகழ்ந்திடி னதுதா
னா னாயக னுறையிலிங் காதிக்க மாமால். (ந௭௩)

என்ற வாதிக்க மூன்றுமோ ரிலிங்கத்தி லிருந்தா
லுன்றி யன்னதை யுவந்துபூ சித்திட வொண்ணா
வான்ற செல்வமுங் குன்றிடு முரோகம்வநீ தடையு
நான்ற வார்குழை மனைவியு நாசத்தை யடைவன். (ந௭௪)

நாள வாதிக்க மிலிங்கவா திக்கமு நண்ணுங்
காள கந்தா னுருவமா மிலிங்கத்தைக் கருதா
மூளு மன்பினோ டருச்சினை புரிவரேன் முயங்கி
வானே வென்றகண் மாதர்பால் வாஞ்சையுந் றுழல்வார். (ந௭௫)

அன்றி யும்மது பூசித்த நாண்முத லாக
வொன்று வற்சா மொன்றல்ல தொன்றரை வருட
நன்றி கூர்செலவ முற்றிடு நவின் றிடி லப்பாற்
குன்றி யேயவை நாடொறு நாடொறுங் குறையும். (ந௭௬)

பொருவி லாவிலிங் காதிக்கம் பொருந்திய விலிங்கம்
பரிவிற் பூசின டிரிவரேற் புரிந்தவப் பலத்தாற்
றரும சிந்தைய ராகுவர் தழைத்தெழுந் தோங்கிப்
பெருகு செல்வம்பேரம் பேசரும் வறுமையெய் துவரால். (ந௭௭)

பூண்ட வன்பின ளாதிக்க விலிங்கம்பூ சிக்கி
லாண்டு மூன்றினின் மனைவியு கசித்திடு மப்பா
லீண்டு மோர்மனை வியுமவ ளாலெய்துங் கேடாம்
வேண்டி நன்பயிர் செய்யுந்தாற் பரியமே மிகுமால். (ந௭௮)

இயற்கண் டாதிக்க மாகிற்ற னிருந்தநா டகன்று
பேயர்த்து மற்றொரு நாட்டினிற் போகுவர் பெரித
நயந்த செல்வமுண் டாய்க்கெடு நயந்துபூ சிக்கின்
மயக்க மார்சித்தப் பிரமையால் வருத்தமு மூறுவர். (க௭௯)

வேறு.

குற்றமறு மிலிங்கமுள்ளங் கையினில்வைத் தாலுடனே குளிர்ந்
ததாயி, னற்றமறப் பூசிப்போரீர்க் காயுவுமெண் பத்தாறே யாமா
திக்கம், பெற்றிடுமவ் விலிங்கமெனி லவ்வாதிக் கத்தொகையும் பிற
ங்கக் கூட்டி, யுற்றவிரு வகைத்தொகையி னாலிலொரு பாகமருச் சி
ப்போ ராயுள். (க௮௦)

அங்கையில்வைத் திடினிலிங்கஞ் சுட்டிடுமேற் பதினொருவற்
சரமே யாயுத், தங்கியவா வுடையாளுஞ் சரசாத்து வெறித்திடுமேல்
வருட மொன்று, மிங்கிவைமூன் றும்பொருந்தி லவ்விலிங்கத் திற்
பூசை யியற்று வாரேற், பங்கமுது மவ்வளவோ வற்சரமொன் றே
யாயுப் பகருங் காலே. (க௮௧)

சூடுதரு மிலிங்கத்தி லாதிக் முறிலதனைத் தொகுத்துக் கண்டே
நாடுமிரு வகைத்தொகையு மையிருபங் காக்கியெட்டு நயந்துள்ளிப்
பீடுபெற நின்றவிரு பங்குடனே பிறங்குபதி னொன்றுங் கூட்டி
யீடுறவே கண்டதொகை பூசிப்போ ராயுவென வியம்ப லாகும். ()

இன்னுமநூச் சனைசெய்யு மிலிங்கத்து ளாதிக்க மியம்பக் கேண்
மின், சொன்னவிலிங் தத்தையுள்ளங் கையில்வைத்தால் வைத்தவி
டம் பேருக்கிச் சுற்று, நன்னரிர்ண் டங்குலத்து வெளியிருக்கிற் போ
கமுமோக் கமுமே நல்குந், துன்னுமொரு விரலிருக்கிற் பூசிக்கிற்
றயிரியத்தைக் கொடுக்குஞ் சொல்லில். (க௮௩)

அதிலரையங் குளியிருக்கிற் செல்வமெய்து நெற்கிடைபெட்
கிடையே யாயின், மதியமங்கு தரித்திரட்வந் தடையுமிது தளாதிக்க
மெனப்போர் வாய்க்கு, மிதிலதிக மென்னின்மரக் கிராந்தனா கப்போ
வ னினதுபூ சிக்கிற், புதுமைதரு மாதவத்தி ரிலிங்கவில்லக் கணமின்னும்
புகலக் கேண்மின். (க௮௪)

வேறு.

அருவுரு விலிங்கத்தை யங்கை வைக்கும்போ
தொருபல முற்றிடி னேங்கு மாயுவு
மிருபலம் பகைவராற் பீழை பெய்துறுந்
தெரிபல மூன்றெனநிற் செல்வ மோங்குமால். (க௮௫)

நாற்பல முடலொளி நனிகெடுத்திடு
மேற்புறு மைம்பல மிசையுஞ் செல்வமுஞ்
சூற்படை யுறுவறு பலத்திற் றூங்குமே
னூற்பயன் மரணத்தை நுவலு நிச்சயம். (௩௮௬)

எழுபல மிருந்திடி லிசையுஞ் செல்வமு
மழிவறு மனைவிபுத் திராண் டாகியே
யிழிவறு வாழ்வுமே யெய்துந் திண்ணமீ
தொழியவப் பாற்பல மதிக முற்றிடிச். (௩௮௭)

பூசியார் கருதியான் மார்த்தம் பூசிக்கி
சைமு மடைந்துறை நாடு நீங்கியே
தேசமெங் கணுந்திரிந் துழன்றவ் வுர்தொறு
மேசுறப் பிச்சையேற் றிராந்துண் பாரரோ. (௩௮௮)
வேறு.

இயந்த லிங்கமு மெழில்பெறு மாவுடை யாளு
முயர்ந்த வங்குல வுயர்ச்சியோ ரங்குல மிருக்கிற்
பயந்தம் மூர்த்தத்திற் பூசியா ராகமம் பயில்வார்
நயந்து பூசிக்கி னட்டதா ரித்திர ராவார். (௩௮௯)

அறையு மூர்த்தமுன் னதமிரண் டங்குல மாயின்
முறைதி றம்பிய மதமொடு மோகத்த ராவர்
நிறையு மவ்வுரு விரண்டரை யங்குல நீளிற்
குறையுஞ் செல்வநன் குறைவறு சேர்த்திய ராவர். (௩௯௦)

அங்கு லத்தின்மூன் றுயர்ந்திடி னியமத்த ராகிப்
பொங்கு சென்மூமீ போகமு மனுபவித் திடுவர்
தங்கி லிங்கநா லங்குல முயர்ந்திடிற் றாழா
திங்கு பூசுத்த பயனுரூர் பிரமுவந் தெய்தும். (௩௯௧)

ஐந்து நீள்விர லனவையு யுயரிலவ் விவிங்குஞ்
சின்தை செய்துநற் றேமல ராலருச் சிக்கின்
முந்த வேண்டிய யாவையுங் கொடுக்குமுற் றறிவுந்
தந்தி மும்மவர் சாற்றிடிந் மோக்ககா மியராம். (௩௯௨)

அறுவி ரங்கிடை யுயர்ந்திடி னவ்விவிங் கத்தின்
மறுவி லாகம விதிப்படி பூசனை வகுக்கி
னறிய பூசையின் பயனிரா சாங்கத்தை லக்கப்
பெறுவ ரன்னவர் பெறும்பயன் யாரெடுத் துரைப்பார். (௩௯௩)

ஏழெ னத்தொரும் வீரற்குடையுரிஸல் விலிங்க
மூழி மாதவ விருடிகட் கேவகுத் துரைக்கு
மாழி யான்புக ழிலிங்கமெட் டங்குல முயரின்
வாழி மாதவோ பலங்கெடு மகற்பய முறுமால். (௩௬௪)

அதற்கு மேலுயர்ந் தங்குலத் ததிகமா மிலிங்கம்
விதித்துக் கூறிடற் பார்த்தமாம் விடயங்கட் காகு
மதித்துப் பூசனை புரிதலான் மார்த்தத்துக் காகா
துதிக்கு மவ்விலிங் கத்திற மின்னமுஞ் சொல்லின். (௩௬௫)

பூசி யார்சர சரத்திடு மிலிங்கம்பூ சிக்கின்
மாசி லாவடி வுங்கெடு மனையும்புத் திரநு
நாச மாம்பொரு டானமு நாடொறுங் குறையும்
பேசி லின்னமுண் டன்னவை விளம்புவம் பேணி. (௩௬௬)

வேறு.

குட்ட நீரிழி வோடு கொதித்தெழு
மட்டி லாத வயிற்று வலியுளோ
ரிட்ட மர்மிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கின்
விட்டு நீங்கி யொழியுமவ் வெய்யநோய். (௩௬௭)

காந்தி யேசுரத் தாலெந்தக் காலமும்
பேர்ந்தி டாதுடல் பீடிக்கப் பட்டுளோ
ராய்ந்து தூயகண் டாதிக்கம் பூசிக்கிற்
நாந்த மாகிக் குளிர்த்திடுஞ் சத்தியம். (௩௬௮)

பெருவி யாதிமா ரோகம் பிணிசெயு
மரும கோதர நோயர்நா ளாதிக்கம்
பெருவி லடவிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கில்
வெருவி யேயவ் வியாதி யொழியுமால். (௩௬௯)

எந்த நாளும் பலபிணி யீர்ந்திட
கொந்து வாடி வருந்திய நோயினர்
புந்தி கூர்ந்துநா ளாதிக்கம் பூசிக்கின்
வந்த லைக்குமந் நோய்மறிந் தோடுமால். (௪௦௦)

உரைத்த மூவகை யாதிக்கத் தோங்கிய
வருத்த லிங்க மரச ரருச்சிக்கிற்
பிரித்த நீன்புவி யேழும் பரிப்பர்பின்
னிரைத்த மருறையர்க் காகா சிகழ்த்திடின. (௪௦௧)

ஐந்து சூத்திரத் தொன்றில்லை யாயிடி.
 னன்று செல்வ கசிக்கு மிரண்டின்றேன்
 முந்து தானுறை தான முடிந்திடுஞ்
 சிந்தி யாரவ் விவிங்கத்தைச் செவ்வியோர்.

(ச02)

மீற்ற துங்குறைந் தால்வழு வாம்வழுச்
 சொற்ற விங்கத்திற் பூசை தொருக்கொண
 பொற்ற சூத்திர மைந்தும் பொருந்துறி
 னுற்ற செல்வ நிலைமையு முற்றிடும்.

(ச03)

விவந்த வெண்மையி விங்கத்திற் பூசைநோந்
 துவந்து செய்யிற் கலகமுண் டாக்குமாந்
 சிவந்த விங்கத்தைப் பூசிக்கிற் றேசம்விட்
 டவந்த னை யலைந்து திரிவனால்.

(ச04)

பசிய விங்கத்தைப் பூசிக்கிற் பண்பிலா
 வசைபொ ருந்து வறுமைவந் தெய்துமா
 விசையும் பீத மருச்சிக்கு லேய்ந்திடு
 மசைவி லாச்செல்வ முற்றுமுண் டாக்குமால்.

(ச05)

கார்த்தி லங்கு கறுத்தொளி சேர்ந்திடிண்
 மூர்த்தி சாந்நித் தியமுற்று முற்றிடுஞ்
 சீர்த்தி விங்கத் தருச்சனை செய்திடிற்
 கூர்த்து வேண்டிய யாவுங் கொடுக்கீமூல்.

(ச06)

வேறு.

அத்தகை யிலிங்கம்புற் புதத்த வாவன
 புத்திநூல் புகன்றிடு மண்டம் பேரல்வன
 வித்தக விடபத்தின் கந்த மேயின
 வுத்தம மத்திம மதம மோதுமால்.

(ச07)

ஏதமில் புற்புத விவிங்க மூர்த்தியைப்
 போதமுற் றுணர்ந்துமெய்ப் பூசை யாற்றிடிற்
 பாதகந் தவிர்சரீ ராதி பாக்கிய
 மாதிய குணங்களை யடைவி னல்குமால்.

(ச08)

புற்புதா காரமாப் பொருந்தி விங்கத்திற்
 குற்பனக் கண்டவா திங்க முற்றிடி
 னற்குண முற்றிடு நாடிப் பூசிப்பர்
 வற்பற வறுபத்து நான்கு வற்சரம்.

(ச09)

போற்றியே யண்டலிங் கத்தைப் பூசிக்கிற்
 ரோற்றருந் தானியத் தொகுதி யேய்த்திடு
 மேற்றநா ளாதிக்க மிருக்கிற் பூசிப்பர்
 மாற்றொணு நாற்பத்து நான்கு வற்சரம். (சக0)

உயங்குகண் டாதிக்க முறிலம் மூர்த்தத்தில்
 வயங்குமூப் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்
 முயங்குலிங் காதிக்க முற்றிற் பூசிப்ப
 ரியங்கிய விருபதோ டிரண்டு வற்சரம். (சகக)

கதிதரு மிடபகந் தவிவிங் கத்தினிற்
 பொதுவற வருச்சிக்கிற் புந்தி மந்தமா
 மதிகவா கனபல னடையு நீடியா
 பதியும்வற் சரம்பதி னேழு பூசிப்பர். (சகஉ)

இருமைசே ரிடபகந் தமிவிங் காதிக்க
 மருவிற்பூ சிப்பரீ ரைந்து வற்சரம்
 பொருவினா ளாதிக்கம் பொருந்திற் பூசிப்பர்
 பெருமையோ டிருபது வருடம் பெட்டமு. (சகங)

திங்கக விடபகந் தங்கண் டாதிக்க
 மீங்கருச் சிப்பரெண் ணன்கு வற்சர
 மோங்குநா ளாதிக்கத் தொடுங்கண் டாதிக்க
 மாங்குறிற் பூசிப்ப ரைந்து வற்சரம். (சகச)

அறைந்தபுற் புதமிலிங் காதிக்க கம்மெனிற்
 றிறந்தரு மருச்சினை செய்யு நாண்முத
 லுறைந்தவற் சரமிரண் டிரைக்கு மூன்றுதா
 னிறைந்திடு செல்வம்பின் னிலைமை குன்றுமால். (சகரு)

ஒன்னலர் மிகுமுட லுள்ள நாளெலநர்
 துன்னிடு மனுபவந் துக்க மாதிய
 வென்னியம் புவதவ ரிடுக்க ணையதலை
 மன்னுநாற் பானிரு வருடம் பூசிப்பர். (சகக)

வதியுநா ளாதிக்க மாகில் வந்திடுந்
 திதமுறு செல்வம்பின் சேர னித்திடு
 மதுதனா திக்கமே யாகிற் பூசிக்கி
 விதமுறு முலகலூ திக்க மெய்துவார். (சக௭)

வேறு.

சுதரிசன நிதரிசன மாதிக்கத் தினில்வகுத்துச் சொல்லு மத்தி
னிதரிசன மாவதிலிங் காதிக்க றிறைந்திடெம்புற் புதவி லிங்க
மதனிலுயர் நாளாதிக்க கம்பொருந்தின் மோக்ககா மிக்காம் பூசை
திதழுறுகண் டாதிக்க முறிற்போக வானுக்காஞ் செப்பும் பூசை. ()

அத்தனும் புதத்தினு ளாதிக்க முறிற்சுதரி சனமா மத்திற்
புத்தியுறப் பூசிக்கிற் பொருடேடத் தானேவல் லவனு மாவன்
வித்தமெலா மற்றொருவ னழித்திடுவ னதிற்கண்டா திக்க மேவிற்
றத்துவருங் காலத்தி லன்னியதே யத்தினிற்போய் மரிக்குந் தானே. ()

அண்டலிங்கந் தனிற்கண்டா திக்கமுறி னிதரிசன மதுபூ சிக்கி
னெண்டிலிர பரணந்தா னியங்களுந் தும் பதினேழ்வற்சரம்பூ சிப்பர்
மண்டுறுநா ளாதிக்க மெனிற்பெலகீ னருமாவர் வருட நான்கி
லெண்டருசெல் வங்குறைந்துமடிவரிதுவெகுருபமென்றும்பேராம்.

அதுவிலிங்கா திக்கமுறிற் சுதரிசன மவ்விலிங்கத் திற்பூ சித்தான்
மதிமயங்க வேவருத்தும் பசாசுகளா லருந்துயரம் வருத றிண்ணந்
துதிதருமல் விலிங்கத்தி லையிருவற் சரம்பூசை தொகுப்ப ரிப்பாற்
கதியுதவு மெழிலிடப் கந்தலிங்கத் துக்குமினிக் கழறக் கேண்மின். ()

நிகழ்த்தியநா ளாதிக்க முறிற்சுதரி சனமெனப்பேர் நிகழு மன்பின்
பகுத்தறிவாற் பூசிக்கிற் செல்வமிரு பத்திருவற் சரமா மப்பா
லகத்துறையு மனைவியுமை யாண்டின்மடிந் திடுவளதன் மேலாருண்டு
மிகத்தளர்ந்தன் னியதேச சஞ்சார மாய்த்திரிந்து மீண்டும் வந்து. ()

ஐயாண்டு சென்றபின்னர் மரித்திடுவ ரீதுகண்டா திக்க மாகிற்
பொய்யாது சுதரிசன மென்றுபெய ரவ்விலிங்கம் பூசை யாற்றி
னெய்யாமந் திரவாதி யாவர்மதத் தாலழிவ ரிறக்குங் கால முற்றி.
மொய்யார்ச்சம் பத்துடனே யிருந்திறப்பாரிண்டுமுப்பத் தொன்பான்
சாற்றுமிலிங் காதிக்க மாகிலது நிதரிசன மெனப்பேர் தாழ்ந்து
போற்றியதிற்பூ சிக்கிற் பாதார வாஞ்சிதராய்ப் பேராவர் பின்ன [வர்
ராற்றவுமன்னியர்பொருளையார்ச்சிப்பராரையுந்தூ டணமேசெனல்
மேற்றிகழன் னியபூமி தனிலிருந்தை வருடம்பூ சிப்பர் மீண்டும். ()

அன்னியதே யத்திருந்தே யிருபதா மாண்டளவின் மரிப்ப ரத்திற்,
பன்னியநா ளாதிக்க முறிலிசையுண் டாயுலகம் பரித்தி ராசு, சின்னம
டைந் திடுவார்மிகு தானியஞ்சே ரும்பெருகுஞ் செல்வ ராவ, ரென்னி
சைக்கேன்பாதாரவாஞ்சிதராயு முன்றுமுப்பா னிரண்டா மாண்டில்.

ஆயுதத்தி னுன்மரண மடைந்திடுவ ரன்னியரா லதன்பேர் கூ
றியேனேயுமகா குணவிடய மென்னவும்பே ரிசைத்திடுமா கமங்க
னெல்லார், தூயபர விலிங்கவிலக் கணமுற்றுந் தொகுத்துரைத்தேந்
தொன்னூல் வல்லோர், சேயலிங்க மாராய்ந்து பரீக்கித்துப் பூசித்த
ல் சிறப்பா மன்றே. (சஉ௬)

ஆனாலும் பூருவகன் மங்கள்வரு மிடத்தனுசந் தான்ம் பண்ணு
கானு லுரைத்திடுபே தாபேதங் கண்டிலிங்க நனிவரீச் சித்துத்
தேனார்மென் மலர்கொடருச் சிப்பதற்குப் பிராச்சித்தஞ் செய்யுமாறு
மாணு பூதிவிகா ரங்குண குணனும்விதி விலக்கு மற்றும். (சஉ௭)

அரிதாமன்னியவிலிங்கப்பிராத்திசும்பந்தமும்பிராச்சித்தியமுஞ் சாற்றி
ன், விரிவாமந் நூலுணர்ந்து செய்கலிங்க பூசைசெய்தல்விதியாமன்றி
யொருவாது மற்றொருவ னுன்மார்த்தம் பூசித்த தொருவற் காகா
பகிபாகர் நூதனமா வாணித்துப் பூசிப்பர் பணிந்தி லிங்கம். (சஉ௮)

குன்மமொடு சுரந்தொழுநேயப் பிறவும்வருத் திடினுமனங் குன்
று தேன்றுந், தன்னுடையான் மார்த்தலிங்கந் தான்பூசித் திடுவரன்றி
யயலார் தீண்டி, முன்னியருச் சனைசெயுமென் றுரையார்தம் மனைவிந்
ல முகந்தே யுண்ணென், றன்னியரைப் பொருந்தவிட்டுப் பார்ப்ப
ரோ பெரியரிது வதுவா மன்றே. (சஉ௯)

தம்முடையான் மார்த்தலிங்க பூசைநிவே தனநின்மா லியத்தைத்
தாமே, செம்மைபெறப் புகித்திடுக மற்றையர்க்கா காதயின்றோர்
சிறப்பென் றீந்தோர், வெம்மையுறு பசாசமா யுழல்வரிமையவரா
ண்டின் விளம்பு மேர்ப்பா, னம்மைதரு குருவதிகா ரப்பொருணின்
மாலியமே யார்க்கு மாகும். (ச௩௦)

வேறு.

பூசை நிற்பய னுதிகமாம் பிரதோட பூசை
யீச னைப்பணிந் தருச்சனை செய்வரே லெவர்க்கும்
பேச ருஞ்சுவத் துரோகமும் போங்கதி பெறுவர்
பாச நீக்குமப் பிரதோடம் பகருதுங் கேண்மின். (ச௩௧)

• பிரதோடம்.

பண்டு மான்முதல் விண்ணவர் பாற்கடல் குறுகி
விண்டு மந்தர நாட்டினர் விசித்துவா சுகிணுக்
கொண்டு வானமிர் தங்கடைந் தனரதிற் கொதித்து
மண்டு வெவ்விட முதித்ததங் வானவர் மருள. (ச௩௨)

காலி யோசனை யுயர்ந்தகன் றதினவில் பாக
நீல மாமுகில் போற்கரு நெருப்பென வெழுந்து
சாலும் வேகத்தி னடந்தன வான்புவி சலிக்க
வோல மோலமென் றரிமுத லோடின ரொதுங்க. (சுநந)

பயங்கொண் டோடலும் பரந்துப சவ்விய மபசவ்
வியங்க ளாகவே மறித்துடன் றொடரவுண் மெவிவா
லியங்கு மெம்முயிர் காத்தியென் றிருங்கயி லையிற்போ
யுயங்கு வெள்விடை யண்டத்தி னனைவரு மொளித்தார். (சுநச)

ஒளித்த வானவர் பின் றொடர்ந் தாலம்வந் துறுங்காற்
களித்த மால்விடைச் சிருங்கமத் தியிலிறை கரந்தான்
விளித்தெல் லோரையும் விழுங்குமீ தெனவரும் விடத்தைத்
தளிர்ந்த கையிலேற் றருந்தின னவருயிர் தரித்தார். (சுநரு)

ஆளு நாயக னுண்டமை கண்டன எமலை
மூளும் வெம்பயத் தோடியம் முதல்வனார் மிடற்றைத்
தாள தாமரைக் கரத்தினுற் பிடித்தலுந் தங்கிக்
காள நின்றன காளகந் தரப்பெயர் விளங்க. (சுநசு)

கண்ட வானவர் முனிவர ரொழிந்தனர் கலக்க
மண்டர் நாதனு மமலையை யாசனத் திருத்தி
மண்டு பேரன்பி னடித்தனன் சிருங்கமத் தியினிற்
றொண்டர் போற்றும் காலமே பிரதோடமாச் சொல்லும். (சுநஎ)

மந்த வாரத்திற் பதின்மூன்றாந் திதியின்வா ளொளிசே
ரந்தி வாண்கதி ரத்தமண் டலமுகுர்த் தத்திற்
சிந்தி யாதமிர் தங்கடைந் திடவிடஞ் செனித்த
தெத்தை யக்கணத் தயின் றிமையோருயி ரிந்தான். (சுநஅ)

ஆத லாற்சனிப் பிரதோடம் விசேடமா மதுமுன்
னோது மற்றுள தேவர்மா முனிவர ருவப்பின்
மாது பாகனைப் பூசித்துத் தெரிசித்து வழுத்தித்
திது தீர்த்தன ரமிர்தமுண் டிருந்தனர் சிறப்பால். (சுநஆ)

மழைக்கொ துங்கினும் வருபயத் தோடினும் வரிசை
தழைக்கு மாடல்பா டற்கலா வொடுதனி வரினும்
புழைக்கை மாவுரி போர்த்தவர்க் காண்கினுந் தொடினு
மிழைக்க ரும்பெரு வினைபிர தோடத்தி லேகும். (சுசு0)

போச னஞ்சய னம்புதுப் புனல்படிந் திடுதல்
 கேச வன்றெரி சனமெண்ணெய் தேய்த்திடல் கிளர்ந்த
 தேசு பெற்றிடு வாகன மந்திரஞ் செபநூல்
 பேசு மிந்தவெண் கிரியையும் பிரதோடத்தி லாகா. (சசுக்க)

இரண நல்குர வரும்பவ மிரும்பசி யுரோக
 ஸுரணு றும்பயங் கிலேசங்கோ தம்மவ மிருத்து
 மரண வேதனை யிவையெலா மகற்றென வணங்கிப்
 புரண நாதனைப் பிரதோடத்திற் போற்றிடத் தருமால். (சசுஉ)

சங்கரித்தலால் விடத்தைச்சங் காரகா லமதா
 மங்கண் மாரிலந் தொழும்பிர தோடமு மாகும்
 வெங்க திர்ப்பரன் வீழுமுன் பின்விளம் பியதோர்
 பங்க மில்லிரு பங்குமோர் யாமமும் பன்னூல். (சசுங்)

சவ்வி யம்மப சவ்விய முபவப சவிய
 மிவ்வி தம்விடந் தொடரவிண் ணவருமவ் விதியாற்
 கவ்வை கூர்ந்தனர் விடைசண்டன் முன்சென்று கலங்கு
 மெவ்வந் தீர்ந்தன சோமசூத் திரவல மென்பார். (சசுச)

வேறு.

விடைசண்டன் விடைசோம சூத்திரம்வெள் விடைதொழுது
 விளங்குஞ் சண்ட, னடைகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன்
 மழ விடையைப் போற்றி, நடைகொண்ட பேரன்பின் வணங்கி
 லொரு வலுமிவ்விதி நன்காச் , செய்யி, னடைகொண்ட பிரதோடத்
 தடிக்கொரய மேதம்வினை யனைத்தும் போமால். (சசுசு)

சோமசூத் திரத்தோது விதியுமன்றி நான்கடொறுந் தொழுது
 போற்றி, மாமைசேர் வலம்புரித விடம்புரித லுடம்புருளல் வணங்கி
 ச் சூழ்தல், சேமமார் தருபலன்க ளொன்றுக்கொண் றுயிரமார் தெளி
 ந்த மேலோர், நாமமாங் கோமுகைமுன் கடவாமை ஈவில்பயன்மூன்
 றபுத மாகும். (சசுசு)

புனல்பத்தா விற்பாலோர் நூறுதயிர்க் காயிரநெய் பொருந்த
 வாட்டிற், கணமுற்ற பயன்பதினா யிரங்கருப்பஞ் சாறுநூறு யிரந்தே
 னூட்டில், வணமுற்ற பத்திலக்கந் தெங்கிளநீர் கோடிமணச் சந்தச்
 சேற்றிற், கிணமுற்ற தொகையனந்த மவரவர்கெய் குறைபொறுக்
 கு மெம்மா னம்மா. (சசுஎ)

இன்னுமொரு விதிபுகல்வார் தெசமியிலங் குரித்தேகா தெசியிற் பான்மை, மன்னுதிருப் பாற்கடலின் மந்தரநாட் டினர்கடையு மாலேக் காலந், துன்னுவிடஞ் செனித்தெழுந்தங் கமலனுண்டான் துவாதசிரா எமிர்தந் தோன்றப், பன்னுமிமை யவரயின்று தரயோ தெசிமா லையிற்பரனைப் பணீந்தர்ச் சித்தார். (சசஅ)

விடைமேனின் தமலன்னருள் கொடுத்தமக்கு வேண்டும்வரம் விளம்பு மென்னக், கடலால முண்டிருண்ட கண்டாவென் தடிபோற் றிக் கமலன் கூறுந், திடமாக வருந்தெசமி யெனக்கென்று னரியே கா தெசியெற் கென்று, னடைசேருந் துவாதசிப்பா ரணமுமென்று னவர்க்கவர நல்கி னுஞல். (சசக)

ஆதலினு லரிவிரத மென்றாயிற் றானரிக்கும் பொதுவு மாகு மோதியவவ் விரதத்துக் கிணையாக வொருவிரத முரைத்துக் கூடா வேதுவினற் பிரதோட மென்றாயிற் றிரணியினை நார சிங்கம் வரதைபுரிந் தடுங்கால நித்தியப்பிர தோடமென வழங்குங் காலம். ()

அத்தமன முன்பின்முன் றேழுக்காற் கடிகையதூஉம் விசேட மாகும், பத்தியினு லக்காலம் பரம்பரனைத் தெரிசிப்போர் பவங்க ணீங்கி, முத்தியடைந் திடுவர்புன மொழிந்தபதின் மூன்றாட்பிர தோ டத்திற், சித்தமுற வான்மார்த்தம் பூசிக்குந் திறம்புகல்வார் தெ ளிந்து கேண்மின். (சடுக)

பிரதோடவிரதம்.

ஐப்பசிகார்த் திகைசித்திரை வைகாசித் திங்கனென வறைந்த நான்கி, னொப்பில்சனிப் பிரதோட முதற்றொடங்கி நார்பாணே டொ ன்றைம் பத்தைந், தெப்புவன முந்தொழுவெண் பத்தொன்று தொ ண்ணூற்றே ழேனு மெண்ணித், தப்பறுபூ ருவமபா பக்கந்தோ தனுட்டிப்பர் தணவாராகி. (சடுஉ)

இந்தமுறை யனுட்டித்தே யான்மார்த்தம் பூசிப்ப ரியம்புஞ் சங் கை, முந்துரைத்த தொகைநீர்ந்த வந்தியத்தின் மொழிந்தசனிப் பிர தோ டந்தான், வந்திநான் வரையனுட்டித் தந்நாளுத் தியாபனமும் வரம்பிற் செய்வார், புந்திதெளி யான்மார்த்த பூசையுமுத் தியாபனமும் புகல்வாங் கேண்மின். (சடுங)

பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம்.

இராசனிமா முகந்தொடங்கி யேழரைநா ழிகைமூன்றி யாம மென்றே, யுரைதருமப் பிரதோடத் துரியவகோ ராத்நிரமுத் தமம்

யா தென்னில், வரையுமிரண் டாம்யாமத் திரண்டெள்ளி மற்றைய
 ஶாரக் கடிகை சொல்லுந், தெரிதருபு ருவவித்தை யபரவித்தைமூன்
 றும்யா மத்தைச் செப்பும். (சருச)

சொற்றனவும் பூசைக்கு விசிட்டமாந் துலங்குதுவா தெசுமும் பா
 னென், றுற்றிடினுங் கடிகைமும்பா னுறுறினு மாம்பிற்றையுறுநா
 டன்னிற், பெற்றதிர யோடுசுமும் பான்மும்பத் தொன்றிருபத்
 தொன்பான் பேசின்,முற்றியபூ சனைக்காகா மும்பானுன் முப்பத்தஞ்
 சுறினு மாகும். (சருரு)

பிரதோடபூசை.

திதிநிலைய மியம்பினமத் தமனநாற் கடிகையெனத் தெண்ணீர்
 மூழ்கிப்,புதியவத்தி ரத்தீரற் துவட்டியுத்தா னனநீறு பூசிப் பின்னர்ப்,
 பதியிருத்தி யஞ்சயத்தாற் றனைக்காக்கும் கலசமதாய்ப் பரவித் தன்பி
 ன், புதியகலை யிரண்டுதித்துத் தரிசுமணிந் தாரமுதல் பூண்டு பொ
 ற்பூண். (சருசு)

ஆன்மதத் துவமுதலநு சமனமுடித்திடக்கையினி லமைத்துப் பூ
 தி,பான்மைபெறு கலாமனுவாற் சுத்திபண்ணி யஞ்செழுத்தாற் பனி
 நீர் விட்டு, மேன்மைபெறக் குழைத்தந்த மந்திரத்தாற் கிரமுதல்வி
 னங்கப் பூசி, நூன்மரபிற் கைகழுவி' துவல்கும்ப முத்திரையான் முடி
 யின் மீது. (சருசு)

சிவமனுவாற் புரோக்கித்துப் பிராணயா மமுஞ்செய்து சிவாச
 னுதி, யலுமறவே நியாசித்தவ் வஞ்செழுத்தா லங்ககர' நியாசஞ் செ
 ய்து, தவறறுமம் மந்திரத்தாற் பதினென்றே னும்பதினா றேனுந்
 தர்ப்பித், திவர்தரவா சமித்தணிந்தஞ் செழுத்தரீன் னனுட்டான மிய
 ல்பிற் செய்து. (சருசு)

ஶ்ரீமூதர னென்பதபி மந்திரித்தவ் வஞ்செழுத்தா விருந்தண்
 போதாற், றுமுறா தருச்சிக்குந் தனையும்பூ சாத்தானத் தையும்பு ரோ
 க்கித், தாமுறுபச் சிமத்தினிலைங் கானவற்குத் தாத்தந் துவார
 பாலர், வாழுறுவாத் துவதிபதி பிரமன்றெற் கவரவர்மந் திரத்தர்ச்
 சித்து. (சருசு)

இருபான்மேல் சீழ்பாசு பதாத்திரத்தால் விக்வினங்க ளெவையு
 மும் போக்கி, யொருவாது நித்தியம்போற் பூதசுத்தி யோடுமந்த ரியா
 கஞ் செய்து, பரிவாக வத்திரத்தாற் கழுவிவ்சே டார்க்கிய்பரத் திரத்

தைப் பண்பு, தருமாறு சதாசிவபஞ் சாக்கரத்தாற் செறிதருதண்
ணீர்பூ ரித்து. (சகூ)

அறுகாலு மைங்காலும் பத்திரத்தாற் சுத்தபஞ்சாக் கரத்தர்ச் சி
த்து, நறுமலர்மூ லத்தணிந்து திக்குபந் தனமவகுண் டனநன் காற்
றிச், செறியவபி மந்திரித்துப் புரோக்கித்துத் தனைத்திருமஞ் சனத்
துந் தெண்ணீர், நெறிமலரா விட்டுவிந்து வெனறுதலிற் சந்தனப்
பொட்டி டணிந்து நீரால். (சகக)

மூலத்தா லஞ்செழுத்தாற் செய்துசுத்தி சிவன்னுனாய் முழுதும்
பாவித், தேலத்தான் பரவிலிங்க மிறைவிவிடை நானவே திகையில்
வைத்தே, யாலத்தார் களத்தனைச்சா மானியவர்க் கியஞ்சிவகா யத்ரி
யாலே, சிலத்தாற்புரோக்கித்துத் தூபமளித்தபிடேகஞ்செய்து பின்னர்.

குச்சுப்புற் சாத்தியபின் னஞ்செழுத்தாற் றிர்யம்பகத்தாற் குளிர்
நீ ராட்டி, விச்சைதரு மம்பிகைக்குப் பாசுபதாத் திரம்விடைக்கா யத்
ரி யாலே, யிச்சைமழ விடைக்காட்டி மாமஞ்ச ணெல்லிபா ரயிர்நெய்
யிக்குப், பச்சிளநீர் பஞ்சவமிர் தந்தேன்சுத் தம்பஞ்சாக்கரத்தாலாட்டி.

சுத்தநீ ராட்டியிருத் தியுஞ்சயத்தால் விசேடவருக் கியத்தைத்
தொன்மை, நித்தியமூ லத்தாட்டித் திருவெரிற்று டையுஞ்சாத்தி நிம
லன் றன்னை, வைத்தரியா சனத்திலிங்கத் தெதிர்முகமாய் மழவிடை
யை வைத்தர்ச் சித்து, முத்திதரு மிடபலீ சாக்கரத்தோ டாசனநன்
மூர்த்தி மூலம். (சகச)

நால்வேதம் பாதமுட றருமமுகம் பரைசுருங்க நாதஞ் செங்க
ஊாலேகதும் விந்திகண்ணன் குடிஸைபவ மண்டநுவல் வாறி ரோதை
மேலோது மவ்விடையின் சிருங்கமத்தி விளங்குமுமாமகேசனென்ன
மாலோதுஞ் சிவலிங்கப் புருமாணை யன்பினெடு மணம்ப வித்து.()

தருமமொடு ஞானமூத லுறுப்பாகும் பதுமவா சனம்பூ சித்து
நிருமலனாங் கிருப்பதாய்ப் பாவித்தா சனமூர்த்தி நினைந்தர்ச் சித்து ,
வருதிரியம் பகமூல வுமாமகே சுரத்தாலா வாசித் தான்ற
பொருவறுதா பனசன்னி தானசன்னி ரோதனமும்பொற்பாலாற்றி.

துலங்குசுவா கதவருக்கி யங்கொடுத்துத் திருவடியும் வினக்கிச்
சோதி, யிலங்குதிரு வொற்றாடை சாத்திப்பாத் தியாசமனாக் கியமு
மீந்தே, நலங்கெழுசந் தனமுழுக்காப் பணிந்துபஞ்சாக் கரத்தா

என் மலரோ டிண்டை, பொலங்கெழுவே சாத்திப்பா யதங்குளான்
விந்ததியோ தனந்தாம் பூலம். (ச ௬௭)

அஞ்செழுத்தா னிவேதித்துக் குளான்னந்தாம் பூலமனோன் மனி
க்கு மாக்கித், தஞ்சவிடைக் குழுந்தென்பசுந் தண்டெலந்தேந் காய்த்து
ருவ றண்ணென் வாழை, விஞ்சுகனி யிவைவிரவிப் பாங்கிலையும் விடை
வீசாக் கரத்தா லீந்து, தஞ்செனியே யிடபகாயத்திரியாற் றிருப்பள்
ளித் தாமஞ் சாத்தி. (ச ௬௮)

நற்றுப தீபமுப சாரம்பாத் தியாதிபஞ்சாக் கரத்தா னல்கி, யுற்ற
வுமா மகேசரசம் வாதயிருத் தியுஞ்சயத்தா லுருநூற் றெட்டுப், பற்
றறவே செபித்துமலர் சாத்தியபி னெழுந்துரின்று பதக னேன்பான்,
யுற்றியரோ கத்தினனஞ் ஞானனெனப் புகன் றிறைஞ்சித் தொழுது
போற்றி. (ச ௬௯)

பராமுகவர்க் கியங்கொடுத்து விடைச்சிருங்க மத்தியினிற் பாவி
த் தன்பா, லராவணியே னியனையும் மகேசனென வுறைகுவதா ய
ஷடவிற் போற்றித், தராதலத்து வீழ்ந்திறைஞ்சி யென்புசை கொ
ண்டருடற் பரணே யென்று, விராவுறப்பூ சித்திவெர் பூசிப்போர் பெ
றும்பயனை விளம்பற் பாற்றே. (ச ௭௦)

இந்தமுறை யாலுல்கில் யாதொருவன் பூசித்தா னெண்ணிற் றெ
ல்லாஞ், சிந்தைமகிழ் வுறத்தருமெம் பரன்விரதத் தொகைச்சங்கை
தீர்ந்தா லப்பா, லந்தியத்தி லுயர்ந்தசனிப் பிரதோடம் வருமளவு மருச
சித் தன்பாற், புந்திமகிழ்ந் தத்தினத்தி னுத்தியா பனஞ்செய்வார் புகல்
வாங் கேண்மின். (ச ௭௧)

பிரதோடவிரதோத்தியாபனம். ✽

முன்னுரைத்த படிபூசாத் தானத்தை யலங்கரித்தம் முறைவ ழாது
பண்ணிம பிரதோட் பூசையடை வுடன்முடித்துப் பண்பி னோங்கு
மன்னியவா கமவிதியின் மண்டபமுண் டாக்கிநூடுப் பதத்தின்மன்னா
வன்னியவே திகையமைத்தே யதற்கடுத்த கிழக்கிலுறு பதத்தி லோங்க.

விருத்தகுண்ட மாவதுநாற் கோணமா வதுகுண்டம் விரைவி
ற் செய்தோ யுருத்தகுடீர் நிருதியிலீ சானதிக்கி லொவ்வொருவே தி
கையுண் டாக்கித், திருத்தியமண் டபமுமலங் கரித்ததனுட் சென்றத
னை நிரீக்க ணாதி, பொருத்தமுறு சுத்திபண்ணி யைங்காணே விதிமு
றையிற் பூசை யாற்றி. (ச ௭௨)

நிலைபெறுசா மானியவர்க் கியந்தாபித் ததன்பின்பு நிருதி திக்கிற்
பலமுதவு மியற்பஞ்ச கவ்வியத்தா பனஞ்செய்து பரிவா லெங்கு
நலமிலகு புனிதமுறப் புரோக்கித்தீ சானதிக்கிலிருந் துநன்கா[ந்நெல்.
யிலகியவொன்பதின் குறுணியெழு குறுணியைங்குறுணியேனுஞ் செ

எண்டகவே பரத்தியந்த நெற்பாதி தண்டலமேல் விரித்தே யந்
த, வெண்கடுகெட் சிறுபயறு கடலேவே யரிசிபடி யொவ்வொன்றாக,
நன்குநீர்வே கொணர்ந்தவற்றின் மறுநீக்கி யொன்றுமே லொன்று ந
ன்கரய்ப், பண்புறவவ்வடைவின்விரித்ததன்மீதிலட்டதபதமங்கீறி.

தட்பமுறு மெண்ணிரண்டை யிரண்டுபடி குறுணியறுந் தண்
ணீர் கொள்ளக், கட்புலனுக் கழகுபெறு மிலக்கணம்பெற் றுடைய
கும்பங் கொணர்ந்து காம, ரெட்கிடைநெற் கிடைகெசநேத் திரக்கி
டைமாத் திராவெளிவிட் டிழைநூல் சுற்றி, துட்பமுறு பிரமசூத் திர
ஞ்சேர்த்தி விதிமுறைமுந் தூலுஞ் சாத்தி. (சஎ௭)

அந்தமணிக் கும்பத்தை யத்திரத்தி னாற்சோதித் ததனைக் கட்க
மந்திரத்தி னாற்கழுவி யுபசாரத் தோடுமணி தூபங் காட்டிக்
கந்தகற்பூ ராதிமுதன் மணங்கமழு நறுமபுனலைக் கனியு மன்பான்
முந்துமுமா மகேசுரத்தாற் பூரித்து நவமணியுமுறையா லிட்டு. (சஎ௮)

சுத்தமுறு தருப்பையின்புப் பானிரண்டா லீமைகூர்ச்சநிறுவிச்
சூத, பத்திரம்வைத் ததன்மீது நாளிகே ருழமமைத்தைம் பத்தைம்
புல்லால், ஹைத்திலகு வாகுவள வாமிலிம்பு கூர்ச்சமுமேல் வாய்ப்பச்
சேர்த்தி, யொத்தகரும் பரிவட்ட முழம்பதினா றொருபானே ழிவற்
றி லொன்றை. (சஎ௯)

சாத்திரினை கும்பத்தின் கீழ்வடக்கே நுணியாய்க்கூர்ச்சுத்தைச் சே
ர்த்திப், பூத்தவன்பி னங்ககரீ நியாசமுடன் பூதசுத்தி யந்தர் யாகஞ், சேர்
த்திபெறச் செய்துவிசே டார்க்கியந்தா பித்ததனாற் சிறப்பி னோங்குங்,
கூர்த்தறிவாற் புனிதமுறத் தன்னையுங்கும் பத்தையும் புரோக்கித்துக்
கொண்டு. (சஎ௯)

நெற்றியினிற்றிலதமணிந்தஞ்செழுத்தாற்சுத்திசெய்துநிறைகும்பத்தி
லர்ச்சனைசெய் திடல்கேண்மி னதன்கீழா மாதார சத்தி தன்னைப்
பற்றுறவுச் சத்திமுறத் குடிலாந்த மருச்சித்துப் பரிவாற் போற்றி
யுற்றதனி மந்திரசிங் காசனமா கப்பாவித் துவகை கூர்ந்து. (சஎ௯)

சிறந்தவ சத்தியையுஞ் சிவாதனமுஞ் சிவமூர்த்தி யையுமர்ச் சித்தே
யுணர்ந்ததிரோ தானசத்தி நீக்கியுமா மகேசுரமம் திரத்தா லுண்மை
நிறைந்திடும் சனைக்கும்பத் தாவாகித் திடப்புறத்தி னேயங் கூட
வறைந்தமனோன்மனியென்னுஞ்சத்தியையும்விதிமுறையினுவாகித்து.

நிலவுமுமா மகேசுரற்கீ சானுதி தெண்டபங்கி நெசித்து நீங்கா
திலகமனோன் மனிக்குமெழிற் சத்தியா திக்கீரம் நெசித்தே யேய்ந்து
குலவுதிரு வடிவிளக்கி வாமத்தாற் சந்தனமுங் குளிரச் சாத்தி
மலைவறுமீ சானத்தான் மலர்மாலே முதலியன மகிழ்ந்து சாத்தி. ()

வேறு.

தேவ சேனா மகாசேனா வுக்ர சேனா திறல்வீமா
தாவி லாத மகேசுவரா சருவா பராய சருவாய
காவா யிடபே சுவராய காள கண்டா பினகீசா
வேவில் கலியா னோவுசித வீசவ ரகங்கா தராயவென்றும், (சஅந)

சிறீகண் டாய வுயர்வாம தேவா நடேச திகழொளிரேர்
சறுவ சம்பு சங்கரனே சாசொ தாய சசிமவுலீ
செறியும் புட்க லாயவர்த்த காபு பஞ்சாக் கரதேக
விறைவ் நமவென் றருக்கித்தே யியம்புஞ் சிவனா கமவிதியால்.(சஅச)

வேறு.

பாத்தியம்பா தத்தினுயர் சமனமுகத் தினுங்கொடுத்தர்க் கியரீர்
பண்பா, லேத்துசிரத் தினுங்கரீத் மேனியினு மலர்மூர்த்தா வினுந்தா
பந்தான், சேர்த்தியநா சியினுநேத் திரத்திற்றீ பமுங்கொடுத்துச் சிற
ந்தகையில், வாய்த்திடுஞ்சத்திரசாமராதிகளாலுபசாரம்வரம்பிற்செய்து.

ஆன்றமுதல், யாமீத்திற் குளான்னமும் வடையுமிரண் டாம்யா
மத்திற், கேன்றமுற்கான் னஞ்சுகியன் மூன்றும்யா மத்தினிற்பா ய
தத்தோ டப்பந், தோன்றியநா லாம்யாமந் தனிற்றியோ தனத்தொ
டதி ரசமுந் தொன்மை, சான்றவுமா மகேசுரத்தா னிவேதனஞ்செய்
திடவேண்டுஞ் சாமந் தோறும். (சஅசு)

சண்பகந்தா மரைப்போது முதல்யாமத் தருச்சிக்க விரண்டா
ஞ் சாமம்; பண்புறா நீ லோற்பலந்தண் ணிருவாட்சி மூன்றதனிற் பாரி
சாத, நண்புபெறு கருநெய்த னாலினந்தி யாவர்த்த மடுக்கு வெள்
ளா, கீண்பரவ வருச்சிப்பர் விளம்பியயா மந்தோறும் விதிவ முரமல்

இப்படிசெப் பியமுறையா லருச்சுனைமுற் றித்தூப தீப மீந்தே
யொப்பரிய மந்திரத்தா னிவேதித்துத் தூபதீ பாதி யோங்க
வைப்புறுமம் மந்திரத்தா லுபசாரஞ் செய்துமலர் செபித்துச் சாத்தி
மெய்ப்புறன்னிரோதவருக்கியங்கொடுத்துவழிபாடுகேர்ந்தபின்னர்.

நடுவுவே திகையினில்வந் திருந்தரிசி யைங்குறுணி பரத்தி நன்கார்ய்
விடுசுடர்ப்பொன்கழுஞ்சிலெண்பத்தோரரிசியதன்மீ துவிரித்துமீதாய்
வடுவுறவே யட்டதள பதுமத்தைக் கீறியத னடுவின் வாய்ப்பக் [டும்.
கொடுவருபொன்னைங்கழுஞ்சின்முக்கழுஞ்சிலேனுமுருக்கு றிக்கவேண்

அங்குலநான் கினிலேனு மூன்றிலே னுஞ்சதுரத் தகடுண் டா
க்கிப், பொங்குமுமா மகேசுவரீம் பத்தையந்தப் பொற்றகட்டிற்
செய்து பொற்புத், தங்கியகவ் வியத்தினு லபிடேகஞ் செய்துமுறை
தணவா வண்ணம், துங்கமுறு கருடணமா திப்பிரதிட் டாந்தமன்பு
தோன்றச் செய்து. (ச௧௦)

பிரதிவிம்பர் தனையந்தப் பதுமதளத் தினிலமைத்துப் பிறழா வ
ண்ணம், பரவியபாத் தியாசமனார்க் கியங்கூட்டி ழுருச்சிக்கும் படிசே
ண் மின்கீழ்ப், பொருவறுகூர் மாசனந்தன் மந்திரத்தாற் பூசித்துப்
பொலிவின் மீதா, யரியவட்ட நாகந்தன் மந்திரத்தி னுலருச்சித் ததன்
மே லாக. (ச௧௧)

பூருவதிக் காதியதன் மாதிகளைப் பூசித்து விதிக்கு* னீதி
கூரவதன் மாதிகளாச் சித்தும் திரசிங்கா சினமாய்க் கொண்டு
தேருமுமா மகேசபர தேவத்திரியம் பகசோம சுந்த ரோச
வோர்சருவ வீமமடிகோற் பலாயசிறீ நீலகண்ட வென்றாச் சித்து: ()

நேசித்துச் சத்தியா திகனாலே தெண்டபங்கு நெசித்துப் புந்தி
யோசித்து வித்தியா தேகமுழா வாகித்தே யுமாம சேசம் —
பேசுற்ற சருவபாவ விழுத்திராய பிறங்குமி ரீம்ரி காய
வாசிப்பொற் புறுசருவ வயிச்சுரிய சமர்த்திரா யவென மன்னும். ()

பகர்தருமம் மந்திரத்தோடு மாமகே சுரபஞ்சாக் கரமுங் கூட்டி
த், தகவுறவா வாகித்துத் திருவடியும் விளக்கமிருத் தியுஞ்ச யத்தாற், தி
கழ்தருபாத் தியாசமனார்க் கியங்கொடுத்துக் கருப்பூரா திகளவேதித்
தே, யகமகிழ்சந் தனமலரம் மந்திரத்தாற் சாத்தியலங் காரஞ் செய்தே

பத்தர்புகழ் சூருவவயிச் சுரியமக தேவசர்வ பாவ நாச
சீத்தியோ வாமவகோ ரேசதற் புருடவீ சாஸ வென்றே
யித்தகைமந் திரங்களிலர்ச் சனையியற்றி யெழிற்றுப தீப மீந்து
நித்தமிருத் தியுஞ்சயத்தா லமுதொடுதாம் பூலாதி நிவேதித் தேத்தி. (1)

மணங்கமழ்தூ பதிபஞ்சத் திரசாம ராதிபணி மாறப் பண்ணி,
யினங்குமிருத் தியுஞ்சயத்தாற் செபித்துமலர் சாத்தியுளத் தெண்ணிற்
றெல்லாங், குணங்கொளுநீ கொடுத்தருள வேண்டுமெனப் பிரரத்த
னையுட் கொண்டே பின்னர், நுணங்கறிவி னிடபவான் மார்த்தம்பூ
சிப்பரது நுவலக் கேண்மின். (சுசுசு)

யிவவுபுக ழான்மார்த்த விடபத்தைப் பஞ்சகங் வியமே யாதி
திரமுறுமர்ச் சியாதியபி டேகஞ்செய் தேதிருவொற் றுடை சாத்தித்
தரைபுகழ்தென் னடுவிதழி லெழுந்தருளப் பண்ணியிரீம்காயசர்வா
பரணபூ டிததரும விடபவெனு மந்திரத்தாற் பரிந்தர்ச் சித்து. (சசுசு)

வதனத்தி ளருட்சத்தி யிச்சாளுா னக்கிரியை மருவு கோட்டி
வெழுற்ற நேத்திரத்தி லங்கியா தித்தனிஞ்ஞ் செவியி லாதி
வீதமுற்ற பராசத்தி நாலுமிந தத்தினுநால் வேத மேனி [த்து.
திதமுற்ற தருமம்வா றிரோதையண்டந் தனிற்பவமுந் தெளிந்தர்ச் சி

பாவத்தே யிடபகா யத்திரியா லேயாவா கனமும் பண்ணிப்
பூவொத்த செய்யதிரு வடிவினக்கி யெள்ளினதும் பூவுஞ் சாத்தி
மேவுற்ற கருப்பூரம் விரவுசுந்தஞ் சாத்தியலங் கரித்து நல்கி
நீவுற்ற மணங்கமழ்தூ பிந்திபமுற்கான்ன நிவேதித் தேத்தி. (சசுசு)

திடமுறுதாம் பூலநிவே தித்துரிய தூபதி பாதி நல்கி
யிடபகா யத்திரியான் மலர்சாத்தி நிரோதவருக் கிபத்தை யீந்தே
யடைவுடனான் மார்த்தலிங்க முன்புகலும் பிரதோட விதியா லன்பி
னிடமுறுபத் தியிழ்ப்புசித் திடவேண்டு மவ்வா றிங்கியம்பக்கேண்மின்.

விதிமார்க்கத் தாலபிடே கம்பண்ணி யீசான தளத்தின் மீதே
பதிவாகப் புகழ்ந்தமைத்துப்பூசாதிசெபாந்தமுற்றும்பண்பிற்செய்தே
சூதிமார்க்கத் தாலுளத்தில் வேண்டுவனபிரரத்தனையுட்கொண்டுதூய
கதிமார்க்க முதவுநிரோ தார்க்கியமுங் கொடுத்தென்பு கணிந்து பின்னர்.

குண்டத்தி னிடத்தடைந்து குண்டசங்கக் காராதி பூர ணந்தம்
பண்டுற்ற விதிப்படிசெய் தங்கியித யப்புனிதப் பதும் மீது
மண்டுற்ற புகழுமா மகேசனையா வாகித்து நிவேத னப்பேர
தொண்டுற்ற மகேசுரத்தாலுருவையா யிரமெள்ளலோமஞ்செய்து.

உருப்பதினா யிரமிருத்தி யஞ்சயத்தா னெய்யில்வன ரோமம் பண்ணி, யருத்தியொடு பிரதிவிம்பந் தனில்வியோ மவியாபி யாதி யாகப், பொருத்தியவெண் பத்தொர்பத மந்திரத்தாற் பகல்வரொவ்வொன் றிற்கை வைந்தாய்த், திருத்தகுமா குதியெள்ளா னெய்திகழ்வெண் கடு கவணை துவரை யோடு. (௫௦௩)

நற்கடலை நாயுருவி யரிசிலே யரிசிலினை நறிய தூய்ச்செந் தென்பொரியிந் நவதானி யங்களினு னிறைதருமா குதிவ ழாதங் [ச் குற்பனமாமொவ்வொன் றிற்கொன்பதுமந்திரமாகவோமம்பண்ணி சிற்பரமா கியவிலிங்க விம்பத்திற்செயுமோமஞ் செப்பக் கேண்மின்.

பானெய்தேன் கலந்துதிரி யம்பகமா யிரத்தோமம் பண்ணிப் பின்னர், மேன்மைபெறு சருவபூ பம்புதிய மலர்மிருத்புஞ் சயத்தா னல்கிக், காணமர்தாம் பூலாதி யியம்புதிரி யம்பகத்தாற் கமழோ மஞ்செய், தேனையபூ ராதிமந்திரங்களினு லும்மோமியல்பிற்செய்தே.

ஓமசமாப்த் தியும்பண்ணி யாமந்தோ ழும்பூசை யோம மெல்லங் காமுறவே முடித்ததற்பி னுலாம்பா மாந்தத்திற் கரிசு தீர்க்குஞ் சேமநிறை யங்கியுளக் கமலத்தி லகோராத்தி ரத்தைச் செவ்வே தாமுறவா வாகனஞ்செய் தன்பினொடு புகன்றதன்மந் திரத்தி னாலே.

பசுவினெய்யால் வெண்கடுகாற் பகர்தருபங் கயப்போதா லொ வ்வொன் றிற்கே, யிசையுமுரு வாயிரமா யிரமாக விதிமுறையி னிய ற்றியோம, மசைவறுசீ ரகோரலீ சாக்ஊர்த்தா வுருப்பதினா யிரத்து மாற்றி, நசைவுறுகுண் டத்தினுக்குக் கிழக்காக நயந்திருமண் டலமு மிட்டு. (௫௦௪)

உத்தரமண் டலத்திலந்தர்ப் பெலிதென்றி யுயர்ந்தபெகப் பெ லியு முண்மைப், பத்திபெறச் சருக்கரையும் பழமுமமு துவகூட்டிப் ப ரிவா லிட்டு, நித்தியமாம் பூராதி மந்திரங் காற்பழஞ்சரக் கரைதே னெய்பா, வித்தனையொன் றாய்மத்தித் தொவ்வொருமந் திரத்திந் கோர் பப்பத் தெண்ணி. (௫௦௫)

உணன்றியவா குதிசெய்தங் கோமசமாப்த் தியுமுடித்தேயுயர்குண்டத்தி லான்றிவ னேப்பிரதி விம்பத்து மதினின்று மருங்கும் பத்துந் தோன்றியவக் கும்பத்தி னின்றுமிலிங்கத்துமுறைந்திடவேதொன்னு லேன்றவிதி வமுதாம வுத்தியா பனம்பண்ணி யிறைஞ்சி யேத்தி. ()

பழையலில் கத்தினுக்குப் பராமுகவர்க்கியங்கொடுத்துப் பண்
பர்லன்பு, தழைதரவாத் தியமுழங்க வவ்வின்க மடத்திலெழுந் த
ருளப் பண்ணி, யிழைதருகும் பம்பிரதி விம்பிரண் டுகிராம வலஞ்
செய் தேத்தி, விழைதருபண் ணியதீர்த்தத் துத்தியா பனஞ்செய்து
மீண்ட பின்னர். (டுக௦)

ஆசானை மண்டபத்திற் பீடத்தி னினிதினெழுந் தருளப் பண்ணித்
தேசாரங் கேழுரங் குண்டலா திகளிலலங் காரஞ் செய்தே
காசார்வெவ் வினைதவிர்க்கும் பதத்திலபி டேகரிவே தாதி காமர்
நேசானே சத்தோடு தூபதி பங்களுப சார நேர்ந்து. (டுக௧)

அருளுமிருத் தியஞ்சயத்தான் மலர்செயித்துச் சாத்தியஞ்சட் டா
ங்கத் தோடு, தருவெனவீழ்ந் தடிவணங்கிச் சருவாப ராதமனம் பொ
றுத்தா ளென்றுந், திருவருளால் யான்விரும்பி வேண்டியவெல்லாமரு
ளிச் செய்வா யென்றுங், குருபரன்பூ சனையாற்றி யவனருளைப் பெ
ற்றுள்ளங் குளிர்த்து வாழ்ந்து. (டுக௨)

அருணவத யத்துமற்றா நாளதுட்டா னம்புகை யடைவி னா
ற்றி, வருணமிகு மறையவர்போ சனமகே சுரபுகை மரபிற் செ
ய்தே, கருணைதரு குருப்பிரசா தம்பின்பு தான்கொண்டு கைவாய்
பூசிப், பொருணினைந்திவ் விதிமுடிப்ப ரிகபரமு மவர்க்கேயாம் புக
ன்றே முண்மை. (டுக௩)

இப்படியா கமமியம்புப் விதியாலிவ் விரதவுத்யா பனஞ்செய்
விப்போன், செப்புமவற் தேயட்ட வயிச்சுரியஞ் சம்பத்துச் சிவமெ
ய்ஞ் ஞான, மொப்பறுமுத் தியமுண்டா முரைத்தனமிப் பிரதோட
த் துண்மைப் பேறு, முப்புவனந் தொழப்பெற்றா ளுளப்பிலரச் சரிதை
சில மொழிவாந் கேண்மின். (டுக௪)

வேறு.

கருப்பை யொன்றவி தீபத்து நெய்யுணக் கருதி,
விருப்பி னூற்றிரி யசைப்பவிட் டொளிர்கொழந் தீழல
வீருப்பு றும்புவி தானவத் தோற்றமு மழகுந்
திருப்பொன் மோலியும் பெற்றுமா வலியெனச் சிறந்தான். (டுக௫)

தானை மன்னனுச் சீனிவாழ் சந்திர சேனன்
ஞான பூசைகண் டிடைமக னயந்துந் மணலால்
வான மேதரு பூசைசெய் தவனெடும் வாழ்ந்தா
னானந் தீர்க்கி பெற்றன ரிருவரு மோவார். (டுக௬)

புரமெ ரித்தநா ளட்டமி புகலுமத் தினத்திற்
பரணை யாவின்பா லாட்டியே வலஞ்செய்து பரவில்
வீரவு வெம்பவ நீக்கியே வீடுபெற் றுய்வார்
திரம தாகிய சிவார்ச்சனைப் பேறுசெப் புதுமால். (௫௧௭)

விண்டு வேழுதல் வானவர் வேதிய ராதி
தண்ட வில்லதோர் மரீனிடர் தந்தியே முதலா
மண்டு பன்மிரு கங்க்வான் கலுமுன்முற் பறவை
யண்டர் நாதனைப் பூசித்துப் பெற்றமற் றியாவும். (௫௧௮)

வேறு.

மகதநாட் டொருமறையோன் சக்கி ராங்கன் மைந்தனும் திரிதி
ராட் டிரனென் பேரோன், புகலருந்தங் குலனெருவி மதுவு னுண்
பான் பேரந்துபொது மகட்புணர்ந்தன் னவனோ டேகி, நகைமலர்
ந் தனவனத்திற் செழுமண் கொண்டே நந்திலிங்கம் வாணித்து வி
ளையாட் டிற்றான், நகைபெறுவா னாகரனாய் பூசித் தீசன் றனிநடத்
திற் குடமுழவ மிசைக்கப் பெற்றான். (௫௧௯)

பப்பரநாட் டினில்விளங்கும் வளஞ்சே ரோரார் பகவதிவாழ்
சுபனன்மக னசித்த னென்போன், விப்பிரத்தங் குலனெருவிக் கள்ளு
ண் காம விருப்பினனாய்க் களவொழுக்க மேன்மேற் செய்வான்,
செப்பருமோர் பார்ப்பனியைக் களவிற் சேர்வான் றிரண்முலையைத்
தனைச்சுரனென் றருச்சித் தேத்தி, மைய்ப்புடியும் கண்டனெதிர்ந்
தருளை நல்க கன்மதனா யுலகாணை வழங்குப் பெற்றான். (௫௨௦)

மாளவதே யத்துவயி ணவப்பே ருரில் வாழ்கணித நூன்மறை
யோன் கீருது வென்போன், மூளுறுபொய்க் களவொழுக்கிப் பொ
ருள்கைக் கொண்டே மொய்குழல்வே சையாக்குதவிமுயங்குதீம்பன்,
கோளுறுபுன் புலைச்சியைச்சேர்ந் துமுனாள் வாசக் குளிர்மலர்ப்பூங்
கூடைகொண்டோ ருன்பன் செல்ல, வேளையிதென் றேபறித்தா
னணிந்தான் றப்பி வீழொருபூத்தேவனுக்கென்றான் னுள்சேர்ந்தான்

வேறு.

அறிவிலார் வினோத பூசை யளித்திடும் பயனீ தென்றார்
பிறிவிலா துயிரு ணிற்கும் பிரான்றனை யுணர்ந்து பெட்பின்
மறுவிலா கமத்தாற் பூசை மரபினிற் செய்தோர் பேற்றைக்
குறிபடுத் தெவரே சொல்வார் குழகனே யவர்வே றன்றால். (௫௨௨)

எழுசுயம் பிலிங்கந் தன்னிற் சயனந்திவ் வியத்தி ருப்பு
 மீழுவலா னுரி டத்தி னிற்றன்மா னிடம்வி னோதஞ்
 செழுநில வேந்தன் கோயில் சேர்ந்துறை செய்கை போலாம்
 பழுதில்சற் குருவ ரம்பின் பகுதியைப் பகர்வாங் கேண்மின். (௫௨௩)

குருநகத்துவம்.

முக்கணன் கயிலைப் பாங்கர் முராரியே முதலோ ருய்யத்
 தெக்கண ழூர்த்த மாசிச் சிற்பர முபதே சிப்பான்
 றக்கவெற் பிமையங் கோளந் தடங்கொளா மர்த்த னத்து
 மிக்கபிச் சாட னத்திண் பொருப்பினும் விருப்பின் மேவி. (௫௨௪)

நற்பொரு ளுபதே சிப்ப நால்வரைக் குரவ ராசிச்
 சிற்பரந் தெளிந்து ஞான தேசிகர் சிறப்பின் வைகிப்
 பொற்புறு தமது நாமம் புனைந்தபி டேகஞ் செய்ய
 விற்பொலி மண்ணில் வந்தார் விழுத்தவ விரத மேலோர். (௫௨௫)

குருபரம் பரைபு கன்றே மன்னவர் நிலைமை கூறி
 லொருவனே யுலகில் யார்க்கு முள்ளிருந் துணர்த்துந் தேச
 னருள்வழி சீடர் யாரு மமலனைப் பூசை செய்வார்
 ம்ருவுமச் சீடர் தன்மை யுரைக்குது மரபிற் கேண்மின். (௫௨௬)

சீடரிலக்கணம்.

வேறு.

நீர்ப்பிடிந் திடுங்கான் முன்னர்நின் குட னின்றிடி விருந்திடல்கி
 டத்த, லோர்வற வுறங்கு முன்னர்த்தா னுறங்க லுண்ணுமுன் னுணவ
 ரை பெண்து, கேர்பட வுரைத்த லறம்பழி கூற னிகழ்த்திய பணியி
 னே மறத்தல், சீரூடல் குருவை யன்றியோர் தெய்வந் தேறிடல் சீட
 ருக் காகா. (௫௨௭)

தம்முளத் தியையா செய்யினு மிடரே தரிந்நீமன் பினினெறியெ
 ன்றே, செம்மையார் குருவின் செய்கையி னொழுகா தொழிதறங் கு
 லத்தினுக் கியையா, வெம்மைமா சுறினு மாச்சிர மத்தை வழுவினு
 ம் புகழறம் வீட்டி, மெய்ம்மையான் மற்று மிழப்பினு மேய்ந்த நிலை
 விடல் சீடருக் காகா. (௫௨௮)

அறைத்திட லருள்பே ரறமற மல்லா துரைத்திட லிஷ்டயிலொ
 ன் றறைத, னிறைந்திடு பொருள்பே ரறிவுதா னுரைத்த லகங்கரிப்

பாகவே நிகழ்த்தல், குறைந்திட வுள்ளம் பொடிவன கூறல் கோட்டி, கொண் டியம்புத விருஞ்சேர், துறைந்திடு செவிச்சொல் லேவுத வி றையுள் ஞ்ணர்தரு சேருக் காகா, (௫௨௬)

இடமறி யாதொன் றுரைத்தல்சந் நிதியிற் றேசிகன் சீர்த்தியை ய ன்றி, மடமையாற் பாடல் பொருளலா துரைத்தல் வழுத்துத றவிர் தல்சொன் மறுத்த, றிடீமுறக் கொடுத்தன் மாற்றுத லாசான் றிரவி யம் புசித்தலீர் திடுத, றடைபடு பொய்ம்மை யுரைத்திட ரோடஞ் சாற்றுதல் சேருக் காகா, (௫௨௭)

முன்னச கியமா வருதறா ன்ணிந்தவேடத்தோ டணைதலம்முதல்வன் றன்னிழ றம்மேற் படுதலா சான்மேற்றமதுறுசாயைபோய்ப்படுதன் மன்னியே யிருக்குந் தலத்தின்மேலிருத்தல்வதனத்தோடுமுகிழித்தல் பன்னருங் குரவன் முன்செலன் மறுமைப் பற்றுள சேருக் காகா, ()

சயனமா தனம்வா கனமிதி யடிவத் திரங்குடை தயிலமா பரணம் பயனுறு குளிர்பூச் சந்தனந் தரித்தல் பாதமுன் விளக்கல்பல்விளக்கல் வியனுறு மணங்கொள் பாகிலை யருந்தல் விமலதே சிகன்முன மாண நயனுறச் செய்யுஞ் சேடர்தம் மியல்பு நவிலுவ நன்கூறக் கேண்மின், ()

நெறிகளிற் பயமா மிடத்துநீ ரிடத்து நிசியினுங் குரவன்முன் சேறல், செறியுமற் றிடத்திற் பின்செலல் பிறிதோர் கிந்தையற் றரு ட்டிரு வடியே, பொறியெனச் சாயை போல்வீடா தமர்தல் பொ ருந்துதன் றீங்குமுன் புகன்று, குறிபட வாரா வகையொரு ரிருத்தல் கூறிய சேருக் கியல்பாம், (௫௨௮)

தண்ணிய ரெனினுங் குருவுளம் வைத்தோர் தமைப்பரம் பொ ருனென ஷுணர்த, னண்ணுமான் முதல மூவரே யெனினு நற்குரு வருளடைந் திலரே, லெண்ணனீத் தவரைக் கைவிடன் முத்திக் கி யைந்திடுஞ் சேருக் கியல்பாம், புண்ணியப் பொருளாங் குருநிலை வ ழாது போற்றுவோ ஷீசன்வே றன்றல், (௫௨௯)

சிவனடியாரிலக்கணம்.

பரம்பரை யாசா னுணர்த்திடத் தெளிந்து பதிபசு பாசமுன், னுணர்ந்துவரம்பெறு மெய்ம்மைச் சிவனடி யாருக் கிலக்கண முள வவை வகுக்கி, னிரம்பிய விருபான் மூன்றுமு விதமா நிகழ்த்திடிற் புறத்தினி லொருபா, னுரம்பெறு முடவி னத்தொகை யோங்கு மு ள்ளத்தின் மூன்றமைந் திடுமால், (௫௩௦)

சொல்லுமூ விதமா மிலக்கணத் தொகையிற் றொகலுறும் புறப் பஃது ரைக்கே, மல்லச்சேர் பூதி யுருத்திர வக்கம் வளைதறே சிகரையர்ச் சித்த, லல்லணி கண்டற் போற்றல்பேர் விளம்ப லறஞ்செயன் மாக்கதை கேட்ட, லொல்லையா லயங்கள் போற்றன்மெய் யன்பர்க் குதவுத லவரொடுந் துய்த்தல். (௫௩௬)

மெய்யிலக் கணம்பத் திகீறியிய லுரைக்கின் விம்மிதங் கண்டத் துட் காட்டன், மையணி கண்ட னியற்கையை யுணர்ந்து மகிழ்தொ டு நாத்துடித் தெழாதன், மொய்நகை துடித்தல் பூதியார்த் தனித ன் முழுதமங் கங்குலங் கிடுதல், செய்யதம் மேனி மயிர்ப்புறம் புள கஞ் செறிந்நிடல் குறுவிய ரரும்பல். (௫௩௭)

தன்வச மன்றி விளம்புநாப் பெயர்த்தி டாதலா னந்தரீர் தழைத்து, நன்விழி சொரிதல் பரவச மாத னாதனை யுளப்பித் தயர்த, லன்புற வுரைத்தே முளத்திலக் கணமூன் றஞ்செழுத் துன்னன்மா னத்தா, மின்புறு பூசை யீசனைத் தன்னை யிரண்டற வொன்றெனக் காண்டல். (௫௩௮)

எம்மையான் டருளீந் தொண்டர்பா னிகழு மிலக்கண மிருப த்து மூன்றுஞ், செம்மையா வுரைத்தேம் புகலிலக் கணத்துட் சிறந் தபின் மூவிலக் கணமூர், தம்முளே யுன்னு முத்தமத் தவரைத் தனி முதற் சிவனெனத் தருமான், மும்மைசே ருலகம் போற்றுமத் தொ ண்டர் பூசையே முதன்மையாம் பூசை. (௫௩௯)

இல்லறந் தறவென றிண்குனுஞ் சரித்தே யியழ்பிய சிவனடி யாருட், இல்லறத் தொழுகா வில்லறத் தினர்க்குப் புகலருங் கிரியை யின் வழுவி, னல்லற சாந்தி யால்வழு வகலு மூற்றிய தறவறம் வழுவிற், றெல்லற மாகும் விரத்தம தமிழி னாகலாற் சாந்தியிற் றெல்லையா. (௫௪௦)

துறவியிலக்கணம்.

வெண்டிகின் முதலாம் பஃதுகி றரித்தல் வீரம்பித்தாம் பூலத் தை யருந்தன், மண்டொளிர் பொற்பூண் மணங்கொள்சந் தாதி வ னிதையர் புணர்ச்சிவாஞ் சித்தல், கண்டமே லன்றி மயிர்சரு வாங்க ன் கனைத்திடல் கோபமுற் றிடுதல், பண்டையோ ராசா பாசத்தைய டைதல் பற்றறு விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௧)

காவியுந் தரித்தே யரசர்தங் கோயிற் கடைத்தலைச் சேறலா ல யங்கள், மேவுறப் பரித்தல் பொதுமடங் கழனி தருமத்திற் பொ

துப்பொருள் விழுத, நேவர்வா ளரசர் தேசிகர் வேசை சினகா
தடிச்சியர் பரத்தை, யேவமார் விதவை வேதிய ரிவர்பொன் னேற்றி
டல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௨)

நீசர்குடிப் பொருளா மத்துறை பரிப்போர் தீப்பொரு ணிரை
ப்பசு விலைப்பொன், னீசனா லயங்கள் பரிப்பவர் கோயிற் றொழும்பி
ன ரியறபரி சார, ராசில்கற் றச்சர் கொற்றனாற் சிற்ப ராட்டுவா
ணிகர்திலர் சாரர், பேசுமீன் வலைஞர் னுரைமது வுண்போர் பெரும்
பொருள் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௩)

நசையுறு காம விருப்பி னால் விதவை முதலிய நாரியர்த் தோய்
த, னிசியிடைத் துயிலிற் சொப்பனெந் திரியம் வீழ்ந்திழற் சாந்தி
நேர் செயாதல், வசையறு மன்னங் குக்குடாண் டத்தின் மாத்தி
ரை நாலிரு பிண்ட, மிசைவதை யன்றி யவாவினா லதிக மிசைந்திட
ல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௪)

ஒரிடத் துண்ட விருத்தலோ ருரி லுறுபொருள் விரும்பியா சித்
தல், சார்தருங் காமங் குரோதமே முதன்மே விடில்பொய்கொள் சத்
தியஞ் சாற்ற, லாருறு சிவவே டத்தினர்ப் பணியா தகந்தையா யிகந்தி
று மாத்த, னாருறு பரதெத் தந்தம தாக்க னநிறவ விரத்தியர்க் காகா.

தெனிகுரு விலிங்க சங்கமத் துரோகஞ் செய்திடல் காவியஞ் சீ
ரை, வளர்முழந் தான்மே லுடுப்பதை யன்றிக் கீழ்தழைந் திடவரிந்
துடுத்த, லளிபிலா துண்டிப் பொருட்டினாற் பந்தி வரைந்துதாம் பல
புமே யயிறல், விளையும் திரவா தஞ்செயல் பொன்னோ டெனார்கொ
ளல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௫)

தேசிக னாருளிற் பாத்திர மேந்தித் தீக்கையிற் சுத்தரா யன்பா,
னேசரா யுறைவோ ரில்வினே ழிடத்தி னியமமாப் பிச்சையேற் று
ரைத்த, வாசிலெண் டிண்ட மருந்துத லன்றி யோரிடத் தேற்றினி த
ருந்தல், வாசிவா கனங்க னேறியே யிவர்தன் மாதவ விரத்தியர்க்காகா.

ஆதலாற் புகலும் வழுவணு குருவா மதிதரா யருணிலை நிற்கு
மாதவ விரத்தர் பரம்பொரு ளன்னோர் பெருமையை பெவர்வருத்
துரைப்பார், தீதறு சரியை கிரியைப் போகர் தெனிலவ ஞானிய
ருணர்ந்தே, யோதுறு பொருளாய் பிாமமா மூர்த்தி விசேடமு மு
ரைக்குதுங் கேண்மின். (௫௪௬)

மகேச்சரவடிவம்.

ஆதியம் பரம னருளினப் பொருடான் மகேச்சரப் பிரிவினிற் றோன்றி, யோதமா வுடையா ளிலிங்கமு மாகி யுயிருத வன்னையத் த லுமான், தீதில்சுந் தநரா யகரேனும் வடிவாய்ச் செப்புயிர் விகாரந் தீர்த் தருளு, மாதொரு பாகத் துருவமா யாண்பெண் மன்னுயிர் பு ணர்ந்திடப் புணர்க்கும். (௫௪௯)

அம்பிகை கரந்தொட் டணிமணஞ் செய்தே யாருயிர் மணவி னை முடிக்கு, மும்பர்க்கும் மணக்கோ லத்தொடு மவனோ டிறைந்துயி ராண் பெண்ணே டிருத்து, மெம்பிராட் டியைத்தன் னுருவொடுங் கல ந்தே பெண்ணொடாண் புணர்ந்திட வியற்றும், தம்பமா யிருந்தம் பிகைகுக னேடுந் தனையரோ டிறவுயிர்க் குதவும். (௫௫௦)

அரியுல களிக்கத் திகிரிதந் தருள்வா னுருவெடுத் தவனிமன் னு யிர்க், னுரியபோ கத்துய்த் திடச்செய் முதன்மூ வருவெடுத் துயிர்த் தொகை யனைத்து, முரிதரு மாய தூலகூக் குமமா முச்சட மெடுத்தி டச் செய்யும், பிரிவிதெக் கணமா மூர்த்தியா யுயிர்கள் குருவருள் பேற்றிடச் செய்யும். (௫௫௧)

எம்பிரான் பிச்சா டனவுரு வாகி யிருந்துயிர்க் குதவுமெய்ஞ்ஞானம் பம்புகங் காள வேடமா யிருந்து பல்லுயிர்க் கோகினை யளிக்கும் வம்பலர்க் காமற் காய்ந்திடு வடிவாய் மன்னுயிர் காமரீத் திடவே யிம்பரின னிக்குங்கர்லனையுதைக்குமுருவெடுத்துயிர்ப்பயமொழிக்கும்.

சலந்தரற் கோறு முருவெடுத் துலகஞ் சாற்றுமா தவர்தவம் வ ளர்க்கும், வலந்தரு புரஞ்செறி றிமும்வடி வாகி மாற்றுமா ருயிர்க்கு ணத்திரைய, நிலந்தொழ நார சிங்கவெவ் வலியை ரீத்திடு சரபத்தி னுருவாய்க், கலந்திடு பாசந் கழிந்துபல் லுயிர்க் ணிலைபெறக் கரு ணைசெய் தருளும். (௫௫௨)

மருவிட தூட முருவெடுத் துயிர்க்குக் கலங்குமா ணவமலமக ற்று, மிருதலை தாண்மூன் றீரிரு மருப்போ டெழுகைசேர் பிரம மே ழாகி, மருவுயர் கிரியை ஞானமூ தறிவு மன்னுயிர் தெளிந்திட வளிக்கும், தருமதே வருவா யுயிர்க்கெலாங் கருத்துட் டருமமே பொ ருளைன நல்கும். (௫௫௩)

வயிரவக் கடவு ளருவமா யுயிர்க்கு மன்னிய துறவினை யளிக்குஞ் செயிரறுவிடைமேலிருந்தருள்வடிவாய்ச்செகத்துயிர்க்கினிதுபேறுதவு மயர்வில்சந் திரசே காவடி வாகிப் பிறப்பொழித் தருங்கதி நல்கு முயருமா னந்த நடேசனா யுலக முவகையிற் றெந்திட வளிக்கும். (௫௫௪)

கங்கைவேணியனும் வடிவெடுத்தியிர்க ளானந்தக் கடல்புகக்
காட்டுந், துங்கமா மிருபத் தைந்துதோற் றத்தின் றெருவழி யுலகுவி
ர் நடக்கு, மெங்குமாய் நின்ற பரப்பிர மத்திற் றேன்றியே யிப்பரி
சியற்றும், பொங்குமப் பிரமஞ் சீவன்முத் தீசன் றுவாதசார் தப்பொ
ருட் சொக்கன். (௫௫௬)

வேறு.

உரைவதுதென் மதுரைநகர் சாத்தன் கீழ்பா லோங்குதென்றி
சத்தமா தாக்கண் மேல்பா, னிறைதருமல் லாண்டதிண்டோண்
முருந்தன் றுர்க்கை நெறிவீர பத்திராண் குவப்பின் மேலிற், குறை
வில்வட பாற்காளி நாமச் செல்வி கூறியவிந் நகர்காக்குங் கொற்ற
மூதூ, ரிறையுருவா மதன்பெருமை யளந்து கூடா வெந்தூலும் பன்
றூலு மின்னுஞ் சொல்லும். (௫௫௭)

இன்னுமுள வனேகமிவ ணறிந்த வாறிங் கியம்பினமிக் கதை
படிப்போ ருரைப்போர் கேட்போ, ருன்னுசிவ கதியடைவ ருண்
மை யென்றே யுரைத்தனன்மா மலையமுனி யுரைப்பக் கேளா, மன்
னுமுனி வரர்துதித்துப் பின்னுஞ் சொல்வார் மதுரைவசிப் பவர்புய
னும் வசித்து ளோர்கட், கன்னியதே யத்தருப காரஞ் செய்தே யப்
பயறற் பெறுபயனுஞ் செப்பு கென்றார். (௫௫௮)

பத்தாவது இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௩௩.

பதினேராவது

துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

என்னலுமா தவமுனிவீர்க் கிருந்தமிழ்மா முனிபுகல்வா னினிது
கேண்மி, என்னலஞ்சேர் தருகாதை பூதியுருத் திரவக்க நயந்து பூ
ணுந், தொன்னலஞ்சேர் சிவனடியார்க் குக்கிருகங் கேத்திரந்தொன்
மடமுண் டாக்கிப், பன்னலஞ்சேர் மதுரையினில் வசித்திடநல் கின
ர்பலத்தைப் பகுத்தார் சொல்வார். (௧)

உரைத்ததிலொவ் வோர்துகளுக் கிமையவரான்| டொவ்வொ
ன்றா யறுதூட் கெல்லாம், வரைத்ததொகை பெவ்வளவுண் டவ்வ
ளவு காலமும்வான் கயிலை மேவி, நிரைத்தசிவ கணமாவ ரெப்பாவ

ஞ் செய்யினும்ப் பாவ நீங்கும், வரைததமலாதழியந்தா ரரனருளான்
 சூத்தியும்பின் மேவு வாரே. (2)

வேறு.

எண்ணின்மா னிடரிக் கதம்பமா வனத்தி னிருந்திடுஞ் சிவனடி
 யார்க்கு, நண்ணிய தான தருமமு நல்கி நாடொறு மவர்க்குப் காரம்,
 பண்ணியே யந்தத் தலத்தினை ஹியார் பவமுகன் றுயர்சிவ லோகத்,
 தண்ணலா ரருள்பெற் றுறைந்தனர் தலத்தை யறிந்துசெய் புவர்பய
 னெளிதோ. (3)

ஆதிகா லத்தி னிகழ்கதை யொன்றுண் டதன்றிறங் கேண்மெ
 னப் புகல்வான், காதுவெவ் விலவேற் கிராதர்தங் கோமான் கடிய
 துன் மதனெனு மொருவன், றீதினை யிழைக்கும் கரவடர்க் கெல்
 லாஞ் சிகரமணி யெனத்திரிந் துழல்வான், சோதிசேர் பிறைவே ணி
 யைத்தொழு தறியான் றொழுஞ்சிவ தலமிதென் றறியான். (4)

அளவிலா வனங்கள் செகுத்துளான் றேரு மளவினன் மறைய
 வர்க் கொன்று, னளவிலா நாரா ருயிர்க்கொலை செய்தா னளவிலாப்
 புட்குலம் வதைத்தா, னளவிலா விலங்கு வீட்டினுன் புவியி லதிதியர்க்
 கன்புசெய் தறியா, னளவிலாக் களவு செய்வது மன்றி யவன்செயா
 ப் பாதக முனதோ. (5)

அன்னதோர் வேடன் சையமால் வரையி லளவிலாக் கிராதரோ
 டிருந்து மூன்னியே தீர்த்த யாத்திரை செய்வோ ரியாரையு் முடு
 கியே கொலைசெய், துன்னுமூன் னவர்கைப் பொருடிகில் கவர்க்
 தே யொறுத்திடு நாடொறு மோயான், றுன்னியா றிலேத்துப் பாவ
 மே தொழிலாய்ச் சுழறரு நாளிலங் கொருநாள். (6)

வேதிய ரனேக ரவ்வுழி யணுக வேண்டிய தெதிர்ந்தெனக் கிரா
 தன், போதிரெவ் லீடத்தென் றன்னரை மறித்துப் பொருளொடு
 துகில்பல பறித்துக், காதிவே தனைசெய் திடுதலு மவரிற் கருதுநான்
 மறைவலா னொருவ, னீதிசேர் பாவ புண்ணிப் புயனை நிகழ்த்து
 வான் றுணிந்திவை நிகழ்த்தும். (7)

துன்மத வினிக்கேள் பாவியென் செய்தாய் துகிலொடு பொரு
 ளெலாங் கவரந்தாய், நன்மதி யில்லா வுயிர்க்கொலை தவிர்ந் தி யளவி
 னுன் மறையவர்க் செகுத்தா, பென்மதித் துரைக்கே னீசெயும் பவ
 ன்க ளெண்ணினு மடங்குரு திதற்கு, வன்மதிக்க கால வேதையு நாக
 வாதையு மலாற்கதி புனதோ. (8)

துன் மதன்முதலர் னவேடர் முத்திபெற்றவத்தியாயம். கசுக

போயது காலஞ் செல்லுகாட் சிறிது பொய்யுட னிலையென வேண்டா, பாயுநீ ரெழுத்தாம் போனது போக படுகொலை களவின யினிமே, லாயினுஞ் செய்யா தொழிதிமுன் செய்த வருவினைப் பாவநீத் திடுவா, யேயுமப் பவந்தீர் தருமமாங்கடைவீற் செய்துகொண்டிருங்கதி பெறுதி. (க)

நாடொறு முன்னி யீட்டிய மாழை நலமலி யாடையா பரணா தேடியுமற்றுஞ் சிவனடி யார்க்குஞ் செழுந்திருநான்மறையவர்க்குங் கோலித லின்றி யுதவுதி மற்றங் கூறிய தருமதா னங்கள் பீடுதச் செய்தி யுத்திறம் புகன்றேன் பினாகபா னியைத்தொழுதிடுதி.

என்னநான் மறையோன் புகன்றனன் கேட்ட துன்மதன் பெரி தள மிரங்கி, முன்னேநல் வினையாற் தருமத்திற் புந்தி முற்றியவ் வேதியர்க் குரைப்பா, னின்னுரை கேளா ஷுமிரங் கியது நீங்கிய கொடுமையஞ் ஞானம், பன்னுமா தவத்தி னுயர்த்தமா தவநீ யுறைத லம் பசுருதி யென்றான். (கக)

யானுறைதலம்பே ராலவாய் கதம்ப வனமதன் மகிமையா ரிசை ப்பார், தானமுந் தவமுந் தருமமுஞ் செய்யி லொன்றொரு கொடியாய்த் தழைக்குங், கானவ வெனலு மவனுமுன் தேடுங் காஞ்சன மாடையா பரணம், பூநிலத் துயர்த்த புண்ணியஞ் செய்கென் றளித்த னன் பின்னரும் புகல்வான். (கஉ)

தேசிக னெனக்கு நீயலா லுண்டோ சிறப்பொடு மென்பெயர் செப்பி, நேகமார் நீப வனத்தினி னீருக்கு நின்மல னடியவந் தம க்கும், பூசுரர் தமக்கும் வேண்டுவ நல்கிப் புரிசிவ புண்ணிய மென்றே, வாசுமா மலர்ப்பொற் றுளினை தொழுது வணங்கினான் வாங்கினான் மறையோன். (கக)

சேறலு மற்றைக் கிரகதரு மறையோன் சேலடி பன்னுறை வணங்கி, யாறலைத் துணுமெம் பவமெலா மகல வாலவாய்ப் பதியினிற் கொடுபோய்க், கூறலை கங்கைச் சடிலியன் பினர்க்குங் கோதி ல்வே தியர்க்குமே நல்கி, மாறலை தரும மெவற்றையும் புரிகென்று தவினார் தங்கள்வான் பொருளே. (கச)

அப்பொருடனையும் வாங்கிய மறையோ னந்தணர் குழாத்தொடுஞ் சென்றே, பொப்பறு கதம்ப வனத்திலவந் துற்ற னுறுபெருந் தனமெலீர் மெடுத்தான், மெய்ப்பொருட் சொக்க னருளிடை லந்த

வேடர்க்கிப் புண்ணிய மென்றே, செப்பரு மாசி கூறினன் வணநீ
 னெஞ்சிவனடி யார்க்குமுன் கொடுத்தான். (கரு)

பூசனைக் குரிய மடங்களுஞ் செய்தான் கேத்திரம் பொலிவுறக்
 கொடுத்தான், மாசறு வேத வேதியர்க் கெல்லா மகம்பொரு ணணி
 வழங் குற்றான், பேசரு மன்ன தானமு மற்றைத் தருமமும் பிறங்கி
 டப் புரிந்தான், பாசவெவ் வீனதீர் புண்ணிய பலத்தாற்றுன்மதன்
 முதல்பல வேடர். (கசு)

அந்தியந் தன்னிற் கிளையொடு கயிலை தனிற்சிவ சணங்களாயடைந்து
 முந்திய பேரக மளவில துய்த்து முடிவிலா முத்தியு மடைந்தா
 ரெந்தையார் மதுரை யறிந்திடார் செய்த வேடர் டேறினரென்றார்
 புந்தியால்வசித்தத்தலத்தினிற்றருமப்புரிபவர் பேற்றையாருரைப்பார்.

அன்னியர் பொருளை வாங்கிநற் றரும மியற்றிய வருமறை
 யோனா, முன்னரு முயர்வான் கயிலையி லடைந்தே யிரண்டற முத்தி
 பெற் றுய்ந்தான், நன்னதாய்த் தானே தேடிய பொருளாற் றருமத்
 தைச் செய்பவர் பெறும்குடி, நின்னதென் றெம்மார் புலவும் வச
 மோ வீசனே யியம்புவ தல்லால். (கசு)

கேத்திரங் கிருகம் வத்திர மன்னங் கிளர்மணங் கமழ்ந்ததாம்
 பூலம், பூத்திரண் டாலே சந்தனம் பான காதிய பொலங்குடை விசி
 றி, காத்திரம் வருந்தாத் தோற்கழல் கதம்ப கானம்வாழ் சிவனடி
 யார்க்குப், பாத்திர மிவரென் றெண்ணியே கொடுப்போ ரடைருவ
 ர் பான்சிவ லோகம். (கசு)

சங்கர னிடத்தி லுன்புசெய் மறையோர்க்குத் தவிய த்ருமதா னங்
 கள், வெங்கர வடர்த்தோ னயனனந் தறியா மேன்மையுத் தம்பல
 னையுமும், பேரங்கரா வளைந்த வாலவாய்ப் பதியிற் பொருந்துப கர
 ணங்க ளோடுங், கங்கரந் தரித்த சிவனெனக் கிருக தானஞ்செய் பவ
 ர்பயன் கருதில். (கசு)

சேடனான் முகன்மான் முதலியோ ராலுஞ் செப்பொணு நந்தி
 வேண் முருகன், கூடனா யகன்ற னருளிஞ லறிவ ரெனிலவர் பேற்
 றையார் குணிப்பார், நாடருந் தேசார் தரியராய்த் தலத்தை நாடிய
 சிவனடி யார்க்கு, வீடிடங் கொடுப்போர் துகளுக்கா யிரமான்
 கற்பமே வுயர்சிவ லோகம். (கசு)

துன மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். ௧௬௩

அன்னதா னத்தை நிகரென வியம்ப வரும்பெருந் தானமு மில்லை, யன்னதா னத்துக் கிணையதாய்ப் புகல் வரியமா தவங்களுமில்லை, யன்னதா னத்தை யொப்புற வுரைக்க வரியதாந் தருமமு மில்லை, யன்னதா னம்போ லறம்பொரு ளின்பம் வீடிவை யுதவுவ தியாதே. (௨௨)

அன்னதா னந்தீர்த் தந்தல மூர்த்தி யருமறை வேள்வியா கமங்க ளன்னதானம்பூ சணைசெபந் தியானை நிட்டையட் டாங்கமா யோக மன்னதா னந்தின் சரியைநற் கிரியை யோகமெய்த்ஞ்ஞானமு மாகு மன்னதா னத்தி னன்றியீன் குறைத்த யாவையும் பயன்படா தன்றே.

அதிதியர் கோடி தூய்ப்பதி ல்லிக மரனடிக் கன்புளோன் றுய்த்த, றுதியுறு மவணிற் கோடிமெய்த்ஞ்ஞானச் செயலுளோ னொருவன் றுய்த் திதேல், பதியுறு ஞான வாலியும் கோடி பரத்தொடி மயிக்க வான் றுய்த்தல், கதியுறு மன்னங் கொடுப்பவர்க் குமையுங் கடவுளும் தொண்டிசெய் திடுவார். (௨௪)

கதம்பமா வனத்தின் மேன்மையான் மலத்திற் கிருமியுங் கடவு ளா' மென்ற, விதம்பெற வடைந்தோர் யாரையும் வரையா ரறிஞ ரெம் மீசனென் றெண்ணி, விதம்பெற வாறு சுவையுட னன்னம் விரும்பிய் வதிதியர்க் களிப்பார், திதம்பெறு கயிலைப் போகமுந் துய் த்துச் சிவமதா முத்தியுஞ் சேர்வார். (௨௫)

அரிவையர் மறையோ ரனேகமாங் கோடி யிலக்கமாக் கொன் றவெம் பாவம், விரிபுவி யுளதீர்த் தங்கண்மூழ் கிணுமூ வேள்விசெய் யினுமுற்றுந் தீரா, வரிசடை யமல னாடியகை யிறைஞ்சி வாழ்த்தி நன் மலரடி விளக்கி, யுரியீ ருட்கொண்டருத்தியுண் சேஉ முண்டி டி லொழியுமீ துண்மை. (௨௬)

நவையிலா வொருமண் டலமதிற் பாதி நாளேனு நியமமா னவி லுஞ், சிவனடி யாரை யமுதுசெய் வித்துச் சேடமுண் டிடினமுடைய வலிபோ, மவமுறு கயனோ யுதரனோய் வெருநீ ரிழிவுவெஞ் சுரம் பெரு வியாதி, தவான்று வாதங் கபம்பித்த மிவற்றாற் றங்குளோய் மற்றும்போ முண்மை. (௨௭)

குடும்பியாய் வந்த வதிதியர்க் கன்னங் கொடுத்தொரு வற்சரம் பு ரக்கி, லிடும்பைதீ ரவிழுக் கொவ்வொராண் டாகக் கயிலைவாழ்ந் தெ ய்துவர் முத்தி, நெடும்பெருஞ் செல்வ மெய்தினர்க் கேத னிலைகடன் கொடுத்துவாங் குதலா, மடும்பனல் குரவா லேற்பவர்க் கேத லாவிர மடங்கூந் பயனும். (௨௮)

திதியினி லன்னஞ் சிவனடி யார்க்கு ில்கினோர் செலுத்துமோ
ரீழீழ்க், கதிகமோர் வருட மாகவான் கயிலை யடைந்து நன் முத்தியு
ம் பெறுவார், விதியினான் மற்றை யன்னிய தலத்தின் மரிப்பவர்க் கித்
தல மேவிக், கதிதரு சிவதீர்த் தத்தினுற் றிலதர்ப் பணஞ்செயி லருங்
கடன் கழிக்குல். (௨-௯)

தலைமுறை கோடி யன்னவர் பிதிர்க்க டாழ்நடி கிணங்கரைபேறி
நிலைபெறு கயிலை யெய்துவ ரென்பு ிடிரு வாலவாய்ப் பதியிஷ் .
மலைவறத் தாயித் திடிருநுந் கொடுமா பாவிய ராயினு மாரு
வலைவறு சிவானு பேரகமு மருந்தி யமலமா முத்தியை யடைவார்.

பரசிவ புராணம் படிப்பவர்க் கன்னம் பகுத்திட லரும்பொரு
ள் கொடுத்தல், ஸ்ரீராமெய் யன்பர்க் களிப்பதிற் கோடி மிகுபய னடை
புமீ தன்றிப், பிரசமா ரிதழி வேணியர்க் கீத் லாகுநோர் பிறிதிலை
பென்ற, லுரைசெயு மவரே தேசிக ரங்குக் குதவுத லுயர்குரு பூசை.()

வேறு.

6 பத்திவரைத் துண்பவர்க்கும் படைப்பவர்க்கு நிறைகுறையப் ப
டைப்பிப் போர்க்கு, முந்தையநி பாதசம்வந் தடையுமென வாகமங்க
ண் மொழிதல் கேட்டுஞ், சிந்தைசெயா தவைசெய்யிற் பசாசரக்க ரக
ரர்கணஞ் செறிந்த ஆய்க்கு, நிந்தனையா ரும்புகல் லுர்ப்பன்றி யாய்
க்கட்ட நிரையஞ் சேர்வார். (௩௨)

முனைவருக்கு மமரனுக்கு மாலயர்க்குங் கிட்டாத முதன்மை
வேண்டி, லனைவருக்கு மெருபுடித்தாய் வேடமே பொருளெனவா
ங் கவரை யெண்ணி, நினைவருக்கும் வஞ்சமின்றி யடைவுடன்போ
னகமபடைத்து நிறைவு செய்க, வினைவருக்க மகந்நாமகே ஸ்பூசை
செய்வதான் விரும்பும் பூசை. (௩௩)

அழிந்திடுபொய் விரத்தர்குருத் துரோகியர்பூ சனையிழந்தோ
ரகிதஞ் செய்வோர், மொழிந்தசிவத் திரவியம்வந் சிதமில்லா ரபகரி
த்ரு முழுநின் ழுட, ரொழிந்திடுபொய்ப் பொருள்விலைக்குச் சிவலி
க்கம் பூதியுருத் திராக்கம் விற்போர், வழிந்திடுமா கமவசனம் பொய்
பென்போர் பதிதரென வரைந்து நீக்கி. (௩௪)

தேசிகர்பூ ருவமுகமு நிருவாண தீக்கையருத் தரமுஞ் செப்பு,
மாசகலும் விசேடதீக் கையர்மேற்கு" முகமுமருஞ் சமய தீக்கை,
பேசறப்பெற் றோர்தெற்கி னபிமுகமு மாயெழிலா சனமுஞ் சேர்த்

தன் மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். கசுரு
தி, நேசமுறு குருசேட்டர் கனிட்டர்முறை யடுத்திருத்தி நிறைவு செ
ய்வோர். (௩௫)

வேறு.

சாத்திரம் புராண மாகம மெழுதித் தகுஞ்சிவ பத்தருக் களிப்
போர், தீத்திரள் வாதை யணுகுற வாறு புரந்துளோர் திருமுறைக்
கவளி, பூத்திடு மன்பாற் கயிறெழுத் தாணி பொலிதரு சாகவதி
பீட, மேத்தியே படிப்போ ரிருந்திடும் பலகை யிரதநகம் பளமுத
லீவோர். (௩௬)

சொல்லிய விவைக்கோ ராயிரம் வருடஞ் சோமசுந் தரணுரு
வடைந்தே, யெல்லொளி விரிக்கும் பெருஞ்சிவ லோசத் தெய்திவா
ழ் குவர்திரு முறையை, மல்லல்சே ரில்லத் தெழுதிவைத் தன்பாள்
வாசிப்போர் பூசிப்போர் பவநீத், தொல்லையின் மீளா முத்தியை ய
டைவ ரும்பாநா யகன்றிரு வருளால். (௩௭)

வாணமே முதல விலிங்கங்கள் பூசித் திடுமென வான்முறை ய
ளிப்போர், பேணிய சங்க மருக்கிய மணிரீர் பெருக்குபாத் திரமுருத்
திராக்கம், பூணுமா சையினாற் பூசும்வெண் ணீறு போற்றும்மெய்யின்
பினர்க் லீவோர், வேணிய ன்ருளான் முப்பதங் கடந்து விமலமா மு
த்தியெய் துவரால். (௩௮)

நீபவா ரணிய மெனுமுறை கேட்க முத்தியெய் திடுமெனி னி
மல, மாபரன் றலத்தில் வசித்தறம் புரிவோர்க் குரைப்பதென் வள
ம்பெறு ஞான, தீபமா மவர்கள் கொடுத்தபேர்க் குண்டாஞ் சிவன்
ருண் மீள்கிலா முத்தி, தாபர மிஃதென் றிர்க்கதை கேட்போர் தனி
ப்பெரு முத்தியை யுடைவார். (௩௯)

இக்கதை படிப்போர் தங்களுக்கன்பா விரும்பொரு ளாடையா
பரண, மிக்குயர் வாக னுதிய பசுக்க டானியம் ஷேஷ்வெந்நெய்,
சொக்கனென் றவரைப் பூசனை புரியிற் சொக்கனே கொண்டருள்
செய்வான், ஐக்கபே ருருளாற் செய்பவர் முத்தி யெய்துவர் சத்தியம்
புகன்றேம். (௪௦)

கருணைசேர் மதுரை நாயக னுமையங் கயற்கணை கணபதி கந்
தன், வருணமார் நந்தி கேசன்மால் பிரமன் வரணவர் முனிவர்குழ
ந் திருந்து, பொருணனி விளங்கும் புராணதே சிகரைப் போற்றி
யே கேட்டுள முவப்பார், தருணமார் புராண மண்டபஞ் சிவஞ லய
ஞ்சத்தி சரசொதி பீடம். (௪௧)

தோரணந் திகழ்மேற் கட்டிபட் டர்டை தொடுத்தபூ மலர்விதா¹
 னைத்தாற், றூரணி புகழ்மண் டபமலங் கரித்துச் சரசொதி பீடம்
 வைத்தலரா, லாரணம் பரவு முறையைவைத் துமையையரீனயா
 வாசித்தர்ச் சித்தே, பூரண பத்தி யொடுமணி தூப நிவேதனங் கொ
 டத்துடன் போற்றி. (௪௨)

படிப்பவர் முகம்பார்த் தீனிதுகேட் டிகுப பராமுகஞ் செய்
 பொணு செய்தோர், மடிப்புறு நெஞ்சர் விருப்பிலர் புராணமூக்க
 தை பொய்யெனப் புகல்வோர், துடிப்புற மூன்று கோடிமா னீரை
 யந் துளைந்துநாய்ச் சென்னமே யெடுப்பர், கொடிப்பெரி புராண
 தேசரை மனித ரென்பவர் வாய்ப்புழு நோயர். (௪௩)

பத்தியாய்க் கேளா ருயர்ந்தவா சனத்தி லிருந்துகேட் பவரழக்
 காற்றாற், சித்தம்வே ருகி வேறொரு பொருள்கற் பிப்பவர் வாதிக்கு
 ஞ் சிதடர், மொய்த்திடும் பன்றிச் சென்னமே யெடுப்பர் மூடரா யன்
 பிலார் வன்பான், மத்தரா மனமற் றகந்தையாற் கேட்போர் வனத்
 தினி லெட்டியாய் முளைப்பார். (௪௪)

நியமமாய்க் கேட்டு முற்றுமுன் னடுவே யெழுந்துதங் கருமத்
 தா னீங்கி, பயமறப் போகிற் செல்வந்துய்த் திடுநா ளீறுறு தழிந்தி
 டை யிழப்பார், பயமற் றஞ்சத் தேறியே யிருந்தும் பாகிலை யருந்தி
 யுந் கேட்போ, ருயமதி யிலராய்க் கழுதுனை யேறி யுயிர்பா தபித்தி
 டக் கிடப்பார். (௪௫)

கண்டியில் கொள்வேநர் கீடையா யுதிப்பார் கதைபடித் திடுஞ்
 சிவ சபையிற், பண்பொடு கேளார் சேக்கையிற் கிடந்து கேட்பவர்
 பனிவரை விடரிற், புண்படு கொடிய பாந்தளாய்ப் பிறபுகர் புகலு
 மிக் குணமெலா நீக்கி, ரியண்படு தாழ்ந்த வாசனத் திருந்தே யினிது
 பசாழு மிகமடீ. (௪௬)

பத்தியாய் நியமம் படைத்துநூல் விதியாற் வகருமிப் புராணநூ
 ல் கேட்போர், சித்தியுந் தருசம் பத்துநல் லறமுஞ் செல்வமுங் கல்வி
 யும் பொருளும், புத்தியுஞ் சிறந்த மனையும் புத் திரரும் புகழுந் போ
 டமு ஞான, மூத்தியும் பெறுவர் சத்துரு நசிக்கு றினைத்தவை முழுது
 மெய் துவரால். (௪௭)

தொடங்குமா தியினும் புராணமத் தியினுந் தொகுத்தவந் திய
 த்தினுந் தொன்னூ, லடங்கலுங் கேட்ட பயன்றரு மகேச ரபூசையந்

துன்மதன் முதலான வேடர்முத்துபெற்றவத்தியாயம். ௧௬௭

தணர்கன்போ சனமு, மிடங்கெழு மன்பா வியற்றிட வேண்டு மிய
ம்புமிக்கதம்பமான் மியதூ, நிடைக்கொளப் புகன்றேந் திருவினையா
டற் கதைக்குமுந் தின்திருப் புராணம். (௧௮)

காசிய னுமக்கிம் முற்கதை புகன்றே மிலையர னனுக்கையாற் க
ருதி, நேசமோ டிவணீர் வினவலான் முழுதும் புகன்றன நிறைந்
துளம் வாழ்ந்தீர், மாசீன்மா தவத்தீ ரெனத்தமிழ் முனிவன் கூ றின
ன் மாநீவர் கேட்டுப், பாசவெவ் வினைதீர்த் துயர்தன மென்றார் பா
வினார் பன்முறை பணிந்தார். (௧௯)

எந்தமா தவமுன் செய்தன முன்றா விக்கதை கேட்டவென். நி
யம்பி, முந்தமா தரவா விரத்தருண் டலமு முயங்குபொன் னுடையுந்
தரித்துக், கந்தநான் மலரா லருச்சனை செய்தார் கடமுனி கதம்பமா வ
னத்தின், வந்தருள் சொக்கைத் தியானித்தன் னவர்க்கு மகிழ்சிறந் தா
சிகூ றினனாள். (௨௦)

கும்பமா முனியும் வசிட்டனை முதலோர் கூறுமெண் ணாயிரத்
தவரு, மெம்பிரான் றிருமுன் னெழுந்துசென் றிறைஞ்சி யேத்தினு
ரேத்தலு மிமையோர், தம்பிரான் மூல விலிங்கத்தி னின்றும் தனிவ்
டை மீதினிற் றோன்றி, யும்பர்நா யகியோ டகமகிழ்ந் தவர்க்குக் கா
ட்சிதந் தொருமொழி புகல்வான். (௨௧)

மாகமார் கதம்ப வனத்தின்மான் மியாரீர் கேட்டக மகிழ்தலான்
மற்று, மாகம புராண மனைத்தையுங் கேட்ட பயனுறு மகத்திய முனி
யை, மோகமார் வினைதி ரன்பினீர் பூசித் திதீநீர்நம் பூசையா முனிவீர்
ரேகமா மெம்மைக் கேளுமின் வரமென் றியம்பிட மாநீவ ரிசைப்
பார். (௨௨)

சோமசுந் தரநின் றுளினை தொழலாந் றொன்மைசேர் பாக்கிய
மியாவுங், காமுற வடைந்தே நிற்பதத் தன்புங் ~~தம்பமா வனத்தின்~~
மான் மியமா, மாமைசேர் கதையை நாடொறுங் கேட்டு மகிழ்வொ
டும் படித்துப்போற் றியுமே, சேமமார் தலத்தில் வசிக்கவும் வேண்டு
ம் வரந்தரு கென்றனர் சிவனும. (௨௩)

தந்தன னுமக்கிவ் வரமெனப் பின்னுஞ் சாற்றுவான் வைகையி
ன் வடபான், முந்தைநான் மலரோன் கரிசுதீர்த் தருளு மூலவிங் க
த்திற்கு மேல்பா, லுந்துநீர் நதியின் மூழ்கியே பெம்மை யுவந்துசே
வித்துநீ ரிருமென், றிந்துசே கரனு மிலிங்கத்தி னான னிருந்தமிழ் மு
னியொடாங் கிருந்தார். (௨௪)

காலகீர் லத்தி னதியினீர் மூழ்கிக் கருணைசேர் சொக்கநா தனை
யு; மேலவார் குழலங் கயற்கண்மா தினையு மிறைஞ்சினர் போற்றி
வாழ் வுற்றார், தாலமேழ் பரவு மகத்தியன் பொதிய வரையிற்றன்
ஞைருகில யிருத்தி, மூலமா மதுரை வாழ்வாழ் வுறுவான் முத்தமிழ்ச்
சிவனரு டழைக்க. (௫௫)

என்றுமா தவத்து நயிமிசர் ரணிய முனிவருக் கியம்பினன் சூத
ன், ஞென்றுமாக் கதைகேட் டனைவருந் தொழுது துதித்தனர் பூச
னை செய்தார், வென்றிமா தவவிக் கதையுளந் தேக்கி மெய்த்தவந்
தழைத்தன மென்றார், மன்றல்சேர் மதுரை நாயகன் றிருத்தாள் வா
ழ்த்தினர் திருவுளம் வாழ்ந்தார். (௫௬)

வேறு.

ஓதுமஞ்செ முத்துவாழி யோங்குகூடல் வாழியென்
தைனீதி யங்கயற்க ணங்கைபங்க னன்மலர்ப்
பாதபங்க யங்கள்வாழி பரவுநூற்பு ராணநா
மாதுபூதி வைதிகம் வழங்குஞ்சவம் வாழியே. (௫௭)

பதினோராவது துன்மதன்முதலான வேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்

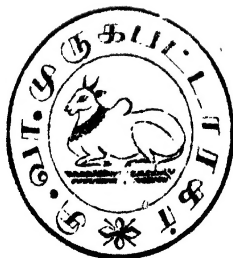
முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦௯௦.

கடம்பவனபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழைதிருத்தல்.

:0:

பக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தல்.
க.	உஎ.	கெண்ட	கொண்ட
உ.	ச.	வீயூகி	வியூகி
கூ.	கூ.	வக்கிரிதர்	வக்கிரிதா
எ.	,,	கதையை	கதையை
கூஉ.	கடு.	சேய்யும்	தெய்யும்
கூகூ.	நூ.	சாணை	சாணை
எ0.	எ.	சாணை	சாணை
“	நூநூ.	மெவ்விலி	மீவ்விலி
கூஉஅ.	கூநூ.	பாகமந்தமா	பாதகமம்மா
கூஉகூ.	கூ.	காரர்	காரர்
கூகூகூ.	கூஎ.	கொடி	கோடி

